

TORSDAGEN DEN 10 JULI 2008

ORDFÖRANDESKAP: ROURE

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 9.00.)

Daniel Marc Cohn-Bendit (Verts/ALE). – *(FR)* Fru talman! Jag skulle vilja kontrollera en sak med er. Uppenbarligen beslutades det, på det franska ordförandeskapets begäran, att fotograferingen under president Nicolas Sarkozys anförande skulle begränsas.

Jag skulle vilja veta vem som fattade beslutet, vem som begärde det, och vem som ansvarar för fotograferingen i Europaparlamentet. Är det Europaparlamentet eller det franska ordförandeskapet? Jag skulle uppskatta ett svar innan sammanträdet inleds.

Talmannen. – Herr Cohn-Bendit! Ni kommer att få ett svar före sammanträdet börjar, men för ögonblicket kommer vi, om ni inte har något emot det, att gå vidare med omröstningen.

Astrid Lulling (PPE-DE). – *(FR)* Fru talman! Som kvestor för parlamentet skulle jag vilja fästa er uppmärksamhet på att vägen till parlamentets ingång är blockerad på ena sidan av kravallpolis. De låter inga tjänstebilar köra in. Om vissa ledamöter anländer sent, för att de måste köra en omväg, bör de inte straffas om de inte kan delta i omröstningen.

Talmannen. – Fru Lulling! Det kommer naturligtvis att beaktas, eftersom vissa ledamöter har haft svårigheter med att släppas in i parlamentet.

2. Anslagsöverföringar: se protokollet

3. Inkomna dokument: se protokollet

4. Upprättande av en fingeravtrycksdatabas för romer i Italien (ingivna resolutionsförslag): se protokollet

5. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

5.1. Gemensamma konsulära instruktioner: biometriska kännetecken och visumansökningar (A6-0459/2007, Sarah Ludford) (omröstning)

5.2. Fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan EG och Mauretanien (A6-0278/2008, Carmen Fraga Estévez) (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 1–4:

Avril Doyle (PPE-DE). – *(EN)* Fru talman! Jag skulle uppskatta stöd för följande mindre förändringar i texten där det står: "Ikraftträdandet av Lissabonavtalet kommer att kräva ett närmare interinstitutionellt samarbete". Jag skulle uppskatta om kollegerna, av förklarliga skäl, samtyckte till att ändra detta till: "Ikraftträdandet av Lissabonfördraget skulle, om det ratificeras, kräva ett närmare interinstitutionellt samarbete".

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

5.3. Ekonomisk kris i EU:s fiskeflotta (omröstning)

5.4. Upprättande av en fingeravtrycksdatabas för romer i Italien (omröstning)

– Före omröstningen:

Jacques Barrot, kommissionens vice ordförande. – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! I måndags kväll förde ni en debatt till följd av mediernas rapportering om att de italienska myndigheterna ska ta fingeravtryck på invånare i nomadläger. Jag kan naturligtvis bekräfta kommissionens ståndpunkt i denna fråga, som kommissionsledamot Vladimír Špidla angav huvuddragen för i måndags, genom att särskilt hänvisa till den skrivelse som jag översände till de italienska myndigheterna den 3 juli. Under denna debatt uttryckte Martin Schulz åsikten att jag borde informera Europaparlamentet.

Eftersom Gérard M.J. Deprez närvarar här, kan jag dessutom inför utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor påpeka att jag höll presidiet och samordnarna informerade. I går ville talmanskonferensen, om jag har förstått rätt, att jag skulle göra ett kort uttalande för att uppdatera parlamentet om de senaste nyheterna. Jag kommer kort att gå igenom de åtgärder som vidtagits av kommissionen, som naturligtvis är oerhört uppmärksam på dessa frågor. Jag träffade Andrea Ronchi den 26 maj. Den 3 juli bad jag den italienska regeringen att förklara syftet med åtgärderna och om de är proportionerliga. Vi hade ett första möte med Roberto Maroni i Cannes, under det informella rådsmötet. Roberto Maroni är Italiens inrikesminister.

Under detta möte förklarade Maroni att folkräkningen skulle användas för att kontrollera rätten till social trygghet för invånarna i nomadläger. Han förklarade att fingeravtryck bara skulle tas om det var omöjligt att fastställa identitet med andra medel, och att barns fingeravtryck bara skulle tas efter domstolsbeslut.

(Tumult)

Jag upprepar bara det som ministern sa. Om ett ögonblick ska jag berätta vad jag gjorde. Han sa att han att begärt att all folkräkning på grundval av religion eller etnicitet skulle avskaffas, och att den italienska regeringen i samarbete med Unicef hade lagt fram en handlingsplan för utbildning av minderåriga. Jag måste dock säga att den italienska regeringen har samtyckt till att översända en lägesrapport om situationen till oss i slutet av juli, något som är oerhört viktigt.

Efter detta informella sammanträde bad jag generaldirektören för rättvisa, frihet och säkerhet, Jonathan Faull, att skriva till de italienska myndigheterna för att få en skriftlig bekräftelse på dessa uppgifter och be om ytterligare klargöranden innan den förväntade rapporten ska komma i slutet av juli. En skrivelse skickades iväg den 9 juli. Sent i går kväll mottog min personal i Bryssel ett preliminärt svar. I detta dokument klargörs fastställandet av etnicitet och religion.

När det gäller övriga aspekter kan jag för närvarande inte säga om dessa till fullo kommer att besvara de frågor som kommissionen ställt. Det är vår avsikt att få alla nödvändiga uppgifter om förfarandet med fingeravtryck. Vad är syftet med att ta fingeravtryck, och hur ska fingeravtrycken behandlas? Med vilken rättslig grund legitimeras detta slags behandling av personuppgifter? Kommer dessa uppgifter att sparas? Hur kommer de att sparas? Kan de användas i andra syften? Får de människor vars fingeravtryck tas skriftlig förhandsinformation?

När det gäller barn begärde vi en bekräftelse av rapporter enligt vilka fingeravtryck av barn under 14 år enbart skulle tas om detta godkändes av en domare, i avsikt att fastställa deras identitet.

Vi har också frågat om situationen i de 17 regioner i Italien som inte påverkas av nöddekretet.

Slutligen har vi begärt att texter, åtgärder, beslut samt lagstiftande, föreskrivande eller administrativa rättsakter som kan ge oss en uppfattning om situationen ska översändas. Det är upp till er att besluta om vi avser att följa upp denna fråga med den vaksamhet som krävs, och naturligtvis om vi ska inleda den nödvändiga dialogen med de italienska myndigheterna.

Avslutningsvis vill kommissionen att detta ärende ska behandlas öppet och med respekt för de grundläggande rättigheterna och gemenskapsrätten. Vår uppgift är att agera som fördragets väktare och så snart vi fått alla relevanta uppgifter objektivt kontrollera att Italien korrekt har tillämpat den gemenskapsrätt som är tillämplig i dessa fall.

Generellt sett är jag, som kommissionsledamot Vladimír Špidla förklarade, övertygad om att det är nödvändigt att finna effektiva lösningar som är skraddarsydda för romernas problem, särskilt problemen för de romska barnen, som drabbas värst av fattigdom och utanförskap. Jag har sagt samma sak till den italienska regeringen. Romerna måste få hjälp och inte stigmatiseras. Det är därför som kommissionen i den rapport som den lade fram förra veckan betonade att Europeiska unionen, medlemsstaterna och civilsamhället måste förena sina krafter för att effektivt samordna sina ansträngningar i detta syfte.

Manfred Weber, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag hänvisar till artikel 170 i arbetsordningen och vill lägga fram ett resolutionsförslag för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater om denna omröstning.

Det finns frågor och politiska åsikter som splittrar oss, men det finns också saker som enar oss i parlamentet, och här ingår ett engagemang för de mänskliga rättigheterna och kampen mot alla former av rasism, så vi bör inte bli oeniga om ämnen där vi samtycker, för då kommer vi att försvaga just den fråga som enar oss. Vår kompetenta kommissionsledamot Jacques Barrot har förklarat att det fortfarande finns några obesvarade frågor när det gäller att bedöma uppgifterna om de problem som vi kanske har i Italien.

För närvarande hänvisar vi främst till artiklar i dagstidningarna och till en lång rad formulär som har sänts runt i parlamentet under de senaste veckorna. Därför föreslår vi från PPE-DE-gruppen att dagens omröstning om resolutionen ska skjutas upp till sammanträdesperioden i september, eftersom omständigheterna då kommer att ha klarlagts och vi vet vad vi ska rösta om.

Till alla ledamöter som motsätter sig detta vill jag säga följande. Om ni inte är ute efter snabba rubriker utan ert syfte i stället är att samarbeta för att uppnå något för EU:s minoritetsgrupper, och att alla grupper i parlamentet, både stora och små, ska hjälpas åt, då kan vi gemensamt uppnå något för dessa människor. De som bara är ute efter snabba rubriker, de som bara vill ha publicitet, ska rösta nu. Vi förespråkar ett uppskjutande tills vi känner till omständigheterna i detta ärende. Jag måste erkänna att den debatt som vi har haft under de senaste dagarna har inneburit tillräckliga påtryckningar för att få fart på ärendet. Jag skulle vilja be dem som vill ha ordentliga svar att stödja resolutionsförslaget om att vi ska diskutera detta i september.

(Applåder från höger)

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Fru talman! Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet begärde i måndags kväll, och på nytt i går, att kommissionen ska avge en rapport om sina diskussioner med den italienska regeringen. Kommissionsledamot Jacques Barrot har på ett mycket sakligt men slutgiltigt sätt rapporterat att den italienska regeringen för det första har vidarebefordrat uppgifter som var oerhört bristfälliga och, enligt min mening, inte särskilt relevanta.

Ni känner till detta formulär. Det är det slags formulär som vanligen används för att anmäla brott, ett formulär som tydligt visar att den italienska regeringen vidtar åtgärder som i bästa fall skulle passa vid brottsutredningar, men som definitivt inte bidrar till skyddet av barn. Att döma av det som Jacques Barrot precis har berättat för oss är det mer behövt än någonsin att anta denna resolution i dag, för att sända en tydlig signal från Europaparlamentet.

(Applåder från mitten och vänster)

Roberta Angelilli, för UEN-gruppen. – (IT) Fru talman, mina damer och herrar! Jag stöder Manfred Webers förslag, och jag skulle vilja tacka kommissionsledamot Jacques Barrot, inte bara för det som har sagt i kammaren i dag, utan också för hans engagemang för att på bästa och konstruktivaste sätt lösa en situation som i Italien bör tas för vad den är, nämligen en kris som drabbar tusentals människor. Jag försäkrar er att tusentals minderåriga lever under förhållanden där de är helt försummade, utan rätt till medicinsk behandling, vaccinationer eller utbildning.

Det verkar som om kommissionen och den italienska regeringen samarbetar ... – Fru talman, får jag tala färdigt? Får jag fortsätta, eller måste jag sluta tala? Skulle ni kunna erinra parlamentet om att jag har rätt att tala? – Jag skulle säga att kommissionen och regeringen går i rätt riktning, och jag anser i synnerhet att vi inte bör rösta om en resolution som är full av felaktigheter, direkta fel ur rättslig synpunkt, det vill säga full av rättsliga osanningar. Det är därför en rent politisk resolution, som inte är grundad på fakta.

Jag skulle avslutningsvis bland annat vilja påminna parlamentet om att kommissionsledamot Jacques Barrot visserligen har varit oerhört tydlig i dag, men att kommissionsledamot Špidla för tre dagar sedan sa att han fortfarande inte läst rättsakten, som jag tror är på högst två sidor. Om man från vänstern till vilket pris som helst måste fälla en förhastad dom över en regerings metoder, anser jag därför att detta är helt obefogat.

(Parlamentet förkastade begäran om att skjuta upp omröstningen.)

– Före omröstningen om ändringsförslag 10:

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Fru talman! Tillägget ”från fall till fall” bör göras i den andra delen av ändringsförslaget, där vi uppmanar till användning av vanliga ordinarie icke-diskriminerande identifieringsförfaranden. Meningens lydelse, på svenska, blir då i stället ”från fall till fall använda vanliga ordinarie icke-diskriminerande ...”.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

5.5. Situationen i Kina efter jordbävningen och inför de olympiska spelen (omröstning)

– Före omröstningen om ändringsförslag 7:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Mitt muntliga ändringsförslag gäller punkt 8, där de kinesiska myndigheterna uppmanas att upphöra med diskrimineringen av olika grupper. Mitt förslag är att föra in ordet ”medlemmar av falungong”, efter ”fackligt aktiva”. Detta är människor som utövar en särskild typ av fysiska övningar och andning, men de behandlas som oliktänkande och förföljs av de kommunistiska myndigheterna.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

– Efter omröstningen:

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru talman! I dag har vi många viktiga omröstningar framför oss. Därför är det inte nödvändigt för Daniel Cohn-Bendit att ge oss ett aldrig sinande flöde av kommentarer och konversation som tillägg till omröstningen. Det är störande.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag skulle vilja uppmärksamma er på att vi just har förkastat ett ändringsförslag där man begärde frisläppandet av en person som vi nominerat till Sacharovpriset. Nästa gång vi delar ut Sacharovpriset, i december, är det bättre att ge dem en kedja, så att de kan gå direkt i fängelse!

(Livliga applåder)

5.6. Kommissionens strategidokument för utvidgningen från 2007 (A6-0266/2008, Elmar Brok) (omröstning)

5.7. Situationen i Zimbabwe (omröstning)

– Före omröstningen:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Fru talman! För att allt ska vara uppdaterat, skulle jag vilja be att följande text, som ni kommer att finna på er omröstningslista, införlivas:

(EN) ”Europaparlamentet välkomnar G8-ledarnas uttalande om Zimbabwe av den 8 juli 2008, i synnerhet deras vägran att godta legitimiteten i varje regering som inte återspeglar folkviljan i Zimbabwe, deras rekommendation att utse ett särskilt sändebud för FN:s generalsekreterare för att rapportera om den politiska, humanitära, människorätts- och säkerhetssituationen och stödja regionala ansträngningar för att främja medling mellan politiska partier, samtidigt som valresultatet av den 29 mars 2008 respekteras. Vidare välkomnas deras avsikt att vidta ytterligare åtgärder, som att införa ekonomiska och andra åtgärder gentemot de individer som är ansvariga för våldet.”

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

5.8. Världsrymden och säkerheten (A6-0250/2008, Karl von Wogau) (omröstning)

Talmannen. – Omröstningen är härmed avslutad.

6. Röstförklaringar

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

Muntliga röstförklaringar

– Betänkande: Ludford (A6-0459/2007)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru talman! Det tog inte särskilt lång tid för oss återgå till de vanliga rutinerna. Inför den irländska folkomröstningen förekom det oändligt många rapporter där det stod "offentliggör inte detta förrän irländarna har röstat, tack". Så snart som röstsedlarna tryggt hade räknats gick vi tillbaka till vår harmoniseringsagenda, särskilt i fråga om militarisering och rättsliga och inrikes frågor

Sist vi möttes i kammaren som en församling talade talare efter talare om att respektera den irländska omröstningen, "men ...". Nu förstår vi vad detta "men" innebar. Detta "men" innebar att vi bör bortse från resultatet och driva på denna harmonisering i fråga om straffrätt, civilrätt, immigration, asyl och resten av det inrikespolitiska området. Vi låtsas inte ens längre att vi respekterar den allmänna meningen. Vi är tillbaka i vår egen lilla värld, där vi låtsas att väljarna inte existerar, och vi fortsätter med det som vi ändå höll på med.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru talman! På grund av de stränga säkerhetsåtgärder som i dag vidtagits i Strasbourg, en mycket ovanlig situation som aldrig tidigare har uppstått under ett plenarsammanträde, hade jag inte möjlighet att närvara vid den första delen av omröstningen. Får jag därför protokollföra min ursäkt för att ha varit frånvarande under omröstningen med namnupprop? Den bil som skulle ta mig till Europaparlamentet var över en halvtimme sen, och jag skulle vilja att denna ursäkt tas till protokollet.

Talmannen. – Herr Rogalski! Vi gick igenom detta i början: de som anländer under sammanträdet kommer naturligtvis att ursäktas.

– Förslag till förordning: Ekonomisk kris i EU:s fiskeflotta

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag är säker på att folk är intresserade att höra det som jag ska säga.

Jag vill egentligen tala om att vi gång på gång går från en kris till en annan inom fiskesektorn utan att riktigt försöka ta itu med det grundläggande problemet. Och det grundläggande problemet inom fiskesektorn är faktiskt den gemensamma fiskeripolitiken, en politik som baseras på ett centralt planeringssystem i sovjetstil där kvoter anslås till olika medlemsstater.

Det är väl hög tid att avskaffa denna kommunistiska centralplanering och gå över till en situation med lösningar som bygger på egendomsrätt.

Låt oss se på några av de mest framgångsrika lösningarna för att bevara fiskbestånd: Nya Zeeland till exempel, eller Island, där lösningarna bygger på egendomsrätt och överförbar egendomsrätt.

Det är dags att få EU att sluta att tänka enligt modellen centrala planeringssystem och bli ett "EUSSR". Låt oss gå över till en fri marknadsbaserad ekonomi.

- Förslag till resolution: Upprättande av en fingeravtrycksdatabas för romer i Italien (B6-0348/2008)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Att parlamentet de senaste dagarna med all kraft har slagit ned på ett fullkomligt rimligt beslut av den italienska regeringen är kännetecknande för den kvävande anda av vänstervriden politisk korrekthet som präglar denna institution. Jag kan dock försäkra er om att det stora flertalet av befolkningen i EU-länderna tycker raka motsatsen till det som parlamentsledamöterna tydligen röstar för. Den italienska regeringens införande av ett system för att ta fingeravtryck, som en drivkraft för att ta itu med de enorma problem som uppstår till följd av romernas massinvandring i landet, har definitivt stöd i de breda folklagen.

Dessutom är det oacceptabelt att EU lägger sig i detta ärende. Det förvånar mig att Europeiska unionen inte slår upp dörrarna till sina egna lyxiga byggnader för romerna och öppnar sina privatskolor för romernas barn. De mycket lovordade "mänskliga rättigheterna" stannar tydligen vid utkanten av eurokratins privilegierade domäner.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru talman! Jag inser att parlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter i princip är den sista plats där man förväntar sig att finna något försvar av de medborgerliga rättigheterna.

Vi upplevde början på ett ganska oroande inslag av intolerans i detta utskott när Rocco Buttiglione bekämpades som kommissionsledamotskandidat. Sedan fick vi se en synnerligen drakonisk lagstiftning drivas igenom under förevändning av bestämmelser mot terrorism.

Jag kan inte glömma den liberale ledaren Graham Watsons kommentar att Usama bin Ladin hade gjort mer än någon annan för EU:s integrationsprocess sedan Jacques Delors! Och nu i den omröstning som vi just genomfört ser vi denna helt bisarra vägran att ens överväga fakta i ärendet.

Jag vet inte om den italienska regeringen har rätt när den hävdar att det finns felaktigheter i detta betänkande. Mina egna idéer är liberala i denna fråga. Jag tycker inte om tanken på en databas, jag tycker inte om tanken på fingeravtryck. Men grundläggande artighet och grundläggande rättvishet borde definitivt ha förmått oss att låta regeringen bjuda in en grupp från parlamentet för att bedöma fakta i målet, före omröstningen. Att driva på omröstningen innan vi ens har lyssnat till alla fakta bekräftar att fiskeriutskottet är den sista platsen för att försvara fisket, precis som sysselsättningsutskottet är den sista platsen för att försvara sysselsättningen, precis som ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Reinhard Rack (PPE-DE). – *(DE)* Fru talman! För delegationen från Österriskiska folkpartiet skulle jag vilja säga att vi naturligtvis alla höll med om att vi bör vidta alla åtgärder för att förbättra romernas svåra situation, inte bara i Italien utan också på andra platser, och ta itu med det på ett förnuftigt sätt. Men vi anser inte att vi, i den rådande situationen där vi inte har alla uppgifter till hands, bör anta en resolution, för det vore att föregripa fakta.

- Förslag till resolution: Situationen i Kina efter jordbävningen och inför de olympiska spelen (RC-B6-0340/2008)

Zita Pleštinská (PPE-DE). – *(SK)* Jag lade ned min röst om förslaget till resolution om situationen i Kina efter jordbävningen och inför de olympiska spelen, eftersom omröstningen inte gällde några ändringsförslag där frisläppandet av politiska fångar, i synnerhet kandidaten till Sacharovpriset, krävs. Jag skulle också vilja ta detta tillfälle i akt för att åter fästa uppmärksamheten på vikten av yttrandefrihet, som är den viktigaste förutsättningen för att inleda demokratiseringsprocessen i Kina.

Pressfriheten är mycket viktig, eftersom det är oberoende medier som tillhandahåller o censurerade uppgifter om människorättsituationen i Kina. Det är därför nödvändigt att oberoende tv-stationer som NTDTV har möjlighet att sända. Denna tv-station sänder 24 timmar om dygnet på kinesiska och engelska via satelliter över Asien, Europa, Australien och Nordamerika. Det franska företaget Eutelsat, som underlättar NDTV:s satellitsändningar, avbröt plötsligt dessa tv-sändningar över Asien den 16 juni 2008, uppenbarligen efter påtryckningar från det kinesiska kommunistpartiet.

För att lyckas måste vi komplettera resolutionens ord med handling. Vi uppmanar Europaparlamentets ledarskap att insistera på att dessa tv-sändningar över Asien ska återupptas.

Bernd Posselt (PPE-DE). – *(DE)* Fru talman! Parlamentet har en stark tradition när det gäller mänskliga rättigheter, som vi kan vara stolta över. Detta gäller inte minst vår politik i fråga om Kina och Tibet. Det är därför jag finner det desto mer beklagligt att vår resolution i dag inte alls lever upp till dessa krav. I en historisk stund hade vi inte styrkan att ta upp det som skulle ha tagits upp inför de olympiska spelen i Kina.

Låt mig därför kategoriskt tillkännage följande: Vår talman Hans-Gert Pöttering har entydigt företrätt våra människorättsprinciper under de senaste månaderna. Tysklands förbundskansler Angela Merkel har gjort samma sak, tydligt och verkningsfullt. Jag skulle därför vilja uppmana parlamentet att återgå till tidigare års och årtiondens tydliga politik i fråga om Kina och Tibet och betrakta denna resolution som ett ögonblick av svaghet före sommaruppehållet.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – *(LT)* Jag skulle vilja säga några ord om dokumentet, om Kina. Jag röstade för dokumentet, men till min stora besvikelse förkastades många viktiga ändringsförslag. I dag har vi fastslagit att situationen i Tibet är normal, vilket inte stämmer. Vi har vägrat att inbjuda Tibets andliga ledare till rådet (allmänna frågor), och detta beslut är helt fel. Vi lyckades inte ens rösta mot dem som utövar falungong. Jag beklagar därför detta, och jag anser att dessa frågor bör tas upp igen så snart som möjligt.

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – *(EN)* Fru talman! Jag vill bara säga att jag och många i min grupp har förvirrats av omröstningslistan, eftersom vi har röstat för några absurda ståndpunkter genom att följa den. Att bjuda in Dalai Lama – nej, emot. Situationen i Tibet är inte normal – nej, enligt omröstningen är den

normal. Många av oss har varit förvirrade. Jag försökte naturligtvis att korrigera situationen, men informationen förvrängdes och vår lista var mycket felaktig.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Fru talman, mina damer och herrar! Jag tror inte att Vytautas Landsbergis i verkligheten har läst den resolution som vi har antagit med en majoritet på två tredjedelar. Om han hade gjort det skulle han ha känt till att den outhärdliga situationen i Tibet omnämndes fyra gånger, och att vi uppmanar den kinesiska regeringen att respektera de mänskliga och kulturella rättigheterna i Tibet. Herr Landsbergis! Far inte med osanning. Flertalet av oss – det vill säga majoriteten av parlamentet – har talat för de mänskliga rättigheterna och för Tibets kulturella självständighet.

- Betänkande: Brok (A6-0266/2008)

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Fru talman! Jag skulle vilja framföra mina skäl till att jag röstade mot detta betänkande. Jag anser att betänkandet – och jag säger detta med djup övertygelse – i själva verket är ett av de mest kontroversiella dokument som parlamentet antagit på senare tid. Jag är övertygad om att avsaknaden av en tydlig plan för hur EU ska öppna sig mot öst, särskilt mot bakgrund av Ukrainas eventuella framtida anslutning, är en fullkomligt giltig anledning att rösta mot betänkandet. Jag ska inte gå in på att det preliminära förslaget till detta betänkande totalt ödelades.

Som avslutning har jag ett påpekande till er, fru talman: ni har låtit två personer som inte var uppskriva på talarlistan få ordet. Var vänlig och håll er till ordningen.

Talmannen. – Talmannen kan ge ordet till var och en som han eller hon önskar. Jag ville ge ordet till ledamöter som i själva verket är grupplösa, men det är min fulla rätt.

Philip Claeys (NI). – (NL) En av anledningarna till att jag röstade mot Brokbetänkandet, urvattnat som det är av ändringsförslag, är dess rekommendation om en "kommunikationspolitik" som i själva verket kommer att gå ut på ännu mer EU-propaganda.

Detta är kännetecknande för vad som går fundamentalt fel inom Europeiska unionen. I stället för att ta hänsyn till väljarnas åsikter försöker EU att ändra dessa åsikter med propaganda. Men omröstningen på Irland har vidare visat att denna typ av socialpolitik får motsatt effekt. Följaktligen skulle det gå bättre för EU om man upphörde med detta och respekterade europeernas åsikter och klagomål, i stället för att göra raka motsatsen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Jag röstade för Brokbetänkandet, som jag anser utgör ett viktigt steg i rätt riktning. Jag stöder också den kommunikationspolitik som efterlyses. Men kommunikation handlar också om sanning och tydlighet. Det är dags att vi äntligen uttryckligen förklarar att Kroatien kan och bör ansluta sig till EU inom detta årtionde. Länderna i sydöstra Europa har uttryckliga planer på att ansluta sig till EU under nästa årtionde, men för sanningens och tydlighetens skull krävs också ett erkännande av att EU skulle undermineras om vi går vidare med Turkiets anslutning. Vi bör därför vara ärliga mot vår partner Turkiet och till sist säga att vi måste finna andra samarbetsformer. Även om det inte riktigt uttrycks på det sättet i Brokbetänkandet, är detta den logiska slutsatsen av dess innehåll, som är det rätta.

- Förslag till resolution: Situationen i Zimbabwe (B6-0347/2008)

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Fru talman! Jag är en av författarna till detta betänkande. Jag skulle vilja säga att situationen i Zimbabwe är som "Den oändliga historien". Europaparlamentet gör ännu en gång sin röst hörd i denna fråga, och det gläder mig mycket att vi har lyckats åsidosätta politiska splittringar och uttala oss så kraftfullt och bestämt om den skandalösa situationen där. Det är därför jag röstade för detta betänkande, som jag ju faktiskt hjälpt till att utarbeta.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Det gläder mig oerhört att tala om detta resolutionsförslag, eftersom jag faktiskt röstade för det, i likhet med många kolleger i kammaren.

Men min vädjan till parlamentsledamöter och politiker i hela Europa är följande: låt oss se till att detta inte bara är värmande ord, som enbart ska dämpa vårt samvete. Låt oss överväga handlingar, inte ord. Jag talar naturligtvis om toppmötet i Lissabon, dit vi bjöd in Robert Mugabe, trots sanktionerna.

Jag tänker naturligtvis på toppmötet i Rom om livsmedelskrisen och livsmedelsäkerheten: vi bjöd in Robert Mugabe och hans hantlangare att shoppa i Europas lyxigaste affärer, medan hans folk svalt.

Tiden för värmande ord är förbi. Det är mycket bra att vi är nöjda med vad vi har sagt, men vi måste omvandla dessa ord till handling: vi måste införa dessa sanktioner mot Mugabes regim. Vi måste sluta hyckla, särskilt mina portugisiska och italienska vänner.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag röstade för denna resolution, och i likhet med Syed Kamall har jag fått allt fler brev under de senaste åren om situationen i Zimbabwe.

De människor som jag representerar i East Midlands i Storbritannien kan helt enkelt inte förstå hur vi alltid kan ge uttryck för så kraftfulla åsikter om Zimbabwe på det här stället, men ändå släppa in Robert Mugabe på kontinenten så att han kan umgås med våra ledare. Det ligger något i grunden felaktigt och hycklande i detta och det är nedvärderande för denna institution och många andra. Så jag hoppas att vi i framtiden kan reda ut den här situationen och bli av med denne fruktansvärde man, och att demokratin kan utvecklas i Zimbabwe.

– **Betänkande: von Wogau (A6-0250/2008)**

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru talman! Jag vill börja med att be alla mina kolleger här i parlamentet om ursäkt för att jag uppehåller nästa talare. Jag har glömt hans namn, men även jag hoppas att han kommer att stå upp när han talar och visa lite respekt för den här institutionen.

Vi fick löfte om att Galileo inte skulle bli en dyrbar lyx, utan att vi höll på att söka efter en uppgift för systemet. Om man tittar på alla andra satellitsystem – de kinesiska och ryska satellitsystemen och det amerikanska GPS – så frågar sig folk varför vi behöver Galileo. Om man tittar på detta system – den dyrbara lyx som hägrar i skyn – så är det uppenbart att vi söker efter fler och fler användningsområden för det.

Nu söker vi efter en militär dimension. Varför behöver vi denna militära dimension? Det är tydligt att vi inte behöver den. Den bygger helt på att vi är avundsjuka på amerikanerna och på "jag också"-politik. Låt oss skrota dessa meningslösa dumheter och låt oss spara skattebetalarnas pengar, lämna tillbaka dem till skattebetalarna och förlita oss på mycket bättre teknik.

Ewa Klamt (PPE-DE). – (DE) Fru talman! Min uppfattning är att det sätt som vi gör detta på inte är förenligt med det goda rykte som parlamentet har. Det är oacceptabelt att hela kammaren småpratlar när talare reser sig upp för att tala. Jag vill uppmana er att se till att parlamentet håller sig tyst och att de som inte lyssnar lämnar salen.

Talmannen. – Jag håller fullständigt med er, fru Klamt, men som ni vet ber vi om samma sak varje gång, och varje gång har vi samma problem.

Skriftliga röstförklaringar

– **Betänkande: Ludford (A6-0459/2007)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundval av betänkandet från min brittiska kollega Sarah Ludford röstade jag för förslaget till lagstiftningsresolution om ändring, vid första behandlingen i medbeslutandeförfarandet, av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna angående viseringar till diplomatiska beskickningar och karriärkonsulat i samband med införandet av biometri samt bestämmelser om organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar. Detta förslag syftar till att skapa den rättsliga grund som medlemsstaterna behöver för att fastställa de obligatoriska biometriska kännetecknen – ansiktsbilder och 10 fingeravtryck – för viseringssökande och skapa en rättslig ram för organiseringen av medlemsstaternas konsulat i syfte att genomföra informationssystemet för viseringar (VIS) och upprätta gemensamma ansökningscentrum. På så sätt skulle inte alla medlemsstater behöva förse sina konsulat med den utrustning som krävs för insamling av biometriska uppgifter. Jag stöder de flesta förslagen, särskilt de om att en medlemsstat kan företräda en annan, säkerhetsåtgärder för externa tjänstleverantörer och informationskampanjer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Målen för detta förslag till förordning är organiseringen av mottagandet och behandlingen av viseringsansökningar med hänsyn till införandet av biometri i informationssystemet för viseringar (VIS) på EU-nivå. Dels införs en skyldighet att lämna biometriska uppgifter som ska lagras i VIS, och normerna för detta anges, dels införs bestämmelser om hur mottagandet av viseringsansökningar ska organiseras.

Genom förslaget, som är ett led i överföringen av gränsförvaltningen till gemenskapens behörighet (Schengenområdet), kommer insamling av "biometriska kännetecken" (fotografier och fingeravtryck) för viseringssökande att införas, en åtgärd som är minst sagt tvivelaktig och där en lång rad frågor är obesvarade; det gäller åtgärdens effektivitet, skyddet av dessa personliga uppgifter, målen och kriterierna för insamling av uppgifter, de normer som styr innehållet i VIS-arkiven, åtkomsträttigheter (det vill säga inom ramen för avtal mellan EU och olika länder om informationsutbyte) och slutligen skyddet av medborgarnas rättigheter, friheter och garantier.

Vi samtycker inte till överföringen av rättsliga och inrikes frågor till gemenskapens behörighet och skapandet av övervaknings- och kontrollstrukturer och instrument på EU-nivå som gynnar kontrollpolitiken.

Därför röstade vi mot förslaget.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag hoppas att den röst jag har avlagt i dag kommer att underlätta förhandlingarna med Förenta staterna om viseringsundantag och att medborgare från alla medlemsstater snart kommer att kunna resa fritt och behandlas på samma sätt.

Det är absolut nödvändigt att ett av de ämnen som det franska ordförandeskapet förhandlar om rör kriterierna för att Förenta staterna ska bevilja visum till alla medborgare i Europeiska gemenskapen.

– **Betänkande: Fraga Estévez (A6-0278/2008)**

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Fiskeavtalet mellan EU och Mauretanien är utan tvekan viktigt för båda parter.

Tack vare detta avtal kan fiskare från Medelhavsområdet utöva sitt yrke på annat håll eftersom Medelhavet är utfiskat. Den senaste frågan om tonfisken är bara början. Jag är medveten om att två fiskeföretag från Malta har utnyttjat detta avtal för att fiska i Atlanten. Detta fick jag veta när jag deltog i en officiell delegation från Europaparlamentet i Mauretanien och presidenten informerade delegationen om att alla ansträngningar att hitta en lösning på detta avtal hittills hade misslyckats.

Det var vid det tillfället som jag bad att få tala enskilt med presidenten. Jag frågade om han någon gång hade diskuterat frågan med Maltas kommissionsledamot Joe Borg. Presidenten informerade mig om att han inte hade talat med honom men att jag gärna kunde göra det om jag ville. Jag åtog mig att genast kontakta Joe Borg som efter att ha gått igenom ärendet gav mig en sammanfattning av de aktuella frågorna. Jag gjorde presidenten uppmärksam på detta och informerade honom också om kommissionsledamotens önskan att inleda nya diskussioner.

Sylwester Chruszcz (NI), skriftlig. – (PL) Europeiska unionen inkräktar än en gång på rätten att vara en separat stat. Jag anser att ingåendet av internationella avtal omfattas av en stats behörighet, inte behörigheten för en regional, internationell organisation som Europeiska unionen, och därför har jag röstat mot detta betänkande.

Dorette Corbey (PSE), skriftlig. – (NL) Delegationen för det nederländska arbetarpartiet har röstat för avtalet med Mauretanien, inte därför att det är ett bra avtal utan därför att det utgör en liten förbättring av den nuvarande situationen (minskade fångster).

Överhuvudtaget motsätter vi oss sådana avtal eftersom de innebär att utvecklingsländerna berövas sina livsmedelstillgångar och inkomstkällor. När det gäller Mauretanien är det än mer oroande att utvecklingsfonder används till att stödja fiskeriintressen. Detta är en skandal!

Christofer Fjellner (PPE-DE), skriftlig. – Vi har i dag avstått från att rösta om partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Mauretanien. Vi ställdes inför två dåliga alternativ, antingen ett kortare avtal med högre fiskekvoter eller ett längre avtal med lägre fiskekvoter. Tyvärr fanns det ingen möjlighet att rösta för att säga upp avtalen.

Vi moderater är emot fiskeavtal med afrikanska stater. Betänkandet innehöll mycket små förbättringar jämfört med nuvarande avtal, men också försämringar, såsom förlängningen av giltigheten.

I valet mellan dessa dåliga alternativ avstod vi från att rösta.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jag välkomnar förlängningen av fiskeavtalet med Mauretanien, även om det är på sin plats att påpeka att förhandlingsprocessen inte alltid varit den mest öppna och genomblickbara.

Medlemsstaterna rådfrågades inte i tillräcklig utsträckning under förhandlingsperioden, och resultatet blev ett protokoll enligt vilket fiskemöjligheterna har minskat avsevärt medan det ekonomiska stödet ligger på praktiskt taget samma nivå. Centrala tekniska aspekter som påverkar de stora flottorna har inte lösts. Tvärtom har nya restriktioner som en ytterligare biologisk återhämtningsperiod införts utan någon större vetenskaplig stringens.

Trots detta har Portugal intagit en rimlig hållning när det gäller dess fiskemöjligheter i dessa fiskevatten, nämligen 886 GT per år för kategori 1 (fartyg för fiske efter skaldjur utom languster och krabba), ytterligare en licens i kategori 5 (bläckfiskar) och oförändrade 300 GT för languster.

Mot denna bakgrund anser jag att detta är ett positivt avtal för mitt land och jag röstar för det.

– Förslag till förordning: Ekonomisk kris i EU:s fiskeflotta

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 10 juli 2008 om förslaget till rådets förordning om införande av en tillfällig särskild åtgärd för att främja omstruktureringen av de av Europeiska gemenskapens fiskeflottor som berörs av den ekonomiska krisen. En av de största utmaningar som EU:s fiskerisektor står inför är i många fall den strukturella obalansen mellan flottkapacitet och tillgängliga resurser. Överkapaciteten för EU-flottan beräknades för några år sedan till ca 40 procent. Denna överkapacitet i kombination med utarmningen av fiskbeståndet genom decennier av överfiske innebär att sektorn kämpar för att klara yttre ekonomiska belastningar som den plötsliga ökningen av bränslepriserna. Jag önskar att ett gemenskapsinstrument hade inrättats för att beräkna ökningen av oljepriserna på årsbasis så att den inre marknaden hann reagera på stigande inköpspriser. Jag välkomnar åtgärderna från den franske ministern för jordbruk och fiske, Michel Barnier, som arbetat hårt för att nå detta resultat. Tack vare honom kunde omedelbara stödåtgärder utverkas.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Fiskerisektorn har varit en av de sektorer som har drabbats värst av den rådande energikrisen.

Den galopperande ökningen av bränslepriserna tillsammans med den minskning av fiskeansträngningen som införts genom den gemensamma fiskeripolitiken och stagnationen av fiskepriserna vid första försäljningen har gjort att fartygsägare och fiskare har hamnat i besvärliga situationer.

Detta motiverar följaktligen förslaget till en skyndsam rådsförordning som syftar till att se till att EU:s flotta anpassas till den rådande ekonomiska situation som bestäms av energikrisen.

Detta förslag ligger i linje med ett meddelande från kommissionen där det tycks ställas en riktig diagnos på de problem och restriktioner som fiskerisektorn står inför, liksom de nödvändiga åtgärderna för att mildra den rådande krisen.

Även om jag anser att initiativet att lägga fram denna förordning är positivt anser jag att det är något mindre än vad man kunde ha förväntat sig efter att ha läst det ovannämnda meddelandet.

Det tillfälliga upphörande med fiskeverksamhet som nämns i artikel 6, med villkoret att omstruktureringsplaner för flottan ska ingå, uteslutandet av motorer i artikel 7, hela artikel 9, och artikel 12.3, endast trälfiskets intressen försvaras, framstår som mindre lyckade inslag i detta förslag.

Trots det sagda, och med hänsyn till de stora svårigheter som fiskerisektorn upplever på europeisk nivå, förtjänar detta dokument min jaröst.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som vi förklarade i ett anförande under gårdagens debatt röstar vi mot detta förslag till förordning av grundläggande skäl. Om det hade funnits några tvivel på det berättigade i dem skulle det ha räckt att lyssna till Europeiska kommissionens anföranden för att skingra dem.

Problemet för Europeiska kommissionen är överkapacitet, och målet och lösningen är "omstrukturering av flottor". Och den socioekonomiska krisen? Och de stigande bränslepriserna (diesel och särskilt bensin)? Och priset för fisk vid första försäljningen? För kommissionen är det mycket enkelt: "om några medlemsstater minskar sin kapacitet ytterligare kommer detta att gynna andra medlemsstater eftersom en kapacitetsminskning med påföljande minskning av verksamheten skulle leda till mer resurser och fler marknadsmöjligheter".

Härav förslaget om att ca 1,6 miljarder (!) euro ska anslås bara för avveckling av fartyg.

"Enkelt" – om inte sjukdomen dödar fiskerisektorn så kommer "botemedlet" att göra det.

Ingen finansiering ges för att hjälpa sektorn att möta ökade produktionskostnader och trygga lönerna. Men 1,6 miljarder euro föreslås för permanent, partiellt eller "temporärt" upphörande med fiskeverksamhet.

Den portugisiska regeringen följer denna maxim och anslår – lägg märke till det – ca 8,2 miljoner euro för avveckling av 27 fartyg under 2008.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) De negativa effekterna av dagens olje- och bränslepriser påverkar alla EU-medborgare. Detta "förmenta räddningspaket" kommer inte att göra mycket för att trygga en hållbar fiskeindustri. Även om jag är för kapacitetsminskning – för närvarande har en del av gemenskapens fiskeverksamhet minst 40 procents överkapacitet – så tror jag inte att detta förslag kommer att åstadkomma de förändringar som krävs för att få en hållbar fiskerisektor i EU. Eftersom nivåerna för 80 procent av EU:s bestånd är oroväckande låga behöver vi verklig kapacitetsminskning, inte förnyat fartygsbyggande på skattebetalarnas bekostnad.

– Resolutionsförslag: Upprättande av en fingeravtrycksdatabas för romer i Italien (B6-0348/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Situationen för den romska befolkningen tas upp till diskussion igen vid en ytterst viktig tidpunkt, när särskilda händelser visar att det fortfarande finns avsevärda brister med avseende på nivån för nationella och europeiska politiska åtgärder inom detta område och att behovet av att övervaka och befästa dem är uppenbart.

Jag anser att resultatet av debatten och resolutionen om insamling av fingeravtryck från den romska befolkningen i Italien bör bygga på två centrala slutsatser. Först och främst är det viktigt att de nationella åtgärderna för den romska befolkningen inriktas på social integration och upprättande av en ram för rättigheter och skyldigheter för dessa medborgare. Likväl bör sådana rättigheter och skyldigheter vara förenliga med EU:s grundläggande principer om icke-diskriminering liksom respekt för grundläggande friheter och mänsklig värdighet. Underårigas rättigheter bör oavsett deras etniska tillhörighet få prioriterat skydd. Denna strategi har använts i Rumänien och bör även tillämpas på situationen i de andra medlemsstaterna.

Med hänsyn till den romska befolkningens kulturella egenart bör för det andra en lösning för att integrera denna befolkning sökas på europeisk nivå genom utarbetande av en sammanhängande och heltäckande strategi. Förutom att garantera de grundläggande rättigheterna bör denna strategi också främja tillgång till utbildning, särskilt utbildning i tolerans i samband med året för interkulturell dialog 2008.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade mot Europaparlamentets resolution där Italien uppmanas att stoppa folkräkningen av romerna på grundval av etnicitet eftersom detta verkar vara förhastat, och jag beklagar att parlamentet inte röstade för det förslag om uppskjutande till september 2008 som lades fram av min politiska grupp, gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater. Låt oss vara tydliga på denna punkt: jag är naturligtvis för förbudet mot insamling av fingeravtryck från den romska befolkningen, inklusive underåriga, och användning av de insamlade fingeravtrycken, eftersom detta helt tydligt skulle utgöra direkt diskriminering på grund av ras och etniskt ursprung, vilket är förbjudet enligt artikel 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och även skulle utgöra en diskriminerande handling. Likväl påverkades jag av argumenten från Europeiska kommissionens vice ordförande, min vän Jacques Barrot, eftersom han tydligt framhöll att kommissionen med fullständig insyn noggrant följer situationen för att se till att gemenskapsrätten upprätthålls. Jag har med gott samvete beslutat att vi bör avvakta de olika svar som väntas från den italienska regeringen innan vi tar politiska initiativ som den antagna resolutionen, som skulle kunna misstolkas av europeiska medborgare.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstar för denna resolution även om jag hoppas att den inte utnyttjas för partipolitiska syften. Frågan om romerna är varken en höger- eller en vänsterfråga, utan helt enkelt ett allvarligt och olöst problem som kräver omedelbara åtgärder och som har skjutits upp alltför länge. Vi är för en integrationskultur och därför måste vi satsa på konkreta insatser och åtaganden.

Den åtgärd som diskuteras av vår regering bör, oaktat minister Roberto Maronis tvetydiga försäkringar, inskränkas till det allra nödvändigaste. Problemet med denna åtgärd är inte själva identifieringen utan att den syftar till att utnyttja ett etiskt kriterium och en ytterst diskriminerande metod (fingeravtryck), särskilt när det gäller underåriga. Vi är inte ensamma om att framhålla dessa missförhållanden: Det har kommit kraftiga protester från stora delar av den katolska kyrkan, och både lekmanorganisationer och katolska frivilligorganisationer. Den nationelle ordföranden för Unicef har också starkt tagit avstånd från innehållet i detta dekret. Jag hoppas att denna omröstning, som i realiteten utgör ett fördömande av Italien, kommer att lära regeringen en läxa: att den måste lämna den felaktiga väg den har slagit in på.

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Brittiska konservativa ledamöter av Europaparlamentet har röstat mot denna resolution eftersom den fråga som behandlas i texten helt och hållet tillhör en medlemsstats inre angelägenheter och således inte har någon relevans på EU-nivå.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Byt bara ut "rom" mot "jude" så ser vi varifrån detta förslag kommer och vart det kommer att leda om det inte bekämpas kraftfullt.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi ser med oro på hur det oacceptabla klimatet av rasism och främlingsfientlighet sprider sig i Europa, särskilt när det underblåses av en nyliberal politik som förvärrar situationen i stället för att ge lösningar på de behov och problem som har lett till ökad osäkerhet och sämre levnadsvillkor för arbetstagare och befolkningsgrupper.

De åtgärder som nyligen antogs i Italien, där ett "undantagstillstånd med avseende på nomadbosättningarna i regionerna Kampanien, Lazio och Lombardiet" utropades den 21 maj för en period på ett år, är ett exempel på dessa farliga och oacceptabla åtgärder som främjar diskriminering, segregation och "kriminalisering" av medborgare och befolkningsgrupper och kränker deras rättigheter, friheter och principer – deras mest grundläggande mänskliga rättigheter.

Detta gör att situationer med fattigdom, utanförskap och social splittring förvärras och leder följaktligen till marginalisering och gettoisering, analfabetism och inträde i den informella ekonomin, och uppmuntrar många medborgare av romskt ursprung att stå utanför samhället.

Tvärtom är, vilket har framhållits, det bästa sättet att skydda romernas rättigheter att garantera tillgång till utbildning, boende och hälsovård, sysselsättning och social trygghet inom ramen för en politik för delaktighet och integration.

Gunnar Hökmark (PPE-DE), skriftlig. – Diskrimineringen av romer är ett allvarligt problem som måste bemötas i varje medlemsstat i Europa. Varje medborgare i Europa har samma rättigheter, oavsett nationalitet, etnisk bakgrund, religiös tro eller kön. Det är grunden för Europeiska unionens framgångar och utveckling och ett gemensamt ansvar att upprätthålla.

Detta ställer krav på tillgång till utbildning och sjukvård samt rätt till respekt för integritet och personlig värdighet. Den situation som i dag präglar behandlingen av romer i Italien utgår från detta perspektiv. EU har ett ansvar för att människors grundläggande rättigheter värnas i varje land.

Det ställer emellertid också krav på att människor, oavsett ursprung, kan inlemmas i det samhälle de lever i, med de krav på den likabehandling det innebär, utformade utan diskriminering, på lika villkor för samtliga medborgare. För kampen mot trafficking, prostitution och utanförskap är detta viktigt. Varken vuxna eller barn får hamna vid sidan om detta ansvar.

Det är mot denna bakgrund som vi inte har ansett oss kunna ge stöd till någon av de resolutioner som parlamentet har behandlat i dag.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för denna resolution och jag välkomnar att Europaparlamentet tar avstånd från detta agerande, som sett mot bakgrund av den europeiska människorättslagstiftningen är diskriminerande och olagligt.

Men jag vill trots detta påpeka att enbart en resolution inte kommer att lösa grundproblemet, eftersom denna rättsakt inte är bindande. Därför tycker jag att vi bör begära att Europeiska kommissionen vidtar åtgärder mot Italien, så att det landet upphör med sin diskriminerande politik gentemot romerna.

Att ta fingeravtryck är varken förenligt med EU:s lagstiftning eller med något annat instrument som garanterar de mänskliga rättigheterna i Europa. På gemenskapsnivå finns direktiv 380 av den 28 april 2008, som innehåller bestämmelser om skyldighet att ta fingeravtryck på medborgare från tredjeländer, från och med sex års ålder. Man jag vill understryka att detta gäller tredjeländer, som inte ingår i EU:s territorium. Genom direktiv 2004/38/EG garanteras dessutom alla medborgare från en medlemsstat rätten till fri rörlighet. Etnisk tillhörighet kan därför inte utgöra grund för lagstiftning under några omständigheter.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Italiens åtgärder strider mot alla Europaparlamentets krav på en konsekvent EU-politik för integrering av romerna. Romerna tillhör de främsta offren för rasism och diskriminering. Den italienska regeringen försöker rättfärdiga och institutionalisera sådan rasism och diskriminering. De italienska myndigheterna måste avstå från att ta romernas fingeravtryck och jag röstade för resolutionen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för att vi skjuter upp omröstningen om detta känsliga betänkande, eftersom jag anser att det skulle vara lämpligare att vänta tills vi har tillgång till all den information som kommissionen har begärt av den italienska regeringen.

Eftersom kammaren röstade nej till att skjuta upp omröstningen lade jag ner min röst i slutomröstningen, eftersom jag inte ville stödja en resolution utan att ha tillgång till alla fakta och eftersom jag har vissa invändningar mot delar av texten. Samtidigt vill jag också säga att inga hårdhänta metoder från myndigheternas sida som riktas mot en viss grupp i samhället kan tolereras.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Behandlingen av romerna i Italien borde vara en väckarklocka för att få folk att inse att minoriteterna i Europa behandlas på ett inhumant, diskriminerande och förnedrande sätt av en populistisk högerregering. Att ta barns fingeravtryck är helt enkelt fel. Detta påminner om svunna tider och borde inte ha någon plats i dagens Europa. Jag uppmanar samtliga regeringar att fördöma den italienska regeringen och att snabbt agera för att skydda de romska barnen i Italien.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jag anser att den italienska regeringens beslut att ta fingeravtryck på medborgare av romsk härkomst, och framför allt barn, allvarligt kränker de europeiska medborgarnas grundläggande rättigheter.

Att ta fingeravtryck på ett barn i unga år kan märka honom eller henne för livet. Fingeravtryck på barn under 14 år tas med en metod som används i brottsutredningar, vilket kränker medborgarnas grundläggande rättigheter.

Jag höll inte med om att vi borde skjuta upp omröstningen om resolutionen, eftersom situationen är brådskande och vi måste få de italienska myndigheterna att sluta ta fingeravtryck på barn. Man kan inte utgå från att vissa av barnen är skyldiga, och behandlingen av de romska barnen i Italien är oacceptabel.

Vi kräver att den italienska regeringen slutar ta fingeravtryck på minderåriga av romskt ursprung i Italien.

Europeiska unionen bör föregå med gott exempel när det gäller respekten för de grundläggande rättigheterna. Av Kommissionen bör därför undersöka situationen i Italien och begära att den italienska regeringen omedelbart slutar ta fingeravtryck på barn av romskt ursprung.

Därför röstade jag för Europaparlamentets resolution att sluta ta fingeravtryck på människor av romskt ursprung, och framför allt romska barn, för att ”upprättande av en fingeravtrycksdatabas för romer i Italien”.

Manfred Weber (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Som samordnare för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater i utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor vill jag avge en röstförklaring för egen del och för kollegerna i min grupp. Samtliga grupper står enade i kampen mot rasism och alla former av etnisk diskriminering, och när det gäller att främja de mänskliga rättigheterna. PPE-DE-gruppen stöder givetvis kravet på att få klarhet i vad som händer i Italien.

I resolutionen hänvisar vi i första hand till rapporter i pressen och till dokument och vittnesmål från många olika organisationer och individer. De flesta ledamöter har inte kunnat bilda sig en uppfattning om situationen med hjälp av sina egna resurser.

De italienska myndigheterna har bjudit in företrädare från Europaparlamentet till Italien för att ta reda på mer, och de har också erbjudit sig att ge ytterligare information. Den ansvarige kommissionsledamoten Jacques Barrot har lovat att lägga fram en informativ rapport i slutet av juli, och vår grupp vill gärna vänta på den. Vårt mål var, och är fortfarande, att i första hand skaffa en klar bild av situationen. Därför ville vi skjuta upp omröstningen om resolutionen till sammanträdesperioden i september. Dessvärre avlogs vårt förslag tillsammans med en serie ändringsförslag som hade lagts fram. Därför röstade vi som vi gjorde.

PPE-DE-gruppen anser fortfarande att en grundlig utredning skulle ha varit till större nytta än denna resolution, som antogs i all hast. Våra politiska motståndare försökte bara skapa rubriker och gjorde därmed de människor det gäller en björntjänst.

– Situationen i Kina efter jordbävningen och inför de olympiska spelen (RC-B6-0340/2008)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Beslutet om att delta i den olympiska öppningsceremonin bör enligt min bedömning fattas kollektivt. Alla mina socialdemokratiska kolleger håller inte nödvändigtvis med om det. Men trots det ser jag mot den bakgrunden inga goda skäl till att bojkotta öppningsceremonin eller spelen. Till och med Dalai Lama stöder den ståndpunkten.

På samma sätt är förslaget att bjuda in Dalai Lama till rådet (allmänna frågor) absurt för alla som inte medvetet försöker undergräva förbindelserna mellan EU och Kina. När det gäller diskriminering mot olika grupper i Kina, till exempel fackföreningsmän, finns det verkligen skäl att känna oro, men kritiken från dem som vill stigmatisera Italiens romska befolkning är lite magstark. Ta bort bjälken i era egna ögon innan ni tar bort grandet i era grannars.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag gläder mig åt att vi antar denna gemensamma resolution om situationen i Kina. Det är viktigt att vi fortsätter utöva påtryckningar på Kina innan de olympiska spelen genomförs om mindre än en månad.

Vi kan inte blunda för de allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna som förekommer, i strid med de åtaganden som gjorts av Kina självt. Europaparlamentet är skyldigt att påminna Kina om de offentliga löften som landet gett. Det är också viktigt att nämna minoriteternas rättigheter, rättsstatsprincipen och att man fortfarande ofta tillämpar dödsstraff.

Slutligen önskar jag att några av de striktare ändringsförslagen mot Kina hade antagits. Jag tänker framför allt på framställningar om att släppa dissidenter och människorättsaktivister såsom Hu Jia och hans hustru Zeng Jinyan, hänvisningen till situationen i Tibet, som är långt ifrån löst, och de oproportionerliga och omotiverade domarna mot dem som deltog i demonstrationerna i våras.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jag avstod från att rösta om resolutionen om situationen i Kina efter jordbävningen och inför de olympiska spelen. Jag gjorde det eftersom parlamentet avvisade de ändringsförslag som gällde iakttagandet av mänskliga rättigheter i Kina. Som resultat av detta har resolutionen fått en annan inriktning än vad som var avsikten hos dem som tog initiativet till denna debatt. Varför antog inte parlamentet denna resolution före fotbolls-EM 2008? Skälet är att det inte förekommer några problem med de mänskliga rättigheterna i Österrike och Schweiz. Att påpeka problemen i Kina på detta område är inte en antikinesisk åtgärd, bara en förhoppning om att de miniminormer som skapats av vårt samhälle ska upprätthållas.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för ändringsförslag 19, för jag tycker verkligen att Dalai Lama bör bjudas in till ett möte med rådet (allmänna frågor) så att han kan presentera sin bedömning av läget i Tibet och förklara den medelväg han föreslår och hur han ser på den faktiska autonomi som bör tillämpas för alla tibetaner i Kina för de 27 utrikesministrarna. Detta är något som varmt bör rekommenderas.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) I resolutionen om läget i Kina röstade jag för det ändringsförslag som lagts fram av de gröna. Situationen i Kina just nu inför de olympiska spelen ligger nämligen långt från de löften och offentliga åtaganden de gjort tidigare om att förbättra såväl de mänskliga rättigheterna som situationen i Tibet, som sågs i ändringsförslag 15.

Jag lägger särskild vikt vid det krav som anges i ändringsförslag 16 om att påtagliga resultat måste uppnås i förhandlingen mellan Dalai Lama och de kinesiska företrädarna innan de olympiska spelen inleds. Den oro som kommer till uttryck i ändringsförslagen 11 och 12 om händelserna i Lhasa förtjänar också att uppmärksammas.

Uppmaningen i ändringsförslag 20 till unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot Kina är mycket välgrundad. Jag vill inte utesluta en total bojkott av de olympiska spelen. Talman Hans-Gert Pötterings beslut var klokt och humant. Det måste en gång för alla bli slut med att Kina använder taskspelartrick och utnyttjar de olympiska idealen och våra egna värderingar för att bygga upp en olympisk scen.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Kinas sätt att hantera effekterna av jordbävningen i landets sydvästra del var ett exempel på de framsteg som landet har gjort under senare år. Trots detta finns det fortfarande behov av ytterligare framsteg när det gäller mänskliga rättigheter i landet. Det är bara genom att engagera båda sidor i en konstruktiv dialog som konkreta framsteg i denna fråga kan bli möjliga. De olympiska spelen ansågs vara ett ypperligt tillfälle att lyfta fram den dialogen och uppmuntra till förbättringar av de mänskliga rättigheterna och friheterna. Jag vill därför understryka att Kina måste intensifiera sina ansträngningar att leva upp till de löften de har gett offentligt till internationella olympiska kommittén om att förbättra de mänskliga och demokratiska rättigheterna. Jag röstade för resolutionen.

Marian Zlotea (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Som medlem av delegationen för förbindelserna med Kina hoppas jag att vi ska övertyga de kinesiska myndigheterna att uppfylla sina egna offentliga åtaganden avseende mänskliga rättigheter, minoriteters rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen genom den omröstning som äger rum i dag.

Jag vill uppmuntra de kinesiska myndigheterna att vidta skyndsamma åtgärder för att förbättra situationen avseende mänskliga rättigheter genom att släppa alla politiska fångar och fängslade människorättsaktivister, inklusive de personer som fängslades i Tibet efter protesterna i mars 2008.

– **Betänkande: Brok (A6-0266/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), *skriftlig*. – Vi svenska socialdemokrater har lagt ned vår röst i omröstningen om betänkandet av Brok. Vi vill i denna röstförklaring tydliggöra vår inställning till framtida utvidgning av EU.

Vi anser att Köpenhamnskriterierna är de enda krav som kan ställas på kandidatländer som förhandlar om medlemskap i EU. Vi är för fortsatt utvidgning av EU och anser att detta är en av de stora framtidsfrågorna för unionen. Vidare anser vi att förhandlingarna med Turkiet måste fortskrida och att landet ska bedömas på samma objektiva grunder som övriga kandidatländer.

Adam Bielan (UEN), *skriftlig*. – (PL) Fru talman! I sitt betänkande framhåller Elmar Brok viljan att förbättra våra förbindelser med Öst, och det var därför jag stödde den. Men jag anser att det här betänkandet inte är tillräckligt kraftfullt och att det saknas en klar plan för att öppna Europeiska unionen österut, som vi hoppats på. Vi förväntade oss ett bättre dokument från den före detta ordföranden för utskottet för utrikesfrågor.

Petru Filip (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Herr talman! Samtidigt som vi anser att kommissionens strategidokument om utvidgningen från 2007 är både komplext och användbart, så tycker vi att åtminstone den interna dimensionen av utvidgningsstrategin återigen borde bli föremål för fler direkta diskussioner i den nya situation som uppkommit genom den irländska folkomröstningen. Unionens möjligheter att uppnå målen för sin politik och skapa ett fungerande regionalt samarbete, framför allt i länderna i Sydosteuropa, är beroende av det sätt på vilket gemenskapens interna förbindelser utformas.

Jag vill understryka att alla förhandlingsmodeller som bygger på en differentierad behandling av en annan medlemsstat, oavsett vilka skäl som åberopas, kommer att skapa en "kedja av svagheter" och jag tror inte att en sådan strategi kan ge några fördelar på lång sikt. Framgången med våra framtida åtgärder beror på hur vi kan förklara utvidgningens direkta effekter och långsiktiga fördelar för allmänheten. Jag skulle till och med kunna säga att vi borde titta på den irländska folkomröstningen ur ett konstruktivt perspektiv. Den folkomröstningen bevisar att vi inte alltid har kunnat vara en öppen partner för den enkle medborgaren, som snarare är ett offer för effektiv politisk manipulation än en försvarare av idéer och visionära koncept.

Robert Goebbels (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jag röstade för Elmar Broks betänkande om strategin för EU:s framtida utvidgning för att åter bekräfta min övertygelse om att ingen ytterligare utvidgning kommer att kunna bli av utan ett nytt fördrag som gör det möjligt för unionen att arbeta med 27 medlemsstater eller fler, åtföljt av lämpliga finansiella ramar.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Fru talman, mina damer och herrar! Jag har förstått av Elmar Broks betänkande om utvidgningen att nya anslutningar bara kan bli framgångsrika om, jag citerar, "det finns ett klart och varaktigt stöd från allmänheten".

Den meningen ger ett intryck av totalt hyckleri, eftersom den kommer ett par dagar efter eurokraternas föraktfulla reaktioner på irländarnas tydliga nej till Lissabonfördraget, som helt enkelt är ett eko av det franska och nederländska nej 2005. Den följer också på att man ersatt den obligatoriska folkomröstningen om EU-anslutning med en pseudoomröstning som bygger på "folkligt initiativ" i den franska konstitutionen, något som i själva verket är beroende av den franska nationalförsamlingens och senatens välvilja.

Eftersom Elmar Brok inser att den överväldigande majoriteten av de europeiska medborgarna motsätter sig ett turkiskt medlemskap nämner han inte ens möjligheten att fråga medborgarna i en folkomröstning. Han föreslår helt enkelt gammal god propaganda för en allmänhet som betraktas som okunnig eller till och med enfaldig.

Om Elmar Brok och hans nationella motsvarigheter är rädda för – eller föraktar – allmänheten så mycket, så borde de åtminstone ha anständigheten att sluta försöka få dess godkännande. Den europeiska demokratin skulle sannerligen vinna på det.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jag välkomnar Elmar Broks betänkande om kommissionens strategidokument för utvidgningen 2007. Det måste märkas att EU uppfyller de löften man tidigare har gett i fråga om utvidgningen. Strikta och rättvisa villkor måste gälla för alla kandidater och potentiella kandidater

som vi har gett dessa löften. Jag anser att dessa frågor hanteras på ett adekvat sätt i Elmar Broks betänkande, som jag röstade för.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Resolutionen innebär en skandalös förvrängning av den verklighet som de flesta människor i unionens gamla och nya medlemsstater upplever. Fördjupningen och utvidgningen av unionen framställs som något som skulle vara till deras förmån, när det i själva verket är precis tvärtom. De planer som lagts fram för den nya utvidgningen syftar till att i ännu högre grad utnyttja och manipulera folken i kandidatländerna, som redan befinner sig i en svår situation, och att ytterligare förvärpa det europeiska kapitalets plundring av de länderna. Framför allt åtföljs utvidgningsprocessen på västra Balkan av en enorm operation för att förtrycka och förödmjuka befolkningarna i de länderna. Ett typiskt exempel på detta är kravet att före detta Jugoslavien måste samarbeta med Internationella brottmålsdomstolen fullt ut, den pseudodomstol som inrättades av amerikanska och europeiska översittare för att döma offren för deras krig och brott i området. Den utnyttjades bland annat för att få bort den tidigare presidenten Slobodan Milošević. Befolkningen är också utsatt för risker på grund av att utvidgningsprocessen fortsätter att bygga på ändrade gränser och protektorat för imperialister, såsom protektoratet Kosovo, vilket kommer att leda till en ny cykel av imperialistiska stridigheter och konfrontationer, med befolkningarna i området som offer.

Vi, parlamentsledamöterna från Greklands kommunistiska parti, röstar därför mot resolutionen och bekräftar vårt ställningstagande mot det imperialistiska EU och dess utvidgning.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Storbritanniens konservativa har alltid varit och kommer alltid att förbli varma förespråkare för EU:s utvidgning, eftersom det ger en större inre marknad och ett lösare sammanhållet och mer flexibelt nationernas Europa.

Detta betänkande innehåller emellertid inslag som vi inte kan stödja. Vi ser inte Europa som ett "politiskt integrationsprojekt". Vi kan dessutom inte instämma i huvuddragen i punkt 19, enligt vilken unionen borde upprätta "ett område som bygger på gemensam politik" i fråga om rättvisa, säkerhet, migration, visumfri rörlighet och utbildning, något som brittiska konservativa inte kan stödja. Vi är inte heller nöjda med punkt 6, där det heter: "att utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, att till fullo bevara och utveckla gemenskapens regelverk och att värna om de grundläggande rättigheter och friheter som föreskrivs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna".

Vår oro inför dessa och andra delar av betänkandet förminskar inte på något sätt vårt stöd för en ytterligare utvidgning av EU, om ansökarstaterna uppfyller Köpenhamnskriterierna.

Av de skäl som anges ovan har vi beslutat att avstå från att rösta om detta betänkande.

– Situationen i Zimbabwe (B6-0347/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Herr talman! Det är bra att Europa gör sin röst hörd i denna del av Afrika, som än en gång riskerar att bli skådeplats för våldsamma konflikter efter den farsartade presidentvalskampanj vi bevittnade för ett par dagar sedan.

G8 har också intagit en mycket tydlig ståndpunkt, inte genom att införa sanktioner, som framför allt skulle ha drabbat civilbefolkningen, utan genom "finansiella åtgärder" som riktas mot företag, banker och personer i den regim som haft makten sedan 1980. Den situation som uppkommit är oacceptabel. Val genomförs under olämpliga förhållanden och i en miljö präglad av systematiskt våld. Jag hoppas också att gemenskapsdiplomatin ska vidta åtgärder för att stödja Afrikanska unionens förslag om en nationell enhetsregering för att lösa denna svåra kris.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Fru talman! Jag stödde dagens resolution, eftersom jag tror att vi måste vara tuffare när det gäller våldet i Zimbabwe, skärpa sanktionerna och kräva att erkännandet av Mugabes regim dras tillbaka. Våldskampanjen som riktas mot den politiska oppositionen och som finansieras av staten har omintetgjort möjligheterna att genomföra en fri andra omgång i presidentvalet.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. – (FR) Precis som människor över allt i världen vill befolkningen i Zimbabwe leva i fred, demokrati och välstånd.

Under Robert Mugabe har de inget av detta. Mugabe var tidigare landets befriare. Nu är han dess torterare. I dag skickar Europaparlamentet en tydlig signal: vi vill inte längre ha Mugabe och hans regim. Befolkningen i Zimbabwe har bestämt detta. EU måste utnyttja allt sitt inflytande för att hjälpa befolkningen i Zimbabwe att hitta en lösning på krisen.

I första hand gäller det att få slut på våldet. Endast en dialog som är öppen för alla i det zimbabwiska samhället kommer att göra det möjligt att inrätta en övergångsregim med ett klart mandat att organisera fria och öppna val som övervakas av det internationella samfundet.

Men Robert Mugabe kommer inte till förhandlingsbordet om han inte tvingas till det. Därför måste vi stärka vår arsenal av sanktioner mot regimen.

Slutligen måste vi nu börja planera för en återuppbyggnad av framtidens Zimbabwe. Jag välkomnar kommissionens förslag att avsätta 250 miljoner euro i nödfinansiering så snart Zimbabwe har fått en legitim och trovärdig regering.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för förslaget till Europaparlamentets resolution om situationen i Zimbabwe, som fördömer Mugaberegimen.

Regeringens våldskampanj mot oppositionen, de fortgående kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och åsidosättandet av demokratiska principer är oacceptabla. Den civiliserade världen måste utan att tveka fördöma det som pågår i Zimbabwe. Den politiska förföljelsen, det godtyckliga våldet, svälten, lidandet och de många dödsfallen bland befolkningen är Mugabes "arbete" på senare tid, ett arbete som måste dokumenteras för framtida generationer. Befolkningen i Zimbabwe förtjänar något bättre än detta. Jag anser att det internationella samfundets åtgärder är av avgörande betydelse för att lösa den nuvarande humanitära krisen. Europeiska unionen måste föregå med gott exempel.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jag röstade för resolutionen om Zimbabwe. Det Robert Mugabe gör är oacceptabelt. Jag vill inte kalla honom president, för det som nyligen ägde rum i Zimbabwe kan inte kallas ett val. Jag håller med en av de namibiska politiker som sa att förutom de traditionella sjukdomar som Afrika har att kämpa med, såsom malaria, tuberkulos och aids, så är "mugabeismen" den farligaste sjukdomen i dag, den sjukdom man måste ta itu med omedelbart. Mugabe har blivit det egna folkets fiende. Det är mycket frustrerande när tiden förvandlar en man som kämpade för frihet och oberoende till en farlig despot. Jag hoppas att afrikanerna får upp ögonen för detta och inser att människor som Mugabe är skadliga för Afrika som helhet.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Fru talman! Jag röstade för resolutionen om situationen i Zimbabwe, för den 27 juli hånade president Robert Mugabes terrorvälde än en gång öppet det internationella samfundets syn på rättvisa och demokrati. Det råder ingen tvekan om att presidentvalet i Zimbabwe var ogiltigt och att våld, mord, arresteringar och trakasserier av oppositionen är särskilt grymma aspekter av denna rättslöshet.

Som sägs i resolutionen behöver Zimbabwe verkligen en reflexionsperiod som inkluderar olika parter från det internationella samfundet och Afrika. Dialogens parter måste nå konkreta resultat för Zimbabwe och det blir möjligt enbart om hela det internationella samfundet och dess omfattande demokratiska krafter deltar. Befolkningen i Zimbabwe har en djupt rotad längtan efter demokrati.

Situationen i Zimbabwe är en fråga för hela det internationella samfundet och de afrikanska staterna, och det är av absolut avgörande betydelse att vi inser Mugabes tyranni. Kina och Libyen delar dessvärre inte det internationella samfundets syn i denna fråga.

EU måste stödja och uppmuntra de afrikanska stater som vill bojkotta Zimbabwe i förbindelserna med Afrika. Å andra sidan strider Sydafrikas politiska och ekonomiska stöd för Mugabes regim och utvisningen av zimbabwiska flyktingar från Sydafrika mot våra gemensamma värderingar. Jag vill också uttrycka mitt stöd för vad som sägs i resolutionen om att denna tvist kan och bör få negativa konsekvenser för förbindelserna mellan EU och Sydafrika.

Jean Lambert (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för resolutionen i dag och hoppas att rådet ska följa upp den med starka, gemensamma åtgärder. Jag hoppas också att den ändrade attityd som vi kan se hos de afrikanska ledarna innebär att vi inte behöver stå ut med den förödmjukande synen av Robert Mugabe som deltar i internationella möten på EU:s territorium. Sin nuvarande makt har Mugabe köpt till priset av sin befolknings blod och lidande. Våra regeringar bör inte förvärpa situationen genom att tvinga människor tillbaka till Zimbabwe. Förutom att de kan utsättas för fysisk fara där kan de dessutom göra läget ännu instabilare och öka trycket på krympande resurser. Att ge dessa människor status som legala invandrare och ge dem tillåtelse att arbeta skulle vara den enda garanterat positiva åtgärd våra regeringar kan erbjuda. Det skulle också innebära att människor återvänder med aktiva kunskaper och potentiella finansiella resurser som skulle främja utvecklingen på gräsrotsnivå, när det väl blir möjligt att återvända. Regeringarna bör i

själva verket tillämpa en sådan politik mot de personer som inte kan återvända till andra länder som befinner sig i konflikt. Befolkningen i Zimbabwe behöver allt stöd vi kan ge dem.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Situationen i Zimbabwe ger anledning till oro. Jag förenar mig med mina kolleger i fördomandet av Zanu-PF-partiets agerande genom hela valprocessen, och jag vill också understryka att valet den 27 juni inte kan betraktas som legitimt. Ett nytt val bör organiseras som respekterar demokratiska spelregler. Förslaget att försöka komma fram till ett avtal om en övergångsadministration i landet är värt att undersöka som ett sätt att komma ifrån det demokratiska dödläge som Zimbabwe för närvarande befinner sig i. Jag röstade för resolutionen.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jag beklagar situationen i Zimbabwe och uppmanar samtliga parlamentsledamöter, kommissionen, rådet och samtliga nationella regeringar att fördöma Mugabe och försöka hitta en utväg ur denna kris. Jag välkomnar uttalandet från G8 där de vägrade erkänna en regering som inte återspeglar befolkningens vilja i Zimbabwe.

– **Betänkande: von Wogau (A6-0250/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag röstade för initiativbetänkandet av min tyske kollega Karl von Wogau om världsrymden och säkerheten. Det är dags för en gemensam strategi för att försvara de europeiska intressena i rymden. Det blir för varje dag alltmer uppenbart att rymdresurserna är nödvändiga för att EU:s politiska och diplomatiska verksamheter ska kunna grundas på oberoende, tillförlitlig och fullständig information till stöd för EU:s konfliktförebyggande åtgärder, krishanteringsverksamhet och den globala säkerheten (särskilt övervakningen av spridningen av massförstörelsevapen och transporterna av dessa), kontrollen av internationella fördrag, övervakningen av gränsöverskridande smuggling av lätta vapen och handeldvapen, skydd av kritisk infrastruktur och EU:s gränser samt civilskydd i händelse av naturkatastrofer och katastrofer och kriser som framkallats av människan. Galileo är i det avseendet en hörnsten i EU:s roll i rymden. Denna strategi bör gå hand i hand med det europeiska försvaret och stödet för den europeiska försvarsindustrin, särskilt inom rymdfartssektorn.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) EU måste utveckla en egen kapacitet på rymdområdet. Vi är emot beväpningen av rymden, men inser att så länge som USA vägrar att ha ett nära samarbete med unionen om gemensam användning av satellitresurser under såväl krig som fred har vi inget annat alternativ än att försöka utveckla ett eget system i Europa.

Utvecklingen av Europas gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik och Europas säkerhets- och försvarskapacitet kräver en rymddimension. Karl von Wogau – som är ordförande för vårt underutskott för säkerhet och försvar – har gjort parlamentet och Europa en stor tjänst genom detta betänkande som vi senare bör följa upp.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det vore svårt att vara tydligare.

I initiativbetänkandet om världsrymden och säkerheten avslag majoriteten av Europaparlamentet våra förslag där vi betonade och underströk följande:

- Att rymden uteslutande ska användas i icke-militära syften och att ingen direkt eller indirekt militär användning får förekomma.
- Att Galileo uteslutande är ett icke-militärt projekt.

Samtidigt godkände parlamentet bland annat följande farliga inslag:

- Att Galileo är nödvändigt för självständiga ESFP-operationer och för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (GUSP).
- Utveckling av ett gemensamt koncept för rymdrelaterade uppgifter, och skapande av förutsättningar för att engagera EU:s satellitcentrum (EUSC) i planeringen av varje ESFP-operation där det krävs rymdbaserade observationer och rymdbaserade uppgifter.
- Att EU undersöker möjligheten att bidra ekonomiskt till EUSC genom unionens budget, så att tillräckliga medel för att tillgodose ESFP-operationernas ökade behov tillhandahålls.
- Möjligheten att finansiera framtida europeiska satellittelekommunikationssystem och stödja ESFP-operationer genom EU:s budget.

Det handlar alltså om en militarisering av Galileo-projektet och en ökad användning av gemenskapens budget för militära ändamål. Därför röstade vi emot detta förslag.

Anna Hedh (PSE), skriftlig. – Jag röstade emot betänkandet därför att jag anser att rymden enbart ska användas till fredliga syften. Betänkandet gick alldeles för långt.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jag välkomnar i huvudsak Karl Von Wogaus betänkande om världsrymden och säkerheten. Jag stöder utgångspunkten att rymden inte bör beväpnas. Utvecklingen av frivilliga instrument som kan förbättra rymdsäkerheten är en positiv åtgärd när det gäller att garantera en ansvarsfull rymdpolitik. ESFP finansieras av budgetar som för närvarande är mellanstatliga. Jag anser därför att det vore olämpligt att avge ett för tidigt omdöme om dessa utgifter i betänkandet. Dessa synpunkter återspeglas i min röst.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Användningen av rymden är nödvändig för effektiviteten i EU:s imperialistiska ingripanden. Detta är slutsatsen av det betänkande om världsrymden och säkerheten inom EU som antagits av Europaparlamentet. I betänkandet understryks vikten av att använda rymden för EU-medlemsstaternas insatser inom ramen för FN, Nato och andra liknande organisationer. I betänkandet begär föredraganden att EU:s satellitcentrum utvecklas fullt ut och att EU-medlemsstaternas satellitkommunikation samordnas via Europeiska rymdorganisationen så att den kan användas för spionage och övervakning för att tillhandahålla ”oberoende, tillförlitlig och fullständig information till stöd för EU:s konfliktförebyggande åtgärder, krishanteringsverksamhet ...”.

I EU:s budget anslås redan nu det astronomiska beloppet 5,25 miljarder euro till denna verksamhet, och då enbart för perioden 2007–2013. Detta faktum samt beslutet att öka takten när det gäller Galileo-programmet visar att EU avser att integrera användningen av rymden i de strategiska resurserna och kapaciteten för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt den europeiska säkerhets- och försvarspolitikerna – med andra ord mekanismen för EU:s imperialistiska ingripanden runt om i världen.

Mot bakgrund av allt detta är betänkandets vädjan om att avmilitarisera rymden ett typiskt bevis på det upprörande dubbelspelet hos de imperialistiska anhängarna och den yttersta formen av hyckleri.

Glenis Willmott (PSE), skriftlig. – (EN) Europaparlamentets arbetarparti välkomnar detta betänkande, och vi stöder framför allt utvecklingen av en europeisk uppförandekod för rymdverksamhet samt utvecklingen av frivilliga instrument som kan förbättra rymdsäkerheten.

Vi är emellertid angelägna om att inte fatta förhastade beslut om EU:s framtida budget. ESFP-verksamheten finansieras genom gemenskapens budgetar, som för närvarande är mellanstatliga. Av denna anledning röstade vi emot två ändringsförslag där detta föreslogs när det gäller rymdrelaterad ESFP-verksamhet.

Talmannen. - Röstförklaringarna är härmed avslutade.

7. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

8. Presentation av programmet för det franska ordförandeskapet (debatt)

Talmannen. - Nästa punkt är rådets uttalande om presentationen av programmet för det franska ordförandeskapet.

President Sarkozy! Jag välkomnar er som rådsordförande till Europaparlamentet.

(Applåder)

Jag är medveten om att ni i dag besöker oss efter en lång resa från Japan. Välkommen till Europaparlamentet, herr rådsordförande.

(Applåder)

Jag vill även välkomna Europeiska kommissionens ordförande José Manuel Durão Barroso, som i likhet med Europeiska rådets ordförande precis har återvänt från Japan. Ni har en lång resa bakom er så jag ska inte ge några ytterligare kommentarer.

Herr rådsordförande! Härmed överlämnar jag ordet till er.

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Det är en stor ära för mig att få tala inför denna församling vid en sådan betydelsefull tidpunkt för Europa. Jag är väl medveten om att ett tungt ansvar vilar på oss alla. Naturligtvis har jag som rådsordförande ett stort ansvar, men alla vänner av Europa har samma ansvar.

Hur ska vi se till att Europa tar sig ur den kris det befinner sig i? Hur förhindrar vi passivitet? Hur gör vi för att överbygga våra meningsskiljaktigheter och använda dem för att främja samma europeiska ideal? Här står vi i hjärtat av den europeiska demokratin. För var och en av er som har fått hedersuppdraget att vara parlamentsledamot har det varit ett måste att få era landsmäns stöd. Det finns män och kvinnor från vänstern, från mitten och från högern. Det finns folkvalda representanter från 27 länder. I dag måste vi emellertid förvandla våra meningsskiljaktigheter till en styrka för en plågad europeisk union.

Vi måste förvandla dessa meningsskiljaktigheter till en möjlighet att lugna de europeiska medborgare som är oroliga. Vi måste hålla demokratin levande, vilket innebär att vi måste engagera oss i debatten samtidigt som vi visar att Europa inte accepterar passivitet. Alla måste vara med i den europeiska familjen med dess 27 medlemsstater, ingen får lämnas på efterkälken. Det återstår nu bara några månader till ett datum som är mycket viktigt för Europaparlamentet. Det är rimligt att alla är medvetna om detta. Samtidigt måste vi denna morgon visa att vi är ett Europa som arbetar för allas bästa.

Jag har upplevt enklare situationer än den som Europa nu befinner sig i. Om jag får tala öppet, samtidigt som jag är medveten om att jag som rådsordförande måste tala på allas vägnar, så måste jag ta hänsyn till de frågor som är känsliga för de olika parterna samtidigt som jag kommer med de rätta svaren.

Min första iakttagelse är att vi har ett institutionellt problem. Stats- och regeringscheferna har försökt att nå en kompromiss genom Lissabonfördraget. Ingen har påstått att Lissabonfördraget kommer att lösa alla våra problem, men det har varit och fortsätter att vara ett uttryck för en kompromiss som är godtagbar för alla. Som Frankrikes president har jag varit tvungen att ta mitt ansvar. Frankrike röstade nej 2005 och det orsakade problem för Frankrike. De frågor vi måste ta itu med är mycket svåra och komplicerade. Låt oss visa alla att vi arbetar med detta utan några baktankar eller fördomar. Det är vad som förväntas av oss.

(Applåder)

Före valet erbjöd jag det franska folket parlamentsratificering av Lissabonfördraget. Före valet sa jag att jag inte skulle hålla någon folkomröstning i Frankrike. Jag sa detta till det franska folket i demokratisk anda. Det var ett val jag gjorde tre dagar innan jag valdes och det kunde ha fått stor betydelse. Jag ångrar inte detta val. Jag anser verkligen att beslut om institutionella frågor, det sätt vi hanterar saker och ting på i Europa, hellre bör fattas av parlamentsledamöterna än vid folkomröstningar. Det är ett politiskt val som jag gör (applåder) och det är ett politiskt val som jag gjorde i mitt eget land före valet. Därför är det helt demokratiskt.

Nu har vi ett problem i och med att irländarna röstade nej. Det är inte min sak som fransman att sätta mig till doms när det gäller detta resultat, med tanke på att holländarna och fransmännen tidigare röstat nej. Därför kommer jag den 21 juli att för första gången som rådsordförande resa till Irland för att lyssna, starta en dialog och försöka att hitta lösningar. Det franska ordförandeskapet kommer att föreslå en metod och, förhoppningsvis, en lösning tillsammans med den irländska regeringen, i antingen oktober eller december.

Problemet är detta: vi måste både undvika att stressa våra irländska vänner och samtidigt fastställa på vilka villkor och med vilket fördrag vi ska organisera 2009 års val till Europaparlamentet. Vi har därför en del tid, men inte särskilt mycket. Vi är skyldiga våra medmänniskor och medborgare detta. Vi är skyldiga våra medmänniskor och medborgare att avgöra på vilken grund vi ska organisera valet till Europaparlamentet. Grunden kommer att vara antingen Lissabonfördraget eller Nicefördraget. Det kommer inte att hållas någon ny institutionell konferens. Det kommer inte att upprättas något nytt fördrag. Det är antingen Lissabon eller Nice.

Får jag även, bara för att vara helt tydlig, tillägga att jag – enligt min åsikt, men det innebär inte att det är sanningen – är en av dem som alltid har varit positivt inställd till den europeiska utvidgningen. Utvidgningen 2004 var en framgång. Familjen har återförenats, det bör vi inte beklaga. Jag är emellertid även en av dem som alltid önskat att Europa hade varit tillräckligt klokt för att skapa nya institutioner före utvidgningen.

Detta var ett misstag som vi fortfarande betalar för. Det skulle ha varit modigare att upprätta institutioner före utvidgningen.

Jag vill vara helt tydlig när det gäller detta. Naturligtvis ångrar jag inte utvidgningen. Familjen måste hålla ihop. Det är dock min orubbliga ståndpunkt att vi inte får göra om samma misstag. Om vi håller oss till Nice är det ett Europa med 27 länder. Om vi vill ha en utvidgning – och jag personligen vill det – behöver vi nya institutioner före utvidgningen. Vem skulle ha trott att EU med sina 27 medlemsstater skulle vara oförmöget att upprätta egna institutioner och att det inte skulle ha någon annan prioritering än att fortsätta utvidgas? Förutsättningarna måste vara tydliga: om vi vill ha en utvidgning – och vi vill verkligen ha en utvidgning – behöver vi nya institutioner.

(Applåder)

Låt mig tillägga – och jag säger detta till Martin Schulz – att jag är för förslaget om att införliva Balkanstaterna, att våra kroatiska vänner precis som våra serbiska vänner utan tvekan är européer. De länder som är mest positiva till utvidgningen kan emellertid inte säga ”vi vill inte ha Lissabon” och samtidigt säga ”vi vill ha en utvidgning”. Vi ska ha Lissabon och vi ska ha utvidgning. Det är inte utpressning eftersom vi i Europa inte sysslar med utpressning. Det handlar om konsekvens, ärlighet och logik. När det gäller Kroatien måste vi därför fortsätta med förhandlingarna, men alla bör ta sitt ansvar. Om EU ska kunna växa, och det måste det, så måste det göra det med nya institutioner.

En annan punkt: då och då i de europeiska debatterna stöter jag på människor som säger ”det spelar ingen roll om vi har ett Europa i flera hastigheter”. En dag kanske vi dessvärre är tvungna att ha ett Europa i flera hastigheter, men det bör endast vara en sista utväg. Europa har betalat ett högt pris för att ha varit delat av en skammens mur. Europa har betalat ett högt pris för den diktatur som 80 miljoner européer påtvingats. Låt oss verkligen tänka efter innan vi låter någon hamna på efterkälken.

När vi förhandlade fram Lissabonfördraget i Bryssel stred Frankrike för att Polen skulle få inta sin plats i det fördraget. Hur kan vi säga till 38 miljoner polacker att det är mycket lättare att göra sig av med oket från den diktatur de levde under och som de tack vare betydande personer som Lech Walesa och Johannes Paulus II själva befriade sig från, än att stanna kvar i ett fritt Europa? Det finns 27 medlemmar i den här familjen. Ingen får lämnas efter. Vi måste få med oss alla i den europeiska familjen. Detta är åtminstone vad det franska ordförandeskapet kommer att arbeta för.

(Applåder)

När det gäller andra frågor, och jag tror att vi kan nå samförstånd om dem, skulle inget vara värre än att EU ger intryck av att vara passivt eftersom det går igenom ännu ett institutionellt drama. Det vore en hemsk föll för oss att hamna i. Vi vill inte ha institutioner som dömer oss till passivitet, men samtidigt är européerna otåliga eftersom de tycker att vi är för passiva.

Trots det institutionella problemet, kanske till och med på grund av det institutionella problemet, har Europa en skyldighet att agera, och att agera nu. Detta är det budskap som det franska ordförandeskapet vill förmedla till alla européer. Vi arbetar med att lösa de institutionella problemen, men vi är inte dömda till passivitet. Vilka är då våra prioriteringar?

Den första är att visa européerna att Europa kan skydda dem. Jag skulle nu vilja säga något om ordet ”skydd”. Sedan urminnes tider har människor valt en regering för att den ska skydda dem. EU måste erbjuda skydd utan protektionism. Protektionism leder oss ingenvart. Att europeiska medborgare i dag tycker att EU, vars syfte är att skydda dem, är en källa till bekymmer snarare än skydd, är verkligen ett steg bakåt i utvecklingen. Därför är det upp till oss att visa att EU kommer att skydda dem i konkreta frågor.

Den första frågan är energi- och klimatpaketet. Om det finns ett område där våra nationer inte kan göra någonting på egen hand är det när det gäller att upprätthålla vår planets ekologiska balans. När det gäller föroreningar, koldioxid och ozonskiktet är gränserna mellan våra länder irrelevanta. Det är mycket som står på spel. Sedan mötet med IPCC:s experter har vi insett att vi är den sista generationen som kan förhindra en katastrof. Den sista generationen! Om vi inte gör något nu kanske de kommande generationerna kan begränsa skadorna, men de kommer inte att kunna stoppa dem.

Alla länder i världen säger: ”Jag är beredd att göra något om andra gör det först.” Med denna typ av resonemang kommer våra barnbarns barnbarn aldrig att se några beslut fattas. Om vi européer väntar på att andra ska göra något innan vi agerar kan vi få vänta länge. Vi skapade EU för att föra ut vår civilisationsmodell i världen och försvara våra värden.

Bland dessa värden finns en förvisning om att världen är dömd till undergång om vi inte fattar ett beslut genast. Europa måste föregå med gott exempel. Europa måste leda vägen genom att föregå med gott exempel. Vi har ett mål: konferensen 2009. Vid denna konferens måste vi hantera och organisera fasen efter Kyoto. EU måste komma enat till konferensen efter att ha beslutat sig för att anta energi- och klimatpaketet. Om vi inte gör det kommer vi inte att ha något inflytande när det gäller att få kineserna, indierna, tillväxtekonomierna och amerikanerna att göra de ansträngningar vi har enats om. Därför är det nödvändigt att vi under det franska ordförandeskapet antar det energi- och klimatpaket som lagts fram av kommissionen.

(Applåder)

Det är ett krävande paket, det är ett svårt paket, men jag vill vädja till allas ansvarskänsla. Om varje land börjar vilja omförhandla frågor som rör deras egna orosmoment, de saker landet har problem med, kommer vi aldrig att nå en överenskommelse. Det är därför det franska ordförandeskapet ber Europaparlamentet att gemensamt stödja oss så att vi kan anta energi- och klimatpaketet inom de kommande sex månaderna. Det är en prioritering. Det är inte en höger- eller vänsterprioritering, utan vanligt sunt förnuft. Om vi ska inleda separata förhandlingar med varje medlemsstat har vi ingen chans att lyckas.

Nu finns det naturligtvis punkter där det krävs förtydliganden eller anpassningar. Jag tänker framför allt på en mycket svår fråga, nämligen problemen för våra företag, för vilka vi med rätta kommer att införa bestämmelser för att upprätthålla planetens balans. Bör vi i Europa införa nödvändiga lagar för våra företag samtidigt som vi fortsätter att importera produkter från länder som inte följer någon av de lagar vi förväntar oss att företagen i våra länder ska följa? Det handlar inte om protektionism utan om rimlighet, rättvisa och en vägran att vara naiv. Ett problem är att besluta om en mekanism för gränsöverskridande tillsyn. Bör vi ha tullfria kvoter eller anpassningsmekanismer? Jag vet inte, men vi måste under alla omständigheter diskutera detta.

(Applåder)

En andra fråga: Jag förstår att det för vissa länder krävs avsevärda ansträngningar – jag tänker framför allt på dem som blev EU-medlemmar 2004, som till stor del är beroende av fossila bränslen för att få energi. Dessa länder säger: "Vi har haft tillväxt i 10 år, snälla ta inte det ifrån oss". Det finns utan tvekan ett sätt att få med alla, och tillsammans med kommissionens ordförande måste vi arbeta för detta så att alla inser att de inte döms till lågkonjunktur, elände, fattigdom och arbetslöshet. Detta energi- och klimatpaket är en absolut prioritering för oss. Världen kan inte vänta. Europa måste visa vägen.

Den andra punkten. Av de 27 länderna ingår nu 24 i Schengenområdet, dvs. 24 länder av 27. 23 säger ni? Okej, 23 då, men det är fortfarande inget dåligt resultat. Här ingår inte länder som står utanför Europeiska unionen men – och det är därför vi ofta har debatter – ingår i Schengenområdet. Så vad innebär detta? Det innebär att vi har beslutat att fullständigt fri rörlighet ska råda mellan länderna i Schengenområdet.

Till ledarna för de politiska grupperna och parlamentsledamöterna vill jag säga att vi i Frankrike, med Bernard Kouchner och Jean-Pierre Jouyet, har fattat ett beslut som inte var enkelt. Sedan den 1 juli har det inte längre funnits några hinder för tillträde till den franska arbetsmarknaden eftersom jag har meddelat att jag kommer att avskaffa alla restriktioner som mina företrädare förhandlat fram. Alla arbetstagare från alla EU-länder kan komma och arbeta i Frankrike.

(Applåder)

Det var inte enkelt, det var inte lätt. Hur som helst, och de franska parlamentsledamöterna kommer att rätta mig om jag har fel, fick jag höra att det vore en katastrof om jag tillkännagav detta beslut. Som vanligt fattade vi beslutet och ingen katastrof uppstod. Jag var inte glad över kontroversen med den ökände polske rörmokaren, som inte gav vare sig mitt land eller för den delen Europa något särskilt gott rykte. Det är inte därför vi alla har byggt upp Europeiska unionen.

(Applåder)

När vi nu inte längre har några gränser mellan oss, är det då rättvist och rimligt att var och en av oss får bestämma över sin egen invandringspolitik utan att behöva ta hänsyn till de andra ländernas restriktioner? Den europeiska pakten för invandring och asyl är ett nödvändigt dokument för det franska ordförandeskapet, av två orsaker.

Den första av dessa – och får jag vända mig till den vänstra sidan av kammaren först – är att om vi alla, om alla europeiska länder, har en europeisk invandringspolitik, försvinner invandringsfrågan från nationella

debatter där extremister utnyttjar fattigdom och rädsla för att främja värderingar som vi inte stöder. Det enda sättet att ha en ansvarsfull debatt om invandringen är att göra den till en europeisk politik. Inga fler partipolitiska baktankar som tvingar länder som har olika ömma punkter att samarbeta.

Det som Brice Hortefeux föreslog, som godkändes av alla ministrar och ska diskuteras av Ständiga representanternas kommitté och av Europeiska rådet, ser jag som en prioritering. Det kommer att visa att Europa inte vill vara en fästning, att Europa inte vägrar att ta emot människor, att Europa behöver migrerande arbetstagare, men att Europa inte kan ta emot alla som vill komma hit.

Låt mig tillägga att när det handlar om politisk asyl så är det inte logiskt att en individ ska kunna skicka 27 ansökningar till 27 demokratiska länder och inte få samma svar varje gång på samma fråga. Låt mig tillägga att när det gäller utvecklingen för Afrika kommer vi att bli starkare om vi samarbetar. Detta är det franska ordförandeskapets andra prioritering.

Den tredje prioriteringen: vi vill främja ett koncept som det ofta talas om i Europa, men där utvecklingen går långsamt, nämligen ett europeiskt försvar. Jag är väl medveten om att det råder stor oenighet i denna fråga, men låt mig berätta vad jag anser. Hur tror ni att Europa ska kunna bli en politisk makt och göra sin röst hörd om det inte kan försvara sig och utveckla resurser till stöd för sin politik?

Ta exemplet Kosovo, som enligt min mening är en framgångssaga för Europeiska unionen. Detta är ett europeiskt problem, som måste lösas av européer. Hur kan européer fortsätta att göra det om de inte skaffar de militära och mänskliga resurser som krävs för att driva igenom de beslut vi fattat tillsammans? Hur tror ni att Europa ska kunna bli det mest blomstrande ekonomiska området i världen om vi inte kan försvara oss?

Ja, vi har Nato. Det skulle inte falla någon in, minst av alla mig, att ifrågasätta nyttan med Nato. Det handlar inte om att välja mellan en europeisk försvarspolitik eller Nato, utan om att ha Nato – alliansen med amerikanerna – och en självständig europeisk säkerhetspolitik. Det handlar om att ha båda dessa tillsammans och inte det ena i stället för det andra. Låt mig tillägga att vi inte kan fortsätta att garantera Europas säkerhet om endast fyra eller fem länder bidrar, medan de andra förlitar sig på insatserna från dessa fyra eller fem länder. Medlemsstaterna kan inte fortsätta att bygga upp sin egen luftfart, och ha vapenindustrier som tävlar mot varandra så att de går under och medlemsstaterna i slutändan försvagas, bara för att de inte är tillräckligt starka för att ha en europeisk försvarspolitik.

Den fjärde prioriteringen: den ytterst svåra frågan om den gemensamma jordbrukspolitiken. Jag närmar mig nu min slutsats som är kopplad till denna fråga. Det är just för att den är så svår att tala om som vi måste tala om den. Jag är väl medveten om att vi bland oss har jordbruksländer som kraftfullt försvarar sina jordbrukare och samtidigt medlemsstater som tycker att denna politik kostar för mycket.

Jag vill vädja till ert sunda förnuft. År 2050 kommer världen att ha 9 miljarder invånare. Redan nu dör 800 miljoner människor av svält. Ett barn svälter ihjäl var trettonde sekund. Är det rimligt att begära att Europa ska minska sin jordbruksproduktion vid en tidpunkt då världen har ett så starkt behov av livsmedel? Jag tycker inte detta är rimligt. Det handlar inte om franskt jordbruk utan om sunt förnuft.

(Applåder)

Låt mig lägga till en andra punkt: oavsett om ert land är ett jordbruksland eller inte så är livsmedelssäkerhet en fråga som berör alla. Är det rimligt att våra uppfödare och jordbrukare ska omfattas av bestämmelser om spårbarhet och säkerhet samtidigt som vi fortsätter att importera kött till Europa från andra länder som inte följer de bestämmelser som vi kräver att våra jordbrukare ska följa?

(Applåder)

Den tredje punkten: jordbrukskostnaderna har aldrig varit så höga som nu. Det är verkligen rätt tidpunkt att tala om kostnader, subventioner och gemenskapens preferenssystem. Jag tror också att vi mellan den gemensamma jordbrukspolitiken hälsokontroll och ekonomiska förlikning kan enas om vissa begrepp såsom livsmedelsberoende och livsmedelstrygghet för Europa.

Det finns en rad andra frågor. Den sociala dimensionen är ett exempel på en viktig fråga. Låt mig påpeka något. Ibland upplever jag en viss inkonsekvens. Ibland förekommer en ensidig åsikt som går ut på att EU inte bör blanda sig i allt utan endast bör ingripa på områden som det direkt berörs av. Samma människor som anklagar EU för att lägga näsan i blöt överallt är de första som höjer rösten om vi inte talar om den

sociala dimensionen. Fram till nu har medlemsstaterna alltid velat att socialpolitiken först och främst ska omfattas av nationell behörighet, eftersom pensioner och hälso- och sjukvård främst är nationella frågor.

Det finns en rad sociala direktiv som ordförande Barroso gjort rätt i att sätta upp på dagordningen. Jag tänker på dem som gäller företagsråd, tillfälligt arbete och ett antal grundläggande bestämmelser som alla i Europa måste följa. Det franska ordförandeskapet kommer att prioritera detta.

Andra ämnen bör också sättas upp på det franska ordförandeskapets dagordning, även om de inte tillhör EU:s ansvarsområde. Låt mig ge ett exempel på något som påverkar oss alla: Alzheimers sjukdom. (*Daniel Cohn-Bendit kommenterar utan mikrofon: "Inte än"*). Herr Cohn-Bendit! Det skulle aldrig falla mig in att någon som är så ung som ni redan skulle ha drabbats av en sjukdom som även om den inte drabbat er, drabbar miljontals européer. Dessa miljontals européer är lika viktiga för mig som er hälsa.

(Applåder)

Naturligtvis innebär subsidiaritetsprincipen att detta inte faller under europeisk behörighet. Jag skulle ändå vilja att det franska ordförandeskapet anordnar ett möte för alla specialister från alla europeiska länder, så att vi kan utbyta bra metoder, så att våra forskare kan förena sina kunskaper för att få veta mer om denna sjukdom och så att vi tillsammans kan hitta en lösning. Föreställ er bara vad européerna i så fall skulle säga om EU: att det är ett sätt att bota dessa hemska sjukdomar. Det som jag sa om Alzheimers skulle även kunna gälla cancer, som splittrar familjer. Det finns ingen anledning till att alla ska arbeta var för sig för att hitta sätt att bota cancer, när vi tillsammans har mer resurser och är starkare.

(Applåder)

Låt mig avslutningsvis säga att när det gäller kultur och idrott så är det ett stort misstag att inte prata om de frågor som påverkar européernas vardag. Det finns ett europeiskt kulturellt undantag. Vi måste göra kulturen till en del av den dagliga debatten i Europa. Världen behöver inte underkasta sig ett språk och en kultur. Vi måste helt klart ta itu med frågan om mervärdesskatt på videofilmer och cd-skivor, precis som mervärdesskatt på böcker, som ni har löst.

När det gäller idrott, som överbryggar politiska klyftor, så låt mig bara säga att jag skulle vilja att det fanns ett undantag för idrott i Europa, precis som det finns ett kulturellt undantag. Jag är för den fria rörligheten för personer och varor, men jag accepterar inte förslaget om att vi ska tvinga våra fotbollsklubbar att betala, och undergräva den investering som många klubbar gör i tonårspojkar, som måste stanna i klubben av träningskäl. Ett undantag för idrott, som skulle innebära att idrotten inte står i tacksamhetsskuld till marknadsekonomi, borde stödjas av alla parlamentsledamöter.

(Applåder)

Jag vill avsluta med en sista iakttagelse – och jag ber om ursäkt för att jag utan tvekan talat för länge. Jag är medveten om var jag gör denna iakttagelse: på den plats där den europeiska demokratins hjärta slår. Europa har genomlidit mycket. Det har först och främst drabbats av fegheten hos vissa av oss som varit nöjda med att låta Europa betala för sådant som i själva verket varit de politiska ledarnas ansvar, men som de varit ovilliga att offentligt fatta beslut om och vägrat att försvara i Bryssel.

(Applåder)

Detta är fel. Till Europaparlamentets talman och kommissionens ordförande vill jag säga att ordförandeskapet kommer att arbeta sida vid sida med er. Om någon medlemsstat har något emot detta kan den göra sin röst hörd. Som jag sa till den polske presidenten, som själv förhandlat fram Lissabonfördraget, har han gett sitt löfte och ett löfte måste hållas. Det handlar inte om politik utan om moral.

(Applåder)

Europa har emellertid drabbats av något annat också. Europa har drabbats av avsaknaden av en debatt. Jag vill avsluta med detta eftersom det är väldigt viktigt för mig. Våra institutioner är oberoende, men oberoende är inte samma sak som likgiltighet. Om vi, de politiska ledarna, inte har modet att debattera, vem ska då ha det? Vad är det som ska debatteras? Vilken är den rätta ekonomiska strategin? Vilken är den rätta monetära strategin? Vilken är den rätta växelkursstrategin? Vilken är den rätta räntestrategin? Naturligtvis har alla rätt till sina egna övertygelser, och det säger jag framför allt till våra tyska vänner. Ingen har emellertid rätt att förhindra en debatt, en konstruktiv debatt.

Naturligtvis vill alla ha ett avtal som det handelsavtal som håller på att förhandlas fram. Ingen får emellertid vara rädd för att säga att EU inte får vara naivt. Vi måste diskutera fördelarna med frihandel, men vi måste även berätta för tillväxtekonomier att de inte har något skäl att kräva samma rättigheter utan att även omfattas av samma skyldigheter. Vi får inte vara rädda för att ha en europeisk debatt. Vi måste engagera oss i en värdig europeisk debatt, men vi får inte vara rädda för att försvara våra övertygelser.

Vi ifrågasätter inte Europeiska centralbankens oberoende när vi frågar om det är rimligt att höja räntesatserna till 4,25 procent när de amerikanska räntesatserna är 2 procent. Vi har en debatt. En fredlig debatt, där ingen har monopol på sanningen. Jag har det sannerligen inte, och inte heller experterna, som måste bevisa effektiviteten i sina beslut.

Det är i denna anda som jag tillsammans med de franska ministrarna avser att ta mitt ansvar. Jag vet att det är svårt. Jag vet att man som rådsordförande inte försvarar sitt eget lands intresse utan unionens intresse. Jag vet, herr talman och herr ordförande, att vi måste samarbeta i de 27 länderna i EU:s intresse och jag hoppas att alla om sex månader kommer att kunna säga: "EU har gjort framsteg tack vare ert deltagande och stöd".

(Livliga applåder)

Talmannen. – Herr rådsordförande! Tack för ert anförande. Vi önskar er fortsatt mod, beslutsamhet och framför allt framgång under ert ordförandeskap – eftersom er framgång är en framgång för Europeiska unionen och därmed för Europaparlamentet. Ni kan vara säkra på att Europaparlamentet finns vid er sida när ni med fasthet bidrar till att föra Europeiska unionen framåt mot en bra framtid. Europaparlamentet kommer att stödja er i detta arbete.

Jag vill även välkomna de ministrar som är här med er i dag: Bernard Kouchner, Brice Hortefeux, tidigare parlamentsledamot, och framför allt er unge EU-minister, Jean-Pierre Jouyet, som nästan alltid är här i parlamentet. Jag välkomnar er alla varmt till Europaparlamentet.

(Applåder)

José Manuel Barroso, kommissionens ordförande. – (FR) Herr talman, herr rådsordförande, mina damer och herrar! Jag är glad över att vara här med er i Europaparlamentet i dag för presentationen av Frankrikes sex månader långa ordförandeskap för Europeiska unionen. Jag tror att det kommer att bli ett ordförandeskap fullt av drivkraft och beslutsamhet och rikt på konkreta resultat som vi alla kommer att bidra till. Ni ville att Frankrike skulle återvända till Europa, herr rådsordförande, och detta är utan tvekan fantastiska nyheter för oss alla.

De europeiska medborgarna och Europaparlamentet som samlats här i dag förväntar sig stora saker av det franska ordförandeskapet. Som jag sa vid vårt möte i Paris den 1 juli kommer kommissionen helhjärtat att stödja det franska ordförandeskapet för att se till att Europeiska unionen blir framgångsrik under dessa sex månader. Det kommer inte att saknas utmaningar.

Globaliseringen har kommit för att stanna och den internationella konkurrensen blir allt hårdare. Världen står inför nya utmaningar, såsom bristen på fossila bränslen och klimatförändringarna. Vi måste agera nu för att hitta gemensamma lösningar på dessa utmaningar. Alla dessa faktorer innebär att EU måste reformera sin ekonomi för att bli mer konkurrenskraftigt, modernisera sina sociala modeller och investera i utbildning, forskning och innovation. EU har många ess i rockärmen, framför allt som en av världens ledande handelsmakter. Det måste emellertid ha modet att anpassa sig. Om vi vill erbjuda skydd måste vi anpassa oss. Det är avgörande.

Det är ingen mening att förneka att EU genomgår en svår period: det irländska folkets nej i folkomröstningen och det globala ekonomiska klimatet, de ständigt ökande priserna på olja och handelsvaror, de kraftigt stigande livsmedelspriserna och inflationstrycket, som är köpkraftens största fiende. Inflationen är även den sociala rättvisans största fiende eftersom de som drabbas mest vid en kraftig inflation är de som har låga löner eller lever på pension. Alla dessa faktorer kastar en skugga över våra ekonomier och tvingar våra politiker på både EU-nivå och nationell nivå att fatta svåra beslut. Vi måste möta denna verklighet utan omsvep och hantera den med realism och beslutsamhet.

Vi har precis återkommit från G8-mötet i Japan, där jag tydligt kunde se att det inflytande Europeiska unionen har och de förväntningar och den respekt den framkallar runt om i världen, står i bjärt kontrast till den förstämning som ofta uttrycks inom EU. Jag kan informera er om att Europeiska unionen nu mer än någonsin tidigare av länderna utanför Europa betraktas som en positiv och bestämd aktör, en aktör med ett enormt inflytande på världsscenen.

Låt oss ta upp två konkreta ämnen som var centrala på G8-mötet: klimatförändringarna och utvecklingen – två frågor där Europa har tagit initiativet på global nivå. Förenata staterna har nu förenat sig med oss i kampen mot klimatförändringarna genom att till stor del ansluta sig till våra åsikter. Förra året i Heiligendamm – president Sarkozy var där – minns jag att vi hade stora svårigheter när det gällde att övertyga amerikanerna och ryssarna om att acceptera principen om obligatoriska mål för 2050. Nu har vi uppnått detta. Det var möjligt tack vare vår roll som europeisk ledare. Som ordförande för en europeisk institution är jag stolt över detta. Det är en framgång som vi återigen har den europeiska enigheten att tacka för.

Det andra exemplet är utvecklingen, och framför allt de stigande livsmedelspriserna, som hotar alla millenniutvecklingsmålen. Vi kunde fungera som katalysator även på detta område tack vare slutsatserna från förra månadens möte med Europeiska rådet som, jag citerar, välkomnade "kommissionens planer på att lägga fram ett förslag till en ny fond för att stödja jordbruket i utvecklingsländerna".

Europeiska kommissionen kommer att anta detta förslag nästa vecka. Jag räknar med helhjärtat stöd från budgetmyndighetens båda grenar så att Europa snabbt kan förse jordbrukarna, framför allt dem i Afrika, med nödvändigt bistånd, i nära samarbete med behöriga multilaterala organisationer. Detta stöd är nödvändigt för att garantera "den gröna revolution" som krävs för att Afrika ska uppnå stabilitet och välfärd, vilket som ni alla vet, även ligger i Europas intresse. Som Europeiska rådet efterfrågade kommer vårt förslag att ligga inom gränserna för den aktuella budgetramen. Vår strategi går ut på att låta de besparingar som EU, som ett led i politiken för jordbruksstöd, kunnat genomföra tack vare ökningen av de internationella priserna gå till dem som drabbas hårdast av denna ökning. Det inträffar nöd- och katastrofsituationer över hela världen. Om ni hade hört vad ordföranden för Världsbanken sa, om ni hade hört några av ledarna för afrikanska länder och andra länder som var företrädare vid utökade möten tala om den hunger och svält som nu utgör ett verkligt hot mot så många människor i världen, skulle ni förstå hur nödvändigt och outhärligt EU:s bistånd är.

(Applåder)

Det är därför jag tror att vi återigen kan föregå med gott exempel när det gäller solidaritet mellan europeiska och afrikanska jordbrukare, och illustrera det faktum att den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och utvecklingspolitiken kan och måste fungera sida vid sida eftersom livsmedelstrygghet, precis som president Nicolas Sarkozy just sa, är en global fråga som vi behöver ta itu med gemensamt. Inte var för sig utan tillsammans.

Därför är det sant att det finns orosmoment, men det är också sant att Europeiska unionen mer än någonsin tidigare har en central roll när det gäller att ta itu med dem. Låt oss i stället för att vältra oss i vad jag ibland kallar "kriskultur" – det förekommer till och med tal om en permanent tillbakagång i Europa – framhäva värdet av EU:s konkreta och positiva åtgärder. Hur som helst är detta det bästa sättet att lösa de internationella problem som orsakats av att Irland inte ratificerat Lissabonfördraget. Vi måste ta itu med detta eftersom Lissabonfördraget skulle kunna göra det möjligt för oss att arbeta mer effektivt, mer demokratiskt, men vi får inte använda det som en ursäkt för att underlåta att omedelbart svara på våra medborgares behov.

De europeiska medborgarna förväntar sig svar av oss. Det bästa svaret vi kan ge dem är att tala uppriktigt med dem och visa att vi har politiskt mod. Det franska ordförandeskapet har båda dessa kvaliteter i överflöd.

I ett hårt provat EU måste vi bevisa att unionen fungerar. Vi måste fokusera på politik som för EU närmare medborgarna och förändrar deras vardag. Mer än någonsin tidigare planerar vi för ett EU baserat på resultat.

Personligen känner jag tillförsikt. Genom ert ordförandeskaps prioriteringar blir det möjligt för Europa att möta de stora utmaningar det står inför, och samtidigt förbereda sig inför kommande problem.

Jag välkomnar det franska ordförandeskapets prioritering när det gäller en integrerad politik för energi och klimatförändringar. Som ni sa, herr rådsordförande, är detta den viktigaste prioriteringen för ert ordförandeskap, och vi vet hur bestämd ni är när det gäller att slutföra detta strategiska avtal före årsskiftet, så att EU får en bra utgångspunkt för att inleda Köpenhamnsförhandlingarna om ett år. Kommissionen kommer helhjärtat att stödja detta så att vi kan nå ett ambitiöst och balanserat avtal med Europaparlamentet och medlemsstaterna. Jag har gjort detta till en prioritering för min institution, och jag vill återigen tacka rådsordföranden för hans outtröttliga stöd för det energi- och klimatpaket som presenterats av Europeiska kommissionen.

Vi måste också röra oss mot en politik för kontrollerad invandring i Europa. Vi måste först hantera den invandring som ett åldrande Europa behöver i vissa viktiga ekonomiska sektorer och som måste vara förenad med en riktig integration, så att vi i vårt humanistiska Europa kan vara stolta över den integration vi erbjuder

dem som verkligen vill komma hit för att arbeta. Införande av blåkortet under det franska ordförandeskapet vore ett viktigt steg i denna riktning.

Vi måste emellertid även ta itu med den olagliga invandringen och den exploatering som den ofta ger upphov till, framför allt genom att stödja förslaget om påföljder för dem som anställer svart arbetskraft. Det är här vi faktiskt måste göra den största insatsen. Vi ska inte hota de stackars arbetstagare som bara vill arbeta i Europa, utan straffa dem som vill exploatera dem. Dessa tvivelaktiga metoder är en skam för Europa. Det får inte råda något tvivel om att vi kommer att hantera invandringsfrågan på ett realistiskt sätt.

Jag är övertygad om att vår oförmåga att hantera denna fråga seriöst och ansvarsfullt är ett av de största hoten mot Europa. Vi löser inte invandringsfrågan genom att vara släpphänta på alla fronter. Det vore en perfekt ursäkt för extremistiska och främlingsfientliga krafter. Vi måste vara hårda när det gäller olaglig invandring och samtidigt visa att vi är generösa och enade när det gäller att integrera invandrargrupper som vill bidra till Europas tillväxt och utveckling. Jag anser att vi måste vara tydliga på den här punkten – vi måste vara hårda när det gäller brott och samtidigt fortsätta att respektera de mänskliga rättigheterna, som är kännetecknande för den europeiska civilisationen och våra planer för den europeiska integrationen.

Detta är naturligtvis känsliga frågor som kan ge upphov till polemik och missförstånd. Det var därför kommissionen ville lägga fram ett balanserat förslag och skisserade 10 huvudprinciper, så att vi kan röra oss framåt tillsammans. Det glädde mig verkligen att det franska ordförandeskapet och de franska justitie- och inrikesministrarna stödde denna integrerade strategi vid sitt informella möte i Cannes denna vecka.

Jag vill påpeka att det vore absurt att fortsätta med 27 olika typer av invandringspolitik i Europa och Schengenområdet, där fri rörlighet är en realitet. Det vi behöver är en europeisk invandringspolitik.

Vår sociala agenda är också under planering. Utan riktiga sociala investeringar som förhindrar risken för fattigdom, utanförskap och marginalisering kan det inte finnas någon dynamisk och konkurrenskraftig ekonomisk modell. Frankrike har gjort den nya sociala agenda som Europeiska kommissionen presenterade för några dagar sedan till en av sina prioriteringar. Jag välkomnar detta. För att förbereda européerna inför framtiden måste vi erbjuda dem möjligheter, tillgång till kvalitetstjänster, utbildning, hälso- och sjukvård och fortsatt solidaritet. Ingen i Europa får slås ut. Möjligheter och solidaritet är vad EU handlar om.

Många andra projekt kommer att dras i gång de kommande sex månaderna. Jag kan inte beskriva dem alla här, men om jag får ge en kortfattad översikt över två av dem skulle jag vilja berömma projekten för europeiskt försvar och unionen för Medelhavsområdet, som kommer att presenteras nästa söndag i Paris. Jag ser dessa projekt som två möjligheter för EU att bekräfta sin roll i världen. Även här är det upp till oss att omvandla denna ambition till konkreta åtgärder.

Jag önskar det franska ordförandeskapet all lycka och garanterar kommissionens helhjärtade stöd under de kommande sex månaderna, som ser ut att bli spännande.

Politikernas första plikt är att möta utmaningarna och intensifiera insatserna för att kunna ta itu med dem på ett framgångsrikt sätt.

Vi kan göra mycket tillsammans. Jag vill hylla de insatser som den franska regeringen genomfört på högsta nivå under de senaste månaderna för att ha ett nära samarbete med de europeiska institutionerna. Institutionerna, ordförandeskapet och medlemsstaterna måste alla arbeta sida vid sida. Detta är avgörande för att nå den gemensamma framgång som vi är skyldiga Europas medborgare, och jag vill hylla det engagemang som rådsordföranden i dag återigen ger uttryck för, för att rådet, parlamentet och kommissionen tillsammans ska kunna hitta konkreta lösningar på de konkreta problem som våra medborgare möter varje dag.

Joseph Daul, för PPE-DE-gruppen. – (FR) Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande, mina damer och herrar! Frankrike har beslutat att dess ordförandeskap ska vara synonymt med politiskt engagemang.

Vi behöver politiskt engagemang för att besegra de svårigheter som den europeiska integrationen står inför. Den största av dessa är utan tvekan det irländska folkets nej i folkomröstningen som vi diskuterat här denna morgon. Vi måste engagera våra medborgare i Europa. Det finns många orsaker till att de känner tvivel, bland annat rädsla för globaliseringen, de ökade priserna och förändringarna av traditionella familjevärden och sociala värden.

Om vi inte kan övertyga alla om att det endast är på EU-nivå som det går att förhandla effektivt om viktiga frågor som säkerhet, klimatförändringar, energi och migration kan vi inte räkna med att få en fredlig framtid – och när det gäller världens större regioner måste EU även vara tillräckligt starkt för att övertyga USA, Indien, Kina och Brasilien.

Det franska ordförandeskapet kommer också att behöva politiskt engagemang för att övertyga sina samarbetspartner om att Lissabonfördraget kommer att hjälpa oss att fatta beslut på ett mer effektivt och demokratiskt sätt när det gäller alla dessa gemensamma frågor. De ledamöter av min grupp som tillhör Europeiska folkpartiet vill att alla medlemsstater som inte redan har ratificerat fördraget ska göra det under det franska ordförandeskapet. Efter en period av reflektion och med all respekt ser vi precis som vi gjorde i fråga om Frankrike och Nederländerna fram emot att Irland ska erbjuda landets 26 samarbetspartner en lösning på dödläget. Vi ber varje medlemsstat att avstå från att försöka platta till andra och agera ansvarsfullt. Vår grupp vill se ett slut på denna institutionella debatt och vi är övertygade om att det franska ordförandeskapet kommer att arbeta mot detta mål.

Samtidigt som vi försöker förse oss med ett bättre verktyg för att fatta beslut ökar våra problem. Detta stjälar energi som skulle behövas för att skapa sysselsättning, försvara våra intressen och främja vår sociala modell och Europa i allmänhet. Som jag sagt kommer vi definitivt att behöva politiskt engagemang. Vi bör även se till att vi har det engagemang som krävs för att ta itu med de prioriteringar som rådsordföranden just har presenterat. Vi måste agera skyndsamt för att ta itu med klimatförändringar, energi, migration, livsmedelstrygghet och försvar.

När det gäller klimatförändringar och energi är alternativet tydligt: antingen är våra medlemsstater övertygade om att de måste gå vidare och föregå med gott exempel inför toppmötet i Köpenhamn, och i så fall måste vi fatta tydliga beslut före december för att garantera ömsesidighet från våra internationella samarbetspartner, eller så har de beslutat att det trots de försämrade klimatvillkoren och beroendet av energin inte finns något behov av att vidta brådskande åtgärder. Jag behöver knappast säga åt vilket håll min politiska grupp lutar.

Även när det gäller migration vill vi ha ett slut på detta hyckleri. Även om flera länder runt om i världen redan har antagit en invandringspolitik med relativt tillfredsställande resultat har de flesta av våra länder skjutit upp dessa val. Det är dags för en debatt och ett beslut i frågan, som måste vara positivt, human och ansvarsfullt. Förslaget till en europeisk pakt för invandring och asyl, som kommer att debatteras i oktober, är ett steg i rätt riktning och jag gratulerar EU:s ministrar till deras svar på det förslag som utarbetats av Brice Hortefeux. Ni har vårt stöd, herr Hortefeux.

Avslutningsvis vill jag nämna två ämnen som ligger mig mycket varmt om hjärtat och som är ytterst viktiga för framtiden och för vårt oberoende: livsmedelstrygghet och försvar. Jag vill att vi ska tänka på dem som har det sämst ställt, både runt om i världen och i våra egna länder, dem som de ökande livsmedelspriserna verkligen är ett problem för. Jag vill att EU och det franska ordförandeskapet gör en ansträngning för att hjälpa dem i dessa svåra tider.

När det gäller försvar vill jag bara ställa en fråga: Hur kan EU vara trovärdigt utan ett försvar värt namnet? Vi behöver ett försvar för att garantera fred i Europa och för att hjälpa dem som har det sämst ställt i världen. Vår grupp stöder det franska ordförandeskapets engagemang att leda vägen genom att komma med modiga förslag till sina samarbetspartner på dessa två strategiska områden.

Den europeiska integrationen är i högsta grad en politisk fråga. Jag hyser inga tvivel om att våra medborgare återigen kommer att känna sympati för EU om vi är tillräckligt modiga för att fatta tydliga politiska beslut. Jag har fullt förtroende för att det nya ordförandeskapet kommer att uppmuntra oss i detta, och vi har allt att vinna på att få våra medborgares tillit innan 2009 års val till Europaparlamentet.

Martin Schulz, för PSE-gruppen. – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Det finns aspekter av era åsikter som vi delar, herr Sarkozy, och jag vill först av allt gå närmare in på några av dessa. Det gläder mig att ni har återvänt välbehållen från Japan. Vi har nu återigen hört om de kommande åtagandena när det gäller klimatförändringarna och det är hög tid att vi genomför dessa.

Ni har rätt i att klimatpaketet är en prioritering. Vår grupp delar denna åsikt med er. Ni har även rätt när ni säger att enskilda länder inte kan uppnå detta på egen hand – inte ens tyskarna eller fransmännen genom att nå egna överenskommelser i Straubing. Det är 25 andra länder som ingår i detta och framför allt är det Europaparlamentet som fattar det slutgiltiga beslutet. Vi kommer att göra det tillsammans med er, genom att samarbeta, men ta inga initiativ vid sidan om – inte ens med Angela Merkel, oavsett hur bra denna idé verkar.

Eftersom ni nämner idrott vill jag påpeka att jag tittade i de franska dagstidningarna i morse eftersom jag undrade vad de skulle skriva om president Nicolas Sarkozys besök i Europaparlamentet i dag. Ingenting! De skriver mycket om Tour de France, där det för närvarande är en tysk som har den gula tröjan.

(Häcklande)

Jag lyssnade noggrant på er, herr rådsordförande, och de punkter ni tog upp om klimatförändringarna och framför allt om Lissabonfördraget. Om vi ska kunna uppnå resultat behöver vi verkligen instrument och detta försätter oss i ett dilemma. Medborgarna vill att vi ska bli mer effektiva, mer öppna, mer demokratiska och de vill att de nationella parlamenten ska bli mer demokratiska och få mer inflytande. Allt detta är rätt, men varje gång vi vill uppnå resultat rycks det instrument vi behöver – ett reviderat fördrag – bort från oss.

Ni har rätt, detta innebär att vi behöver en ny taktik, och en ny start. Vi måste se till att detta fördrag träder i kraft. Jag tycker att det är fantastiskt att ni ska åka till Irland och arbeta konstruktivt med det irländska folket. Om jag får ge er ett personligt tips tycker jag att ni ska lämna kvar Bernard Kouchner i Paris denna gång. Jag fick intrycket att hans tidigare bidrag inte direkt hjälpte oss att övertyga irländarna.

(Applåder, häcklande)

Jag talar emellertid om en fråga där vår uppfattning är raka motsatsen till er. Ni talar om fyra prioriteringar för ert ordförandeskap och jag väntade för att se om det fanns en femte. Sedan nämnde ni flera andra saker som ni sa var viktiga – inte prioriteringar, bara andra saker. Dessa "andra saker" var bland annat ett socialt Europa, som ni tyckte var ett ärende för nationalstaterna. Jag anser att detta är ett allvarligt misstag.

(Applåder)

Jag vill säga er att vi förväntar oss en annan taktik från det franska ordförandeskapet. Ett socialt Europa innebär inte att vi vill upprätta ett socialförsäkringskontor i Europa eller att vi vill göra barnbidrag till en EU-fråga. Ett socialt Europa handlar om något annat: under en lång tid har människor trott – med rätta – att Europa kan göra ekonomiska framsteg möjliga. Vi har ägnat 50 år åt att arbeta för att se till att ekonomiska framsteg i Europa leder till ökad tillväxt och fler arbetstillfällen och alltid till en garanti för ökad social trygghet.

Allt fler människor anser nu att det motsatta är sant – att Europas ekonomiska framsteg gynnar några få stora konglomerat, vissa försäkringsbolag, hedgefonder och stora företag, men inte folket. Det är Europeiska unionens uppgift att återupprätta känslan hos dem att tillväxten i Europa och de ekonomiska framstegen på denna kontinent inte gynnar bankerna och de stora konglomeraten utan varje enskild medborgare. Om nationalstaterna ska garantera detta är dessutom ni som ordförande för Europeiska rådet skyldig att meddela era stats- och regeringschefer att de måste se till att social rättvisa snarare än frimarknadsradikalism blir dominerande i deras nationalstater.

(Applåder)

Jag vill tillägga att vi har en EG-domstol som utfärdar domar varje dag, och dess domar kan ändra graden av social välfärd i de enskilda medlemsstaterna, även om medlemsstaterna inte har några instrument att motsätta sig detta med. Därför behöver vi ett socialt Europa, herr rådsordförande, och därför förväntar jag mig att ni ändrar åsikt i denna fråga före december. Annars kommer den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet inte att kunna stödja er.

Herr rådsordförande! Rädslan för social utestängning leder till en farlig utveckling, bland annat till att regeringar som intar en försvarsställning tror att de kan få människor att glömma denna rädsla för social utestängning genom att förfölja minoriteter. För närvarande ser vi detta i en EU-medlemsstat. Jag vet inte hur många procent av den italienska befolkningen som består av romska barn, men jag vet att när en regering säger "de kommer att registreras på samma sätt som i polisregister, de måste lämna fingeravtryck", under förevändning att ge dem socialt skydd, är detta ett grovt brott mot EU:s grundläggande rättigheter.

Ert land Frankrike gav den europeiska gemenskapen dess första stadga om de grundläggande rättigheterna. Den första förklaringen om de mänskliga rättigheterna kom från ert land. Som president för denna republik är ni en del av ert lands tradition. Jag vill be er att i er funktion som ordförande för Europeiska rådet påverka Silvio Berlusconis regering och informera den om att EU är en gemenskap grundad på rättsstatsprincipen och inte en union som bygger på nyckfullhet.

(Livliga applåder)

Europeiska unionen står inför många stora utmaningar, men om vi inte garanterar social välfärd i Europa kommer människor att vända sig bort från EU, och när de vänder sig bort kommer vi inte att ha någon användning för Lissabonfördraget. Hela projektet kommer att misslyckas. Därför måste vi ha mod. Jag vet att ni är en modig man. Vi stöder era prioriteringar och vill nu be er stödja våra – ett socialt Europa samt klimatförändringar, institutionell reform och mänskliga rättigheter. Då kommer ert ordförandeskap att bli framgångsrikt.

(Applåder från vänster)

Graham Watson, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag vill till rådets ordförande säga att det faktum att Irland röstade nej till fördraget har gjort hans noggrant förberedda ordförandeskap mer problematiskt. Det innebär också att behovet av ett EU som kan handla praktiskt och lösa problem har blivit större än någonsin.

Energi- och klimatpaketen blir mer angelägna för varje dag som går. Att sätta ett tak för moms ger kortvarig tröst: EU måste minska sitt beroende av olja och gas. Vi behöver investera mycket mer i förnybar energi: småskaliga satsningar, avsedda att minska hushållens kostnader, och storskaliga, som att använda oss av unionen för Medelhavsområdet för att investera i produktion av högspänningssol med hjälp av Nordafrikansk solkraft.

G8-länderna – som genererar nästan två tredjedelar av världens koldioxid – godkände i tisdags ett mål om att minska utsläppen med 50 procent. Men tillväxtekonomierna har rätt i att målet borde vara högre satt – till kanske 80 procent – och innefatta delmål.

För att stabilisera livsmedelspriserna behöver vi goda idéer – som kommissionsledamot Mariann Fischer Boels nyligen genomförda reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken – inte protektionism, i vilken form den än visar sig. Sanningen är den att människor bryr sig mer om priset på bensin och bröd än om gemenskapens storslagna mål. Numera ska ingen säga "*Qu'ils mangent de la brioche*" ("Låt dem äta bakelser").

Rådsordföranden gör rätt i att sätta fokus på migrationsfrågan. Men vi kan inte hantera migrationen förrän vi lärt oss hantera den hopplösa situation som får så många att riskera så mycket för att komma hit. Det behövs lagliga migrationsvägar, kraftåtgärder mot människosmuggling och reformer av jordbrukspolitiken i syfte att få fart på tillväxten i ursprungsländerna. Det kan tyckas optimistiskt att be ett franskt ordförandeskap att liberalisera marknaderna. Men för att skapa trygghet inom våra gränser måste vi skapa möjligheter bortom dem.

Det franska ordförandeskapet kan bryta ny mark på ytterligare ett sätt. Frankrike gav oss mänskliga rättigheter – nu måste Frankrike gå i spetsen för deras försvar. Hemmavid, genom att driva på arbetet med antidiskrimineringsdirektivet. Utomlands, genom att förankra fred på Balkan i en gemensam europeisk framtid, genom att utnyttja unionen för Medelhavsområdet för att förbättra de mänskliga rättigheterna i Nordafrika, genom att stå enade i våra förbindelser med Ryssland samt genom att fördöma Kinas övergrepp på olik tänkande.

(FR) Herr rådsordförande! Res inte till Peking. Var en lagspelare!

(Applåder)

Det var Voltaire som sa att alla människor föds jämlika – det är deras handlingar som skiljer dem åt.

(EN) Och genom att ta initiativet kan EU visa prov på handlingsförmåga och kräva ett erkännande av varje människas värde.

Herr rådsordförande! För att lyckas måste ni söka samförstånd. Ni måste få parlamentet, rådet och kommissionen att arbeta tillsammans enligt en gemensam dagordning som fastställs av 27 medlemsstater och parlamentet. Om vi måste tvista ska det vara om denna dagordning, inte om dess budbärare. Ni har gått i polemik med ECB:s ordförande och med två kommissionsledamöter, men de representerar vår gemenskap och den politik vi enats om. Det är inte Europas stil att söndra och härska. Vi måste hålla på våra principer men också arbeta tillsammans för att nå våra gemensamma mål.

(FR) Herr talman! Jag ska snart avsluta, men var snäll och ge mig "soixante petites secondes pour ma dernière minute" med Carla Brunis make.

(Skratt)

Herr rådsordförande! Om ni håller på era principer och verkligen låter oss arbeta tillsammans för att uppnå gemensamma mål, då kommer vi liberaler och demokrater att samarbeta med er.

(Applåder)

Cristiana Muscardini, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Som jag sa i Europeiska konventet om det nya fördraget så är det, för att minska avståndet mellan EU och medborgarna, nödvändigt att ge Europa en själ. En själ som respekterar olika språk och identiteter, och som bekräftar våra gemensamma rötter och värderingar – den själ som ni försökt ge uttryck för här i dag, herr rådsordförande.

Strasbourg är en symbol för förnyad fred, och i dag vajar EU-flaggan tillsammans med nationsflaggorna. Den bör vara en synlig symbol för alla medborgare som förenas i vårt gemensamma projekt för försvar, säkerhet och kulturell och ekonomisk tillväxt, och för insyn i centralbanken – kanske saknas det fortfarande i det nya fördraget.

Politikerna måste ge våra ungdomar klara mål. Den framtida ekonomin kräver att vi respekterar miljön, och respekten för rättigheter kräver att vi erkänner de därmed sammanhängande skyldigheterna. Vi hoppas att det franska ordförandeskapet i sina mål inkluderar den europeiska stadgan om skyldigheter. Demokrati och frihet grundas på tillämpning av regler. Internet får inte utnyttjas för terrorism och barnhandel eller som incitament för våldshandlingar. Vi måste harmonisera våra länders lagar – från invandring till skydd av minderåriga, från energi till hållbar utveckling.

Ett nytt EU för en ny relation till Afrika. En relation som inte bara handlar om gröna certifikat och handel utan också om ömsesidig tillväxt i och med samarbetsprojektet mellan Europa och Medelhavsområdet – vi måste vara medvetna om terroristgrupperna i Mogadishu och våldet i Zimbabwe som förhindrar demokratins utveckling. Man tvekar för mycket inom EU: vi uppmanar rådet att godkänna "made in", så att den internationella handeln får tydligare regler.

Kampen mot förfalskning och kriminalitet innebär inte bara en påfrestning på ekonomin utan också på våra medborgares hälsa, och små och medelstora företag har kulturella värden som måste försvaras. Vi erbjuder det franska ordförandeskapet vårt lojala stöd så att hoppet kan bli verklighet för alla medborgare och vi kanske, genom att bidra till den vetenskapliga utvecklingen i kampen mot sällsynta sjukdomar, också kan bekämpa den endemiska motvilja som vår skarpsinnige vän Martin Schulz känner för premiärminister Silvio Berlusconi.

Daniel Cohn-Bendit, för Verts/ALE-gruppen. – (FR) Herr talman! Denna europeiska voluntarism, dessa höga ambitioner för Europa är en utmaning som vi i gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen delar. Man skulle faktiskt kunna säga, för att parafrasera en sång som ni känner till, "it is a drug we are all hooked on".

Det finns dock en sak jag skulle vilja säga. Om vi den ena stunden ambitiöst säger att vi måste acceptera klimatpaketet som det är, och den andra knäböjer för den tyska bilindustrins lobbyister – då har vi förlorat, eftersom alla andra kommer att kräva liknande behandling. Här ligger problemet. Vi kan inte klaga på att bensinen är för dyr och samtidigt tillåta bilindustrin att tillverka bensinslukande fordon. Vi har i 15 år vetat hur man tillverkar energisnåla bilar, men eftersom det saknas regler som tvingar tillverkarna att göra det så får nu bilägarna betala det pris bensinen kostar. Detta är sanningen, det är så det ligger till.

(Applåder från mitten och från vänster)

Ni nämner den europeiska pakten för invandring och asyl. Så låt oss då bilda en europeisk pakt för invandring och asyl. Starta en dialog: låt Europaparlamentet delta enligt medbeslutandeförfarandet när det gäller laglig invandring – då får vi en genuin politisk debatt, en genuin demokratisk debatt. Herr Daul! Jag har fått nog. Varenda gång vi pratar om utvandring tar det bara 15 sekunder innan vi börjar prata om illegal invandring, om invandring som något hotfullt. Först och främst: det är tack vare de män och kvinnor som har byggt upp Europa tillsammans med oss som Europa är vad det är i dag. Detta är sanningen.

(Applåder från mitten och från vänster)

Snälla ni, jag är ingen ängel, men vi har byggt ett hus utan dörrar. Människor tar sig in via fönstren. Jag säger så här: låt oss öppna dörrarna så att människor kan komma in i Europa och sedan kan vi besluta vad vi ska göra med dem som tar sig in olagligt. Ni säger att vi behöver kvalificerad arbetskraft, men samtidigt skickar Europa varje år hem tiotusentals studenter som har kommit hit för att studera. Låt dem stanna – om de har studerat här är de inte illegala invandrare.

Nu går jag tillbaka till det ni sa om att den sociala dimensionen inte tillhör EU:s ansvarsområde. Herr rådsordförande! Ni kan inte skydda EU-medborgarna om vi inte tillsammans arbetar för att bekämpa social och skattemässig dumpning. Nu måste européerna ta sig an det här problemet. Vi måste få ett slut på det och i detta arbete stöder vi er. Behöver vi diskutera saken med centralbanken? Så låt oss då diskutera. Behöver vi diskutera saken med irländarna? Så låt oss då diskutera. Vi måste sluta hävda att den sociala dimensionen inte tillhör EU:s ansvarsområde. Så kan det inte fortgå.

(Applåder från mitten och från vänster)

Nu skulle jag vilja ta upp de frågor där vi är djupt oeniga. Ni ska resa till Kina för att tillsammans med den kinesiske presidenten närvara vid invigningen av de olympiska spelen. Ha det så trevligt! Själv kommer jag att tänka på alla de fångar som ruttar bort i kinesiska fångelser. Jag kommer att tänka på alla dem som har gripits. Jag kommer att tänka på alla dem som misshandlas i Tibet. Ni hade ett gyllene tillfälle att försvara europeiska värden som demokrati och frihet genom att säga: "Jag kommer inte att närvara vid de olympiska spelens invigningsceremoni – denna maskerad som Kinas kommunistiska parti har iscensatt." Det är det vi vill höra.

(Applåder från mitten och från vänster)

Jag ska säga er att den dagen ni sitter och skriver era memoarer, då kommer ni att ångra er. Ni kommer att ångra er därför att de som en gång låste in dessa oskyldiga medborgare kommer att säga till dem: "Som ni ser kan vi göra vad vi vill – västvärlden är ändå bara ute efter den kinesiska marknaden." Det är skamligt och patetiskt att närvara vid de olympiska spelens invigningsceremoni.

(Applåder från mitten och från vänster)

Francis Wurtz, för GUE/NGL-gruppen. – (FR) Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Jag skulle vilja inrikta mitt anförande på att det franska ordförandeskapet är splittrat. Det uppvisar en utan tvekan stark sida och en bara alltför tydlig svag sida.

Ordförandeskapets starka sida är att det, till skillnad från hur det brukar låta i EU-sammanhang, inte hävdar att det går bra för Europa och att vi bör fortsätta på den inslagna vägen, trots att allt fler européer anser att det går dåligt för Europa och vill se en förändring. Gott och väl - men sedan, då? Det är just frågan. Herr rådsordförande! Vilka slutsatser föranleder denna klarsynthet om unionens nuvarande legitimitetskris, särskilt beträffande dess ekonomiska modell och funktionssätt?

Ni hävdar att ni vill förstå den oro som unionen utlöser hos européerna, och att ni respekterar den. Ändå sätter ni press på irländarna att upphäva sitt beslut, fast de inte gjort något annat än att, i likhet med fransmän och holländare, ge uttryck för tvivel som delas av miljoner européer. Ni kritiserar med all rätt Europeiska centralbanken för hur den från sitt elfenbenstorn hanterar euron. Men ni aktar er för att ompröva den stadga som ger banken dess enorma befogenheter, bland annat just denna uppgift!

Angående invandringen säger ni att ni vill "tjäna våra värderingar". Ändå stödde ni det avskyvärda direktiv som fördömdes av FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, av samtliga människorättsorganisationer och av de europeiska kyrkorna, just för att det kränker grundläggande mänskliga värden. Ni struntar i den sociala frågan med argumentet att den är en angelägenhet enbart för medlemsstaterna. Sedan tiger ni när Europeiska gemenskapernas domstol tar artikel 43 och artikel 49 i fördraget till intäkt för att i dom efter dom låta medlemsstaternas olika sociala modeller konkurrera med varandra.

Ni sa att ni ogillade kampanjen om den "polske rörmokaren". Det gjorde jag också. Det var ett uttryck som högerpopulisterna hittade på och som blev välkänt genom Frits Bolkesteins uttalanden i tv. För min del välkomnar jag arbetare från alla länder, på jämställda villkor och inom alla yrkesområden.

(Applåder från vänster)

Det är just detta som EU:s lagstiftning i dag förbjuder. Jag vill påminna er om att det enligt kommissionen går för sig att en arbetare från en annan medlemsstat får hälften av den minimilön som gäller för en tysk arbetare, trots att båda utför samma uppgifter på samma byggarbetsplats i Niedersachsen. Så vill vi inte ha det. Europeiska fackliga samorganisationens generalsekreterare John Monks kan knappast beskyllas för att vara populist, och vet ni vad han anser? Han anser att dessa domar är "mycket problematiska", eftersom de enligt hans bedömning föreskriver "att de ekonomiska friheterna ges företräde framför de grundläggande rättigheterna och respekten för arbetsrätten". Hur vill ni svara på det?

Ni hävdar att ni vill bygga ett "skyddande Europa", men vi hör er aldrig kritisera de strukturåtgärder som utsätter européerna för risker, till exempel att allmännyttig verksamhet ska konkurrensutsättas, att stabilitetspakten pressar ned löneutveckling och sociala utgifter och de talrika "riktlinjer" som kommissionen upprättar och rådet antar och som ni tillämpar energiskt i ert hemland.

Jag skulle kunna nämna riktlinje nr 2 om reform av pensions-, socialförsäkrings- och hälso- och sjukvårdssystemen, riktlinje nr 5 om flexibilitet på arbetsmarknaden och riktlinje nr 13 om att undanröja lagstiftningshinder, handelshinder och övriga otillbörliga konkurrenshinder. Och då har jag inte nämnt dem alla.

Frankrikes och Italiens kovändningar har gjort det möjligt för rådet att gå längre än sina självpåtagna uppgifter. Det har enats om ett förslag till direktiv som tillåter en arbetsvecka på 65 timmar. Det gör Charles Dickens till Europas nya skyddshelgon!

Herr rådsordförande! Några avslutande ord. Nu i helgen talade ni inför era europeiska gäster, med parlamentets talman, kommissionens ordförande och 2 000 franska näringslivsdirektörer från högerkanten som åhörare. Ni avslutade då ert anförande med några ord som fackföreningsrörelsen såg som en tydlig och mycket oklok provokation. Ni sa att när strejker i dag genomförs i Frankrike lägger invånarna inte ens märke till dem. Dagen efter denna högtidliga tilldragelse förklarade er utbildningsminister att detta var ert sätt att "lugna våra europeiska partner i ett sammanhang där deras främsta företrädare närvarade". Om ni bara kan lugna Europas ledare genom att förolämpa fackföreningarna är det definitivt hög tid för förändring i Europa.

(Applåder från vänster)

Philippe de Villiers, för IND/DEM-gruppen. – (FR) Herr president! Tyvärr tvingas Europas invånare att varje dag leva med de katastrofala följderna av den politik som förs av de europeiska myndigheterna i Bryssel och Frankfurt. Varje dag ser européerna hur alltmer av deras självbestämmande glider dem ur händerna och hur de steg för steg berövas sin frihet, oavsett om det handlar om köpkraften, den höga eurokursen, genmodifierade organismer, skatter, fiskeripolitiken, bristen på handelsskydd, invandringen eller till och med fotbollen, som ni själv nämnde för en liten stund sedan. Allting glider dem ur händerna. Även er glider allting ur händerna. Ni säger det ju själv, ni lyfter fram det som något som förtjänar att kritiseras. Nu är det hög tid för er att handla, att omsätta era uttalanden i handling.

För en stund sedan kritiserade ni med all rätt att gemenskapens inhemska arbetsökande inte ges företräde. Men låt mig påminna er om att gemenskapsföreträdet upphävdes genom Marrakeshavalet, som ni godkände, och inte finns med i Lissabonfördraget, som ni upprättade.

Ni beklagar centralbankens oansvarighet och efterlyser en debatt. För vår del efterlyser vi beslut. Låt mig påminna er om att centralbankens oberoende, som utgör den oansvarighet vars följder vi kan observera dagligen, infördes och formaliserades genom Maastrichtfördraget. Ni ångrar att ni fick Bryssel att gå med på att sänka skattesatsen för olja, men det är helt enkelt följden av Nice- och Amsterdamfördragen, som ni lät parlamenten ratificera.

Ni beklagar er alltså dag efter dag över följderna av något som ni ständigt uppmuntrar, det vill säga att statsmakten berövas sin auktoritet till förmån för postdemokratiska organ som utgörs av tjänstemän, bankirer och domare. EU-ordförandeskapet ger er en historisk chans att få EU på rätt kurs igen, ett EU som grundar sig på nationellt självbestämmande och respekt för demokratin. Det är därför vi uppmanar er att respektera irländarnas folkomröstning och dödförklara Lissabonfördraget. Det är inte européerna som ska försonas med Bryssel, utan Bryssel som ska försonas med européerna!

(Applåder från talarens grupp)

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Herr rådsordförande! De närmaste sex månaderna är det ni som ikläder er det rullande och kortvariga ämbetet som Europeiska rådets ordförande. Ni har, till skillnad från en majoritet av den franska valmanskåren, framträtt som en hängiven Europavän. Ni gick till och med så långt att ni än en gång, nu i form av det föga förändrade Lissabonfördraget, lade fram den konstitution som de holländska och franska medborgarna avvisade 2005. Nu har era planer tråkigt nog stött på patrull i form av det irländska folkets vilja.

Lissabonfördraget är därmed överspelat, trots alla storslagna planer som det skulle ha tvingat på européerna, och trots de härskande euro-globalistiska potentaternas vilja.

Som ung parlamentsledamot röstade jag 1957 mot Romfördraget, som enligt sina förespråkare Monnet, Coudenhove-Kalergi med flera utgjorde det första steget mot ett Europas förenta stater. Detta Babels torn kan bara uppföras på spillrorna av nationalstaterna. Det gäller framför allt mitt eget hemland Frankrike. Jag har med kraft bekämpat denna idé ända sedan dess.

Man intalar oss att globaliseringen medför grundläggande förändringar överallt, som vi bara har att finna oss i. Men i själva verket växer sig nationalstaterna i hela världen allt starkare, drivna av en brinnande patriotism. Det är bara i en region, nämligen Europa, som nationer och hemländer offras, monteras ned och förödmjukas för att främja ett projekt som saknar såväl styrka som identitet. Samtidigt sköljer utländska invandrare in i våg efter våg, och genom att öppna våra ekonomiska gränser utsätter vi oss för stenhård konkurrens från omvärlden.

Många löften har utfärdats till Europas invånare för att de skulle finna sig i att mista sitt oberoende, sitt självbestämmande, sin identitet och sin kultur. Inget av dem har hållits. Vi har vare sig fått tillväxt, full sysselsättning, välbstånd eller säkerhet. Allra mest känner vi oro när vi står vid randen till systemets förestående energi-, livsmedels- och finanskriser. Visst kommer mediedrevet att fortsätta ett tag till. I går fotbolls-EM och tennis på Roland Garros, i morgon olympiska spelen i Peking. Och i dag den häpnadsväckande historien om Ingrid, kultfiguren som skrattar, gråter, ber och kommer och går, stödd på er broderliga arm!

Er lust att leka befriare fick er att förhandla med terroristerna i FARC, men det var varken ni eller Hugo Chávez som befriade den kolombianska senatoren Ingrid Betancourt. Det var president Álvaro Uribe som genom sin uthållighet, och stick i stäv med de allmänna progressiva strömningarna i världen, vann en avgörande seger mot dessa brottslingar och terrorister. Gång på gång gjorde ni misslyckade försök och gick till och med så långt att ni inbjöd ångerfulla kommunistiska FARC-terrorister att resa till Frankrike och söka asyl där. Vem ville ni skydda dem från? President Uribe - en demokrat? Varför inte ta steget fullt ut och bjuda in talibanerna, Hizbollah eller de tamilska tigrarna? Ni är precis som den där tvehövdade draken som Césaire var så förtjust i. Men en sak ska ni veta, herr rådsordförande: inte ens hela er fallenhet för att domptera medierna räcker för att avvärja de faror som förestår och som ni ställs inför innan året är till ända.

Vårt Europa är ett fartyg som hamnat ur kurs, som misshandlas av vind och våg. Det är den enda region i världen som med berätt mod har monterat ned sina politiska och moraliska strukturer, som inte har några gränser och som steg för steg översköljs av en massinvandring som bara är början! Europa har ruinerats ekonomiskt av ohämmat marknadstänkande, är socialt utfattigt, demografiskt försvagat och saknar vitalitet och försvarsmakt. I bästa fall är Europa dömt att bli ett amerikanskt protektorat, i värsta fall till ett slaveri som liknar dhimmis. Det är hög tid att vi överger våra ödesdigra illusioner om federalism och bygger ett nationalstaternas Europa, som förenas av mer konkreta allianser - för all del blygsammare, men också mer verksamma. Att såväl konstitutionen som fördraget gick i stöpet borde kunna tjäna som en varning. Européerna vill inte ha något att göra med dessa planer, och kommer inte att underkasta sig dem frivilligt, eftersom de inte vill dö.

(Talmannen avbröt talaren)

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. - (FR) Mina damer och herrar! Tack för era anföranden.

Låt mig först tacka Joseph Daul, ordförande för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, för stödet från honom och hans grupp, som är ovärderligt för det franska ordförandeskapet. Jag instämmer i era analyser och är säker på att ni förstår om jag inte återkommer till varje enskild punkt i dem, även om ert försvarspolitiska engagemang definitivt är välbehövligt.

Herr Schulz! Låt mig få uttrycka min uppskattning för den ansvarsfulla inställning som ni gav uttryck för i ert anförande. Vi har träffats, diskuterat och har inga hemligheter för varandra - precis som fallet är med Joseph Daul. Demokratien får inte bli ett skuggspel. Den ska låta oss jämföra varandras idéer och sträva efter en kompromiss. Och precis som i Joseph Dauls fall kan ni vara förvissad om att det franska ordförandeskapet uppskattar stödet från den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, och ert stöd i frågan om enhällighet. Och jag kan inte inse varför detta stöd skulle vara mindre värt för mig därför att det kommer från en gruppordförande som är socialdemokrat - eller varför ni försöker provocera fram konflikter med ordförandeskapet under förevändning att vi har olika politiska uppfattningar?

Låt mig beträffande energi- och klimatpaketet säga att parlamentet självfallet har sista ordet - nu riktar jag även ordet till Joseph Daul. Men bättre upp, det är inte bara en fråga om att få sista ordet. Det handlar om att mobilisera parlamentet för att sätta press på medlemsstater som inte har samma ambitioner som

parlamentet, kommissionen och ordförandeskapet. Jag skulle inte vilja säga att ni, herr Schulz, får sista ordet, utan att ert engagemang är helt avgörande.

Till Daniel Cohn-Bendit skulle jag vilja säga att det inte handlar om att falla på knä inför någon, särskilt inte inför biltillverkarna, vare sig de nu är franska, italienska eller tyska. Varför skulle det bara gälla tyska företag? I detta fall måste rådsordföranden beakta samtliga medlemsstaters legitima intressen. Vi behöver stå emot branschlobbyn samtidigt som vi ger branschen rimliga arbetsförhållanden och tydligt talar om att vi inte är naiva bara för att vi försvarar energi- och klimatpaketet.

Herr Cohn-Bendit! Jag skulle med andra ord inte vilja anklagas för att främja omlokaliseringar när vår strävan är att uppnå global balans. Det handlar inte om att respektera miljön och finna sig i omlokaliseringar, utan om att respektera miljön och säga nej till omlokaliseringar. Att resonera annorlunda är självmordstaktik. Om ni uppmanar medlemsstaterna att välja mellan miljö och tillväxt hamnar vi i en återvändsgränd. Hållbar utveckling och respekt för miljön är faktorer som främjar ekonomisk tillväxt. Och därför tar ni säkert inte illa upp om jag för en gångs skull föredrar Martin Schulz och Joseph Dauls analyser framför er egen.

Herr Schulz! Nu till den punkt där ni anser att vi är oeniga. Med förlov sagt: jag håller inte med. Jag vill också tala om för er att det inte är EU:s fel att våra vänner tyskarna inte har lyckats komma överens om en minimilön. Att ni tyskar har avvisat en minimilön beror på den politiska debatten i ert land. Skyll inte brister i samhället på EU när de beror på den politiska debatten i ett medlemsland!

Här ankommer det inte på mig som rådsordförande att döma någon. Jag skulle helt enkelt vilja säga: "Herr Schulz! Lämpa inte över problem på oss när ni tyskar inte lyckas lösa dem sinsemellan." Låt mig tillägga att vi fransmän anser att minimilönen är en mycket viktig samhällsfråga. Vad skulle social harmonisering innebära? Ni tyskar har avvisat en minimilön. Vi fransmän vill behålla vår minimilön. Social harmonisering skulle innebära att vi tvingas avskaffa vår minimilön eftersom tyskarna inte har någon. Denna sociala tillbakagång vill jag inte ha, inte ens om man vädjar till mina europeiska ideal. Tack, herr Schulz, för att ni gett mig möjlighet att förtydliga mitt sociala engagemang.

Jag skulle dock vilja tillägga att ni har helt rätt i att vi behöver höja den moraliska ribban för kapitalismen på finansmarknaden och skärpa bestämmelserna för kreditvärderingsföretag. Det är riktigt att vissa finansinstitut handlat på ett sätt som är fullständigt förkastligt. Jag skulle vilja säga en sak till: i samtliga medlemsstater har direktörer i vissa storbanker predikat för politikerna om den disciplin som borde råda i politiken.

När vi nu ser hur det har gått för ett antal stora privatbanker vill jag hävda att de som mästrade oss kastade sten i glashus, och nu får räkna med att själva bli måltavlor. Herr Schulz! Låt mig inför Graham Watsons vakande öga tillägga att jag är emot protektionism och för frihet. Men vi kan inte fortsätta att leva i en värld utan regler, där kreditvärderingsföretagen gör som de behagar och där ett antal finansinstitut vill tjäna miljardtals euro genom några sekunders aktivitet på börsgolven.

Det Europa som vi eftersträvar – och herr Schulz, det franska ordförandeskapet kommer att lägga fram förslag om det här, förslag till skärpta bestämmelser som höjer den moraliska ribban för kapitalismen på finansmarknaden. Vi inser ju nu att orsaken till att tillväxten i världen har avstannat det senaste året är subprimekrisen och förtroendekrisen för finansinstituten. De har gjort vad som helst, när som helst, har lånat ut pengar till vem som helst, till vilka villkor som helst. Ett omdömesgillt EU måste avskaffa djungelns lag och någorlunda återställa ordningen. Jag vill säga till Martin Schulz att jag helt håller med honom.

Beträffande den europeiska pakten för invandring skulle jag vilja svara Martin Schulz och Daniel Cohn-Bendit att det franska ordförandeskapet avser att rådgöra med Europaparlamentet. Det är bästa sättet att undvika överdrifter. Herr Schulz, ni nämnde överdrifter i ett land som det inte ankommer på mig att nämna. Om vi alla enas om ett golv för kostnaderna kommer de överdrifter som ni syftade på att upphöra. Herr Cohn-Bendit! Jag är säker på att Joseph Daul håller med mig - varför skulle inte Europaparlamentet vilja medverka till detta? Jag är inte säker på att det går rent institutionellt.

(Inpass av Daniel Cohn-Bendit utan mikrofon)

Herr Cohn-Bendit! Jag vet att ni är en frikostig person som i regel gärna delar med sig av goda råd, särskilt till mig. Det här rådet skulle jag inte behöva ens om jag vore lika blygsam som ni. Jag visste att beslutet erfordrar enhällighet, men det krävs ändå ingen enhällighet för att jag ska kunna säga till Europaparlamentet att invandringsfrågan är tillräckligt viktig för att diskuteras politiskt, och för att parlamentet ska delta i diskussionen, även innan vi har ett Lissabonfördrag eller har ändrat det. Detta är en politisk utfästelse från min sida. Jag, Bernard Kouchner och Brice Hortefeux kommer att presentera pakten för er och överlägga

om den med er. Vi ska diskutera era önskemål om hur detta bör genomföras med parlamentets talman och kanske med talmanskonferensen.

Herr Watson! I varje svårighet ligger en möjlighet. Om man väljer att bli ett lands president, och att axla ordförandeskapet i Europeiska rådet under sex månader, och tycker att det är jobbigt med problem eller svårigheter - ja, då är det givetvis bättre att avstå från att vara europé och politiskt aktiv. För egen del ser jag en möjlighet i dessa svårigheter. Förstår ni varför? Därför att de utgör en möjlighet för oss att övervinna vår nationella egoism och våra partipolitiska fördomar.

Med förlov sagt: om allting vore frid och fröjd skulle mitt framträdande inför Europaparlamentet inte nödvändigtvis ha fått ett varmare välkomnande. Går allt som det ska ett år före valet har alla vinden i ryggen och prioriterar sina egna partipolitiska eller nationella intressen. Jag tror att det stora flertalet ledamöter av Europaparlamentet i stort sett är medvetna om hur allvarlig situationen är. Alla måste dra sitt strå till stacken. Jag är inte så säker på att Martin Schulz eller Daniel Cohn-Bendit hade varit mer vänligt sinnade till det franska ordförandeskapet om läget hade varit ljusare. Själv ser jag en möjlighet i dessa svårigheter.

Herr Watson! I ett avseende hade jag definitivt fel. Jag borde ha utvecklat resonemanget om den europeiska energipolitiken. Ett antal personer här bär särskilda t-tröjor för att signalera att de är emot en viss energiform. Jag respekterar er, men andra har en annan uppfattning. Men på en punkt borde vi kunna vara överens, nämligen om att vi behöver en europeisk energipolitik, där vi är öppna med vår lagerhållning och lägger ihop våra resurser i form av solkraft, solceller, energi från biomassa och vattenkraft. Jag ber om ursäkt för att jag inte sa detta under mitt inledningsanförande, men det franska ordförandeskapet kommer att prioritera utarbetandet av energipolitiken, oavsett våra meningsskiljaktigheter om kärnkraften. Jag tror inte att kommissionsordförande José Manuel Barroso har något att invända mot detta, eftersom han instämmer i denna prioritering. Vi har inte råd att dra benen efter oss i den här frågan.

Jag skulle också vilja framhålla för Graham Watson att jag varken är, har varit eller kommer att bli en protektionist. Men det finns en sak som även liberalerna bör begrunda. Vi har öppnat gränserna och det har gagnat oss. Men övriga parter kan inte uppmana oss att göra här vad de inte vill att vi gör där. De stora tillväxtländerna Kina, Indien, Brasilien och Mexiko kan inte komma och säga: "Öppna era gränser och minska era subventioner, medan vi gör som vi vill." Det är inte frihandel och skulle inte heller gagna dem. Att älska sitt land är inte nationalism, och att eftersträva ömsesidighet och skydd är inte protektionism. Man kan förespråka frihandel och ändå vilja eftersträva balans i denna frihandel.

Herr Watson, vi kommer att ha mer att diskutera. Somliga ibland oss betonar skydd, andra betonar frihet. Vi kanske kan mötas halvvägs.

Slutligen vill jag gratulera er eftersom det verkar som om vi har samma musiksmak.

(Skratt)

Jag ska vidarebefordra era vänliga ord till den person de gäller. Hon kommer utan tvekan att signera sin senaste cd åt er. Jag hoppas att ni inte tar illa upp.

(Skratt)

Herr Cohn-Bendit! Jag har redan besvarat många av era frågor. Jag skulle vilja ta upp två saker. För det första den mycket viktiga utbildningsfrågan. Givetvis behöver Europa öppna sig för att utbilda eliter från hela världen. Jag har till och med en längre tid funderat på om inte utbildning av eliter från hela världen innebär att vi bör hälsa dem välkomna till våra universitet och samtidigt ge dem en chans att förvärva sina första yrkeserfarenheter. Här menar jag särskilt läkare. Men, herr Cohn-Bendit, vi måste se till att vi inte plundrar utvecklingsländerna på deras eliter. Ni bör begrunda följande: I Frankrike arbetar fler läkare från Benin än det finns läkare i Benin. Jag anser att Benin behöver sina eliter. Att inte vilja plundra utvecklingsländerna på deras eliter är inte detsamma som att stoppa invandring. Den här diskussionen går inte att slutföra på några få minuter. Jag uppskattar ert sätt att ta upp det här temat, men ni måste inse att debatten behöver nyanseras och inte kan reduceras till karikatyrer. Det här handlar inte om att vissa människor är frikostiga medan andra är hjärtlösa. Vi är politiker som försöker hitta den bästa lösningen.

Tillåt mig att säga en sak om Kina, som är en mycket allvarlig och komplicerad fråga. Herr Cohn-Bendit! Låt mig säga att jag, i likhet med alla andra här, hörde att ni talade känsloladdat, vilket hedrar er. Låt mig säga att jag delar era känslor. Herr Watson! Ni uppmanade mig att visa samarbetsvilja, och jag skulle vilja påstå att det är precis vad jag har gjort. Som rådsordförande samrådde jag med samtliga medlemsstater för att ta reda på vad de tyckte och om någon invände mot att jag deltog. Än så länge talar jag om formen, jag

återkommer till innehållet om ett ögonblick. Låt mig säga att samtliga medlemsstater höll med om att jag borde delta vid olympiska spelens invigningsceremoni. Som ni vet så är detta en känslig fråga, och vi bör gå mycket varsamt fram eftersom vi inte har råd att hoppa i galen tunna.

Men Graham Watson uppmanade mig alltså att vara en "lagspelare". Ni ska veta att jag diskuterade saken med samtliga medlemsstater. Ingen invände mot att jag medverkade. För närvarande ser det ut som om tretton medlemsstater sänder företrädare till invigningsceremonin. Detta är ju ingen motivering, herr Watson, utan jag bemöter helt enkelt er kritik när det gäller mitt lagspel.

Låt oss nu övergå till själva sakfrågan. Jag förstår dem som hävdar att européer inte bör närvara vid olympiska spelens invigningsceremoni i Peking. Var och en har rätt till sin egen uppfattning om hur de mänskliga rättigheterna bäst försvaras, och jag kan bara respektera dem som hävdar att vi bör bojkotta ceremonin. Men min egen personliga uppfattning är att vi inte kan driva frågan om mänskliga rättigheter vidare genom att förödmjuka Kina, utan bara genom öppen och rak dialog. Detta är en anständig åsikt, och jag hävdar att den bör respekteras. Jag skulle till och med vilja gå så långt som att säga att vi knappast kan bojkotta en fjärdedel av mänskligheten. Rådsordföranden har ett ansvarsfullt ämbete men handlar varken klokt eller ansvarsfullt om han säger till en fjärdedel av mänskligheten: "Vi stannar hemma. Vi förödmjucar er inför hela världen." Jag vill resa dit, och jag vill tala med dem.

I huvudfrågan, om försvaret av mänskliga rättigheter, är vi överens. När det gäller hur dessa mänskliga rättigheter bäst försvaras bör ni finna er i att dessa frågor kan diskuteras och att denna diskussion inte tar slut med de olympiska spelen. Jag vill därför resa dit för att diskutera och försvara de mänskliga rättigheterna. Jag kan till och med gå ännu längre, herr Cohn-Bendit. Vissa saker kommer jag inte att säga till Kina, eftersom Kina förtjänar att bemötas med respekt. Andra saker bör Kina inte säga till de europeiska länderna, och särskilt inte till Frankrike, eftersom Frankrike och länderna i Europa ska respekteras på samma sätt som Kina. Det är inte kineserna som kontrollerar min kalender eller mitt mötesschema.

På motsvarande sätt är det inte jag som kontrollerar den kinesiske presidentens kalender eller mötesschema. Jag kommer därför att försvara de mänskliga rättigheterna, samtidigt som jag, som statschef, behöver tänka på en sak. Vi talar alltid om överenskommelser. Här har jag invändningar, eftersom det är helt rimligt att en demokratiskt vald statschef försvarar sina medborgares ekonomiska intressen och arbeten. Jag vill tala om något annat. Kina är permanent medlem av säkerhetsrådet. Vi behöver Kinas hjälp för att stoppa skandalen i Darfur, eftersom Kina har stort inflytande i Sudan. Vi behöver Kina för att kunna isolera Iran, och förhindra att Iran - eller vilka andra aktörer som helst som säger att de tänker få bort Israel från kartan - får tillgång till kärnvapen. Hur kan vi uppmana Kina att hjälpa oss att åstadkomma fred och stabilitet i världen, om vi bojkottar landet när det står värd för ett arrangemang av oerhörd betydelse för sina 1,3 miljarder invånare? Det vore varken rimligt eller ansvarsfullt. Det vore inte värdigt en statsmans självrespekt.

(Applåder)

Efter att ha uttryckt min respekt för Daniel Cohn-Bendits uppfattningar och känslor, liksom för alla andra ledamöter som resonerar på samma sätt, skulle jag vilja lägga till följande: Inför resan har jag rådfrågat Graham Watson och den socialdemokratiska gruppens ordförande Martin Schulz. Vad honom beträffar vågar jag påstå att han helt och hållet håller med om att vi inte bör bojkotta Kina. Han är socialist - det är inte jag. Jag rådfrågade Joseph Daul som instämde fullständigt.

Jag skulle vilja avsluta med en annan punkt. Se hur pragmatiskt Kina har varit beträffande Hongkong. Detta var ändå en väldigt besvärlig fråga. För femton år sedan ägde demonstrationer rum i Hongkong, men Kina agerade pragmatiskt för att lösa Hongkongfrågan. Eller se på Macao: Kina har löst Macaofrågan genom att medverka i överläggningar. Jag ska gå ännu längre: se på Taiwanfrågan i dag, där president Hu Jintao har gjort stora framsteg. För fem år sedan trodde alla att en konfrontation mellan Taiwan och Kina var oundviklig. Men så är det inte. Påverkar vi Kina bäst genom uppriktig, modig och direkt dialog, eller genom förödmjukelser? Jag väljer dialog, uppriktighet och mod.

(Applåder)

Herr talman! Bara en minut till, som en artighetsgest gentemot Francis Wurtz. Låt mig lugna honom. Jag förolämpar inte alls fackföreningarna, utan tackar honom för att han understryker att det går att förändra Frankrike utan att förlama det - vilket är vad som sker nu. Den som hävdar att fackföreningarnas enda funktion är att förlama samhället förolämpar dem. Fackföreningarna har, precis som politikerna, en roll i den sociala demokratin, varken mer eller mindre. Vad jag menar här är att ingen har rätt att ta användarna

som gisslan. Jag är säker på att en så belevad person som ni, herr Wurtz, som aldrig har blockerat något ärende, förstår vad jag menar.

Herr Wurtz! I övrigt tycker vi olika, men det hindrar mig inte från att varmt uppskatta det sätt som ni uttrycker er avvikande åsikt på.

Herr de Villiers! Jag önskar att jag hade ännu större förståelse för ert resonemang, med tanke på att ni utan tvekan företräder en politisk maktfaktor såväl i vårt land som i EU. För att inte rentav säga så här: för min del anser jag att ni inte argumenterar mot EU, utan för att vi ska bygga EU på ett annat sätt. Jag vill inte ställa förespråkare mot nejsägare, utan försöka finna en plats för alla i ett annat EU som bygger på demokrati, fred och tillväxt. Jag har tagit till mig era förbehåll, är medveten om dem och ska försöka att reagera på dem med praktiska åtgärder snarare än med ord.

Och vad er beträffar, herr Le Pen: när jag hörde er tala sa jag till mig själv att Frankrike tyvärr i årtal hade Europas mäktigaste extremhöger. När jag lyssnar till er blir jag väldigt glad över att det är slut på detta nu.

(Livliga applåder)

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Låt mig hälsa rådsordföranden välkommen. Låt mig först, för den brittiska konservativa delegationens räkning, tacka för er gästfrihet i förra veckan och tillägga att vi ser mycket fram emot att samarbeta med er för att göra ert ordförandeskap framgångsrikt.

Vi är övertygade om att ni är en energisk, engagerad människa, och efter att nyligen ha läst en bra bok är vi också övertygade om att ni är en visionär. Här syftar jag förstås på er bok *Témoignage*. Jag rekommenderar de kollegor som inte haft förmånen att läsa denna intressanta bok att göra det, och särskilt att slå upp sidan 146. Där beskriver ni 35-timmarsveckans vanvett och alternativets fördelar - "*travailler plus pour gagner plus*", för att citera UMP:s slagord. Vidare skriver ni: "Jag tror inte att våra medborgare önskar sig en stelbent 35-timmarsvecka för alla, eller att pensionsgiljotinen avslutar deras arbetsliv när de fyller 60 år. De vill ha valfrihet, så att de som vill tjäna mer kan arbeta mer, och så att var och en kan arbeta precis så mycket som hans eller hennes livsstil kräver."

Där fick ni till det. Ett sådant Europa är verkligen socialt. Det är inte regeringarnas sak att tvinga på människor längre eller kortare arbetstid. Regeringarnas uppgift är att skapa förutsättningar för dem som vill arbeta mer att göra det.

Ledstjärnan för ert parti är frihet och valfrihet. Det är också det brittiska konservativa partiets ledstjärna. Om dessa principer vägleder ert ordförandeskap kommer vi att vara era trogna bundsförvanter. När arbetstidsdirektivet ses över ska vi kämpa för frihet och valfrihet. Och när direktivet om arbetsvillkor för personal som hyrs ut av bemanningsföretag ses över ska vi också kämpa för frihet och valfrihet.

Låt mig avslutningsvis säga att våra partiers politik inte enbart bör syfta till att öka valfriheten, utan också handla om att respektera invånarnas vilja när dessa väl har gjort sitt fria val. Jag uppmanar er därför att respektera det irländska folkets vilja, så som den uttrycktes i folkomröstningen nyligen. Jag uppmanar er att inte se beslutet som ett problem som behöver lösas, utan som en möjlighet för EU att återknyta banden till sina medborgare. Detta kommer givetvis att kräva en stor arbetsinsats av er och era kollegor i rådet. Men, som ni själv säger: *travailler plus pour gagner plus*.

Bernard Poignant (PSE). - (FR) Herr rådsordförande! Jag är socialist, fransman och europé. Det betyder att jag inte är en av era anhängare i Paris. Men i Strasbourg räknar jag mig inte helt och hållet till era motståndare, särskilt inte när jag ser två socialdemokrater flankera er. Min president kanske har fel i vårt hemland, men han förblir ändå min president. Jag vill därför önska det franska ordförandeskapet, och därmed Europeiska rådets ordförandeskap, lycka till.

Jag har kunnat luta mig tillbaka sedan ni började ert anförande - jag förstår nämligen att ni vill vara i det franska parlamentet. Jag ser naturligtvis en statschef, men också en ganska frispråkig premiärminister. När det gäller socialpolitiken och era prioriteringar anser jag att man måste skilja på två saker. Vissa saker måste förbli nationella uppgifter, exempelvis pensionssystem. Men när det gäller sådant som den inre marknaden, en gemensam valuta och fri rörlighet, det vill säga alla frågor som påverkar sysselsättningen, måste vårt mål vara att genomföra en harmonisering i linje med bästa praxis.

Vi behöver alltså skilja på dessa saker. Låt mig tillägga att jag i samband med detta kapitel gärna hade sett att ni gjorde en ordentlig insats för att få till stånd ett ramdirektiv om allmännyttiga tjänster. Ni gjorde detta för restaurangsektorn, och samma sak behövs också för allmännyttiga tjänster.

Slutligen tror jag inte att EU:s kris enbart är socialt eller demokratiskt betingad. Den är också, tror jag, en identitetskris. När freden väl uppnåtts, friheten erövrats och demokratin segrat har omständigheterna i världen gjort det svårt för många av våra medborgare att ta till sig och förstå vad unionens historia egentligen innebär.

Därför är frågor som kultur, utbildning, rörlighet för konstnärer, ungdomar och studenter och vänskontakter av grundläggande betydelse. Vi kan inte längre ta ett europeiskt medvetande för givet. Men det kommer att växa fram, och jag anser att dessa frågor bör genomsyra det franska ordförandeskapet.

Och avslutningsvis: ni kommer givetvis att dömas efter vad ni har uppnått under era sex månader. Det har vi fransmän ingenting emot - i Frankrike är, som ni vet, sex månader en lång tid. I december står resultatet klart. En sak som vi definitivt kan utgå från är att fördraget inte kommer att ha ratificerats. Ni vill förenkla fördraget, och situationen är komplicerad. Ni måste ta er ur den!

Låt mig avsluta med några ord som jag lånat av en polsk författare. Låt mig citera: "Att vara fransman är att se något mer än Frankrike." Sådant är vårt rykte, och delvis kanske också ert, herr rådsordförande.

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. – (FR) Herr talman! Jag skulle vilja be Cristiana Muscardini uppriktigt om ursäkt. Mitt i den entusiasm som Bernard Poignant var vänlig nog att uppmärksamma glömde jag alldeles bort att svara er och tala om hur mycket vi kommer att behöva er grupp.

Jag vet vilka som ingår i den, och jag vet att ni kan räknas till dem som älskar Europa, och att det finns parlamentsledamöter som älskar sina nationer lika mycket. Fru Muscardini! Ni kan vara förvissad om att jag kommer att beakta era synpunkter helt och fullt, och att jag de närmaste sex månaderna ska försöka att, tillsammans med de europeiska institutionerna, bygga ett EU som tar hänsyn till era farhågor.

Ni har visat att jag glömmet bort hur överskattad jag är - vilket ger Bernard Poignant rätt.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Herr talman! För några veckor sedan röstade Irland nej, och jag tror att detta, som vi alla vet, är ett tecken på en växande klyfta mellan medborgarna i Europa.

Vi får naturligtvis inte underskatta detta nej. Tvärtom anser jag att det bör tvinga samtliga ledande politiker att beakta människors förväntningar och oro och försöka hitta ett svar på dem, oavsett vilket fördrag som är i kraft. Om Lissabonfördraget trädde i kraft i morgon skulle ju inte för den skull alla problem försvinna som genom ett trollslag.

Det franska ordförandeskapet har valt att inrikta sig på fyra områden. Det är naturligtvis konstruktivt, särskilt som ett av dem är klimatförändringen. Men när krisen nu fördjupas så att vi har en finanskris och en livsmedelskris medan råvarupriserna exploderar och oljan blir allt dyrare och knappare - då tror jag att människorna inte bara förväntar sig problemlösning, utan också visioner. Människorna önskar sig framtidsutsikter.

Det finns tre områden där vi, anser jag, har anledning till eftertanke. För det första den grundläggande, väsentliga frågan om vår identitet. Jag anser - jag är övertygad om - att det finns en europeisk modell, ett europeiskt sätt att inrätta samhället. Den europeiska modellen är ekonomisk, hållbar och social. Den europeiska modellen försöker exempelvis att göra något åt de växande klyftorna. Det finns därför en europeisk modell som vi borde vara stolta över, hävda, lyfta fram, föra vidare, försvara och värna. Detta är det första området.

Så till det andra området för eftertanke. Jag tror att vi behöver en ny vision för hur vi ska organisera världen. Här syftar jag framför allt på Afrika. Jag syftar även på jordbruksprodukterna. Vi bör sluta subventionera exporten av våra jordbruksprodukter och i stället sikta på att Afrika ska bli självförsörjande på livsmedel och energi. Detta är den nya revolution som behövs för att göra världen rättvisare i framtiden.

(Applåder)

Slutligen en sak som vi aldrig får glömma. Jag anser att det finns europeiska värden som vi aldrig får offra. Det handlar om demokrati och mänskliga rättigheter, och det är värden som är lika giltiga för oss i EU som de blir i framtiden i unionen för Medelhavsområdet. Där kommer det inte att handla om att göra affärer och samtidigt bortse från mänskliga rättigheter. De mänskliga rättigheterna är av grundläggande betydelse de närmaste årtiondena. De utgör Europas innersta väsen, som förtjänar att försvaras.

Herr talman! Detta är några av de utmaningar som jag anser att vi ställs inför. De handlar om grundläggande frågor, det vill säga om vilken vision vi har för Europa och vilken djupare innebörd som vi bör och vill ge Europa. Detta är inte bara politik, utan samvetsfrågor.

Brian Crowley (UEN). - (EN) Herr talman! Jag välkomnar än en gång president Sarkozy till Strasbourg och gläder mig åt att han vill kommunicera med parlamentet och vara uppriktig beträffande sina idéer, även om han var väl medveten om att idéerna inte skulle få medhåll av hela parlamentet.

Alltför länge har gått i de gamla misslyckade ideologiernas fälla, oförmögna att blicka framåt mot de nya gränser som ligger framför oss och möta framtidens utmaningar med öppna ögon. Vi har spelat säkert genom att bekvämt hålla oss till gamla imperialistiska ideal eller post-fascistiska budord eller till och med – om jag vågar säga det – idéer i fråga om människoliv och mänskliga rättigheter som härrör från början av 1900-talet.

Världen i dag är ju komplex på ett helt annat sätt och så mycket mer varierad än vad en enda ideologi eller en enda plan kan erbjuda. Ni nämner också med rätta vikten av att kommunicera med andra regeringar runtom i världen: med Kina för att lösa problemen i Tchad och Sudan och se till att problemen med Afrika och utvecklingsländerna hanteras direkt.

Vi hedrar redan i dag minnet av de sju fredsbevarare i Sudan som miste livet under ett FN-uppdrag enbart på grund av att regeringarna inte har klarat av att ingripa på ett riktigt sätt och sätta press på myndigheterna i Tchad och i Sudan för att skydda flyktingars och asylsökandes liv.

Det är ju bra att tala stora ord här i parlamentet om vikten av invandring och fri rörlighet för personer. Det skulle vara bättre om vi gjorde det möjligt för folk att stanna hemma. Jag kommer från Irland, en nation som tvingades exportera 12 miljoner av sin befolkning under en tidsrymd på 100 år. Ingen av dessa ville lämna Irland. De tvingades lämna landet. Om vi ger människor möjlighet att stanna i sina hemländer, ger dem stöd genom de politiska mekanismer vi har inrättat, antingen genom handel eller på andra områden, då kan vi göra det.

Slutligen, herr rådsordförande, så talade ni tidigare om att ni kände att legitimiteten i er position när ni lade fram ratificeringen av Lissabonfördraget för parlamentet var det enda sättet att göra det på. Jag håller med er. Det är rätt för Frankrike. Men rätten att hålla en folkomröstning är lika legitim, och den rätten ska alltid värnas. Det handlar inte om antingen eller. Det finns problem och svårigheter med resultatet i Irland, men problemen handlar inte bara om Irlands förhållande till EU. Det återspeglar en allvarligare kris för folket och för EU.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (FR) Herr rådsordförande! Jag vill ta tillfället i akt och fråga vad det franska ordförandeskapet har för inställning i fråga om den språkliga mångfalden. Mångfald är en av unionens grundprinciper. Alla världens språk är en del av människans arv och det är de offentliga institutionernas skyldighet att vidta åtgärder för att skydda dem.

(ES) Herr rådsordförande! I rådets slutsatser av den 22 maj om flerspråkighet uppmanades kommissionen att utarbeta förslag till en övergripande ram för en flerspråkighetspolitik, vilket kommissionen har uppgett att den kommer att göra till hösten.

Vilka blir det franska ordförandeskapets ståndpunkter och åtgärder i fråga om flerspråkighetspolitiken? Vad har ordförandeskapet för inställning och vilken roll kommer det att ge de inofficiella EU-språken, också kallade regionala språk eller minoritetsspråk?

I väntan på omröstningen i den franska senaten nästa vecka är nämligen Frankrike ett riktigt dåligt exempel för alla oss som anser att den språkliga mångfalden är alla européers gemensamma arv.

(Talaren fortsatte sitt anförande på baskiska.)

Nigel Farage (IND/DEM). - (EN) Herr talman! Jag vill svara Nicolas Sarkozy. Ni är en mycket god talare, herr Sarkozy, men jag är inte säker på att ni är en lika god lyssnare. Det program för ordförandeskapet som ni lade fram i morse visar att ni vill ha en Europeisk union som kontrollerar bokstavligen varje aspekt av våra liv. Här finns allt från en gemensam invandringspolitik till hur vi ska styra våra sjukhus och fotbollsklubbar.

Av era kommentarer framgick också att ni vill isolera oss från resten av världen, att vi inte ska handla med folk som inte har samma standard som vi. Värst av allt är dock er arrogans när ni påstår att ni vet bäst när det gäller det europeiska projektet. Ni visar förakt inte bara för det irländska folket, utan också för själva det demokratiska koncept som ni påstår er vara mästare på.

Ni säger att Polens president måste hålla sitt ord, att han måste ratificera fördraget eftersom han gått med på detta. Nåväl, det irländska folket har talat. Kommer ni att respektera den irländska folkomröstningen? Kommer ni att hålla er del av avtalet, som innebär att fördraget är dött? Jag tror faktiskt inte att ni har förstått. Europas folk vill inte ha en djupare politisk integration. Det är därför som fransmännen sa nej, och holländarna sa nej och irländarna sa nej och om vi hade haft en folkomröstning i Storbritannien hade en överväldigande majoritet av oss också sagt nej.

Demokrati till vilket pris, herr Sarkozy? Ni ska till Dublin den 21 juli. Var snäll och försök inte göra som ni gjorde i Frankrike för att undvika en andra folkomröstning, få dem att ändra reglerna och ratificera fördraget bakvägen. Det vore att visa ett ytterligt förakt för demokratin. Var snäll och låt bli.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande! För att tillgodose våra och övriga medborgares förväntningar måste rådet, som ni nu är ordförande för, och parlamentet visa en klar, tydlig och konkret politisk vilja. Ert ordförandeskap är redan det en garant för beslutsamhet. I detta avseende har vi alla sett, här i Strasbourg och i Bryssel, kvaliteten på förberedelserna inför dessa sex månaders ordförandeskap och hur tillgängliga den franska regeringens medlemmar har visat sig.

De prioriteringar ni lagt fram är de rätta för att bemöta EU-medborgarnas farhågor. På samma sätt är de övriga utmaningar som ni tog upp, bland annat den ekonomiska styrningen av euroområdet för att hantera den explosionsartade prisökningen på råvaror och kolväteprodukter, eller upprättandet av ett område med stabilitet och välfärd kring Medelhavet, mycket representativa för ert engagemang för en Europeisk union som är mer reaktiv inför problem och mer lyhörd gentemot befolkningen.

När den allmänna opinionen tvivlar och folk ibland ger efter för frestelsen att gå tillbaka till den nationella nivån för att lösa problemen, är det viktigare än någonsin att påpeka att vår kontinent förfogar över stora tillgångar och fortfarande är ett av de sälsynta stabila områdena i en värld som blir alltmer oförutsägbar. Europeiska unionen bör försöka visa att den inte låter sig globaliseras utan att skydda sitt folk, och jag välkomnar er beslutsamhet att visa detta.

Slutligen hoppas vi att det franska ordförandeskapet, nu när unionen genomgår en betydande förtroendekris, ska kunna få ett slut på de ansträngningar som nu pågått i över femton år för att reformera den utvidgade unionens sätt att fungera. Lissabonfördraget måste träda i kraft så snart som möjligt, vilket ni också har bekräftat. Vi förlitar oss alla på att ni ska förhandla med våra irländska vänner och övertyga de få medlemsstater som fortfarande tvekar att ratificera fördraget en gång för alla.

Förra helgen talade ni om att ni inte var beredd att stoppa tillbaka EU-flaggan i fickan, och vi har också sett att ni har hissat den under triumfbågen bredvid den franska. Vi tolkar denna symboliska gest som bevis för er beslutsamhet att handla i gemenskapens tjänst, och det tackar vi er för.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - (EN) Herr talman! Jag vänder mig till rådsordföranden och vill bara påpeka att jag är Rasmussen I, inte att förväxla med Rasmussen II, men jag vill försäkra er om en sak. Ni talar klokt om det nya Lissabonfördraget, och jag ska säga Nigel Farage att han har glömt fallet Danmark. Vi röstade nej till Maastricht, men vi röstade ja till Edinburghavtalet och vi skulle aldrig drömma om att säga att vi ska blockera resten av Europa eftersom vi röstade nej i första omgången. Det skulle vi aldrig säga. Nigel Farage har fel – det är inte demokrati.

Jag vill bara försäkra er och Frankrike om att vi har hittat lösningen för Danmarks del, och vi kommer att hitta en för det irländska folket också.

Min andra punkt är en vädjan till er från det europeiska socialdemokratiska partiet och alla mina kolleger och ledare och min politiska familj. Min vädjan är att ni ska lägga till ytterligare en prioritering till era fyra prioriteringar. Min prioritering – som jag hoppas ni delar, som jag vet att ni delar – gäller jobben, tillväxten, hållbarheten. Ni sa att vi behöver en bättre reglering av finansmarknaderna, och det glädde mig så att höra. Jag håller fullständigt med er. Vi arbetar faktiskt just nu här i parlamentet med ett betänkande och jag hoppas att vi snart kan lägga fram ett klokt betänkande om bättre lagstiftning för det franska ordförandeskapet – här vädjar jag till mina kolleger i PPE-DE-gruppen och ALDE-gruppen.

Jag talar om öppenhet. Jag talar om bättre lagstiftning i fråga om rättvisa, bonusar och aktieoptioner och allt annat ni talade så klokt om. Jag talar om ansvarsskyldighet, ansvarstagande, att se till att finansmarknaden är en långsiktig, tålmodig finansieringskraft för våra långsiktiga investeringsbehov för mer och bättre sysselsättning.

I det sammanhanget har jag en annan idé jag vill nämna för er. Ni har rätt i att vi just nu tappar i tillväxt och sysselsättning, särskilt i Storbritannien och Spanien, men också i Frankrike. Varför lanserar vi inte ett nytt initiativ för tillväxt, en ny samordnad investeringsåtgärd? Tänk er följande scenario: om vi investerar bara en procent mer i utbildning, i struktur, i alla relevanta frågor, så kommer vi inom de närmaste fyra åren att få minst 10 miljoner fler jobb än vad vi nu har. Tänk vad vi skulle kunna göra tillsammans.

Ni sa att idrott är mer än bara marknadsekonomi. Jag håller med, och vill tillägga att det gäller hela EU. Europa är mer än bara marknadsekonomi. Det är arbete och människor. Låt oss ta hand om dem. Jag önskar det franska ordförandeskapet all lycka och framgång.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (FR) Herr rådsordförande! Ni sa att Frankrike inte kan döma om irländarnas nej.

(DE) Det håller jag med om. Irlands nej måste respekteras. Irländarna är i sin fulla rätt att rösta som de gjort. Alla EU:s övriga länder är dock i sin fulla rätt att fortsätta på vägen mot ett mer demokratiskt, öppnare och mer handlingskraftigt EU. Lissabonfördraget är ett steg i den riktningen. Jag välkomnar därför att ratificeringen fortsätter. Jag anser emellertid också – och här delar jag inte er ståndpunkt, utan tvärtom – att det vore bra att tala öppet om att vi redan har ett Europa i flera hastigheter. Tänk på euron, Schengenavtalet, stadgan om de grundläggande rättigheterna och många andra områden. EU-medlemsstaternas hjärtefrågor och önskemål avspeglas i deras val av olika hastigheter för de projekt de genomför tillsammans.

Europa i flera hastigheter gör det möjligt för de länder som vill göra mer tillsammans att göra det, för det är viktigt att vi slår vakt om principen om frivillighet i Europa. Det är viktigt att de länder som vill göra saker tillsammans gör det frivilligt och att alla länder har möjlighet att ansluta sig när de vill. Inget land ska tvingas in i större solidaritet än det önskar.

Europa i flera hastigheter gör det också lättare att fortsätta anslutningsförhandlingarna. Jag tycker det vore fel att straffa Kroatien och Turkiet för att majoriteten av det irländska folket röstade nej.

Ni är med rätta stolta över att ert land är de mänskliga rättigheternas hemland. Mänskliga rättigheter är tidlösa, de är universella. Olympiska spelen är ett idrottsevenemang, inte ett politiskt evenemang. Jag tycker därför det är fel av er att vilja åka till Kina för öppningsceremonin, och jag är glad att Europaparlamentets talman Hans-Gert Pöttering inte kommer att åka till Kina.

Låt mig avslutningsvis nämna att ni på er plats fann en hälsning från många av mina kvinnliga kolleger – en ros och ett brev. I brevet uppmanas ni att göra ert för att fler kvinnor ska nå toppen i Europeiska unionen. Kvinnorna fäster sitt hopp vid er som en "kvinnornas man". Låt mig tillägga ytterligare en uppmaning: som demokratiskt vald företrädare hoppas jag att ni kommer att ge oss ert stöd för att se till att detta parlament kan fatta ett självständigt beslut om var det ska vara baserat.

Adam Bielan (UEN). – (PL) Herr talman, herr rådsordförande! Jag vill börja med att uppriktigt gratulera er till ordförandeskapet för Europeiska unionen. Detta blir inte något lätt ordförandeskap. Det sammanfaller med en svår period, men jag önskar er naturligtvis all framgång. Irland har förkastat Lissabonfördraget. Vi kan inte utesluta möjligheten att Irland kommer att ändra sig i framtiden, men det är definitivt inte acceptabelt att försöka påverka irländarna med hot, precis som varken fransmännen eller nederländarna hotades när de avvisade fördraget för tre år sedan och startade dagens problem. EU-länderna får inte delas upp i bättre och sämre. Jag vill därför tacka er för era ord att ingen av de 27 medlemsstaterna kan uteslutas från EU-familjen, vilket damen som talade före mig, Silvana Koch-Mehrin, kanske hade velat göra.

Jag vill också ta tillfället i akt och tacka er för att ni nyligen öppnat den franska arbetsmarknaden för bland andra polacker. Vi har väntat länge på detta – mycket längre än i andra länder, men bättre sent än aldrig.

En sak jag saknade i dagens anförande var någon hänvisning till vår största granne i Europa, Ukraina. Jag hoppas ändå att det toppmöte som är planerat till den 9 september 2008 i Evian kommer att föra oss betydligt närmare undertecknandet av ett associeringsavtal med Ukraina. När allt kommer omkring vore en tydlig signal från oss just nu mycket viktig för våra ukrainska vänner, med tanke på det ökande hotet från Ryssland.

På alla de miljontals européers vägnar som för närvarande drabbas av de ständigt ökande priserna vill jag slutligen tacka er, herr rådsordförande, för era ansträngningar att minska mervärdesskatten på bränsle. Jag hoppas att ni under det franska ordförandeskapet kommer att lyckas vinna över de andra stats- och regeringscheferna för denna tanke, särskilt premiärministern i mitt land Polen.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill lyckönska rådets ordförande. Detta är det 29:e rådsordförandeskapet som jag är med om, och jag kan helt ärligt och förbehållslöst säga att jag aldrig har sett en så övertygande programpresentation och en så europeisk tanke som denna.

(Applåder)

Bara en tidigare rådsordförande har fått ett ännu varmare mottagande, men det var bara vid inledandet. I slutet av perioden hade han inte levererat någonting på agendan. Det var den brittiske premiärministern Tony Blair. Vi är säkra på att ni, president Sarkozy, kommer att avsluta ert ordförandeskap om sex månader med goda resultat. Ert sätt att förklara allting i dag – ert sätt att svara våra ledamöter, det faktum att ni satt er in i ärendena och att ni inte lägger fram en "önskelista" utan en rad prioriteringar som backas upp av bra resonemang – allt detta ger mig hopp om att ni faktiskt är kapabelt att genomföra ert ambitiösa program.

När det gäller att samarbeta med er för att slutföra klimatpaketet kan ni räkna med parlamentet. Tyvärr är jag rädd att det är troligare att det blir nya svårigheter med rådet, svårigheter med rådets de enskilda medlemsstaternas ansvar – att de kvoter som planeras inte kommer att godtas där. Vi håller också med om att kärnenergin måste vara med i klimatpaketet. Här i parlamentet finns en klar majoritet för civilt utnyttjande av kärnenergi. Låt er inte förvirras av t-tröjorna.

När det gäller Tysklands och Frankrikes önskan att tillsammans ta över ledarskapet för Europeiska unionen i fråga om innehållet – inte för större deklARATIONER av världspolitisk art – står vi på er sida. Jag måste säga att Silvana Koch-Mehrin uppenbarligen inte lyssnade när ni förklarade skälen till ert ställningstagande om Kina. Det var en lektion i utrikespolitik för parlamentet och jag kan bara uppmana er att förbli lika konsekvent och orubblig i dessa frågor.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Tio nationer producerar 60 procent av de globala koldioxidutsläppen. Bland dessa tio länder återfinns endast ett europeiskt land – Tyskland. De 27 EU-medlemsstaterna står för endast 14 procent av de globala utsläppen. USA står för 17 procent, medan Brasiliens, Rysslands, Indiens och Kinas sammanlagda utsläpp utgör drygt en tredjedel av världens totala koldioxidutsläpp. Allt detta visar att europeiska initiativ för att bekämpa klimatförändringen fortsätter att vara meningslösa så länge inte motsvarande insatser görs av USA, Kina och övriga industrialiserade länder.

Medan vi väntar på en överenskommelse i denna fråga måste Europa bekämpa koldioxidläckaget. För närvarande finns det ingen stor industrikoncern som investerar i Europa. Arcelor Mittal stänger ner i Frankrike, men investerar i Brasilien, Ryssland, Turkiet, Indien och Kina. Thyssen Krupp investerar i Brasilien, österrikiska Voest Group investerar i Indien. I Nordafrika byggs för närvarande tio fabriker som ska producera flytglas för den europeiska marknaden.

Med tanke på att det saknas specifika åtaganden från övriga industriländer måste Europa visa att man är fast besluten att försvara sin industriella struktur, sitt industriella know-how. Att kräva uppoffringar av EU-medborgarna är meningslöst så länge övriga världen inte gör likadant.

(Applåder)

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande! Precis som Europaparlamentets talman, precis som många andra parlamentskolleger är jag ett barn av Andra världskrigets ruiner, och jag uppskattar stort det engagemang som ni på grund av detta visar prov på i ert anförande, som är så befriat från all misstro. För mig är misstro något som hör ihop med München-andan, och misstro är som en syra som fräter på den europeiska viljan. Det är därför som jag så starkt uppskattade den energi som ni lade in i ert anförande, som vi, i likhet med vad Astrid Lulling sa i TV nyss, tycker var tydligt och precist, och utan vidare åtbörder vill jag även säga att det var övertygande.

En annan sak jag vill framföra, herr rådsordförande, är att naturligtvis har ni rätt och att detta måste sägas här. Visst var det främst under Europas uppbyggande under 1950-talet som farhågorna och hoten mot Europa var som störst, men en hel del av dem finns förstås kvar än i dag, även om de har ändrat karaktär. Det är därför som det behövs en fullkomligt entydig reaktion.

Jag är mycket nöjd med prioriteringarna. Jag säger detta rakt ut, för de är förankrade i verkligheten, i synnerhet den invandringspolitik som er minister Brice Hortefeux, vår f.d. parlamentskollega, har för avsikt att föra. För två år sedan hade jag äran att företräda Europaparlamentet vid den euroafrikanska konferensen i Rabat. Där samlades för första gången länder med samma ansvar i invandringsfrågan, oavsett om det var i egenskap av ursprungsland, transitland eller mottagarland, och i likhet med vad Graham Watson sa för en stund sedan

anser jag att det är mycket viktigt med en generös närhets- och övervakningspolitik, i synnerhet – ja, varför inte? – via den struktur som unionen för Medelhavsområdet utgör.

En sak till, slutligen, herr rådsordförande. Glöm inte att anledningen till Europas unika inflytande världen över är att Europa är en kulturens vagga. För det är i kulturen som våra skillnader befästs. Kulturen utgör plattformen för våra politiska system, och det är därför som man ser på oss på ett speciellt sätt. Er energi kommer antagligen också att behövas om det ska bli något engagemang även på detta kulturområde.

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Herr talman! Först och främst vill jag uttrycka min tillfredsställelse med att Frankrike den 1 juli öppnade sin arbetsmarknad för nya medlemsstater och därigenom undanröjde ett av de sista hindren mellan de gamla och de nya medlemsstaterna. Jag hoppas bara att förbundskansler Angela Merkel kommer att följa detta exempel. Frankrike, Tjeckien och Sverige har tillsammans utarbetat ett 18 månader långt rådsordförandeprogram, och jag ser positivt på att man i detta program prioriterar energifrågan, en absolut nyckelfråga, och även reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom detta rör budgetramen efter 2013 och därmed hur mycket pengar vi kommer att ha tillgång till i framtiden. Jag förstår att Frankrike vill nå en lösning på dessa aktuella frågor och problem, eftersom det är detta som oroar och intresserar människor.

När det gäller institutionella frågor uttalar jag mig inte i egenskap av medlem av PPE-gruppen, utan som medlem i DE-gruppen, så det kommer förmodligen inte som någon överraskning att vi inte kommer att vara helt överens här. Vi kan inte bete oss inför Lissabonfördraget likt en hare som får panik i strålkastarljuset. Det är inte världens undergång, och vi vill inte skapa en krisstämning, så situationen måste lösas lugnt och sansat, utan något politiskt tryck, utan något juridiskt trixande och i enlighet med de regler som vi själva satt upp. Enligt dessa regler kan inget fördrag träda i kraft utan att man först enhälligt har nått en överenskommelse, och någon sådan överenskommelse har vi inte för närvarande. Jag anser inte att det är omöjligt med en fortsatt utvidgning även utan Lissabonfördraget. Enligt min mening kan åtminstone Kroatien beviljas inträde i EU utan Lissabonfördraget. På samma sätt anser jag inte att vi måste välja antingen Nice eller Lissabon. Vi har naturligtvis fler alternativ, och vi måste kunna titta på dem lugnt och sansat utan hysteri för att nå fram till en lösning på situationen. I vilket fall som helst, herr rådsordförande, önskar jag er lycka till när ni nu ska leda Europeiska unionen.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Vi har följt initiativet Union för Medelhavsområdet, som toppmötet nästa söndag i Paris kommer att fokusera på, och vi hoppas att detta initiativ blir en framgång.

Jag vill dock komma med ett par förtydliganden. Detta initiativ syftar till att stärka den multilaterala dimensionen i Europa-Medelhavssamarbetet. Jag anser att detta är rätt, och att det är i denna riktning vi bör gå. Om det finns en politik som är i behov av en kritisk granskning så är det just relationerna med de sydligare länderna, eftersom grannskapspolitiken snarast skapar konkurrens mellan länder som är mycket splittrade. Vi måste arbeta för att integrera dessa länder med varandra och för att integrera dem med Europa, och även kanalisera resurser dit.

Jag säger detta rakt ut, herr rådsordförande: Vi uppskattade verkligen inte – och detta säger jag även till kommissionsordförande José Barroso – att ni satte stopp för finansieringen av programmet Euromed Audiovisuel, som utgjorde det enda samproduktionsinstrumentet på kulturområdet. Ni har sagt att det finns ett europeiskt "kulturellt undantag", men jag skulle vilja tillägga, herr rådsordförande, att det finns ett kulturellt undantag även för Europa-Medelhavsområdet. Av världens tjugo främsta intellektuella kommer flera av de tio främsta av dessa från den muslimska kulturen och ännu fler från Europa-Medelhavsområdet.

Låt oss därför hjälpas åt att vidta effektiva åtgärder så att vi kan förändra livet för många människor i dessa länder, särskilt ungdomar och kvinnor, som sätter sitt hopp till Europa. Det är inte goda lärjungar vi behöver, utan vi behöver förändra den verklighet som finns bakom denna relation, och parlamentet är redo att samarbeta med ert ordförandeskap om ni väljer att gå framåt i denna riktning.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Herr talman! Det franska EU-ordförandeskapet har ställt upp realistiska prioriteringar som enligt min mening mycket väl svarar mot det som kommissionens ordförande José Durão Barroso framfört angående kritiken om att EU är kraftlöst och inte klarar av att lösa de dagliga problem som medborgarna ställs inför, dvs. det konstitutionella problemet, livsmedels- och energipriserna, Försvarseuropa och invandringen.

En flykting hittas död i en kylcontainerbil i tunneln under Engelska kanalen, en flykting kastar överbord från en liten öppen båt med kurs på Kanarieöarna – detta hände för bara några timmar sedan, och händelser av

detta slag är en av de största tragedierna i vår tid. Det är ett allvarligt och akut problem, och EU måste agera adekvat.

Ordföranden i gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, Joseph Daul, talade om behovet av en mobilisering av den politiska viljan, och enligt min mening visar detta rådsordförandeskap ingen som helst brist på politisk vilja.

Men, herr talman, även om det behövs politisk vilja räcker det inte med det: de rådande omständigheterna är också en viktig faktor, och även om de är övergående, kortvariga eller tillfälliga påverkar och begränsar de oss medan de varar, och jag ser positivt på att president Nicolas Sarkozy säger att vi måste se till att omvandla omständigheter till möjligheter.

Jag beklagar att inte Martin Schulz är här just nu, för när han talade om sport kom jag att tänka på en viss speciell omständighet. Jag önskar att Spanien fick ha den gula tröjan än en gång, precis som i första etappen av Tour de France.

Ni har dock rätt i, herr rådsordförande, att det behövs en europeisk dimension i sportsammanhang, och flera parlamentsledamöter har bett mig framföra en förfrågan till er om ni kunde överväga om de franska idrottare som ska delta i OS (som har varit en diskussionspunkt här i dag) skulle kunna ha EU-emblemet bredvid nationsflaggan på sina dräkter. Sedan kunde övriga medlemsstater själva välja om de också vill delta i ett sådant initiativ.

Herr rådsordförande! Vi hoppas att det franska ordförandeskapet kommer att lyckas mobilisera alla krafter och nå samförståndslösningar, så att, som ni själv uttryckte det, EU kan gå framåt med beslutsamhet under ert ordförandeskap.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande! Ni önskade att ledmotivet för ert ordförandeskap skulle vara "EU som värnar", och jag tror att förväntningarna nu verkligen är höga bland EU:s medborgare. Men just därför finns det en motsägelse här – och ni har förstått huvudbudskapet från den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet – med tanke på att den sociala dimensionen i den europeiska integrationsprocessen inte har getts status som en av ert ordförandeskaps fyra huvudprioriteringar.

Vid de senaste folkomröstningarna tillfrågades människor om EU:s institutioner och fördrag, men svaren de gav baserades på hur framgångsrik den europeiska integrationsprocessen och EU:s politik varit. Jag tror att det är denna obalans som har uppstått under de senaste åren mellan å ena sidan framstegen i den ekonomiska integrationen – som i sig är något positivt – och stagnationen när det gäller den sociala dimensionen å den andra som också ligger bakom denna besvikelse, detta missnöje gentemot EU-institutionerna som människor inom EU känner.

Problemet är således inte att EU måste vara involverat i alla sociala frågor, utan snarare att så snart det finns en gemensam inre marknad, inklusive en gemensam inre arbetsmarknad, kommer det att behövas gemensamma regler för att bekämpa de skillnader som finns, skillnader som annars leder till social dumpning, och för att se till att konvergensmomenten drar oss uppåt, dvs. i riktning mot de bästa förebilderna, istället för att den sociala situationen dras nedåt.

Kommissionen har nyligen offentliggjort en social agenda, men reaktionen på behovet av skydd kommer att utebli om inte rådet tar sig an ett antal konkreta frågor – ni talade ju om ett konkret EU – för att stärka de europeiska företagsrådets befogenheter, skydda tillfälligt anställda arbetstagare, förbättra direktivet om utstationering av arbetstagare så att – och detta måste tilläggas – det finns ett direktiv om skydd av offentliga tjänster och allmännyttiga sociala tjänster.

En av era prioriteringar är invandringspolitiken, som dock inte får reduceras till en ren utvisningspolitik. Det är därför vi även måste ha en integrationspakt, något som vi talade med Brice Hortefeux om – och en utvecklingspakt. Ni har just kommit från G8-mötet. EU och vissa medlemsstater, däribland Frankrike, anklagades för att inte ha uppfyllt sina åtaganden när det gäller offentligt utvecklingsstöd. Se till att åtagandet att vi ska närma oss 0,7 procent av BNP uppfylls under ert ordförandeskap, ett åtagande som kommer att vara effektivare än det skamliga "återvändandenedirektivet" när det gäller att bidra till en effektivare hantering av den internationella invandringen.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Herr talman, herr rådsordförande, herr kommissionsordförande! Jag håller med rådsordförande Nicolas Sarkozy: Det är en svår tid för Europa. Var och en av oss känner av detta personligen, även jag. När jag var ansvarig för förhandlingarna i samband med mitt lands anslutning till Europeiska unionen gjorde jag allt som stod i min makt för att säkerställa att det europeiska samarbetet

skulle fungera bra i framtiden. Jag vill även betona att i dag, som tur är, finns det inga problem när det gäller Polens stöd för EU och fördraget. En betydande majoritet i det polska parlamentet röstade för fördraget, och nästan 80 procent av det polska folket är för EU-medlemskapet.

Jag stöder rådsordförandens bedömning. Vi måste agera för våra medborgare och på deras vägnar. Vi politiker måste prioritera energi- och klimatpaketet, men vi måste göra allt vi kan för att se till att genomförandet av detta paket inte slår tillbaka på EU-medborgarna med stora prisökningar och förlorad konkurrenskraft för vår ekonomi. Detta paket måste antas relativt omgående, men det vore inte bra om man satte snabbhet före ett genomtänkt förslag. Vårt paket blir beviset på vårt ledarskap i kampen mot den globala uppvärmningen. Jag håller med om att det är detta vi behöver, först i Poznań och senare i Köpenhamn, men detta paket kommer inte att fungera som ett föredöme för någon, ingen kommer att följa vårt exempel om den europeiska ekonomin drabbas negativt vid genomförandet. Jag är därför glad att ni ser dessa risker, herr rådsordförande, och att ni menar att principerna om handel med utsläppsrätter – för det är ju främst det som detta rör sig om – kommer att ses över i en positiv anda. Erfarenhet har vi. Reach-förordningen ändrades avsevärt i parlamentet, under medverkan av rådet och kommissionen, till fördel för oss alla. Den vägen kan vi gå igen.

Herr rådsordförande! Jag vill gratulera till att det nu är ni som håller i tyglarna i EU. Jag önskar er framgång i de två viktigaste frågorna under de kommande sex månaderna: Fördraget och energi- och klimatpaketet.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande! Ni kommer att få ta tjuren vid hornen när det gäller misstron mot Lissabonfördraget. Frankrike har redan en hel del erfarenhet av konsten att ibland föra den europeiska integrationen framåt, ibland bakåt. Jag ber er finna en lösning på problemet för Irland, samtidigt som respekten måste upprätthållas för åsikterna hos en överväldigande majoritet européer, eftersom de ju också räknas.

När det gäller sociala frågor vill jag även påpeka att stadgan om de grundläggande rättigheterna och den europeiska sociala modellen ingår i Lissabonfördraget. Så har t.ex. mer än en miljon underskrifter redan samlats in från funktionshindrade i EU, som utgör vart fjärde hushåll och som är för fördraget eftersom det eliminerar sekulär diskriminering. Ni har därför stöd för att gå framåt och integrera den sociala modellen.

När det gäller invandringen talade ni till vänstersidan, men ni bör vara medveten om att det är olika vänsterregeringar som för fram idéer som har gjort det möjligt för er att arbeta fram ett mindre slutet och mer progressivt paket, som enligt min mening parlamentet kan förbättra ytterligare, men vi måste fortsätta arbeta ihärdigt med denna fråga.

Dessutom, herr rådsordförande – och detta är direkt kopplat till invandringen: Ni talade om den gemensamma jordbrukspolitik, men ni nämnde inte Doha. Det är trots allt viktigt för ett enat Europa att vi hittar en lösning och följer målen i millenniedeklarationen, eftersom allt hänger samman. Det gäller att utnyttja vår ekonomiska kapacitet för att kunna föra hela mänskligheten framåt.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Herr talman, herr rådsordförande, mina damer och herrar! I egenskap av ordförande för gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater vill jag uttrycka min tillfredsställelse över att ni har tagit över rodret i Europa, och jag ser positivt på det ni har framfört här. Ni utstrålar entusiasm och stolthet. Ni tror själv och får andra att tro på institutionen EU, en institution med många problem och som verkligen är i behov av kloka, upplysta och medvetna ledare, och en sådan har ni visat att ni är.

Italien och Frankrike har alltid haft starka kulturella och sociala band sinsemellan. Båda våra länder har gjort stora uppoffringar för att grunda och bygga Europa, som det nu är alla medlemmars plikt att vidareutveckla. Var och en av oss som arbetar inom denna institution vet hur många svårigheter vi kan komma att stöta på när vi för utvecklings- och integrationsprocessen framåt, med tanke på att denna process byggs mellan folk med olika historia, kultur, social status och traditioner. De politiskt sett opportunistiska åsikter som Martin Schulz nyss framförde om den nuvarande mycket populära italienska regeringen hjälper föga. Men processen måste föras vidare trots de besvikelser som den ibland ger upphov till.

Lissabonfördraget, som är ett utmärkt fördrag, har satts på sparlåga, och det kommer att krävas stor viljekraft för att gjuta nytt liv i det, om vi inte vill stöta bort dem som inte har förstått fördragets innebörd. Jag håller dock med om det ni sa om att innan det kan bli fråga om någon fortsatt utvidgning måste vi utarbeta nya regler, utan att Irland för den skull lämnas utanför. Vägen av invandrare som kommer till Europa, särskilt till vissa medlemsstater, och framför allt till mitt hemland och övriga Medelhavsländer, måste regleras och ses som ett gemensamt problem snarare än som en anledning att särskilja eller att rent ut utnyttja situationen

genom att straffa de länder som redan fått göra så många uppoffringar. Vi måste värna om invånarna i våra länder och basera integrationen på en rimlig grund.

Herr rådsordförande! Italiens regering och folk följer ert ordförandeskap med stor uppmärksamhet och tillförsikt, i visshet om att den historia och det sociala anseende som ni representerar här i dag kommer att ingjuta hopp och leda till utveckling i Europa.

Zita Gurmai (PSE). - (HU) Tre saker – som enda talare från den östra sidan av Berlinmuren. Jag är besviken över att lika möjligheter inte fanns med i presidentens tal. Som tur är, herr rådsordförande, har vi kvinnor från de sju politiska partierna noggrant beskrivit vad vi vill i ett brev: *det är blomman, det är vår blomma till er, herr president.*

För det första välkomnar jag det franska ordförandeskapets insatser på EU-nivå för att skapa social jämställdhet mellan könen. Samtidigt förefaller det motsägelsefullt att de lokala institutioner som arbetar med lika möjligheter läggs ned. Rekommenderas det någon annan politik på EU-nivå än den som Frankrike tillämpar?

För det andra har presidenten informerat de franska medborgarna om att det kommer att inrättas 350 000 förskoleplatser de närmaste fem åren. Det är en viktig åtgärd eftersom den ger män och kvinnor lika möjligheter på arbetsmarknaden och en möjlighet att kombinera arbete och familj. Här är det oerhört viktigt med en förskola av god kvalitet som alla har råd med och tillgång till eftersom det är ett verktyg för lika möjligheter och integration.

När det gäller familjelivet undrar jag om han menar att kvinnor kommer att kunna kombinera arbete och familj om de arbetar 65 timmar i veckan? Kvinnor är mer utsatta på arbetsplatsen och är i allmänhet inte medlemmar i fackliga organisationer.

Ja, vi behöver en gemensam europeisk invandringspolitik men den måste innehålla en diskussion om medborgarnas och invandrarnas rättigheter och skyldigheter. Migrationspolitiken måste kompletteras med mottagarlandets integrationspolitik. Tack så mycket.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). - (EL) Herr talman! Jag skulle vilja vända mig till rådets ordförande och säga: Jag såg fram emot ert tal i dag med särskilt intresse. Er ståndpunkt i dag har övertygat mig om att ni kommer att få saker och ting att hända under de sex månader som ni innehar ordförandeskapet.

Hela världen står inför en av de allvarligaste ekonomiska kriserna de senaste årtiondena men EU står också inför sina egna kriser.

Det är uppenbart att EU27 i dag inte kan verka enligt de regler som gällde för EU15. Det här är den institutionella kris som EU går igenom. Det är också uppenbart att vissa medlemsstater i dag inte vill ha någon politisk enighet i Europa och inte vill att våra föregångares visioner ska förverkligas. Det här är en identitetskris. Den institutionella krisen kommer att lösas men hur ska vi lösa identitetskrisen?

Jag är rädd att det endast finns en lösning. De medlemsstater som vill ha politisk harmonisering bör gå i förväg och de medlemsstater som bara ser EU som en ekonomisk union bör komma efter. Jag är faktiskt rädd att om vi inte går vidare med den här lösningen kommer EU till slut att upphöra att vara en spelare på det internationella schackbrädet.

Kriser kan leda till stora framsteg men endast om det finns erforderligt mod. Jag tror att ni har både visioner och mod. Var modig!

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Herr talman, herr rådsordförande! Er huvudsakliga inriktning har mitt fulla stöd. Jag tror att ni är rätt rådsordförande vid denna oerhört känsliga tidpunkt, och att ni har den lyhördhet för människors oro och den beslutsamhet att leda och förlika som behövs. När ni besvarade frågorna vältrade ni inte över ansvaret på någon annan och ni talade rent ut. Ni vek inte undan utan tog itu med saker och ting.

Jag vill särskilt framhäva ert starka engagemang för parlamentarisk demokrati. Detta engagemang är särskilt viktigt i dessa tider. I åtskilliga medlemsstater – inklusive mitt hemland, Österrike – har vi upplevt en kamp mellan direkt demokrati och parlamentarisk demokrati, vilket har lett till att parlamenten i parlamentariska demokratier har förlorat mark i EU-frågor. Låt oss tillsammans stå upp för den parlamentariska demokratin och förhindra att den sätts ur spel.

(Applåder)

Jag tycker också att det är viktigt att ni direkt har tagit upp många regeringars och regeringsmedlemmars feghet eller, det skulle kunna hävdas, dubbelmoral, när det gäller deras gemensamma europeiska ansvar. Denna dubbelmoral är nämligen ett av de främsta skälen till den brist på förtroende och det ömsesidiga fingerpekande som vi måste sätta stopp för. Vi kräver inte att alla måste bli djävare men vi kräver att alla är ärliga och principfasta.

Jag skulle vilja gå in på ytterligare tre frågor. Den första är er ståndpunkt om fördraget. Ni är inte rädd eller handlingsförlamad, ni väntar inte på Irland utan ni fortsätter ratificeringen samtidigt som ni försöker påverka Irland. Jag är helt övertygad om att vi inte kommer att hitta en överenskommelse med Irland förrän alla de andra 26 medlemsstaterna har ratificerat fördraget.

Vi får emellertid inte lämna Kroatien åt sitt öde. Jag välkomnar ert åtagande att inleda förhandlingar om samtliga kapitel före årets slut. Vi behöver även en tidsplan för Makedonien. Jag vill be rådet att också fatta ett beslut om en Small Business Act vid toppmötet i december eftersom huvudansvaret ligger hos medlemsstaterna. Vi behöver juridiskt bindande åtaganden och inte bara ytterligare ett offentligt politiskt uttalande.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Herr talman! Jag har lite goda nyheter från Polen. I dag hålls det en debatt i det polska parlamentet som kommer att mynna ut i en resolution som innehåller en uppmaning till den polska presidenten att leva upp till sin konstitutionella skyldighet och underteckna Lissabonfördraget. Det är det polska folkets vilja. 80 procent av folket stöder EU och är mycket glada över att vara medlem. Visa mig en annan stat där stödet för EU är så högt. Det här är en signal om att Polen kommer att fullgöra sina skyldigheter i fråga om fördraget.

Över till någonting annat. Jag har en uppmaning till er, herr president. Kan ni sätta barnens situation i EU på dagordningen och tillsätta en ombudsman, en advokat i barnfrågor, i stil med Europeiska ombudsmannen för mänskliga rättigheter? Vi skulle vilja se att rådet kommer överens och godkänner denna institution som EU har ett så stort behov av.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Om jag skulle summera förmiddagens debatt så skulle jag säga att det är bra att Frankrike innehar ordförandeskapet vid den här tidpunkten och att det är bra att ni, president Nicolas Sarkozy, innehar befattningen som rådets ordförande. Det har varit en bra dag för EU och för parlamentet. För första gången på länge har vi åter en person framför oss som talar för EU med passion, inte bara med goda argument. Kanske är det just det som vi behöver för att övertyga irländarna och återfå våra medborgares förtroende: passion och gott omdöme, och gott omdöme innebär också att EU håller sig inom vissa gränser.

Jag skulle vilja ge er receptet på framgång: Vi behöver inte bara fördraget på Irland utan även en ny subsidiaritetskultur. Vi behöver gränser för EU i förhållande till resten av världen men vi behöver också gränser inom EU. En ny subsidiaritetskultur kommer att skapa en ny acceptans för EU. Jag håller helt med ordförande José Manuel Barroso om det. Lycka till, president Nicolas Sarkozy.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Herr talman! Jag hälsar president Nicolas Sarkozy välkommen till Europaparlamentet. Jag uppskattade verkligen hans väl övervägda och välformulerade anförande.

Som irländsk ledamot kommer jag också att välkomna honom när han besöker Irland som EU:s ordförande, som en ordförande som vidtar praktiska åtgärder för att förbättra medborgarnas liv. Det framgick tydligt av hans prioriteringar.

Jag uppskattar även hans synpunkter om livsmedelstrygghet och om att hitta en balans när det gäller att införa förordningar och restriktioner för våra företag och jordbrukare. Som han själv sa, skydd utan protektionism.

Jag kunde höra hans engagemang för Europa i hans presentation och i hans röst. Jag och väldigt många irländare delar detta engagemang. Han talade om att övervinna våra svårigheter. Det kommer att ta tid och det kommer att krävas en kompromissvilja från alla parter. Det kan inte sättas några tidsfrister.

Som en person som värvade röster på ja-sidan vet jag att han kommer att hålla med mig när jag säger att ett irländskt nej är precis lika legitimt som ett franskt, nederländskt eller danskt nej. Det måste behandlas med samma respekt. Sedan kan vi gå vidare. Vi kan göra framsteg. Jag ser fram emot det och jag önskar honom lycka till med sitt ordförandeskap.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (FR) Herr talman, herr rådsordförande! Det franska ordförandeskapet har precis presenterat sina mål och jag önskar det all framgång. Det viktigaste mål som ni har framför er är att stärka EU och dess handlingsförmåga. Med detta i åtanke vore det en försutten möjlighet att inte ratificera Lissabonfördraget. EU behöver Frankrike, särskilt i denna svåra tid. EU behöver det Frankrike som omvändes, av er president Nicolas Sarkozy, efter den franska folkomröstningen.

Det är tyvärr inte Polen som för EU framåt i dag, men en dag kommer det att vara så och jag tror att det kommer att ske snart. Jag hoppas att det franska ordförandeskapet, med sin politik för europeisk integration, för önskvärd invandring, för utvidgning på Balkan, och inte nödvändigtvis Turkiet, kommer att få européerna att återfå förtroendet och smaken för EU.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Det tog Irland 700 år att få ut britterna ur Republiken Irland och jag måste sitta här gång på gång och höra de människor som vi slängde ut berätta för oss vad vi bör göra på Irland. Jag tycker att det är lite väl magstarkt. Låt det beslut som fattas i Republiken Irland fattas av folket i Republiken Irland.

För det andra vill jag säga följande till Frankrikes president: Om ni vill förändra det irländska folkets åsikt kan ni ju ta Jean-Marie Le Pen med er. Det skulle räcka för att få det irländska folket att ändra åsikt.

Jag var valgeneral för Fine Gael-partiet, som är en del av Europeiska folkpartiet, i fyra folkomröstningar om EU-frågor: europeiska enhetsakten, Maastrichtfördraget, Amsterdamfördraget och Lissabonfördraget. Jag vill säga till er att Lissabonfördraget misslyckades av flera olika skäl. Människor förstod det inte. Regeringen har suttit vid makten sedan 1994. Politikerna inställer sig i undersökningsdomstolar. Regeringen och oppositionspartierna – det politiska etablissemangen – ville att det skulle gå igenom. Det fanns en rädsla när det gäller försvar och värnplikt, abort och eutanasi – åtföljt av sprutor som delades ut av ledamöter av parlamentet – skatter, sysselsättning, invandring. Mycket av detta leddes av höger- och vänsterextremister.

Jag vill bara säga följande till rådets ordförande: Förbered er inför ert besök på Irland. Om det är viktigt att ni bidrar till att förändra situationen på Irland bör ni vara förberedd när ni kommer och vara beredd att lyssna. Ni kommer att vara mycket välkommen men det är komplicerat och det kommer att ta tid att lösa denna svåra situation.

Adrian Severin (PSE). – (FR) Herr talman! Européerna sätter stora förhoppningar till det franska ordförandeskapet och dessa förhoppningar måste förvaltas väl. Ordförandeskapet måste undvika att underblåsa orealistiska drömmar och orimlig rädsla, bland annat i grannländerna och kandidatländerna.

När det gäller Lissabonfördraget finns det inte tillräckligt med diplomatisk uppmuntran för en ratificering. Ordförandeskapet måste hjälpa oss att utarbeta en nödlösning eller säkerhetsstrategi för om saker och ting går fel. För att undvika det värsta måste vi från början visa att vi är beredda på det värsta.

Jag vill avsluta med ett par ord om det farliga fenomenet med åternationalisering i EU. Nationalpopulism är det mest oroväckande uttrycket för detta fenomen och det ligger också bakom propagandan för det irländska nej, den rasistiska främlingsfientligheten i Italien men också retoriken om socialpolitikens nationella karaktär. Antingen blir EU socialt eller också kommer det att gå under. Jag hoppas att det franska ordförandeskapet kommer att vara lyhört för den sidan av saken.

Talmannen. - Jag är ledsn men jag kan inte ta några fler talare. Vi har redan dragit långt över tiden. Jag är mycket tacksam för att president Nicolas Sarkozy och naturligtvis även ordförande José Manuel Barroso har tagit sig tid för oss i dag. Jag vill därför avsluta med att ge ordet först till ordförande José Manuel Barroso och därefter till president Nicolas Sarkozy.

José Manuel Barroso, ordförande för kommissionen. – (FR) Herr talman! Jag vill börja med att mycket kort stämma in i de gratulationer som har uttryckts av de allra flesta parlamentsledamöter som har haft ordet. Jag gratulerar till den övertygelse, entusiasm, energi och politiska vilja som president Nicolas Sarkozy har uttryckt här i dag och som jag är övertygad om att han och hans ministrar och kolleger kommer att visa under hela det franska ordförandeskapet.

Jag skulle vilja säga att det här inte alls kommer som någon överraskning för mig. Jag var fullkomligt övertygad om att det var mycket positivt att Frankrike fick överta ansvaret för ordförandeskapet i rådet under denna särskilt svåra period. Naturligtvis skulle både vi och president Nicolas Sarkozy ha föredragit om framtiden såg ljusare ut ur institutionell synvinkel. Jag tror emellertid att det är just i dessa svåra tider som vi kan se den politiska handlingskraften och den fulla betydelsen av en stark politisk vilja.

Jag är för den här demokratiska politiska debatten. Jag har många gånger sagt att vi politiskt behöver erkänna att det finns skillnader och många olika perspektiv, till exempel här i parlamentet. Vi behöver veta hur vi ska uttrycka dessa skillnader med tanke på att EU skiljer sig från ett nationellt politiskt system. I våra demokratiska nationella system ifrågasätter vi inte statens legitimitet varje gång vi har en politisk diskussion, inte ens om den ibland är väldigt polariserad. I EU är det emellertid ofta så att när vi som är för EU framför dessa invändningar måste vi konfrontera dem som är emot EU och som försöker ta till all möjlig slags populism för att skada våra institutioner och äventyra det enastående freds- och solidaritetsprojekt som EU-projektet är.

(Applåder)

Därför behöver vi verkligen kunna uttrycka alla dessa åsikter, samtidigt som vi stärker EU-förespråkarna i denna särskilt svåra tid. Vi ska ha klart för oss att vi har Europaparlamentsvalet i juni 2009. Om de olika europeiska politiska krafterna och institutionerna inte samarbetar och har en konstruktiv ståndpunkt kommer vi att ge argument åt dem som i sin mest extrema form vill utnyttja populism, främlingsfientlighet och nationalism genom att skapa ett samband mellan nationalism och hemland, vilket är fel. Vidare citerar jag ofta en stor fransk författare som sa att patriotism är kärlek till det egna folket, nationalism är att hata andra.

Vi kan älska vårt hemland och samtidigt försvara EU-projektet med övertygelse, som president Nicolas Sarkozy precis sa. Jag hoppas därför att den debatt som kommer att föras under de kommande sex månaderna kommer att stärka EU:s institutioner och vårt projekt för EU:s framtid.

Jag vill gärna besvara en specifik fråga. Det är den enda specifika fråga som ställdes och jag kommer naturligtvis att lämna resten till president Nicolas Sarkozy som är bättre lämpad att ta itu med dem än jag. Denna specifika fråga kom från Pasqualina Napoletano angående Euromeds kulturprogram.

Det gläder mig att kunna informera er om att det nuvarande programmet, Euromeds kulturprogram, fortfarande har 15 miljoner euro i anslag för i år. Det stämmer att ingenting är beslutat ännu för 2009–2010. Det finns dock ett ganska hårt tryck på externa utgifter och det som händer i det fallet är, uppriktigt sagt, att berörda tredjeländer tenderar att prioritera bilateralt samarbete, vilket går ut över de regionala budgetarna. Det är därför en fråga som bör diskuteras med Euromedländerna. En av de intressanta aspekterna av det franska initiativet för att skapa en union för Medelhavsområdet – som jag för den delen stod bakom från allra första början – är att det innebär ett ökat regionalt samarbete.

Ibland undrar människor vad unionen för Medelhavsområdet tillför Barcelonaprocessen. Den tillför naturligtvis ökat politiskt inflytande, och även en uppvärdering av politiken, särskilt tack vare det toppmöte som hålls vartannat år. Den tillför emellertid också den dimension som tillkommit genom specifika regionala projekt och jag hoppas också genom mycket specifika projekt där vi kan låta den privata sektorn spela en mer framträdande roll, eftersom vi fortfarande behöver mer resurser.

Det här är alltså det specifika område som vi arbetar med. Avslutningsvis vill jag bara säga följande: "Lycka till Frankrike, och lycka till min käre vän, president Nicolas Sarkozy!".

(Applåder)

Talmannen. – Jag vill tacka ordförande José Manuel Barroso och vice ordförande Jacques Barrot för att de har varit här i tre timmar utan avbrott.

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. – (FR) Herr talman! Jag vill börja med att säga att jag tycker att det är naturligt när man har äran att vara rådets ordförande att vara i parlamentet under så många timmar som parlamentet önskar, inte bara under ordförandeskapets första dag. Jag vill snarare säga er, herr talman för Europaparlamentet, liksom alla gruppordförandena och talmanskonferensen, att jag står till ert förfogande om ni vill att jag ska komma vid vissa tillfällen under ordförandeskapet. Man måste spela EU-institutionernas spel.

Europaparlamentet är hjärtat i den parlamentariska demokratin. Det är inte en fråga om tillgänglighet. Det är en fråga om prioritering. Ordförandeskapet behöver Europaparlamentet och står därför till dess förfogande.

(Applåder)

Om talarna ursäktar vill jag säga ett par ord till var och en av dem. Först av allt vill jag säga till Philip Bushill-Matthews att jag hör till dem som anser att EU behöver Storbritannien. Jag har aldrig hört till de européer eller fransmän som har tyckt att vi borde vara på vår vakt mot våra brittiska vänner. Storbritannien

kan tillföra mycket mer till EU än det tror att det kan. Storbritannien är nyckeln till den anglosaxiska världen. Det representerar det ledande språket i världen och det har en dynamisk ekonomi, vilket har visat sig på senare år. Jag vill säga följande till våra brittiska konservativa vänner: "Ni måste tro på att EU behöver er, på att ni har en plats där, och på att EU skulle bli svagare om britten hade en fot i och en fot utanför EU". Storbritannien är en storslagen nation. Den har ingenting att frukta av EU och EU har en hel del att förvänta sig av Storbritannien.

Till Bernard Poignant, som såg djupt in i mig och därför förstod att jag älskade politik och att parlamentet var lite som min trädgård, vill jag säga att ja, parlamentet är demokratins kärna och jag respekterar och förstår inte de politiska ledare som inte skulle vilja uttrycka och försvara sina idéer i den parlamentariska demokratins vagg. Jag hoppas att det i er kommentar fanns ett uns av beklagande, snarare än en ytterligg åsikt om harmoniseringen av arbetsmarknaden.

Detsamma gäller även Harlem Désir. Jag håller med er helt och hållet. Jag är emot en fullständig harmonisering eftersom folket skulle förkasta det. Det är emellertid helt naturligt att ha minimiregler på en arbetsmarknad, på en inre ekonomisk marknad.

Vi bör alla vara medvetna om svårigheterna. Ta till exempel Österrike, som har en socialdemokratisk förbundskansler och regering. De kommer att säga er att pensionsåldern är 65 år och att avgiftsperioden är 45 år. Ni vet vilka problem jag stötte på när jag försökte införa en avgiftsperiod på 40 år och jag fick inte något omedelbart stöd från det franska socialdemokratiska partiet.

Så förklara för mig hur det kommer sig att jag, när jag stötte på så stora problem när jag införde en avgiftsperiod på 40 år i Frankrike, bara behöver vara EU:s ordförande i sex månader för att helst åstadkomma en avgiftsperiod på mellan 45 år i Österrike och 40 år i Frankrike. Hur ska det gå till? Det är långt mellan dröm och verklighet men det är kanske det som är skillnaden mellan det franska socialdemokratiska partiet och Europeiska socialdemokratiska partiet. Ibland känner jag att jag till och med står närmare Europeiska socialdemokratiska partiet än det franska socialdemokratiska partiet. Jag medger denna brist och ber om ursäkt för den.

(Martin Schulz avbröt talaren utan mikrofon)

Talmannen. - Det fungerar inte så. Det är inte upp till er att avgöra vem som talar. Talartiden kan inte delas mellan den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet och rådets ordförande. President Nicolas Sarkozy! Är ni beredd att låta Martin Schulz ställa en fråga? Om ni är det så ska jag ge honom ordet.

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. - (FR) Herr talman! Ja, förutsatt att jag inte hamnar mitt i korselden i en heltysk debatt.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Tack så mycket, herr talman, det var mycket vänligt av er. President Nicolas Sarkozy! Det är trevligt att ni vill närma er socialdemokratin på det här sättet. Efter att ni i ert tal alldeles nyss ställt er bakom de tyska socialdemokraternas ståndpunkt och därmed distanserat er från förbundskansler Angela Merkel föreslår jag att ni gör enligt följande. Om ni känner er så bekväm inom den europeiska socialdemokratiska församlingen tycker jag att ni först ska ansluta er till den tyska socialdemokratin så ska vi gradvis föra er närmare den franska socialdemokratin och så kommer ni att bli en riktigt god kamrat till slut.

Talmannen. - Herr Schulz! Det här har inte så mycket att göra med vänlighet som med att följa reglerna – någonting som vi i EU när allt kommer omkring vill göra.

Nicolas Sarkozy, rådets ordförande. - (FR) Herr talman! Som ni kommer att märka har jag redan en socialdemokrat till höger om mig men det finns plats för en socialdemokrat till vänster om mig.

(Applåder)

Mina damer och herrar! Som ni vet tycker jag inte att vi slösar bort någon tid eftersom jag anser att demokrati på EU-nivå kan vara fri från det våld som ibland finns på nationell nivå. På EU-nivån kan alla ta ett steg tillbaka från valförandet, som är brutalt, ofta orättvist och alltid svårt. Slutligen kan man i ett forum som ert tala och samtidigt le och respektera varandra, vilket kanske också är någonting som kommer att få människor att bli vänligare inställda till det europeiska idealet och göra det till sitt eget. I vilket fall som helst ser jag det inte som slöseri med tid och jag vill försäkra Bernard Poignant och Martin Schulz om detta.

Mariell De Sarnez har helt rätt. Vi måste ändra vår utvecklingspolitik och prioritera livsmedel och jordbruk. Det är absolut nödvändigt. De afrikanska länderna måste ha resurser för att bli självförsörjande på livsmedel och delar av de pengar som vi har anslagit för att utveckla stora infrastrukturer måste säkerligen investeras i mikroprojekt inom jordbruket. På den punkten delar jag er åsikt helt och hållet.

Ni uppmanade mig också att försvara en vision om Europa. Jag delar den ambitionen. Jag hoppas att ni kommer att vara generös nog att vägleda mig om vad denna vision ska innehålla. Som ni mycket väl vet är vårt problem återigen att någonstans mellan det något avknoppade stora idealet och alla tekniska problem i vardagen ständigt behöva avgöra vad vi ska göra med de stora idéerna, som ibland är mycket större än de dagliga svårigheter som våra medborgare möter i sin vardag, och vad vi ska göra för att lösa de tekniska problem som påverkar deras vardag. Det är inte så enkelt men jag ska i alla fall göra ett försök.

För att svara er, herr Crowley, så stämmer det att vi behöver utveckling för att undvika olaglig invandring. Vidare är alla medvetna om att utveckling är det bästa sättet att ta itu med invandringsfrågan. Det finns 475 miljoner unga afrikaner under 17 år och det är 12 km av Gibraltar sund som skiljer Europa och Afrika åt. Afrikas katastrofer kommer att bli Europas katastrofer och det finns inga hinder eller gränser som kommer att kunna stå emot det. Vi behöver därför verkligen en utvecklingspolitik. Återigen är det mycket svårt att välja mellan multilateralism och bilateralism. Det här är en viktig fråga och jag avser att ägna en hel del uppmärksamhet åt den.

Mikel Irujo Amezaga talade om den språkliga mångfalden. Jag håller med honom fullständigt, bland annat när det gäller de officiella språken – och jag förstår att ni inte tycker om uttrycket ”regionalt språk”. Ni förstår att jag hör till dem som anser att vi skulle hjälpa alla rörelserna för självständighet och oberoende om vi gav dem monopol på att försvara de regionala språken och det vore ett mycket allvarligt misstag. Jag talar om Korsika i Republiken Frankrike, där det finns människor som är korsikaner, som älskar Korsika och som talar korsikanska i byarna, men det utgör inte något hot mot den nationella enigheten. Därför är den språkliga mångfalden i mina ögon precis lika viktig som den kulturella mångfalden och det kommer i vilket fall som helst inte att bli någon kulturell mångfald om det bara finns ett språk.

Herr Farage! Jag tyckte mycket om ert anförande men jag ska säga er en sak: Britterna var glada över att jag lade ned Sangatte, för det var faktiskt jag som lade ned Sangatte, och det var ni som bad mig att göra det. Även om man är britt och älskar sitt land kan man inte lösa landets alla invandringsproblem och jag måste säga er att Frankrike inte tänker bli Storbritanniens gränsvakt. Låt mig säga att det är en sak att säga att ”i mitt land vill jag inte ha id-kort eller en gemensam invandringspolitik”. Det hindrar er dock inte från att vara glad över att invandrare som inte har sina papper i ordning stoppas i Frankrike så att ni inte behöver ha dem i Storbritannien. Precis som Frankrike kan Storbritannien inte klara det på egen hand.

Herr Farage! Jag vill tillägga att jag respekterar polackerna. Ni stod dock inte på mitt kontor och förhandlade om Lissabonfördraget med ett antal kolleger. Vi var i Bryssel och vem var på mitt kontor? Inte premiärminister Donald Tusk, för premiärministern vid den tiden var Jarosław Kaczyńskis bror. President Lech Aleksander Kaczyński var där och jag ska säga en sak. Det är en man som jag litar på och det är en man som jag respekterar. Om man undertecknar någonting i Europa och börjar med att inte respektera det finns det emellertid inte något Europa kvar, ingenting alls, inga förhandlingar. När någon av oss gör åtaganden för sitt lands räkning i Bryssel måste denne göra åtaganden även på hemmaplan. Det var det jag sa, varken mer eller mindre.

(Applåder)

Detta är med full respekt för Polen. Herr Farage! Jag anser att jag försvarade Polen. Ordförande José Manuel Barroso kommer att kunna säga detta bättre än någon annan. Vi behöver Polen men vi måste även ha respekt för en persons ord.

Fru Sudre! Tack för ert stöd. Jag håller helt och hållet med om er analys och jag tackar er uppriktigt för den. Herr Rasmussen, som jag förstod var Rasmussen I, och jag är nästan på det klara med vem Rasmussen II är! Jag vill säga att Danmark är ett bra exempel på ett land som har lyckats göra framsteg och det innebär att jag kan svara alla talare om Irland.

Vi bör naturligtvis inte tvinga irländarna och vi måste respektera dem men vi måste ha modet att säga till våra irländska vänner: ”Ni måste också respektera de andra länderna som har ratificerat fördraget. Vi läxar inte upp er men tänk på att andra också har en åsikt och att vi någon gång måste hitta en gemensam väg. EU vill inte fortsätta utan er men EU kan inte stanna av bara på grund av er.” Jag säger det med alla den respekt jag har för ett land som har röstat nej.

Vi, fransmännen, har ställt till med stora problem och svårigheter för er. Någonstans måste vi dock ta oss ur den här situationen, där alla tittar på varandra och väntar på att någon annan ska ta initiativet. Det franska ordförandeskapet, tillsammans med ordförandeskapet för kommissionen och Europaparlamentet måste ta initiativet. Därefter kommer vissa att säga ja och andra säga nej. Personligen tror jag att det finns en lösning. Den handlar dock verkligen inte om att låta saker och ting vara som de är eller om att säga att "vi får vänta och låta tiden göra sitt". Personligen tycker jag att vi har tiden emot oss, att EU har väntat i årtal och att det inte är någon idé att vänta längre. Jag är övertygad om att vi kommer att hitta en lösning, precis som danskarna gjorde.

Fru Koch-Mehrin! Jag blev mycket röd över er bedömning av mig som en "fruntimmerskarl". Jag kommer att låta er stå för innebörden. Jag vet ärligt talat inte exakt vad det innebär och jag kommer att vara noga med att inte att ge mig in på det spåret eftersom jag inte vill att ni ska missförstå mig. Jag vet att vi har ett Europa i flera hastigheter. Vi är inte alla med i eurosamarbetet och vi är inte alla med i Schengen. I slutändan vill jag dock att vi, innan vi bygger ett institutionellt Europa i flera hastigheter, försöker att göra det hela tillsammans. Kritisera inte ordförandeskapet för sin ambition att få alla med sig. Om vi innan vi ens hade börjat hade sagt "det spelar ändå ingen roll, vi låter det vara" så skulle vi ena dagen förhandla om ett socialt undantag för britterna, nästa dag förhandla om ett institutionellt undantag för irländarna och nästa dag förhandla om ett undantag för polackerna. Då är jag rädd att vi kommer att hamna i en situation där alla länderna, med rätta, kommer att be om ett undantag och vad kommer det att bli av EU då? Var kommer det projekt som grundarna lanserade vara då? Det är det jag menar. Kanske kommer vi att hamna där ändå. Jag vill dock att vi hamnar där efter att ha försökt att få med oss hela familjen.

Jag vill också säga till dem som är oroade över Kroatien att jag naturligtvis är för fortsatta förhandlingar. Jag anser att det vore ett allvarligt misstag att stänga EU:s dörr mot Balkan, eftersom Balkan behöver den fred och demokrati som EU kan ge dem. Jag tänker dock inte återvända till Lissabondebatten.

Jag skulle vilja säga till Adam Bielan att jag inte vill hota Irland. Dessutom skulle jag inte kunna göra det och det skulle inte heller falla mig in att göra det. Jag kommer att åka dit och lyssna. Samtidigt måste alla inse att i opinionsmätningarna säger 80 procent av folket att de är för EU. Vi kan ändå arbeta med dem utan att hota dem.

Momsen på bränsle är ett franskt förslag. Jag vill inte tvinga det på någon. Jag vill bara göra er uppmärksamma på att jag är övertygad om att priset på olja kommer att fortsätta att öka. Vi måste ha modet att säga det till våra medborgare.

Oljeproduktionen minskar med 3 procent varje år på grund att tillgångarna sinar. Samtidigt ökar oljeförbrukningen med 2–3 procent på grund av tillväxten i de framväxande ekonomierna. Jag menar helt enkelt att momsen är en skatt som står i proportion till priset. Om oljan imorgon kostar 175 dollar per fat kommer vi, utan att säga någonting, att kunna fortsätta att ta ut 20 procent skatt på kraftigt stigande oljepriser? Det är den frågan som jag vill ställa. Vi kommer tillsammans med kommissionens ordförande att rapportera om detta i oktober. Jag kommer att försöka styra det hela enligt min övertygelse och så får vi se vad resultatet blir.

När det gäller Ukraina kommer det att hållas ett toppmöte och vi kommer att göra framsteg. Vi behöver uppmuntra Ukraina att gå mot demokrati och vi behöver föra landet närmare EU. Ukraina är inte betydelselöst. Det har 42 miljoner invånare. Det är inte något litet beslut. Just nu står vi inför en associering men alla som promenerar genom Kievs gator kan se att det är en europeisk huvudstad.

Herr Langen! Jag vill tacka er för era komplimanger, som verkligen berörde mig. Jag gillade faktiskt hänvisningen till Tony Blair. Jag vet inte om det är därför som ni gjorde hänvisningen men jag tycker att Tony Blair är en av de statsmän som har gjort en hel del för EU och en hel del för sitt land. Uppriktigt sagt vet jag inte om han skulle ha någonting emot att jag säger det men på många områden tycker jag att han har återskapat tilltron och styrkan i den brittiska politiska debatten och i den europeiska politiska debatten. Jag tycker att vi i Europa behöver ledare och att Tony Blair under sin tid obestriddligen var en sådan ledare.

Det här kommer att ge er intrycket av att jag är mer vänsterinriktad, även om jag har lagt märke till att Tony Blair inte alltid får komplimanger från den sidan av det politiska spektrumet.

Herr Goebbel! Ja, andra måste göra en insats, och det är precis den fråga som kommer att tas upp under förhandlingarna om klimatförändringen, men Europa måste föregå med gott exempel. Jag är inte naiv för att jag säger det. Jag tycker att vi har mer trovärdighet när vi lever som vi lär. Vissa kanske säger att det är bättre att vänta. Jag tycker personligen att vi måste ta risken att handla. Herr Goebbel! I grund och botten

är min politiska filosofi att det inte finns någonting värre än passivitet. Den värsta risken är att inte ta några risker.

Herr Cavada! Ni har helt rätt. Vi behöver ta itu med denna rädsla. Tack för ert stöd.

När det gäller unionen för Medelhavsområdet skulle jag, för att ta vid efter ordförande José Manuel Barroso, vilja säga att jag inte har någon kritik mot Barcelonaprocessen. Jag vill trots det säga en sak. Barcelona var en mycket god idé men det fanns ett problem vid toppmötet i Barcelona. Så vitt jag minns så var det bara en arabisk statschef där, premiärminister Abu Mazen. Hur tror ni att vi ska kunna skapa en union för Medelhavsområdet, som går ut på att föra nord- och sydkusten närmare varandra, om sydkusten in kommer?

Vid toppmötet i Paris tror jag, även om Bernard Kouchner kanske kommer att rätta mig senare, att samtliga arabiska statschefer kommer att närvara. Det kanske inte spelar så stor roll men för mig är det helt avgörande.

Jag vill också säga till Jan Zahradil att det inte är en fråga om att skapa en kris om Lissabon men att vi inte heller bör agera som om ingenting har hänt. Vi bör inte vara överdramatiska men samtidigt är det ändå oroande att de senaste tre folkomröstningarna i EU slutade med ett nej. Det berodde visserligen på andra saker men faktum kvarstår att det åtminstone inte är ett särskilt uppmuntrande tecken.

Jag tänker inte svara er, fru Napoletano, eftersom ordförande José Manuel Barroso gav er ett bra svar.

Herr Sánchez-Neyra! Ja, idrotten behöver en europeisk dimension och jag tycker att det bara vore bra om OS-statistiken räknades nation för nation men att det fanns en särskild kolumn för europeiska medaljer. Det vore ett sätt att visa att vi även finns i idrottens Europa.

Herr Désir! Jag svarade er när det gäller standarderna på arbetsmarknaden. När det gäller socialpolitiken har vi en berömd debatt. 35 timmars arbetsvecka är inte tillräckligt för att vinna valet, eller för att få en ordentlig socialpolitik. Jag skulle vilja tillägga att skälet till varför jag gjorde mig så mycket besvär för att övervinna de automatiska, stela reglerna för 35 timmars arbetsvecka i Frankrike var just för den europeiska harmoniseringens skull, för att inget annat land hade följt efter er i den frågan. Inget. Inte ett enda. Inte ens i de europeiska socialdemokratiska regeringarna. Därför är jag som ni förstår glad över att vi uppmanar till social harmonisering. Jag skulle dock vilja säga till våra franska socialdemokratiska vänner att social harmonisering handlar om att inte förespråka idéer i Frankrike som ingen annan förespråkar i Europa, för det är ett undantag och vårt land drabbas därför av det.

Jag vill tacka Jerzy Buzek för Polens engagemang i EU. Jag har aldrig någonsin tvivlat på Polens engagemang i EU. Polen är ett av de sex befolkningsrikaste länderna i Europa och det är just därför som jag säger till president Lech Aleksander Kaczynskis att vi behöver hans underskrift, för Polen är inte vilket europeiskt land som helst. Det är oerhört viktigt, det är en symbol, och naturligtvis måste vi minska den institutionella krisen till att bara handla om Irland.

Herr Barón Crespo! Doha, ja jag sa det till ordförande José Manuel Barroso, jag sa det till Gordon Brown, men kort sagt, Doha, dock inte till vilket pris som helst. Jag skulle vilja försvara två idéer som ligger mig varmt om hjärtat. För det första sägs det att utan överenskommelse blir det ingen tillväxt. Ursäkta mig, men det har inte funnits någon överenskommelse på sju år, och i sex år har världen haft en exempellös tillväxt. WTO-överenskommelsen är att föredra framför att inte ha någon överenskommelse. Därmed inte sagt att det inte kan bli någon tillväxt utan överenskommelse. Vi har haft tillväxt i sex år.

För det andra säger ordförande José Manuel Barroso, den kanadensiska premiärministern och till och med Angela Merkel för närvarande att det inte är bra nog. Brasilien gör inte någon insats för att sänka tullhindren i industrin. Det gör inte några insatser när det gäller tjänster. Vad kan man säga om stängningen av den kinesiska marknaden? Det finns inte något franskt undantag ur det perspektivet. För det första måste jag, som rådets ordförande, lojalt försvara unionens ståndpunkt. När det gäller unionens ståndpunkt har jag emellertid inte hört någon, inte ens den brittiska regeringen, säga att överenskommelsen borde undertecknas i det nuvarande skedet i förhandlingarna. Vi är därför helt överens i Europa, även om det inte är av samma skäl, när vi säger att det inte är bra nog som saker och ting ser ut. Europa har gjort hela jobbet och kan inte fortsätta göra insatser om de andra stora regionerna i världen inte är engagerade i att göra framsteg. Ur det perspektivet tror jag att vi alla är överens.

Jag skulle vilja säga till Stefano Zappala' att jag tackar honom för hans stöd för den europeiska invandringspolitiken. Till Zita Gurmai vill jag säga att jag tycker att jämställdheten mellan män och kvinnor är mycket viktig men jag vet inte om hennes kommentar även var riktad mot mig. I vilket fall som helst är det faktum att hon är från Ungern redan en obestridlig tillgång.

Jag skulle vilja säga till Ioannis Varvitsiotis att jag är väl medveten om att det finns en europeisk identitetskris och kanske också att Europaparlamentet skulle kunna hjälpa alla institutionerna med den frågan. Varför inte tänka sig en ordentlig debatt, talman Pöttering, om vad den europeiska identiteten är? Frågan om den europeiska identiteten är ett ämne för debatt i Europaparlamentet snarare än en fråga för stats- eller regeringschefer. Kanske skulle Europaparlamentet till och med kunna anordna debatter i den här frågan och i så fall kommer vi att komma och säga vår åsikt. Personligen tycker jag att det är parlamentets uppgift att definiera den europeiska identiteten snarare än regeringarnas, som naturligtvis har hand om den dagliga förvaltningen i sina länder. Om den europeiska identiteten bör definieras någonstans så tror och hoppas jag att ordförande José Manuel Barroso kommer att hålla med om att det inte är i Europeiska rådet, eller i kommissionen, utan först och främst i Europaparlamentet.

Jag skulle vilja svara Othmar Karas, som sa att jag måste vara diplomatisk. Ja, uppfattat, jag ska försöka att vara diplomatisk. Jag hoppas att han å sin sida inte ifrågasatte huruvida mitt temperament skulle hindra mig från att vara diplomatisk. Det är inte bara en fråga om att vara svag men smart, eller om att vara dynamisk men klumpig. Kanske är det till och med möjligt att vara både dynamisk och skicklig. Jag vill i vilket fall som helst tacka er för att ni gav mig möjlighet att visa detta.

(Livliga applåder)

Talmannen. – Tack president Sarkozy! Jag har varit ledamot av Europaparlamentet i 29 år och jag kan inte minnas någon rådsordförande som stannat i tre och en halv timme för att diskutera med oss och svara på varje anförande. Vi ser fram emot ert nästa besök.

Punkten är härmed avslutad.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Frankrike har tagit över ordförandeskapet i Europeiska unionen vid ett avgörande ögonblick, då EU letar efter tillfredsställande lösningar på flera utmaningar av strategisk karaktär.

Frankrike har fått uppgiften att garantera den fortsatta ratificeringen av Lissabonfördraget, fokusera på energiområdet och konsolidera Europeiska unionens säkerhets- och försvarspolitik. Jag stöder det franska ordförandeskapets prioriteringar och hoppas att de genomförs framgångsrikt.

Som ledamot av utrikesutskottet och föredragande för samarbetet i Svartahavsområdet vill jag fokusera på en viktig aspekt som bör främjas i EU:s utrikespolitik. Jag välkomnar Frankrikes initiativ att konsolidera den europeiska grannskapspolitiken men jag insisterar på att den östliga dimensionen ska få lika mycket uppmärksamhet och engagemang som Medelhavsdimensionen.

Denna målsättning bör gälla både de bilaterala förbindelserna, i samband med förhandlingar om EU:s framtida avtalsförbindelser, och multilaterala förbindelser inom Svartahavssynergien.

Frankrike tar nu över ordförandeskapet i EU under Europeiska året för interkulturell dialog och bör framgångsrikt kunna fortsätta med åtgärderna på det området.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jag vill först och främst välkomna det europeiska engagemanget från rådets ordförande Nicolas Sarkozy och hans klarsynthet när det gäller de utmaningar som EU står inför.

Jag stöder det politiska uttalandet om att nya institutioner baserade på Lissabonfördraget är nödvändiga och att det utan dem skulle vara oansvarigt att planera ytterligare anslutningar. Ett resultatnriktat EU måste beakta medborgarnas förväntningar och visa att vi är en lösning och inte ett problem.

Jag stöder idén om en mekanism vid gränserna som ska se till att konkurrensen är rättvis och inte snedvriden, med beaktande av miljöåtgärdernas inverkan i samband med energi- och klimatfrågorna.

Prioriteringen av en EU-politik för laglig invandring är också en mänsklig, ekonomisk och social nödvändighet. Jag vill gratulera Brice Hortefeux till hans utmärkta arbete med den europeiska pakten för invandring och asyl.

När det gäller EU:s försvar kommer presidentens modiga ståndpunkter att ge oss möjlighet att gå framåt i denna svåra fråga, särskilt genom att inkludera soldater från samtliga länders befolkningar och stödja utvecklingen av en europeisk försvarsindustri.

Presidenten gör rätt i att försvara den gemensamma jordbrukspolitiken. Den har aldrig varit mer nödvändig.

Avslutningsvis vill jag betona behovet av en bättre politisk dialog med Europeiska centralbanken för att få en europeisk ekonomisk styrning som ligger i linje med dagens globala krav.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Herr talman! Jag vill lyckönska president Nicolas Sarkozy till hans arbete när han nu övertar ansvaret för rådet under de kommande sex månaderna. Tyvärr samlas nu orosmolnen över EU:s framtid. Den paradoxala irländska omröstningen (Irland som blev känt som den keltiska tigern just tack vare EU-medel), regeringskrisen i Österrike och den polske presidentens uttalanden är alla oroväckande tecken. Vi måste hitta styrkan och kompetensen för att återlansera en europeisk väg som kan entusiasmera medborgarna, som fortfarande uppfattar EU som någonting avlägset och rätt svårbegripligt. Jag vill även ta tillfället i akt och utmana rådets ordförande: för att föra medborgarna närmare EU måste konkreta signaler skickas ut. Det skulle vara utmärkt om den franske presidenten på allvar kunde inleda en debatt om Europaparlamentets två säten. Låt oss koncentrera all vår verksamhet till Bryssel och undvika den månatliga flytten till Strasbourg (där lokalerna i stället kunde användas till annat, exempelvis ett centrum för teknisk kvalitet). Denna "resa" varje månad innebär faktiskt ett enormt och omotiverat slöseri med ekonomiska resurser och energiresurser.

Ivo Belet (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Det franska ordförandeskapet har prioriterat rätt och satsar på till exempel klimat, invandring och försvar. Men jag vill fokusera på en aspekt som fått mindre uppmärksamhet men likväl är extremt viktig för våra ungdomar och hela idrottssektorn i EU.

Det franska ordförandeskapet stöder "sex-plus-fem"-regeln inom idrotten, det vill säga en begränsning av antalet utländska spelare. Målsättningarna är goda: att tvinga klubbarna att investera mer i sin egen utbildning för ungdomar och därmed till viss del bidra till att återupprätta jämvikten i konkurrensen. Parlamentet stöder detta till hundra procent.

Därmed stöder vi också regeln om "inhemsk skörd", som – om än mer blygsamt – har likadana målsättningar. Frågan är om sex-plus-fem-regeln är möjlig på EU-nivå. Den strider mot den fria rörligheten för arbetstagare och kan endast tillämpas om det görs en avvikelse från EU-fördraget, och vi befinner oss långt bort från detta handlings sätt. Det är tveksamt om EG-domstolen någonsin skulle acceptera någonting sådant, trots den nya artikeln om idrott i Lissabonfördraget.

Europaparlamentet vill hjälpa till att hitta en lösning som främjar den europeiska fotbollen. Vi uppmanar helt enkelt till en stabil lösning, en lösning som inte gör att fotbollen kastas in i ett kaostillstånd. Ingen vill ha en Bosman del 2.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) President Nicolas Sarkozy använde ungefär en tredjedel av sitt anförande till att försvara Lissabonfördraget och fortsätta sätta press på och utöva utpressning mot Irland. Han glömmer vad som står i EU:s regelverk om ikraftträdandet av ett nytt fördrag – det ska ratificeras av alla medlemsstater. Om en majoritet av den irländska befolkningen förkastade det så är fördraget stendött. Ratificeringsprocessen bör inte fortsätta. Att insistera på en ratificering av fördraget är en odemokratisk hållning.

En annan prioritering är att skärpa invandringspolitiken, där återvändandedirektivet, även känt som det skamliga direktivet, utmärker sig på grund av att det åsidosätter grundläggande mänskliga rättigheter och behandlar illegala invandrare som brottslingar istället för som människor som har flytt undan svält i sina egna hemländer på jakt efter en bättre framtid för sig själva och sina familjer.

Det sociala området nonchalerades helt. Han känner till det motstånd som finns mot förslaget om att ändra arbetstidsdirektivet och de förslag som rådet godkände och skickade till Europaparlamentet, som syftar till att försvaga arbetstagares rättigheter, öppna möjligheten till en längre genomsnittlig vecka med upp till 60 eller 65 timmar, avreglering av sysselsättning och lägre löner.

Bogdan Golik (PSE), skriftlig. – (PL) Jag vill uttrycka min förhoppning om att de sex månaderna med det franska ordförandeskapet kommer att kännetecknas av ett givande och effektivt arbete som ska gynna samtliga EU-medborgare.

Jag vill dock betona jordbrukets stora betydelse inom EU. I till exempel Polen arbetade 2005 över 17 procent av landets anställda inom jordbruket. Jordbruksfrågan är av indirekt betydelse för medlemsstaterna – här tänker jag främst på problemet med livsmedelstrygghet i samband med stigande livsmedelspriser på världsmarknaderna.

Jag hoppas att det franska ordförandeskapet kommer fram till en lösning i flera omtvistade frågor med anknytning till EU:s jordbruksmodell. EU har inte tillräckligt bra klimat eller jordbruksförhållanden för att kunna avstå helt från sitt stöd till jordbrukarna. Kostnaden för att producera kött, mjölk eller spannmål kommer alltid att vara högre på vår kontinent än i Sydamerika, Förenta staterna eller Australien. Vi måste komma ihåg att dessa länder också stöder sina jordbrukare.

Jag anser att högre priser på jordbruksprodukter skapar en utvecklingsmöjlighet för EU:s jordbruk. Det finns dock en fara att extrainkomsten snappas upp av mellanled. Med andra ord skapar ökade livsmedelspriser en oproportionerlig ökning av kostnaderna för jordbrukets produktionsmetod. Resultatet blir att överskottet absorberas av mellanled.

Jordbruket är fortfarande en viktig ekonomisk sektor. Villkoren för dess funktion har ändrats men huvudprioriteringarna – att garantera en anständig inkomstnivå för jordbrukarna och livsmedelstrygghet – finns fortfarande kvar.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Efter att Nicolas Sarkozy slagit blå dunster i ögonen på det franska folket genom att säga att han skulle respektera resultatet från den omröstning som hölls 2005 – varigenom den "europeiska konstitutionen" förkastades – samtidigt som han körde vidare med "minifördraget", som i stort sett var en omstuvning av innehållet i det nedröstade fördraget, genom att presentera det i en annan form och undvika ytterligare en folkomröstning, ansvarar han nu för den process som sattes i gång av Angela Merkel. Man försöker alltså ännu en gång tvinga igenom detta federalistiska, nyliberala och militaristiska fördrag som redan har röstats ned tre gånger.

Mot bakgrund av den fördjupade krisen för kapitalismen, storfinanserna och EU:s långtgående befogenheter visar särskilt Frankrike och Tyskland "vägen ut" genom att pressa fram sin federalistiska, nyliberala och militaristiska politik och detta förslag till fördrag, som ett försök att stärka grunden för en "superstat" för att bygga upp mekanismerna för imperialistiska ingripanden i tätt samarbete med Förenta staterna och Nato.

För att lyckas har det utövats påtryckningar och utpressning (utvidgning, ett EU med två hastigheter, etc.). Döv, stum och blind för irländarnas uttryckta vilja konspirerar unionen mot den senare för att få dem att hålla ytterligare en folkomröstning 2009, till och med före valet till Europaparlamentet.

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. – (HU) En av de viktigaste uppgifterna för det franska ordförandeskapet kommer att vara samordningen av medlemsstaternas skyldigheter när det gäller klimatförändringar. Det är mycket viktigt att vi minskar utsläppen av växthusgaser på EU-nivå. Detta kan ske om vi tar Kyotoprotokollet på allvar och fortsätter att minska utsläppen betydligt i jämförelse med basåret 1990, i enlighet med dess bestämmelser.

Det skulle vara skandalöst om de medlemsstater som inte minskade utan snarare ökade sina utsläpp mellan 1990 och 2005 nu skulle belönas av Europeiska unionen och få behålla sin fördel, som är oförenlig med Kyotoprotokollet. Det skulle vara ännu mer upprörande om de medlemsstater som tar Kyotoprotokollet på allvar och ärligt minskar sina utsläpp – inklusive Ungern – skulle bestraffas med ännu fler restriktioner. Jag hoppas att det franska ordförandeskapet aldrig kommer att acceptera ett sådant hän mot Kyotoprotokollet och den negativa särbehandlingen av de nya medlemsstaterna, inklusive mitt hemland.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag vill tacka den franske presidenten för hans anförande, där flera av EU:s grundläggande problem tas upp. Det stämmer att vi måste överväga hur vi ska lösa krisen inom EU. Det är en klen tröst att praktiskt taget hela världen befinner sig i en situation som är mer eller mindre kritisk. Detta har en viktig ekonomisk och social dimension. Jag talar om svälthotet i flera områden i världen, eftersom livsmedelspriserna stiger snabbt, om energitrygghet och även om miljöns status. Världens ekonomiska system blir alltmer instabilt. Varför betonar jag detta? Därför att det inte är läge att vara självtröstande. De cirka 500 miljoner EU-medborgarna utgör för närvarande mindre än 8 procent av världens befolkning, och om 40 år kommer denna del knappt att nå upp till tröskelnivån för valbarhet – 5 procent. Vår europeiska utgångspunkt får därför inte förbise högre stående värden som är förenade med upprätthållandet av den euroatlantiska civilisationen. Detta har också en etisk dimension.

I varje EU-land behöver vi därför visa vederbörlig omsorg om familjen, som även om den är en mycket liten gemenskap samtidigt utgör en av hörnstenarna i hela den europeiska gemenskapen. Vi får inte glömma detta. Om vi gör det kommer vi att tappa greppet, som vi håller på att göra nu, genom att missbruka begreppet "äktenskap" och använda det om förbindelser som inte är äktenskap. Det stämmer att vi behöver nya rättsliga ramar men de måste vara sådana som människor kan förstå. EU-medborgare är föremål för åtgärder som

vidtagits av Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Vi tillhandahåller bara en tjänst. Det är just precis ur den aspekten vi måste se på Irland.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Som väntat har en av det franska ordförandeskapets prioriteringar blivit frågan om ratificering av Lissabonfördraget. Övåntat för de flesta observatörer var dock att huvudrollen i början av det franska ordförandeskapet spelades av Polen eller för att vara mer exakt den polske presidenten Lech Kaczyński. Jag förstår inte de argument som Polens president anför för att låta bli att underteckna Lissabonfördragets ratificeringsdokument. Fördraget ratificerades av sejmen och av senaten. Inget har hänt som kan försena presidentens undertecknande. Fördraget har till exempel inte hänskjutits till författningsdomstolen. Detta liknar respektlöshet för Europaparlamentet och brott mot en överenskommelse med premiärministern Donald Tusk. Jag håller med rådets ordförande om att detta inte är av politisk utan etisk karaktär. Polen förhandlade sig till fördraget, undertecknade det och är enligt internationell rätt skyldigt att slutföra ratificeringsprocessen. Jag hoppas också innerligt att situationen när det gäller ratificeringen av fördraget kommer att förändras snart och att hållningen kommer att vara avsevärt bättre när det franska ordförandeskapet går mot sitt slut än vad den är nu för tillfället.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Herr talman! Jag respekterar den tydliga önskan från rådets ordförande Nicolas Sarkozy om att inta en ambitiös hållning i fråga om EU:s energi- och klimatpaket och att nå en överenskommelse i frågan under det franska ordförandeskapet. Jag hoppas att detta framför allt innebär att utmaningarna med klimatförändringarna till sist befinner sig i politikens centrum.

Jag vill dock påminna rådets ordförande om uppgiftens allvar – handel med utsläppsrätter är ett väldigt viktigt marknadsverktyg och påverkar så många människor att vi inte har råd att sträva efter det slags politiska tidtabell som tillämpas på bekostnad av miljön och en hållbar utveckling. Annars kan det sluta med att Frankrike får stå där med skammen, något som landet knappast kan känna stolthet över.

Förra månaden organiserade jag ett seminarium där miljöorganisationer, forskningsorgan och organ som påverkas av handeln med utsläppsrätter kunde uttrycka sina åsikter om de ekonomiska effekterna. Budskapet jag fick var tydligt. Kommissionens förslag kommer att innebära mycket högre kostnader utan att det leder till jämförbara miljöfördelar. Jag syftar på McKinseys oroväckande analys av frågan. Handeln med utsläppsrätter måste förbättras. Situationen är allvarlig. Vi kommer inte att kunna använda den europeiska industrin, som har hanterat sin egen verksamhet bra, som försökskanin igen såvida inte systemet hanteras vårdslöst. Det är bättre att misslyckas med att utträta något än att lyckas med att misslyckas.

Jag anser att vi kan leverera ett gott resultat med tiden men det krävs vissa väsentliga justeringar. Utsläppen av koldioxid förebyggs inte med fromma förhoppningar och löften, såvida de inte blir en del av själva direktivet. Vi måste behålla vår beslutsamhet när det gäller att dra ned på skyldigheterna, men förfarandet är i högsta grad öppet för diskussion. I Europaparlamentet har vi uppvisat en bred front mot kommissionens sätt att närma sig de föreliggande alternativen. Jag vill be rådets ordförande att bekanta sig med den.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Herr talman! Ni har presenterat ett mycket ambitiöst program, som jag hoppas att ni kommer att slutföra med framgång.

Den europeiska pakten för invandring och asyl är en nödvändig prioritering för att minska den illegala invandringen och skapa en enhetlig politik för laglig invandring.

Likväl vill jag betona en aspekt som ni bör beakta innan ni påbörjar de planerade åtgärderna. Pakten bör omfatta ett antal åtgärder som tar hänsyn till de restriktioner på den europeiska arbetsmarknaden som vissa nya medlemsstater påtvingat arbetstagarna.

Det är inte normalt att den ekonomiska migrationen från tredjeländer är större än den fria rörligheten mellan länder inom EU.

Det finns medlemsstater som har övergångsbestämmelser som reglerar tillträdet till arbetsmarknaden för EU:s arbetstagare.

När väl politiken för laglig invandring börjat gälla finns det en risk för att EU:s medborgare missgynnas jämfört med tredjelandsmedborgare.

I detta avseende vill jag gratulera Frankrike till att ha tagit det första steget i denna riktning den 1 juli när landet öppnade sin arbetsmarknad för medborgare från de länder som anslöt sig till EU 2004.

Jag hoppas att Rumänien och Bulgarien behandlas på samma sätt så fort som möjligt och jag uppmuntrar de andra medlemsstaterna att följa Frankrikes exempel.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Frankrike har tagit på sig ansvaret att leda den europeiska agendan i sex månader i ett mycket svårt läge, som uppstått efter Irlands förkastande av Lissabonfördraget.

Det franska ordförandeskapets program är ambitiöst men man ska även vara medveten om EU-medborgarnas förväntningar. Den senaste Eurobarometerundersökningen visar att endast 52 procent av EU-medborgarna anser att medlemskapet gynnar deras hemland. Det behövs en strategi för att få EU:s medborgare att förstå att våra gemensamma intressen är mycket viktigare från ekonomisk och politisk synvinkel än de saker som skiljer oss åt.

Självklart är det franska ordförandeskapets prioritering att hitta en metod att sluta den irländska sprickan, eftersom EU-processen måste fortsätta med tanke på att Nicefördraget blockerar en utvidgning.

När det gäller det franska ordförandeskapets andra prioritering – den gemensamma jordbrukspolitiken och dess förberedelse inför framtida utmaningar – bör det nämnas att upprätthållandet av ett system med samlat gårdstöd är tillämpligt i Rumänien från och med 2013. Även som mottagare av stöd från den gemensamma jordbrukspolitiken kommer Rumänien att ta emot 735 miljoner euro i år i europeiskt direktstöd till rumänska jordbrukare.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Jag vill ta upp följande två punkter:

- För det första är det helt omöjligt att söka asyl i 27 länder. Vi har Dublin II-förordningen, som reglerar frågan om mottagarländernas ansvar. Det finns dock fortfarande skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller att inse behovet av internationellt skydd och det är ett stort problem.

- För det andra vill jag nämna mänsklighetens grundläggande problem i dagens värld. Hur kan vi alla leva tillsammans i en globaliserad värld? Vi måste ta itu med de underliggande orsaker som driver vissa desperata människor att lämna sina hemländer. Den europeiska pakten för invandring och asyl anser jag inte uppnår den rätta jämvikten mellan att bekämpa människosmugglare, främja laglig invandring och upprätta en ambitiös gemensam utvecklingspolitik.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. – (ET) I år har EU möjlighet att se sig självt i spegeln och se om de beslut som vi tog förra året burit frukt. Förra året inleddes handlingsplanen för miljö och energi för att minska utsläppen av växthusgaser och bekämpa den globala uppvärmningen. Vi har diskuterat en gemensam invandringspolitik för Europeiska unionen, och för en stund sedan fick vi höra uppgifter om den illegala invandringens enorma ökning. Vi har också gett oss i kast med skyddsfrågor: gemensamma europeiska styrkor har utfört militära operationer ute i världen, och sedan 2004 har vi skapat EU:s stridsgrupper och enheter för nödinsatser.

Det nya ordförandeskapet under den franske presidenten Nicolas Sarkozy har gett EU-politiken fräschör och nytt liv. Det har gett oss tanken på en miniöverenskommelse och en ny inställning till de nya medlemsstaterna. Det finns många exempel på detta. Tack vare sin egen drivkraft och företagsamhet kommer han säkert att kunna starta eller påskynda många utmanande projekt.

Med tanke på det vill jag understryka att det land som innehar ordförandeskapet inte ska driva EU-frågor separat, även om det har rätt att föreslå vissa punkter på arbetsplanen. Det är av grundläggande betydelse att ordförandeskapet inte är ansvarigt för beslut som fattas i Europeiska rådet, och det är något som landet bör fokusera sitt ordförandeskap på, i stället för att pryda det med tomma löften. Framför allt hoppas jag väldigt mycket på att det franska ordförandeskapet ska kunna ge nytt hopp till EU-medborgarna i fråga om specifika projekt.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Herr rådsordförande! Vid det senaste EU-toppmötet i Bryssel diskuterades inrättandet av en union för Medelhavsområdet – ett viktigt initiativ för hela Medelhavsregionen och en prioritering för det franska ordförandeskapet.

Men jag hoppas innerligt att Östersjöregionen och Östersjöstrategin inte kommer att försummas när ordförandeskapet betonar unionen för Medelhavsområdet. Östersjön har i stort sett blivit en EU-sjö, omringad av åtta medlemsstater sedan 2004. EU-strategin för Östersjön innefattar områden som miljö, ekonomi, kultur och utbildning samt säkerhet. Den utgör en hållbar plan för utvecklingen av denna region.

Det skulle glädja mig om det franska ordförandeskapet tog sig tid att uppmärksamma frågorna beträffande Östersjön och att prioriteringen av Medelhavet inte drar undan mattan för Östersjöregionen.

Med tanke på det nästkommande svenska ordförandeskapet skulle det vara förnuftigt att börja inrikta sig på Östersjöstrategin för att garantera en bättre överensstämmelse mellan ordförandeskapen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Under de kommande sex månaderna kommer det franska ordförandeskapet att ha ett stort ansvar för EU:s framtid.

EU behöver Lissabonfördraget. Den befintliga institutionella ramen, där det krävs enhällighet för vissa beslut, väger tungt. Genom Lissabonfördraget ökar dessutom demokratiseringsgraden och de nationella parlamentens befogenheter, och medbeslutandeförfarandet införs på de flesta områden.

Det franska ordförandeskapet bör även stödja den gemensamma jordbrukspolitiken, som gör det möjligt för EU:s jordbrukare att producera mer.

Tillsammans med de andra medlemsstaterna bör det franska ordförandeskapet försöka hitta lösningar på EU:s dödläge efter den irländska folkomröstningen.

Det franska ordförandeskapet tillkännagav sina prioriteringar inför den kommande perioden: klimatförändring, invandring, den gemensamma jordbrukspolitiken, EU:s försvars och säkerhet.

I Köpenhamn nästa höst ska EU delta i slutandet av ett internationellt avtal efter Kyoto. EU bör ge exempel på handlingskraft i kampen mot klimatförändringen, och av det skälet bör EU:s antagande av paketet för energi och klimatförändring vara ett av målen för det franska ordförandeskapet.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Ingen kan förklara anledningen till resultatet i den irländska folkomröstningen.

En norm blir en lag efter ett allmänt godkännande av folket. Dess innebörd bör motsvara allas övertygelse. En landsman till er, en tänkare som vilar i Pantheon, Rousseau, skrev att "varje lag som folket inte själva har ratificerat är utan verkan, det är inte någon lag". Det är därför som människorna ska kontrollera sina regeringar, som annars riskerar att åsidosätta deras rättigheter. Men hur ska människorna kunna ta kontrollen med hjälp av ett verktyg som de inte förstår sig på, vars struktur är lika komplicerad och otydlig som i det senaste fördraget?

Jag tvivlar inte på att ni i detta Europaparlamentets "tempel" vill framstå som – för att parafrasera Dominique de Villepin — en "väktare av ett ideal och ett samvete". Jag räknar dock med att ni kommer att vara mer intresserad av att förmedla information om plattformarna för ett gemensamt förverkligande av europeiska intressen till den allmänna opinionen, vilket i sin tur gör att medierna håller sig borta från ert privatliv och i stället fokuserar på er politik.

(Sammanträdet avbröts kl. 13.40 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

9. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

10. Beslutförhet

Talmannen. – Det gläder mig att se att ordföranden för Europaparlamentets utskott för konstitutionella frågor är här, eftersom vi har ett känsligt problem att lösa. Min käre Jo, vill du vara snäll och återgå till din plats. Jag kommer nu att förklara problemet.

I artikel 149 föreskrivs det att vi kan fastställa huruvida beslutförhet föreligger. Som ni vet finns det alltid ett stort antal ledamöter närvarande i Europaparlamentet för att debattera föredragningslistan och godkänna protokollet. Därför krävs det ingen beslutförhet. I artikel 149.3 föreskrivs det dock att om det finns en begäran från minst fyrtio ledamöter ska vi fastställa huruvida beslutförhet föreligger.

Jag har mottagit en skriftlig begäran från fyrtio ledamöter som vill att vi fastställer huruvida beslutförhet föreligger. Därför, självklart... Herr Posselt, låt mig förklara omständigheterna. Därför konstaterar jag givetvis att det faktiskt har lämnats in en tydlig begäran före omröstningen.

Problemet är att arbetsordningen därefter är mycket mer oklar. Det står inte någonstans att de fyrtio ledamöterna måste vara närvarande i kammaren för att kunna lämna in denna begäran om fastställande av beslutförhet, men det utesluts inte heller. Därför har jag handlingsfrihet. Vid tidigare tillfällen, som vi har kontrollerat, har talmannen vid sammanträdet alltid ansett att de fyrtio ledamöterna måste vara närvarande i plenisalen för att ge mening åt artikel 149.4, där det står att de fyrtio ledamöterna ska räknas när beslutförhet ska fastställas. Det antyder att de fyrtio ledamöterna ska vara närvarande.

Likväl har jag handlingsfrihet, och man bör även beakta hur begäran är formulerad. Den gäller omröstningen om begäran om brådskande debatt, vilket innefattar samtliga brådskande debatter – inte bara ett av dem utan alla. Om vi antar begäran om beslutförhet och fastställer att beslutförhet inte föreligger kommer samtliga brådskande debatter att dras tillbaka, och som ni vet kan de inte skjutas upp. Detta innebär att vi inte skulle rösta om Kashmir, dödsstraffet eller situationen i Bangladesh. Om vi inte röstar om de frågorna kommer vi inte att kunna hänskjuta dem till nästa sammanträde. Europaparlamentet kommer alltså inte att besluta om dessa frågor som anses vara mycket brådskande.

Innan jag uttalar mig om detta skulle jag särskilt vilja höra vad ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor anser om saken. Herr Leinen, ska jag anse att de fyrtio framställarna ska vara närvarande i plenisalen, vilket artikel 149.4 antyder, eller ska jag betrakta att en skriftlig begäran före omröstningen som tillräcklig i sig själv, vilket artikel 149.3 antyder? Jag ska lyssna noggrant på ert svar.

Jo Leinen, ordförande för utskottet för konstitutionella frågor. – (DE) Herr talman! Jag har precis kontrollerat och det stämmer att det i artikel 149.3 står att ledamöter begära ett fastställande av huruvida beslutförhet föreligger, förutsatt att det är fyrtio ledamöter som gör det gemensamt. Beslutförhet ska föreligga om en tredjedel av parlamentets samtliga ledamöter är närvarande i plenisalen. Talmannen besvarar en sådan begäran genom att fastställa huruvida beslutförhet föreligger.

Sedan följer punkt 4, som ni nämnde, där det står att "Ledamöter som begärt ett fastställande av beslutförhet ska räknas som närvarande [...], även om de inte längre befinner sig i plenisalen". Vi deltar för närvarande i ett sammanträde som återupptagits, och jag anser därför att ledamöter som tidigare var närvarande och begärde ett fastställande av beslutförhet ska räknas som närvarande även om de inte befinner sig i plenisalen nu i eftermiddag. Det är så jag tolkar punkt 4.

Jag förstod att ni har fått en begäran från fyrtio parlamentsledamöter om att nu i eftermiddag fastställa huruvida beslutförhet föreligger. Ni kan bara se er omkring – en tredjedel av 785 är lite över 200 och vi är cirka 30 personer närvarande just nu. Hur mycket vi än försöker är det osannolikt att vi når upp till 200 i eftermiddag om inte alla dyker upp.

Vi kan diskutera frågan, men om talmannen fastställer att antalet ledamöter inte når upp till en tredjedel så kan vi inte rösta. Detta står i arbetsordningen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Herr talman, herr Leinen! Jag är veteran när det gäller dessa aktuella och brådskande debatter. De brukade hållas på fredagar men blev sedan flyttade till torsdagsaftermiddagarna. Alla grupperna försökte regelbundet att använda knepet med en sådan här begäran om det fanns någon brådskande fråga som inte passade dem, som frågan om Kashmir i det här fallet.

Det var därför arbetsordningen ändrades och villkoret infördes om att fyrtio ledamöter måste vara närvarande i plenisalen och bestrida beslutförheten – det kanske inte är formulerat tillräckligt tydligt men det var i alla fall avsikten med reformen. Detta infördes eftersom vi var medvetna om problemet och sedan dess har det aldrig funnits tillräckligt många ledamöter närvarande i plenisalen för att begära att beslutförhet fastställs. Därför ansågs den alltid föreligga.

Jag anser att det är viktigt att rent juridiskt tänka på syftet med denna regel. Jag är säker på att det kan kontrolleras i utskottet och i sammanträdesprotokollet. Syftet med reformen var att koppla frågan om beslutförhet till ett antal närvarande ledamöter som var tillräckligt högt för att förhindra att det blev ett ofta förekommande sällskapsspel, för detta skulle nästan ha kunnat förstöra dessa debatter. Det var för att rädda debatterna som vi då införde denna beslutförhet på fyrtio ledamöter.

Om vi nu godkänner 40 underskrifter så har reformen inte längre någon betydelse.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Herr talman! Ni bad först om vår kollega Jo Leinens åsikt för att få reda på vad vi tycker om detta. Som min kollega redan sagt stämmer det att denna manöver kan verka vara något förhållande. Fyrtio av våra kollegor, som av skäl som angår bara dem inte har kunnat närvara vid detta sammanträde, försöker nu alltså använda åtgärder och förfaranden för att förhindra att en brådskande debatt

äger rum här i eftermiddag. Jag anser verkligen att vi, istället för att samvetsgrant tillämpa reglerna, bör se till arbetsordningens andemening.

Andemeningen i arbetsordningen är att garantera att de personer som begärt att beslutförhet fastställs åtminstone är närvarande så att de själva kan fastställa att ingen beslutförhet föreligger. Annars anser jag att begäran antingen är en politisk eller en taktisk manöver, men den är förhållande. Jag vill inte att vi på grund av en sträng tillämpning av lagstiftningen till slut hamnar i en situation där brådskande och viktiga debatter som regelbundet hålls på torsdagseftermiddagarna inte kan genomföras, eftersom de "undviks". Detta skulle inte förbättra Europaparlamentets arbete.

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Herr talman! Jag anser att föregående talare tog upp en del viktiga saker. Jag förstod det som att Jo Leinen när han läste i arbetsordningen – och han får gärna rätta mig om jag har fel – antydde att ledamöterna åtminstone bör vara här i början av sammanträdet, även om de lämnar plenisalen senare. Alla andra tolkningar skulle enbart innebära att man ser om sitt eget hus, eftersom personer som är frånvarande kan lämna in en begäran om att beslutförhet inte föreligger när det i själva verket är de själva som sett till att det inte föreligger någon beslutförhet! Jag förstår inte hur det någonsin skulle kunna vara rätt att dra slutsatsen att de kan vara frånvarande och samtidigt konstatera att resten av oss inte är beslutföra.

En annan aspekt är i ärlighetens namn vanorna på torsdagseftermiddagarna. Vi vet att det aldrig föreligger någon beslutförhet för begäran om brådskande debatter och om det plötsligt nu skulle återopas kan det vara ett problem med arbetsordningen som vi måste lösa. Om man kan stjälpas denna eftermiddags omröstning om begäran om brådskande debatter kan man ju även stjälpas varje omröstning om begäran om brådskande debatter på torsdagseftermiddagarna.

Min grundläggande invändning är följande: Hur är det möjligt att man kan tolka arbetsordningen så att 40 frånvarande ledamöter kan säga till resten av oss att vi inte har beslutförhet och se till att det inte heller föreligger någon beslutförhet?

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - (PT) Herr talman! Det är inte första gången som vi har sett detta taktiska grepp och jag vill uppmärksamma mina parlamentskolleger och presidiet på följande: alla världens parlament har två saker, regler och förordningar men också parlamentariska konventioner, den vedertagna praxisen. Detta sker i alla parlament i världen och detta är sedvanlig praxis för våra torsdagar, liksom tidigare var fallet med fredagsförmiddagarna. Vi är alla medvetna om detta.

Den taktik vi bevittnar är självklart orättvis och jag anser att en begäran från ledamöter som inte är närvarande i plenisalen inte kan beaktas. Dessutom vill jag uppmana de ledamöter som har bättre kunskaper om hur man förbereder förslag till ändring av arbetsordningen, nämligen Jo Leinen och Richard Corbett, att förbereda ett förslag till ändring av den här artikeln enligt följande: om en begäran gjorts om fastställande av huruvida beslutförhet föreligger och den ledamot som begärde fastställandet inte befinner sig i plenisalen när beslutförheten kontrolleras, kommer vederbörande att förlora sitt traktamente för den dagen, och alla de som inte är i kammaren när man konstaterat att det inte föreligger beslutförhet ska gå miste om halva sitt traktamente för den dagen så att vi kan sätta stopp för denna typ av taktik en gång för alla. Det är en orättvis attack på Europaparlamentets arbetssätt och i synnerhet på förfarandet i Strasbourg.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Herr talman! Jag är ingen jurist men jag tycker det verkar som om anständigheten kräver ett annat beteende än det som de sökande visat prov på. Det är det första problemet. Nu till det andra. Om någon är frånvarande finns det ingen anledning att tveka om huruvida det föreligger beslutförhet. För det tredje framstår denna inställning till frågor om mänskliga rättigheter, som är av särskild betydelse för oss, jämte frånvaro och försök att avbryta förfaranden, för mig som något helt förkastligt. Jag tycker att lagens andemening är viktigare än dess ordalydelse.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Herr talman! Denna fråga bör hanteras i enlighet med arbetsordningen och jag anser inte att Jo Leinen har behörighet att tolka arbetsordningen. Det är inte meningen att han ska tolka den på egen hand.

Jag anser att det är talmannen som ska ta ansvaret för hur vi ska gå vidare i frågan, och därefter ska det beslut ni fattar granskas av rättstjänsten och ordförandena, annars kommer vi inte att få någon klarhet i denna fråga.

Marios Matsakis (ALDE). - Herr talman! En ordningsfråga: jag vill minnas att Jo Leinen tidigare sa att ni kunde ha nöjt er om de fyrtio ledamöterna räknades i början – det vill säga tidigare i dag. Detta har inte skett.

Räknade talmannen de fyrtio ledamöterna som lämnade in begäran tidigare i dag? Självklart gjorde han inte det. Därför är Jo Leinen synpunkt att punkt 4 är uppfylld inte tillämplig i det här fallet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Herr talman! Detta är utan tvivel något som inte skulle behöva hända men vi är ju också förnuftiga människor. Vi kan se, vi har ögon, och jag vill i ärlighetens namn säga att ingen beslutförhet föreligger. Vi kan alla se det. Vi får inte lura oss själva. Vi kan inte komma med tolkningar som strider mot arbetsordningen och lagstiftningen. Å andra sidan är detta en så viktig fråga att vi inte får försumma den. Därför anholder jag särskilt om att denna debatt ska äga rum, men att förslag till ändring av arbetsordningen ska läggas fram och att tolkningar inte ska göras som inte överensstämmer med tanken bakom arbetsordningen. Om vi bryter mot arbetsordningen och konstitutionen innebär det att vi själva gör någonting som inte är bra för demokratin och att vi själva kränker den.

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Frågan om beslutförhet har inget med denna debatt att göra. Debatten kan äga rum. Frågan om beslutförhet gäller omröstningen. Det förvånar mig att vi faktiskt håller på att diskutera denna fråga nu eftersom beslutförhet i själva verket behövs vid omröstningen.

Jag håller med mina kolleger om att dessa brådskande debatter är väldigt viktiga frågor. Vi är dock inte så många närvarande här i dag. Förra gången röstade 58 av 785 ledamöter här i kammaren. Jag tycker verkligen inte att det ökar parlamentets trovärdighet om det är så få som röstar och deltar i viktiga frågor. Jag vill därför uppmana talmannen att fatta ett beslut vid omröstningen eftersom det inte är acceptabelt att det aldrig föreligger beslutförhet.

Vi anser att dessa brådskande debatter är viktiga. Vi bör se till att ledamöterna är närvarande. Vi försöker se till att ledamöter dyker upp och röstar i dessa brådskande debatter. Det är inte riktigt att vi fortsätter att godkänna brådskande debatter när vi inte är tillräckligt många ledamöter närvarande.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Herr talman! Gérard Onesta frågade mig hur jag tolkar artikel 149.4. Jag kan inte förstå varför Bernd Posselt och andra säger att vi bör fortsätta ändå, även om vi inte håller oss till arbetsordningen. Ledamotens argument gläder mig. Antingen har vi en arbetsordning och håller oss till den eller så håller vi oss inte till den och då behöver vi den inte heller.

Jag må vara ordförande för utskottet för konstitutionella frågor, men det var ledamöter före mig som fastställde denna bestämmelse och antog den i plenum med absolut majoritet. Punkt 4 är tydlig. I den föreskrivs att "ledamöter som begärt ett fastställande av beslutförhet ska räknas som närvarande [...], även om de inte längre befinner sig i plenisalen". Det är tydligt. Om 40 ledamöter, som var närvarande vid sammanträdet i Strasbourg, begär att omröstningen eller beslutförheten ska fastställas, kommer de att läggas till det antal ledamöter som är närvarande. Det är så jag tolkar det.

Om ni vill ha det på något annat sätt så måste ni ändra punkt 4, men just nu är det så det står. Herr Posselt! Alla som läser punkten måste tolka den på det här sättet. Det finns inget annat sätt att tolka den på.

Därför är det nu upp till talmannen att fatta ett beslut.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Herr talman! Jo Leinen har anklagat mig för att antyda att vi ska ignorera arbetsordningen. Jag var närvarande när arbetsordningen antogs och ni var det inte. Bakgrunden var att tidigare kunde 40 ledamöter komma in i plenisalen, begära ett fastställande av huruvida beslutförhet föreligger och sedan lämna plenisalen. Därför har vi nu denna regel.

Talmannen. - Detta är min tolkning efter att ha, tro mig, lyssnat på er mycket noggrant. I begäran från de fyrtio framställarna nämns inte frågan om Kashmir, utan alla brådskande debatter i eftermiddag, inklusive den om dödsstraffet. Detta är en viktig fråga. Neena Gill har rätt, vi kan hålla debatterna utan några problem. Frågan gäller endast omröstningen, men jag ville ha denna debatt så här i början så att det inte skulle finnas några oklarheter under eftermiddagen.

Jag anser att skälet till att Europaparlamentet bemödade sig om att skriva artikel 149.4, där det föreskrivs att ledamöter som begärt ett fastställande av beslutförhet ska räknas som närvarande enligt punkt 2, även om de inte längre befinner sig i plenisalen, som Bernd Posselt sa enbart var att hindra ledamöter från att lämna plenisalen vid räkningen, vilket förutsätter att de var närvarande när räkningen började.

Jag kan inte se att de fyrtio framställarna är närvarande vid räkningens början – såvida de inte, som Neena Gill sa, är närvarande senare vid omröstningen, vilket vi kommer att kontrollera. I så fall föreligger beslutförhet. Jag kommer att göra som i tidigare likartade fall, där sammanträdet talman har haft samma problem som

jag, och konstatera att en begäran om fastställande av beslutförhet inte kan godkännas eftersom de fyrtio framställarna inte är närvarande.

Jag vill även nämna att det var rätt av Jo Leinen att uppmärksamma att formuleringen i punkt 4 kan orsaka förvirring. Det är därför jag anser att detta är en väldigt bra tidpunkt – och det är inte jag som ska besluta om detta, utan det är de behöriga organen – för det utskott som Jo Leinen är ordförande för att snabbt förtydliga om det i punkt 3 föreskrivs att ledamöterna måste vara närvarande när de lämnar in sin begäran om fastställande av beslutförhet, och om ledamöterna måste närvara när räkningen sker, i början av räkningen. Jag tror att tolkningen från utskottet för konstitutionella frågor kan rädda oss ur en knepig situation.

Med tanke på debatternas betydelse, de synpunkter som framförts och som tydligt stöder vad jag precis har sagt samt på grundval av tidigare beslut kommer vi i dag att hålla debatterna. När det gäller omröstningen kommer jag inte att fastställa huruvida beslutförhet föreligger om inte de fyrtio framställarna är närvarande. Nu kan vi börja med debatterna.

11. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer(debatt)

11.1. Den förmodade förekomsten av massgravar i den del av Kashmir som administreras av Indien

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om den förmodade förekomsten av massgravar i den del av Kashmir som administreras av Indien⁽¹⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Det gläder mig att ni fattat ett så klokt beslut.

Jag vill berätta för kommissionsledamoten att tusentals civila har fallit offer för utomrättsliga avrättningar, tvångsflyttningar, tortyr, våldtäkt och andra allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Detta har inträffat i Jammu och Kashmir sedan den väpnade konflikten startade där 1989. Skamlöst nog är de flesta brotten än i dag inte helt uppklarade. Dessutom finns det en verklig oro över människorättsaktivisternas säkerhet, inklusive dem som försöker utreda vad som hänt de många saknade.

Europaparlamentet fördömer kraftfullt alla sorters kränkningar av de mänskliga rättigheterna i regionen och uppmanar samtliga berörda regeringar att visa sin vilja att upprätthålla rättsstatsprincipen och rättvisan och fördubbla ansträngningarna för att säkra fullständiga utredningar av politiskt motiverade brott som begåtts tidigare i Jammu och Kashmir.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Jag måste säga att det inte ser bra ut när en ordförande från EU:s gamla medlemsstater diskriminerar ledamöter av Europaparlamentet från EU:s nya medlemsstater. Detta genom att två gånger ge ordet åt en ledamot från det gamla EU, Bernd Posselt, medan jag, som är medförfattare till tre betänkanden, inte ens kan få ordet en gång i den här frågan. Jag klassar detta som diskriminering och någonting som är fullständigt oacceptabelt. Jag kommer att lämna in en lämplig skrivelse om detta. Detta är väldigt oroväckande.

Denna situation kan inte bara ses i svart och vitt. På gränsen mellan Indien och Pakistan uppstår konflikter som ofta, det vet vi alla, provocerats fram av den pakistanska staten. Vi känner till den så kallade kontrollinjen som bevakas av beväpnade styrkor från båda länder. Efter den senaste 20-åriga fredsperioden längs med denna gräns har nu Pakistan återupptagit sina attacker på staten Kashmir. Jag vill därför även rikta uppmärksamheten på den andra sidan. Självklart underskattar jag inte frågan om massgravarna, även om antalet offer förmodligen är mycket lägre i det fallet.

Jean Lambert, författare. – (EN) Herr talman! Jag välkomnar möjligheten att debattera denna speciella fråga. Det angår oss i denna kammare i högsta grad när det i någon del av världen hittas ett stort antal gravar som endast kan nås med tillstånd från säkerhetsstyrkorna.

På grund av den politiska och säkerhetsmässiga situationen i området får därför detta resolutionsförslag – tillsammans med utfrågningen i underutskottet för mänskliga rättigheter i nästa vecka – ännu större betydelse.

(1) Se protokollet.

Som parlamentet så väl vet har vi debatterat denna allmänna situation förut, kanske också under mindre öppna förhållanden.

Försvinnanden har inträffat under en längre tid i regionen. Vi vet att ett antal av dessa har kopplats samman med säkerhetsstyrkornas verksamhet. Vi vet att det är ett av de mest militariserade områdena i världen. Vi vet också att detta är ett område där det förekommer arresteringar och många människor hålls häktade utan rättslig prövning. Detta färgar också vår tolkning av dessa upptäckter. Därför är det mycket viktigt att det sker en verkligt öppen utredning som ger världssamfundet fullständig insyn och tillträde.

Jag hoppas att Europeiska unionen, som sägs i resolutionen, kommer att ge sitt stöd för högkvalitativ kriminalteknisk expertis och annan hjälp som behövs i utredningen. Det är viktigt för vår tolkning av vad som hänt att vi når bästa möjliga kunskap. Dessutom – som tidigare sagts – behöver vi skydda människorättsaktivister som försöker utreda frågan, till exempel Pervez Imroz.

Jag tror att vi alla kan hålla med om att det är varje demokratiskt vald regerings skyldighet att helt öppet utreda denna typ av upptäckter och att försöka identifiera kropparna och sedan kontakta de anhöriga. På så sätt kan vi förstå hela situationen i stället för att tolka den på ett sätt som sedan kanske inte stämmer.

Jag anser att Europaparlamentet gör helt rätt i att diskutera frågan och uppmana kommissionen att ge sitt stöd, särskilt med tanke på de pågående problem som vi för tillfället ser i regionen.

Esko Seppänen, författare. – (FI) Herr talman! Jag anser att er tolkning av arbetsordningen är politiskt korrekt men juridiskt felaktig och skulle absolut vilja att frågan granskades av ordförandena och rättstjänsten. Tillämpningen av den aktuella regeln kan nämligen inte tolkas på det sätt som ni har gjort i dag utan kräver en mer detaljerad granskning.

När det gäller den aktuella frågan så har Indien kallats för världens största demokrati. Den är stor rent befolkningsmässigt, men om ett land är demokratiskt beror även på situationen för de mänskliga rättigheterna i landet. Påstådda åtgärder som vidtagits av regeringens säkerhetstjänst mot människorättsaktivister i Jammu och Kashmir antyder att rättsstatsprincipen inte respekteras i Indien, trots att landets regering så tydligt visat att den inte tillåter kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Vi anser att den indiska regeringens uppträdande saknar trovärdighet och undrar vart tusentals människor tagit vägen och vems kroppar det är som hittats i massgravarna. Vi fördömer tvångsförflyttningar, tortyr, våldtäkt och andra kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Det är särskilt allvarligt att vi faktiskt misstänker den indiska regeringen för att vara delaktig. Därför kräver vi i Europaparlamentet att en oberoende utredning görs av den indiska regeringen för att ta reda på massgravarnas uppkomst och identifiera mördarna och deras offer.

Frågan saknar inte betydelse eftersom det rör sig om regionen Kashmir. Det finns en risk för att grannstaten Pakistan kan hamna i en ny konflikt och i det fallet kan händelserna i fråga fungera som en nationalistisk gnista i detta explosiva område. Vi måste stödja den gemensamma resolutionen om en grundlig undersökning av de händelser som inträffat i Jammu och Kashmir.

Bernd Posselt, författare. – (DE) Herr talman! Vi har ofta diskuterat konflikten i Kashmir här i kammaren. Jag vill tillägga att det fanns hopp om att Pakistan och Indien skulle närma sig varandra. Det fanns förhoppningar om att situationen skulle lättas. Tyvärr har inhemska politiska kriser i båda länderna lett till en tilltagande spänning, och Europaparlamentet arbetar väldigt hårt för att lösa situationen.

Jag vill tacka Michael Gahler, som i egenskap av chefsobservatör för EU:s valobservatörsuppdrag i Pakistan har arbetat hårt för demokrati i Pakistan och för att våra kontakter med Indien ska tjäna samma mål och stärka förtroendet.

Man kan undra varför vi inriktar oss på massgravar, eftersom detta inte skulle återuppväcka de döda utan i stället skulle kunna försämra relationerna mellan de två länderna. Vi gör det eftersom verklig fred endast kan uppnås när rättvisa skipas för offren – och det finns inte bara offer med pakistanskt eller indiskt pass. Det finns offer på båda sidor men det stora offret är folket i Kashmir. Det är därför vi måste undersöka dessa massgravar och fastställa var alla dessa människor som försvunnit och sörjs av sina familjer tagit vägen. Endast då kan ett nödvändigt förtroende skapas som behövs för en verkligt fredlig lösning där människor kan känna sig delaktiga.

Kashmir tillhör först och främst folket i Kashmir. Vi ska därför stödja en lösning som äntligen kan ge folket i Kashmir en andningspaus, skapa politisk frihet och tillåta en vettig kompromisslösning. Detta är en av de

konflikter som pågått längst. Den har rasat sedan andra världskriget. Det är en skandal att ingen ännu har lyckats lösa problemet.

Vi stöder därför alla ansträngningar som görs för att genomföra dessa utredningar och bidra till att ge offren den värdighet och rättvisa som de förtjänar.

Neena Gill, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! För att undvika missförstånd vill jag bara säga att jag inte är en av författarna till denna resolution. Jag vet inte vem som har skrivit upp mitt namn men jag har inte undertecknat den.

Jag vill bara säga att det överraskar mig att denna fråga anses som brådskande, eftersom vi ännu inte har debatterat den ordentligt i vare sig underutskottet för mänskliga rättigheter eller för den delen något annat underutskott eller någon delegation i Europaparlamentet. Detta är ingen ny fråga och medierna i Indien har redan granskat den ingående. Den har tagits upp gång på gång. Det hade varit bättre att ha debatten tidigare. Därför var den socialdemokratiska gruppen motståndare till att nu ha en brådskande debatt om denna fråga, eftersom vi anser att den borde ha diskuterats ordentligt i utskottet först.

Frågans brådskande karaktär grundar sig helt på rapporter från en icke-statlig organisation. Jag förnekar inte att dessa saker har hänt men jag har haft kontakt med kommissionen som ifrågasätter en del uppgifter i denna rapport. Jag undrar därför verkligen hur det påverkar Europaparlamentets trovärdighet att klassa frågan som brådskande innan den blivit ordentligt utredd.

I egenskap av ordförande för Europaparlamentets delegation för förbindelserna med Indien skulle jag verkligen ha velat läsa rapporten, kontrollera hur många fall det handlar om och effekterna av konflikten i regionen. Det har redan förekommit omkring 4 500 dödsfall bland den militära personalen och 13 000 civila dödsfall. Gravarna som vi pratar om ligger på båda sidor om kontrollinjen.

I denna resolutionstext ignoreras det att frågan har utretts under de senaste fem åren, efter valet 2002. Jag har blivit informerad om att icke-statliga organisationer har haft tillträde till området och har bjudits in att lämna namn på försvunna personer för att hjälpa myndigheterna att identifiera offren i gravarna. Ingen förnekar att säkerhetsstyrkorna har varit inblandade i försvinnandena. Vad som utelämnas i denna resolution är att de har blivit undersökta av myndigheterna. Personligen vill jag uppmana parlamentet att rösta emot resolutionen.

Tunne Kelam, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag kan bara instämma i oron över upptäckten sedan 2006 av hundratals gravar i Jammu och Kashmir. Jag är dock särskilt oroad över den väpnade attacken mot den prisbelönta människorättsjuristen Pervez Imroz för bara 11 dagar sedan i Srinagar och de fortsatta trakasserier av flera människorättsaktivister. Därför är det lämpligt att uppmana Indiens regering att omgående se till att oberoende undersökningar utförs av dessa gravar och att som ett omedelbart första steg säkra gravplatserna för att rädda bevismaterial.

Vi uppmanar även Europeiska kommissionen att inom ramen för stabilitetsinstrumentet erbjuda den indiska regeringen ekonomiskt och tekniskt bistånd för en sådan utredning och andra eventuella åtgärder som syftar till att lösa konflikten i Kashmir.

Sarah Ludford, för ALDE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag anser att vi ska vara tydliga med vad detta resolutionsförslag inte är. Det är inte en upprepning av det ganska kontroversiella och omtvistade betänkande som vi hade förra året. Det handlar inte om hur vi ska få en politisk lösning på den territoriella dispyten och konflikten om Kashmir. Det är ingenting sådant. Det är en tydlig fokusering på humanitära frågor med ett krav på en oberoende och objektiv utredning och förklaring till de påstådda försvinnandena.

Det kunde ha hanterats på olika sätt. Det stämmer att upptäckterna av oidentifierade gravar daterar sig från 2006. Men två saker föranledde en begäran om brådskande debatt. En var rapporten från den 29 mars från organisationen för föräldrar till försvunna personer (APDP) och den andra var attacken den 30 juni av okända gärningsmän på Pervez Imroz, den prisbelönta människorättsjuristen och grundaren av APDP. Jag anser att det motiverar en begäran om brådskande debatt.

Åtminstone en del av syftet med denna resolution är att kräva att Europeiska unionen vidtar vissa åtgärder. Detta inte minst i punkt 2, där kommissionen uppmanas att erbjuda den indiska regeringen ekonomiskt och tekniskt bistånd. Där uppmanas även EU:s medlemsstater att ta upp frågan i den kommande människorättsdialogen under andra halvåret 2008. Så fokus ligger på att få till stånd en oberoende utredning och inte minst att utse en civil åklagarmyndighet att ta sig an uppgiften. Jag anser att det är berättigat. Det är en fråga med ett särskilt och begränsat fokus som inte gäller hela frågan om Kashmir.

Leopold Józef Rutowicz, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! I resolutionen presenteras fakta som är resultatet av en konflikt i Kashmir mellan Pakistan och Indien som pågått under de senaste 50 åren. Konflikten har orsakat många krig. Endast Kina har gynnats av detta. Det har förekommit indirekt inblandning i konflikten från Ryssland och Förenta staterna och medel har kommit från arabländerna och Kina. FN har spelat en positiv roll när det gäller en förbättring av situationen. Konflikten pågår fortfarande och attacker från fundamentalister fortsätter att skörda offer. Detta är det allvarligaste problemet som hotar invånarna i Kashmir. Offren på den indiska sidan begravs medan de på den pakistanska sidan ofta utsätts för hämnd. Huvudrollen när det gäller att lösa konflikten och utvärdera fakta borde spelas av FN och inte av oss. Eftersom Indiens demokratiska regering inte tar itu med frågan känner vi oss moraliskt förpliktigade att tillhandahålla stöd och stabilitet i den aktuella situationen i Kashmir och för en moralisk utvärdering av de åtgärder som vidtagits i konflikten. Jag ser diskussionen om detta mer som en politisk manifestation än en praktisk handling. Jag stöder inte resolutionen.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Vi är fullt medvetna om att den militära konflikten i Jammu och Kashmir har pågått i flera decennier. I dag är dock det viktigaste att världssamfundet, trots den indiska regeringens åtagande om att inte tolerera kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Jammu och Kashmir, fortfarande får information om kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Nu senast om ett stort antal oidentifierade gravar som innehåller kvarlevor från hundratals oidentifierade människokroppar. Vi vill veta och vi måste ta reda på vilka offren är, vilka våldsamheter som de utsatts för och vilka brott som de påstås ha begått.

Vi fördömer inte bara olagliga avrättningar och påtvingade försvinnanden utan uppmanar Indiens regering att utan dröjsmål se till att oberoende och opartiska undersökningar utförs av alla misstänkta massgravar och att som ett omedelbart första steg säkra gravplatserna för att rädda bevismaterial. Jag tror att Europeiska kommissionen kommer att kunna erbjuda den indiska regeringen ekonomiskt och tekniskt bistånd för att förenkla utredningen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag ville bara ha ordet för att i egenskap av författare till denna resolution svara på Neena Gills tidigare anförande. Det är mycket ovanligt att ämnen för brådskande debatter som vi diskuterar på torsdagseftermiddagarna först diskuteras i ett utskott innan de hamnar här, för då skulle de inte vara så brådskande. Detta är brådskande, eftersom det finns nyligen upptäckta massgravar och vi behöver lösa problemet.

Om den socialdemokratiska gruppen vill ha en majoritet vid omröstningen så borde dessutom Neena Gills grupp se till att de egna ledamöterna av Europaparlamentet inte lämnar plenisalen innan sammanträdet slutat för att kunna komma hem tidigare – medan vi andra måste stanna kvar, diskutera och rösta. Till Neena Gill vill jag säga: Titta först på era egna ledamöter eftersom det är ni som klagat över det, innan ni diskuterar andra gruppers ledamöter.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Herr talman! Massgravarna och massbegravningarna av människor i delstaterna Jammu och Kashmir ger mig kalla kårar. För oss européer är det en påminnelse om tyska och sovjetiska brott i fascismens och stalinismens kölvatten. Den väcker minnen om Hitlers koncentrationsläger och de sovjetiska morderna på polska officerare vid Katyń. Med tanke på äldre och mer aktuella erfarenheter bör vi göra allt vi kan för att stoppa folkmord. Där det redan har hunnit ske ska vi istället hedra minnet av offren och ge familjerna rätt att begrava sina förfäder och få ersättning. I situationen i Kashmir krävs att den indiska regeringen får ekonomiskt och tekniskt bistånd och att FN stärker sin respons. På så sätt kan situationen i denna region i världen normaliseras igen.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Herr talman! När massgravar hittas, oavsett var de hittas, är det absolut nödvändigt att ta reda på vilka offren är, hur och varför de avrättats, vilka som utreder och vilka som blir utredda. Detta är inte uppvisning utan ett sätt att ta reda på sanningen och hedra offrens humanitet. Det är början till att fastställa sanningen som kommer att göra oss alla fria.

Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Kommissionen är medveten om och har sett rapporter om massgravar i den del av Kashmir som administreras av Indien. Vi följer noggrant uppmaningar från icke-statliga organisationer till den indiska regeringen om att utan dröjsmål se till att oberoende och opartiska undersökningar utförs av alla misstänkta massgravar. Under tiden tiger de indiska myndigheterna och regeringen på central nivå om rapporten.

Vi har också fått information om att advokaten Pervez Imroz och en annan aktivist från en icke-statlig organisation som undersökte anklagelserna om kränkningar av de mänskliga rättigheterna i Kashmir utsattes för hot och trakasserier den 20 och 21 juni.

Kommissionens delegation i New Delhi undersöker saken vidare i nära samarbete med det franska ordförandeskapet och medlemsstaternas ambassader i den indiska huvudstaden. Ordförandeskapet har kontaktat den lokala kommissionären för den del av Kashmir som administreras av Indien i New Delhi och uttryckt EU:s farhågor över situationen. Om det stämmer så visar dessa rapporter på en väldigt oroväckande utveckling när det gäller respekten för demokratiska principer och rättsstatsprincipen. Det skulle strida mot vissa positiva framsteg i den del av Kashmir som administreras av Indien, exempelvis den komplexa dialog som fortfarande pågår.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatterna såvida inte, som jag sa tidigare, en begäran inlämnas på korrekt sätt och det på rätt sätt fastställs att beslutförhet inte föreligger.

11.2. Situationen i Bangladesh

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om situationen i Bangladesh⁽²⁾.

Ewa Tomaszewska, författare. – (PL) Herr talman! I samband med oroligheterna i januari 2007 införde Bangladesh expeditionsminister undantagstillstånd. Den 11 juni i år antog expeditionsministären en ny förordning som kränker de mänskliga rättigheterna på grund av en alltför bred definition av begreppet terroristhandling.

I juni skedde en våg av massarresteringar i Bangladesh med stöd av undantagstillståndet, som innebar att människor kunde fängslas utan häktningsbeslut vid misstanke om en anknytning mellan personen i fråga och brott. I själva verket arresterades ledare, medlemmar och anhängare till de två största oppositionspartierna, Awami League och Bangladeshs folkparti, som vägrade samarbeta med expeditionsministären för att planera det nationella valet till dess att deras ledare släpps fria. De förhandlingar som i dag inletts med Awami League känns därför hoppfulla. De kraftigt stigande livsmedelspriserna hotar dock landets stabilitet. Under dessa villkor är valet som planeras till december ingen garanti för att Bangladesh är på väg mot demokrati.

Vi vill uppmana Bangladesh expeditionsminister att häva undantagstillståndet och respektera de mänskliga rättigheterna. Detta bidrar till att upprätthålla demokratiska standarder under valet. Vi uppmanar de väpnade styrkorna att dra sig tillbaka från all inblandning i den politiska processen.

Jean Lambert, författare. – (EN) Herr talman! Som vi vet har Europaparlamentet oroat sig över situationen i Bangladesh under lång tid. Vi gav vårt stöd till att efterlysa bidrag som kan garantera fria och rättvisa val och vi gav vårt stöd även till uppmaningar från civilsamhället om att revidera och uppdatera röstlängden för att garantera ett så stort valdeltagande som möjligt.

Det är viktigt att säga att vi välkomnar de framsteg som gjorts i och med den nya elektroniska röstlängden. Det är en stor uppgift som inletts, och om den faktiskt fullbordas i tid och garanterar att minoritetsgrupper m.fl. också inkluderas kommer det verkligen att vara en historisk bedrift för de bangladeshiska myndigheterna. Vi vet att röstlängden redan haft en positiv effekt, i synnerhet för kvinnor från fattiga familjer eller med fattig bakgrund. De kan åtminstone känna att de har en identitet och att de kan låna små belopp för att starta sin egen affärsverksamhet etc.

Det har förekommit en del positiva framsteg. Vi välkomnar även de senaste åtgärderna mot krigsförbrytare och den åtgärd som expeditionsministären eller åtminstone delar av den vidtagit mot korruptionen.

Men vi är mycket oroade över expeditionsministärens roll och verksamhet och över undantagstillståndet. Det finns de som har sagt att undantagstillståndet är en teknisk fråga för att se till att en expeditionsminister åtminstone kan fortsätta efter övergångsperioden.

Men oavsett om man håller med om detta eller inte anser jag att undantagstillståndet verkligen börjar återspegla en tydlig brist på kontroller och balans i systemet, särskilt med tanke på de rapporter som vi precis fått om massarresteringar, åsidosättande av rätten till försvar, anklagelser om tortyr, rapporter om utomrättsliga mord, förföljelser av journalister och ökat våld mot kvinnor.

(2) Se protokollet.

Så expeditionsministären måste tygla de väpnade styrkorna, upphöra med massarresteringarna och fortsätta med att antingen åtala eller släppa de tusentals personer som arresterats och garantera ett korrekt förfarande. Denna resolution återspeglar bestämt den önskan som jag tror finns i Europaparlamentet om att häva undantagstillståndet och se till att det civila samhället kan gå mot fria och rättvisa val med bistånd från Europeiska unionen, i alla fall i form av valobservatörsuppdrag.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Bangladesh är ett av världens fattigaste länder. Landets fysiska integritet har en förfallodag. På grund av klimatförändringen hotas nämligen det mesta av Bangladeshs territorium att permanent översvämmas av en stigande havsnivå år 2050. Undantagstillståndet med alla dess odemokratiska yttringar – ett tillstånd som förklarades av den expeditionsministär som inrättades i januari 2007 under våldsigheterna i valupptakten – borde ha hävts nu. Alla människor som hålls häktade på grund av extraordinära befogenheter i och med undantagstillståndet bör antingen ställas inför rätta eller släppas.

Dessutom måste den nya antiterroristlagen anpassas till internationellt accepterade standarder som skyddar individuella rättigheter och friheter. Vidare måste landets väpnade styrkor dra sig tillbaka från all inblandning i den politiska processen. Det stundande valet måste hållas i ett icke-militariserat politiskt lugn.

Esko Seppänen, författare. – (FI) Herr talman! I resolutionen som vi precis antagit kräver Europaparlamentet mänskliga rättigheter för Indiens befolkning.

Situationen i Bangladesh är mycket problematisk. Hela landet har befunnit sig i undantagstillstånd i 18 månader, och det finns inga tecken på några kommande fria val. Bangladesh är ingen demokratisk stat, men världen är förstås full av odemokratiska stater och kränkningar av demokratin. Av alla odemokratiska stater är det endast Zimbabwe som har fördömts av EU och Förenta staterna. Valets odemokratiska natur kan kritiseras fritt i västerländsk media eftersom landet inte har någon olja. Olja är en skyddande buffert när det gäller att slippa fördömanden på grund av demokratiska kränkningar.

Bangladesh är inte heller någon oljestat. Av den anledningen skulle media kunna uppmärksamma situationen i landet med den tysta välsignelsen från de oljeberoende styrande makterna. Bangladesh har återinfört dödsstraffet, och sedan undantagstillståndet infördes har 300 000 människor fängslats på svaga grunder. Av dessa har 12 000 personer dött under den senaste månaden. Flera av dem som fängslats under de senaste veckorna har varit demokratiförespråkare, aktiva lokala medlemmar av politiska partier och demokratianhängare som expeditionsministären kommit att klassa som kriminella.

Terrorism är ordet för dagen, även i Bangladesh. Det är en täckmantel för kränkningar av de mänskliga rättigheterna. Bangladesh är inte en stat baserad på rättsstatsprincipen. Kränkningar av de mänskliga rättigheterna sker i form av kvarhållanden av de mest skilda slag, brister i den anklagades rätt till försvar och brister i både offentliggörandet av domar och deras grunder. De mänskliga rättigheterna enligt konstitutionen respekteras inte. Av dessa skäl uppmanar vi Europaparlamentet att stödja den gemensamma resolution som kräver ett omedelbart upphävande av undantagstillståndet och att det i vederbörlig ordning hålls fria val.

Thomas Mann, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Ahmeds expeditionsministär måste koncentrera sig på de verkliga målen, det vill säga att bekämpa korrruptionen, göra landet säkert och förbereda anordnandet av landets kommande parlamentsval – i augusti på regional nivå och i december i hela landet. Valen måste dock vara rättvisa och hållas i enlighet med internationella standarder. De ska ge etniska och religiösa minoriteter möjlighet att engagera sig både passivt och aktivt. Valobservatörer, även från Europeiska unionen, bör återuppta sitt nödvändiga arbete i landet.

Självklart måste extremistattacker förhindras. Den nya antiterroristlagen som antogs 2008, med just detta syfte, måste dock följa internationella standarder. Detta är ännu inte fallet. Just används den mest mot människor som utsätts för politisk förföljelse. Det är inte så konstigt att det skapats ett klimat av rädsla i det bangladeshiska samhället. Människorätsaktivister och kritiska medborgare utsätts för godtyckliga fängslanden.

De som fängslats har rätt till ett korrekt förfarande. Rapporter från människorättsorganisationen Odhikar om massarresteringar och misshandel har kunnat styrkas. Som ledamot av Europaparlamentets delegation för förbindelserna med länderna i Sydästen och sydasiatiska organisationen för regionalt samarbete (SAARC) har jag besökt Bangladesh flera gånger. Många ledamöter som är närvarande här i dag har också varit med. I det måttligt islamiska landet finns det många i ansvarsfulla positioner som är välvilligt inställda. De väntar desperat på bistånd från omvärlden, bl.a. från Europeiska unionen – kommissionen och rådet.

Jag vill gratulera talmannen till det beslut han just fattat om beslutförhet i Europaparlamentet. Till Neena Gill vill jag säga att jag anser att vi bör hålla våra brådskande debatter vid liv och att vi inte jämt och ständigt ska behöva påpeka att de kommer att hanteras av det behöriga utskottet. Marios Matsakis har helt rätt. Ett ytterligare steg i denna riktning skulle innebära att vi plötsligt inte längre hade några tvärgrupper. Det skulle också vara ödesdigert eftersom utskotten inte kan göra detta arbete.

Vi måste ta väl vara på möjligheten att ha tillräckligt med tid så att vi slipper den situation som vi ser i dag, där den stackars talmannen måste använda ordförandeklubban – eftersom vi i framtiden förhoppningsvis kommer att ha dubbelt så lång talartid. På så sätt kan Europaparlamentet bli känt som språkrör för de mänskliga rättigheterna och bli starkare – och det tar tid.

Neena Gill, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Efter att ha varit ordförande för Europaparlamentets delegation för förbindelserna med länderna i Sydasien och efter att ha besökt Bangladesh anser jag att det är en bräcklig stat som har fått uppleva mer än sin beskärda del av politiska, miljömässiga, ekonomiska och sociala motgångar. När jag var där blev jag dock imponerad av de livfulla och fria medierna och människornas beslutsamhet att övervinna sina svårigheter.

Jag anser att fokus i våra förbindelser med Bangladesh ska ligga på att stödja den demokratiska rörelsen i landet och införandet av rättsstatsprincipen, liksom på att hjälpa till att bygga upp demokratiska institutioner. Med tanke på att EU spelar en viktig roll för att hjälpa Bangladesh att uppnå dessa mål bör detta omvandlas till konstruktiva handlingar för att bistå landet i stället för att försöka hantera deras problem på mikronivå.

Jag välkomnar tillkännagivandet av att valet kommer att hållas den tredje veckan i december i år. Jag uppmanar expeditoinsministären att se till att det blir fria och rättvisa val och att låta valkommissionen fortsätta med sin färdplan.

Jag vill ta upp de punkter som Thomas Mann tog upp mot mig, eftersom jag anser att det inte är rätt att ta upp punkter från den föregående debatten. Om vi verkligen tar våra brådskande debatter på allvar anser jag att Thomas Mann borde se till att de personerna är närvarande. Bördan ligger på oss alla att se till att våra kolleger, närvarar eftersom vi har minoritetsgrupper som påverkar hur Europaparlamentet betraktas över hela världen. Det är viktigt att komma ihåg när vi har dessa brådskande debatter: de är viktiga, men se till att alla era ledamöter är här.

Janusz Onyszkiewicz, för ALDE-gruppen. – (PL) Herr talman! Befolkningsmässigt är Bangladesh det sjunde största landet i världen med över 150 miljoner invånare. Detta är ett land som blev självständigt 1971 men som i 20 år har lidit under enväldiga regeringar, ofta av militärisk natur. Någoting började dock hända 1991. Demokratin fick ett uppsving och det blev en ökning på 5 procent. Det välkända företaget Goldman Sachs konstaterade att Bangladesh var ett land med en väldigt lovande framtid i alla fall när det gällde snabb ekonomisk tillväxt. I dag ser vi i stället en omfattande regression och en politisk kris. Armén har dykt upp på gatorna. Armén vill dessutom ändra konstitutionen för att kunna införa, som den säger, sin egen form av demokrati. Vi har hört detta tidigare. Vi har haft möjlighet att på nära håll iakttä vad denna speciella demokratiform innebär. Om den nya formen handlar om att dra in armén i politiken anser jag att det är fel väg att gå.

Ryszard Czarnecki, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Situationen i Bangladesh har alltid varit mycket allvarlig men särskilt nu under de senaste 18 månaderna – sedan undantagsbestämmelserna infördes. En effekt av detta har varit en ökning av antalet dödsdomar och att mer än 300 000 människor arresterats, varav ett antal blivit torterade. Problemet är att detta förtryck inte visar några tecken på att mattas av. För sex veckor sedan arresterades mer än 12 000 människor. Allt detta sker under en väldigt turbulent ekonomisk tid. Priserna för baslivsmedel såsom ris har stigit med en tredjedel. Klimatforskare varnar för att Bangladesh kan komma att ha upp till 25 miljoner klimatflyktingar under de kommande 40 åren. Denna massutvandring kommer att orsakas av översvämningar på grund av en stigande havsnivå i Bengaliska viken. Allt detta pekar mot en slutsats. Bangladesh är ett land som vi måste intressera oss för och stödja. Vi måste också stödja ekonomiska och demokratiska förändringar i landet – det fattigaste landet i världen.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Enligt de undantagsbestämmelser som antogs 2007 kan man bli fängslad på obestämd tid utan domstolsbeslut på grund av skälig misstanke för inblandning i korrupsionsrelaterad verksamhet. Med den nyligen inträffade arresteringen av Motiur Rahman Nizami har nu ledarna för de tre största politiska partierna i Bangladesh anhållits på falska anklagelser om korrupsion.

Sedan mars 2008 har minst 12 000 människor fängslats och nekats rätten att bli fria mot borgen, bl.a. hundratals medlemmar i politiska partier. Även affärsfolk och journalister förföljs i denna häxjakt.

Med valet som stundar i december i år kan ledarna för de viktigaste politiska partierna inte delta i dialogen, vilket hindrar den demokratiska processen. Även om Bangladeshs expeditionsminister förnekar påståenden om att dessa arresteringar är politiskt motiverade är det strategiska valet av tidpunkt för händelserna en alldeles för osannolik tillfällighet för att kunna ignoreras.

Fångarna bör åtalas lagenligt på grundval av trovärdiga bevis eller släppas omedelbart. Annars blir resultatet av det kommande valet bedrägligt och långt ifrån demokratiskt.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Herr talman! Problemen i Bangladesh, som vi har försökt rikta uppmärksamheten på under flera år, är fortfarande olösta. Världen får höra om fler och fler fall av människorättskränkningar i det landet. Sedan i januari 2007 råder undantagstillstånd i Bangladesh. Antiterroristlagarna som infördes den 11 juni har ytterligare inskränkt de mänskliga rättigheterna och blivit ett slagträ i den politiska kampen. Under de senaste 18 månaderna har 300 000 personer arresterats och möjligheterna att utdöma dödsstraff har vidgats. Fångar torteras och dör under oklara omständigheter. Myndigheterna i Bangladesh gör inte mycket för att stödja ekonomin i landet, där livsmedelspriserna har stigit med mer än en tredjedel under de senaste månaderna och där en fjärdedel av territoriet hela tiden hotas av översvämning och humanitära katastrofer. En möjlighet till förändring i landet kommer i och med de fria parlamentsvalen, som föregås av att undantagstillståndet hävs. Det är av avgörande betydelse för expeditionsministären att man kan garantera pressfriheten under perioden före valet och att företrädare för samtliga landets etniska och religiösa minoriteter engageras i valet. EU bör snarast möjligt återuppta sitt valobservatörsuppdrag i Bangladesh, och dessförinnan måste Europeiska kommissionens kontor i Bangladesh noggrant övervaka den politiska situationen i landet och i vilken utsträckning de grundläggande mänskliga rättigheterna iakttas.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Herr talman! Bangladesh säkrade och köpte sin frihet och självständighet till priset av flera miljoner medborgares liv. Nationen har också drabbats av stora förluster på grund sitt läge och landets topografi. Landet drabbas av upprepade naturkatastrofer och är överbefolkat med 1 040 personer per kvadratkilometer. Det är inte urbaniserat, och inkomsten per person är mycket låg. Detta är ett land som det är svårt att styra på grund av analfabetismen och bristen på vägar och kommunikationer. Landet behöver hela tiden hjälp utifrån, inte minst för att skapa ett effektivt demokratiskt system, ett viktigt och svårlost problem i muslimska länder. Effektiva stödformer är avgörande om man inte vill att Bangladesh ska styras av totalitära regimer. Jag stöder resolutionen. En diskussion om demokrati skulle kunna stimulera till positiva åtgärder från parlamentets sida.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Herr talman! Bangladeshs expeditionsminister, som stöds av armén, låter arresteras tusentals personer, bland annat medlemmar av oppositionen. De hålls fängslade i månader utan att åtalas. Detta görs med ursikten att man ska bekämpa korrruption och terrorism. Regeringen trakasserar dessutom fristående medier och tillåter tortyr. Denna situation förekommer i ett land som hör till de fattigaste och mest tätbefolkade i världen. Mot den bakgrunden har man med oro konstaterat att Europeiska unionen ägnar problemen i Bangladesh för lite uppmärksamhet. Detta måste ändras. Ett bra tillfälle bör utgöras av parlamentsvalet som har utannonserats till i slutet av året. Europeiska kommissionen och rådet bör definitivt spela en aktivare roll för att häva undantagstillståndet och få slut på kränkningarna av de mänskliga rättigheterna. EU bör utöva påtryckningar, framför allt i samband med det kommande valet, och noga följa båda förberedelserna inför och genomförandet av det valet.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Herr talman! För Europeiska unionen är det mycket viktigt med demokratiska villkor och respekt för mänskliga rättigheter i Bangladesh. Jag ansluter mig till kravet på fria och rättvisa val och att undantagstillståndet hävs inom den närmaste framtiden. Helt klart kan det inte förekomma någon demokratisk debatt i ett klimat präglad av fruktan och skrämsektaktik.

Vi riktar våra krav till expeditionsministären, det är sant. Men vi måste också påpeka att de politiska krafter som finns i Bangladesh har en ganska okultiverad stil och att saker och ting inte sker fredligt, utan mycket våldsamt, framför allt under valkampanjer. Valkampanjer används alltid för att skrämja minoriteter. Därför riktar vi vårt budskap till samtliga aktörer, i första hand till regeringen, men även till de politiska partierna.

Trots detta respekterar jag ert beslut, herr talman, men jag vill bara påpeka följande, som står i vår arbetsordning: "Om omröstningen visar att beslutförhet inte föreligger, ska omröstningen tas upp på föredragningslistan till nästföljande sammanträde" (artikel 149.3). Jag hoppas att en sådan omröstning ska äga rum med 600 ledamöter närvarande, vilket alltid sker när vi röstar mitt på dagen, och inte 30.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Bangladesh är ett av världens fattigaste länder. Det är också ett av de mest tätbefolkade. Bangladesh är det land som löper störst risk i samband med klimatförändringen. Slutligen är det ett av de minst demokratiska länderna.

Jag har listat fyra problem, fyra hot. Ett enda av de hoten skulle kunna knäcka till och med en blomstrande nation. Därför, och för att bryta den onda cirkeln, måste demokratin återupprättas. Också dagens debatter bör leda i den riktningen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Herr talman! Jag ber om ursäkt över att behöva ta till orda igen, men jag måste återigen svara Neena Gill. Hon hävdar att diskussionen på torsdagseftermiddagen och resolutionerna skulle vara resultatet av små minoritetsgruppers önsknings. Låt mig säga att detta är respektlöst, orättvist och ogrundat. Dessa resolutioner diskuteras grundligt en eller ett par dagar innan vi kommer hit på torsdag eftermiddag under sammanträden där företrädare för samtliga grupper, inklusive PSE-gruppen, är närvarande. De godkänns av företrädare för de grupperna, om de godkänner innehållet, och därefter hålls en debatt och en omröstning.

Så om det finns ett problem med den socialdemokratiska gruppen är det inte vår angelägenhet. Det är Neena Gills grupp som har ett problem. De kanske inte diskuterar de här frågorna tillräckligt mycket eller i tillräckligt god tid, men det är hennes problem. När det gäller torsdag eftermiddag är det precis tvärtom. Det är inte minoritetsgrupperna. PPE-DE-gruppen har majoritet på torsdag eftermiddag och det är det som PPE-DE-gruppen vill som antas, eftersom den har majoritet.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Herr talman! Det har blivit rutin att Europaparlamentet tar upp kränkningar av de mänskliga rättigheterna, demokratiska principer och rättsstatsprincipen och antar lämpliga resolutioner i kammaren. En av de saker vi behandlar i dag är situationen i Bangladesh, där det val som planerades till den 22 januari 2007 inte genomfördes utan har skjutits upp till december 2008. Detta har förvärrat situationen och å ena sidan lett till omfattande socialpolitiska protester och å andra sidan till en åtstramning av lagstiftningen och tuffare reaktioner från myndigheternas sida. Uttryck som terrorism, handlingar som skadar varor och människor och allvarlig brottslighet används ofta som grund för arresteringar och domar. Oron förvärras av en livsmedelskris som orsakat en prisökning på livsmedel med upp till 60 procent. Problemet kan inte lösas med tvång, dvs. arresteringar, domstolsbeslut eller fängslanden. Det som krävs är försoning mellan de stridande parterna. En sådan försoning skulle kunna åstadkommas genom demokratiska val, så en resolution där sådana krävs är förnuftig och bör få vårt stöd.

Talmannen. – Innan jag ger ordet till kommissionen vill jag svara min vän Jo Leinen.

Jo, du sa att om vi inte röstar i dag, så skulle omröstningen äga rum nästa gång. Du skulle ha rätt om inte detta vore en omröstning i en brådskande fråga, för enligt den tolkning som gjorts av utskottet för konstitutionella frågor, som du själv leder, sägs det mycket tydligt i artikel 115.6, att förslag till resolutioner om brådskande fall som inte hinner behandlas inom den tidsram som avsatts för debatten bortfaller. Samma sak gäller resolutionsförslag där man konstaterat att beslutförhet saknas.

I brådskande fall, och enbart i sådana fall, äger omröstningen alltså inte rum om man innan omröstningen sker har konstaterat att beslutförhet saknas. Den kan inte skjutas upp. Det sägs i artikel 115.6.

Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Parlamentsvalet i december är helt klart mycket viktigt för att garantera en hållbar demokrati i Bangladesh. Det görs framsteg, men det krävs betydligt större framsteg, framför allt när det gäller de mänskliga rättigheterna.

Hittills gör vi en i stort sett positiv bedömning av de åtgärder som vidtagits av regeringen för att förbereda för dessa val när det gäller ramverket och dialogen med de politiska partierna. Betydande framsteg har gjorts med de tekniska förberedelserna.

Men det råder undantagstillstånd i Bangladesh. Därför kommer vi mycket noga att övervaka om de gradvisa lättnaderna i inskränkningarna av rätten att utöva medborgerliga och politiska rättigheter medger trovärdigt fria och rättvisa val. Låt mig också göra klart att vårt deltagande i processen, inklusive ett eventuellt återupptagande av observatörsuppdraget som avbröts i början av 2007, kommer att kopplas till detta åtagande från regeringens sida.

Vi delar också den oro som kommer till uttryck i er resolution av den 6 september förra året samt i de förslag som ingetts av de olika politiska grupperna inför dagens debatt. Inskränkningar i möjligheterna att utöva de grundläggande friheterna måste begränsas till det som är absolut nödvändigt för att garantera säkerheten.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatterna.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Bangladesh är ett stort och strategiskt land i Sydasien med 153 miljoner invånare och cirka 80 miljoner registrerade väljare, vilket gör det till en av världens största demokratier.

Expeditionsministären har nu informerat EU och USA om att den kommer att genomföra demokratiska val i december 2008 efter att ha upprättat en bedrägerisäker röstlängd. Militären tänker nu dra sig tillbaka från det politiska livet. Den före detta premiärministern Sheikh Hasina har släppts av humanitära skäl. De undantagsbestämmelser som man med all rätt invänder mot i resolutionen, är kvar och måste bort före valet. Det stora antalet arresterade efter våldsamheterna förra året, som ledde fram till undantagstillståndet, måste släppas fria eller åtalas. Långtidsobservatorerna från EU bör återvända snarast för att övervaka situationen inför valet.

EU följer Bangladesh mycket noga, med tanke på oron för de försämrade mänskliga rättigheterna under de senaste åren och en ökad islamisk radikalisering av samhället med ett utflöde av hinduer, ahmadier och kristna, och det faktum att regeringen verkar ha övergett sin framgångsrika modell för en sekulär flerpartidemokrati. Bangladesh har möjligheter att bli en framgångsrik demokrati i den muslimska världen, och EU måste ge detta sitt kraftfulla stöd.

11.3. Dödsstraffet, särskilt i fallet Troy Davis

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om dödsstraffet, särskilt i fallet Troy Davis⁽³⁾.

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Europaparlamentet har intagit en kraftfull och tydlig ståndpunkt när det gäller dödsstraffet. Parlamentet stöder ett avskaffande och behovet av ett omedelbart moratorium för avrättningar i de länder där dödsstraffet fortfarande tillämpas.

Det senare gäller många delstater i USA, såsom Georgia, där Troy Davis väntar på att hans avrättning ska verkställas i slutet av juli. Förutom de ideologiska och humanistiska skälen mot att avrätta människor, verkar det i fallet Troy Davis finnas ytterligare skäl i form av allvarliga tvivel på hållbarheten och giltigheten för den bevisning som ledde till att han över huvud taget dömdes.

För alla som använder sitt sunda förnuft måste sådana tvivel rättfärdiga ett beslut att bevilja en ny rättgång i det här fallet. Följaktligen uppmanar vi myndigheterna i USA att beordra en ny rättegång i fallet Troy Davis och att omvandla hans dödsdom till livstids fängelse om han skulle befinnas skyldig igen.

Dessutom uppmanar vi den amerikanska regeringen och alla regeringar i världen som fortfarande tillämpar dödsstraff att avskaffa dödsstraffet av humanitära skäl. Framför allt uppmanar vi regeringarna i länder som Kina, Iran, Pakistan och Saudiarabien, där avrättningar fortfarande genomförs regelbundet och i många fall utförs på de mest avskyvärt barbariska sätt, att stoppa avrättningarna.

Ryszard Czarnecki, författare. – (PL) Herr talman! Jag vill inte att detta ska bli en diskussion om dödsstraffet som sådant. Eftersom vi inte kan dölja att det finns olika uppfattningar i frågan så anser jag att vi bör diskutera ett mycket speciellt fall, nämligen en individ som dömdes till döden, varefter sju av de nio vittnen som vittnat mot honom drog tillbaka sina vittnesmål. Detta är en mycket speciell situation. Jag vill inte sväva ut i abstrakta resonemang i en debatt om huruvida dödsstraffet enbart är av ondo eller inte. Jag vill inte för tillfället uppmana de amerikanska myndigheterna att ändra en lag genom vilken dödsstraffet återinfördes 1972, dvs. för 36 år sedan. Vi talar om ett specifikt och kontroversiellt fall. Det är verkligen värt att försvara Davis och visa att det finns situationer där det lönar sig att ingripa. Jag vill varna för generaliseringar, och därför har jag inte undertecknat denna gemensamma resolution.

Jean Lambert, författare. – (EN) Herr talman! Detta är sannerligen ett brådskande ärende, eftersom, som vi har fått höra, avrättningen ska ske i slutet av denna månad. Därför vill jag uppmana var och en i denna kammare och de som lyssnar på denna debatt att personligen vända sig till den amerikanska regeringen och till delstatsregeringen i Georgia för att försöka utverka nåd. Därefter kan vi gå verka för en ny rättegång om det skulle bli nödvändigt. I så fall skulle vi alla fall ha en levande människa och en ny rättegång skulle kunna

(3) Se protokollet.

äga rum. Jag tycker verkligen det är viktigt att vi tar vårt personliga ansvar här, och att vi försöker få till stånd uttalanden från Europaparlamentet.

I det här speciella fallet har bevisningen, som vi också har fått höra från flera olika håll, dragits tillbaka och motbevisats. Det amerikanska advokatsamfundets grupp för utvärdering av dödsstraffet i Georgia har släppt en rapport om omständigheterna i den delstaten, och ett av de viktigaste problemen som framkom var bristen på försvarsadvokater och en oro för att de fångar som nu sitter i dödscell kanske inte fått tillräcklig juridisk hjälp i samband med rättegången. De konstaterar att Georgia var den enda delstaten som inte tillhandahöll advokathjälp åt fångar i dödscellerna när de skulle överklaga.

Det finns med andra ord ett antal skäl till att vara mycket oroad över just det här fallet, det som anges i titeln till resolutionen om dödsstraffet, nämligen fallet Troy Davis. Man jag vill också ta upp andra fall, framför allt det som händer just nu med några av dem som fortfarande sitter fängslade i Guantánamo. Ett fall gäller en brittisk medborgare, Binyamin Mohamed, som har suttit fängslad där i över sex år och som förmodligen kommer att ställas inför en militärdomstol, där dödsstraff är ett högst sannolikt utslag.

Europaparlamentet, och Europeiska unionen som helhet, tar mycket allvarligt på dödsstraffet. Vi anser inte att det är något som ett civiliserat samhälle ska tillämpa, och det finns en uppsjö av argument för att inte tillämpa dödsstraff. Fallet Troy Davis är, såvitt jag kan se, ett klassiskt exempel på de verkliga problemen när det gäller att tillämpa dödsstraffet.

Än en gång, och med tanke på det som krävs i just denna resolution, vill jag uppmana alla i denna kammare att som ansvarskännande individer även vidta åtgärder för att redovisa vår olust i just detta fall.

Laima Liucija Andrikiienė, författare. – (LT) Europaparlamentet har antagit ett antal resolutioner som uppmanar till att avskaffa dödsstraff och avrättningar eller som åtminstone innehåller krav på ett moratorium för avrättningar i de länder där dödsstraffet fortfarande förekommer.

I dag stöder vi i Europaparlamentet en person vi aldrig har träffat, Troy Davis, som ska avrättas i slutet av denna månad. Sätt er in i hans situation. Han har varit tvungen att vänta i 17 år på att antingen frikännas eller avrättas, när det finns tydliga bevis för att han är oskyldig. De sju vittnen som vittnade mot honom har dragit tillbaka sina vittnesmål, och så vidare. Vi känner till ett antal fall där personer har avrättats och deras oskuld har bevisats först i efterhand. Det finns många kända fall där personer har dömts till dödsstraff men sluppit avrättning på grund av att nya bevis har framkommit som visar att de inte är skyldiga till brottet.

Därför uppmanar vi i dag återigen alla världens länder där dödsstraffet fortfarande tillämpas att omedelbart vidta åtgärder för att avskaffa det. I dag tar vi tydligt ställning mot dödsstraffet genom att stödja en fysisk person och rikta en vädjan till de behöriga domstolarna i USA om att åter ta upp fallet Troy Davis och avkunna en mildare dom än dödsstraffet.

Att stödja en verklig person och försöka skydda honom från avrättning, även om han har begått ett stort misstag, är enligt min mening det bästa sättet att klargöra vår ståndpunkt att det är absolut nödvändigt att avskaffa dödsstraffet.

Ana Maria Gomes, författare. – (PT) Herr talman! Den viktigaste av alla mänskliga rättigheter är livets okränkbarhet. Dödsstraffet är det mest utpräglade av alla typer av förakt för värdighet, civilisation och framsteg. Just nu, i detta ögonblick, medan vi andas och diskuterar fritt, är en man, Troy Davis, inlåst i sin cell där han räknar de sista minuterna av sitt liv. Han har suttit i dödscell i över 15 år och har alltid förnekat att han begått det brott han anklagas för. Några av dem som vittnade mot honom har ångrat sig och tagit tillbaka sina vittnesmål, som framtvingades av polisen. Det finns inga klara, objektiva och övertygande bevis i det här fallet. Om staten Georgia skulle avrätta Troy Davis så skulle det strida mot det moratorium för dödsstraff som antogs i december förra året av FN:s generalförsamling.

Även om det moratoriet inte är juridiskt bindande har det en enorm moralisk och politisk betydelse. Det är nu upp till de stater som inte följer rekommendationen att lägga om sin politik, avskaffa dödsstraffet och fullt ut respektera de mänskliga rättigheterna. Staten Georgia har i och med detta ärende en chans att återge demokratins mest grundläggande värden den substans de förtjänar. Kommissionsledamot Louis Michel hörde nyligen Sudans president Omar al-Bashir säga att han inte kommer att överlämna de personer som dömts för brott mot mänskligheten till Internationella brottmålsdomstolen, på samma sätt som Förenta staterna. Förenta staternas exempel på dessa båda områden är en skandal, och vi måste tillgripa alla till buds stående medel för att visa att vi inte kan acceptera denna hållning och det fruktansvärda exempel man visar upp för världen när det gäller mänskliga rättigheter.

Precis som vi kräver i resolutionen är det därför viktigt att Europeiska unionens ordförandeskap och Europeiska kommissionens delegation till Washington gör påpekanden för att förhindra att dödsdomen mot Troy Davis verkställs och så att Förenta staterna faktiskt omprövar sin ståndpunkt när det gäller dödsstraffet.

Józef Pinior, för PSE-gruppen. – (PL) Herr talman! Under 2007 skedde cirka 1 252 avrättningar i världen i totalt 24 länder. Det verkliga antalet var säkerligen högre. Av de avrättningarna ägde 88 procent rum i Kina, Iran, Saudiarabien, Pakistan och Förenta staterna.

Jag vill ta upp två saker i dagens diskussion. För det första håller jag inte alls med min kollega Ryszard Czarnecki om att detta är en fråga där det råder delade meningar i Europeiska unionen. Så är det inte alls. Låt mig påminna Ryszard Czarnecki om den officiella ståndpunkten i katolska kyrkans doktrin, som också var påve Johannes Paulus II:s personliga åsikt – han motsatte sig användning av dödsstraff. Jag tycker att det borde ha varit en tydlig fingervisning för Ryszard Czarnecki om hur majoriteten av EU:s länder ser på denna fråga.

Det andra gäller naturligtvis den aktuella situationen för Troy Davis, som ska avrättas i Förenta staterna. Vi måste göra allt vi kan för att se till att denna dödsdom upphävs och att en omprövning kan ske, med möjligheten att omvandla dödsstraffet om han befins skyldig.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Över 40 länder har avskaffat dödsstraffet sedan 1990, och i dag har fler än 120 länder förbjudit ett sådant straff i lag.

Enligt den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, som innehåller en artikel 2 om rätt till liv och en artikel 1 i protokoll nr 6 om avskaffande av dödsstraffet, får ingen vare sig dömas till ett sådant straff eller avrättas.

Chockerande statistik har presenterats över hela världen. Över 1 591 personer avrättades under 2006. Över 3 861 personer dömdes till döden i 55 länder.

Ingen människa har rätt att ta en annan människas liv. Hur kan man ta något som inte är ens eget? Enligt det resonemanget kan jag inte ens tänka mig något sådant. Framför allt eftersom antalet allvarliga brott inte har minskat tack vare sådana straff i de länder som tillämpar dödsstraffet.

Vi föreslår att man ersätter dödsstraffet med frihetsberövande.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Herr talman! I vår diskussion måste vi naturligtvis återspegla ett grundläggande faktum, dvs. den generella innebörden i och den moraliska aspekten av sådana domar som att döma en person till döden. Ett av de argument som jag tycker är mycket viktiga i denna diskussion är tvivlet på om någon som har anklagats helt säkert kan betraktas som skyldig till det brott som vederbörande anklagas för. I en annan situation finns alltid möjligheten att ändra domen och låta någon återgå till ett normalt liv. När det gäller dödsstraff finns inte den möjligheten. Med tanke på detta är det denna juridiska aspekt som måste beaktas förutom de rent moraliska aspekterna, hur viktiga de än må vara. Detta gäller framför allt i det fall vi diskuterar här, där det finns starka tvivel på att anklagelsen är välgrundad.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Herr talman! Alla ska ha rätt till en rättvis rättegång. I det aktuella fallet, där det råder starka tvivel om huruvida den dömda är skyldig och sju vittnen har dragit tillbaka sina vittnesmål, måste fallet prövas på nytt. En annan fråga, som de ledamöter som har talat före mig har nämnt, är problemet med dödsstraffets slutgiltighet. Om det råder osäkerhet är det särskilt viktigt att man inte verkställer ett sådant straff.

Maciej Marian Giertych (NI). – (EN) Herr talman! Jag vill utnyttja det tillfälle som denna debatt erbjuder och kräva ett moratorium för dödsstraff för oskyldiga, ofödda människor. Det är hög tid att civiliserade länder slutar tillämpa abort.

Olli Rehn, ledamot av kommissionen. – (EN) Herr talman! Europeiska unionen är helt emot användningen av dödsstraffet och arbetar aktivt för att avskaffa dödsstraff över hela världen.

I de länder som fortfarande har dödsstraff är EU:s målsättning att gradvis minska tillämpningsområdet, samt att införa ett moratorium för att på sikt helt avskaffa dödsstraffet.

Riktlinjerna för EU:s politik mot tredje land i fråga om dödsstraff, som antogs 1998 och reviderades 2008, utgör grunden för EU:s åtgärder. De inkluderar deklARATIONER eller framställningar i internationella forum och mot tredje länder, inklusive Förenta staterna.

När det gäller USA känner EU stark oro över att avrättningarna återupptagits sedan det faktiska moratoriet för dödsstraff upphävdes i maj.

Vi har upprepade gånger uppmanat den amerikanska regeringen att återinföra ett moratorium för dödsstraff på federal nivå, och vi hoppas att Förenta staterna ska överväga att stifta en lag om att avskaffa dödsstraffet inom den närmaste framtiden.

Vi har tagit del av Europaparlamentets resolutionsförslag om det enskilda fallet Troy Davis. Vi har hört från vår delegation i Washington att guvernören i Georgia ännu inte har undertecknat avrättningsordern och att han uppenbarligen inte har bråttom att göra det.

Kommissionen kommer naturligtvis att följa detta ärende mycket noga, tillsammans med EU:s medlemsstater och ordförandeskapet.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatterna.

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Marios Matsakis hänvisade till mig tidigare, och jag vill gärna svara på det. Jag ville inte missbruka "catch the eye"-systemet i en annan debatt, som gällde en så viktig fråga som dödsstraffet. Men jag tror han menade att jag inte förstod systemet med brådskande debatter. Jag vill bara att det tas till protokollet att jag har deltagit i ett antal brådskande debatter och jag anser att det är det oklaraste och mest slutna system vi har.

Naturligtvis för vi en diskussion om detta i min grupp, men beslut om brådskande debatter fattas enbart på torsdagar före Strasbourg, och det förekommer ett timplånt möte tisdagen innan, där de brådskande fallen snabbt sammanställs.

Jag anser att en del av dessa frågor inte är brådskande och bör debatteras på korrekt sätt om parlamentet ska behålla sin trovärdighet.

12. Beslutförhet (fortsättning)

Talmannen. – I början av dagens sammanträde bad jag därför att få synpunkter från minst en företrädare per grupp, eftersom jag hade mottagit en begäran om att fastställa beslutförhet i enlighet med artikel 149 i arbetsordningen. Den begäran byggde på en skriftlig framställning från fyrtio ledamöter. I ärlighetens man var det 39 + 1, för det elfte namnet på listan är helt oläsligt. Jag, eller snarare vi, kan inte tala om för er vem den fyrtionde personen är på den listan.

Efter en debatt och efter att ha fått ett yttrande från ordföranden för utskottet för konstitutionella frågor tog jag mitt ansvar enligt artikel 149.4 i arbetsordningen, där det sägs att de ledamöter som har begärt att beslutförheten ska fastställas ska räknas som närvarande, även om de inte längre befinner sig i plenisalen.

Låt mig rikta er uppmärksamhet på orden "inte längre". Det står inte "som inte befinner sig i plenisalen", utan "inte längre". Det innebär att de måste ha varit där tidigare. Detta "tidigare" avser naturligtvis inte att de var närvarande månaden innan, utan helt klart när begäran om att fastställa beslutförhet gjordes. Jag klargjorde därför att jag skulle kontrollera om de fyrtio undertecknarna var närvarande före omröstningen, även om jag hade vissa svårigheter med att tala om för er vem den fyrtionde var.

Enligt våra tjänstemän var fem av dem närvarande. Nåväl, om fyrtio ledamöter nu reser sig upp och begär att beslutförheten ska fastställas, så kommer jag att göra det. Finns det fyrtio ledamöter som vill resa sig upp och begära att beslutförheten ska fastställas?

Neena Gill (PSE). - (EN) Herr talman! Kan ni kontrollera om här finns 40 ledamöter? Det är väldigt svårt att avgöra.

Talmannen. – Fru Gill! Jag tror att jag börjar kunna artikel 149 utantill, framför allt efter denna eftermiddag. Ni tänker på punkt 5. Det är sammanträdet talman, och enbart han, som kan besluta att det saknas beslutförhet. Men med tanke på hur viktiga omröstningarna är som vi ska genomföra, framför allt när det gäller en person som är dödsdömd, så kommer jag inte att spela det lilla spelet. Om inte fyrtio kolleger tar sitt ansvar genom att resa sig upp, så kommer jag inte att fastställa beslutförhet.

Finns det fyrtio kolleger som vill resa på sig? Jag kan inte se dem. Vi kommer därför att genomföra omröstningen.

13. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

13.1. Den förmodade förekomsten av massgravar i den del av Kashmir som administreras av Indien (omröstning)

13.2. Situationen i Bangladesh (omröstning)

- Före omröstningen om första delen av skäl K

Thomas Mann (PPE-DE). – *(DE)* Herr talman! Bara en liten detalj. Vi bör ersätta "den 21 december 2008" med "tredje veckan i december 2008". Det skulle vara det exakta datumet. Det är en liten detalj, men vi bör vara noga med fakta.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

13.3. Dödsstraffet, särskilt i fallet Troy Davis (omröstning)

Talmannen. – Omröstningen är härmed avslutad.

14. Att fokusera mer på egenmakt åt ungdomar i EU:s politik (skriftlig förklaring): se protokollet

15. Samarbete i krissituationer för att finna försvunna barn (skriftlig förklaring): se protokollet

16. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

17. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

18. Beslut om vissa dokument: se protokollet

19. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

20. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

21. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

22. Avbrytande av sessionen

Talmannen. – Jag förklarar Europaparlamentets session avbruten.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.45.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 12 från Colm Burke (H-0447/08)

Angående: Somalia

I ljuset av slutsatserna från rådets möte (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 26–27 maj 2008 skulle jag vilja ställa följande frågor till rådet:

Vad tänker rådet göra för att främja och verka för en allsidig politisk dialog mellan alla parter?

Vad tänker rådet göra för att se till att internationella humanitära lagar och människorättslagar tillämpas och att brott mot dessa undersöks så att den rådande straffriheten upphör?

Vad tänker rådet göra för att garantera obehindrad humanitär tillgång och för att få den federala övergångsregeringen (TFG) att infria sitt löfte som en humanitär kontaktpunkt?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet undersöker olika möjligheter för att se till att man uppfyller alla åtaganden i slutsatserna om Somalia som det antog den 26 maj och den 16 juni.

Rådet uppmuntrar en övergripande dialog som inkluderar alla närvarande parter i Somalia, i form av en politisk dialog med medlemmar av de federala övergångsinstitutionerna, moderata oppositionsmedlemmar och civilsamhället. Med detta i åtanke stöder rådet till fullo den överenskommelse som träffades i Djibouti den 9 juni mellan den federala övergångsregeringen och Alliansen för Somalias återbefrielse och kommer att fortsätta stödja FN:s insatser politiskt och ekonomiskt.

Rådet är djupt bekymrat över Somalias extremt allvarliga humanitära situation. Det har välkomnat den federala övergångsregeringens uttryckliga avsikt att skapa en kontaktpunkt för frågor som gäller den humanitära krisen.

Rådet stöder FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, inklusive de oberoende Somaliaexperterna, och har uppmuntrat dessa att genomföra ett oberoende faktainsamlings- och utvärderingsuppdrag för att ta itu med situationen för de mänskliga rättigheterna.

Som svar på en begäran från rådet i dess slutsatser om Somalia av den 16 juni, undersöker rådets generalsekretariat och kommissionen möjligheterna att genomföra resolution 1816 om bekämpning av sjöröveri och väpnade rån i farvatten utanför Somalias kust.

*
* * *

Fråga nr 13 från Jim Higgins (H-0449/08)

Angående: Prioriteringarna inom vägsäkerheten

Vilka åtgärder ämnar rådet främja så att EU kan uppfylla sitt mål om att halvera antalet dödsoffer i trafiken före 2010? Vilka andra åtgärder ämnar rådet vidta under det nuvarande ordförandeskapet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

När det gäller åtgärder för de kommande sex månaderna för minskning av antalet offer för trafikolyckor i EU, kommer rådets franska ordförandeskap att verka för antagande av förslaget till Europaparlamentets och

rådets direktiv om samlade åtgärder för säkrare vägar⁽⁴⁾, som rådet och Europaparlamentet just har enats om i första behandlingen.

Syftet med detta förslag är att se till att säkerheten integreras i alla skeden av planeringen, utformningen och driften av väginfrastrukturen i det transeuropeiska nätet. Tillsammans med ekonomiska och miljömässiga överväganden, kommer säkerheten att vara av största vikt i utformningen av ny infrastruktur. Det föreslagna direktivet kommer också att ge förvaltare av väginfrastrukturen tillgång till de riktlinjerna och den utbildning och information som krävs för att garantera vägnätets säkerhet.

Det franska ordförandeskapet fäster också särskilt vikt vid förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om att underlätta gränsöverskridande uppföljning av trafikförseelser⁽⁵⁾. Detta lagförslag har redan genomgått en inledande granskningsfas under det slovenska ordförandeskapet, och detta arbete kommer att fortsätta under det franska ordförandeskapet, som har det som en av sina prioriteringar inom transportområdet. Syftet med denna text är att möjliggöra verkställandet av påföljder mot förare som begår en lagöverträdelse i en annan medlemsstat än den stat där fordonet är registrerat. Målet är att förbättra säkerheten på EU:s vägar samtidigt som man undviker diskriminering av inhemska förare.

Detta förslag till direktiv kommer att komplettera den lagstiftning som inrättats genom rådets rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande i fråga om bötesstraff. Detta rambeslut, som antogs i februari 2005, kommer att bidra till att se till individer och företag inte längre undkommer böter. Det kommer att möjliggöra en rättslig eller administrativ befogenhet att överföra ett bötesstraff direkt till en annan medlemsstats myndighet och få detta straff erkänt och verkställt utan ytterligare formaliteter.

Slutligen bör det uppmärksammas att det franska ordförandeskapet den 11–12 september i Paris organiserar ett seminarium om att samordna förbättringen av trafiksäkerheten, med inriktning på kontroller och påföljder. Ordförandeskapet kommer också att vara värd för en konferens i Paris den 13 oktober om trafiksäkerhet i våra städer, som anordnas av kommissionen som en del av den europeiska trafiksäkerhetsdagen.

*
* *

Fråga nr 14 från Mairead McGuinness (H-0451/08)

Angående: En tryggad global livsmedelsförsörjning

Har rådet redan diskuterat det nya men mycket allvarliga problemet med att få till stånd en tryggad global livsmedelsförsörjning? Anser rådet att en del av problemet med en tryggad livsmedelsförsörjning är att man i åratal inte beviljat tillräckligt med medel till forskning och utveckling av jordbruks- och livsmedelsproduktion? Vad tycker rådet att måste göras för att åtgärda krisen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

När det gäller de åtgärder som ska vidtas för att åstadkomma ett långsiktigt politiskt svar på den globala livsmedelskrisen, hänvisar rådet ledamoten till svaret på den muntliga frågan H-0358/08, som ställdes av Dimitrios Papadimoulis.

Som ledamoten säkert känner till undersökte Europeiska rådet, vid sitt senaste sammanträde den 20 juni, de politiska konsekvenserna av de ökade livsmedels- och oljepriserna. Jag hänvisar henne till ordförandeskapets slutsatser på denna punkt.

Inom jordbrukssektorn har unionen redan agerat för att minska pressen på livsmedelspriserna genom att sälja interventionslager, minska exportbidragen, ta bort kravet på uttag för 2008, öka mjölkkvoterna och tillfälligt avskaffa importtullar för spannmål, och på så sätt öka tillgången och bidra till att stabilisera jordbruksmarknaderna.

(4) KOM(2006)0569.

(5) KOM(2008)0151.

Rådet betonar också att det inom EU och globalt finns ett behov av att göra insatser för innovation, forskning och utveckling i samband med jordbruksproduktionen. Dessa verksamheter kommer att vara särskilt viktiga på grund av klimatförändringarna, vilka kommer att kräva att jordbrukssektorn gör avsevärda ansträngningar för att anpassa sig. Frågan undersöktes informellt den 19 maj 2008 av jordbruksministrarna, med deltagande av kommissionsledamöterna Janez Potočnik och Mariann Fischer Boel, med det särskilda målet att bestämma framtida prioriteringar för forskning och utveckling.

Slutligen är ledamoten säkert medveten om att det franska ordförandeskapet den 3 juli, i partnerskap med kommissionen och Europaparlamentet, organiserade en konferens med temat "Vem ska ge världen mat?". Målet med denna konferens var att diskutera de utmaningar som jordbruket måste svara på i dag, inklusive jordbrukets framtid i utvecklingsländerna.

*
* *

Fråga nr 15 från Gay Mitchell (H-0453/08)

Angående: Medelhavsunionen

Projektet med Medelhavsunionen är välkommet för förbindelserna mellan EU och de länder som gränsar till Medelhavet. Vilka planer har rådet inledningsvis för att denna union ska stärka och stödja Barcelonaprocessen? Framgår det klart att den här unionen inte kommer att upprättas för att konkurrera med Barcelonaprocessen? Har det förts några diskussioner om vilken roll Europaparlamentet skulle spela i Medelhavsunionen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Vid sitt möte den 13–14 mars 2008 uppmanade Europeiska rådet Europeiska kommissionen att presentera de nödvändiga förslagen för att fastställa villkoren för "Barcelonaprocessen: En union för Medelhavsområdet". Kopplingen mellan "Barcelonaregelverket" och nästa fas i partnerskapet mellan Europa och Medelhavsområdet är därmed garanterad. Naturligtvis står de inte i någon som helst konflikt med varandra.

Partnerna i processen diskuterar för närvarande texten till ett uttalande, avsett för toppmötet i Paris, som kommer att hållas den 13 juli. Det förväntas att man i detta uttalande tydligt kommer att välkomna den viktiga roll som den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet spelar och kommer att spela i detta partnerskap. I detta avseende är den resolution som Europaparlamentet antog den 5 juni 2008 en mycket positiv faktor.

*
* *

Fråga nr 16 från Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0456/08)

Angående: Europeisk allians för familjen

Vilka åtgärder ämnar ordförandeskapet vidta för att på bästa möjliga sätt genomföra och främja den europeiska familjealliansen, i syfte att uppfylla särskilda behov hos vissa familjekategorier (familjer med många barn, med bara en förälder etc.), se till att de har arbete och inkomster och hjälpa till så att yrkes- och familjeliv bättre kan förenas i EU:s medlemsstater? Dessutom vill jag fråga rådet om det, inom ramarna för utformandet av en gynnsam familjepolitik, har för avsikt att föreslå sänkt moms på olika barntillbehör och -produkter, särskilt i sådana fall där likadana produkter redan omfattas av undantag?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Ledamoten tog upp den viktiga frågan om familjepolitiken, och hon gör rätt i att påpeka att vi behöver stödja de mest utsatta familjerna. Rådet avser också att vidta kraftfulla åtgärder inom detta område.

I de slutsatser som rådet antog i maj 2007 gav det sitt stöd till inrättandet av den europeiska alliansen för familjen och uppmanade medlemsstaterna att flitigt använda de möjligheter till åsikts- och erfarenhetsutbyte som erbjuds av alliansen för familjen.⁽⁶⁾

Som ledamoten väl känner till, går rådet regelbundet igenom de frågor som gäller sysselsättningspolitiken i samband med Lissabonstrategin. I februari i år antog rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) en uppsättning viktiga budskap till Europeiska rådets vårmöte⁽⁷⁾, där det krävde fler och bättre arbetstillfällen och påpekade att det var viktigt att ha arbetsmarknader som är öppna för alla och att jämlikheten mellan könen beaktas. Dessa viktiga budskap antogs av Europeiska rådet i mars 2008.

När det gäller balansen mellan privatliv och arbetsliv, bör man komma ihåg att rådet år 2000 antog en resolution om balans mellan kvinnor och män i deltagandet i arbets- och familjelivet⁽⁸⁾. Frågan är fortsatt högt prioriterad av rådet, och det antog nyligen slutsatser med titeln "God balans mellan kvinnors och mäns roller vad avser arbete, tillväxt och social sammanhållning", där medlemsstaterna uppmanas "att främja effektiva strategier för att det ska vara möjligt att förena yrkesliv och familje- och privatliv så att kvinnor och män inte tvingas välja mellan arbete och familj eller att prioritera det ena på bekostnad av det andra".⁽⁹⁾

När det gäller rådets framtida arbete inom detta område är jag glad över att kunna meddela att det franska ordförandeskapet den 15 juli 2008 kommer att presentera sitt program för Europaparlamentets utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män. Det franska ordförandeskapet presenterade också sitt program för utskottet för sysselsättning och sociala frågor den 25 juli 2008.

Slutligen konstaterar jag med glädje att rådet och Europaparlamentet har enats om att göra familjefrågan, särskilt när det gäller stora familjer och ensamstående föräldrar, till en av prioriteringarna under Europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utslagning (2010), vilket snart kommer att tillkännages genom ett gemensamt beslut från de båda institutionerna. Jag skulle vilja tacka ledamoten, som var föredragande i denna fråga, för hennes konstruktiva samarbete under förhandlingarna.

I frågan om momsatsarna är ledamoten medveten om att rådet agerar på grundval av förslag från kommissionen. Hittills har kommissionen inte lagt fram några förslag av den typ som ledamoten avser.

En diskussion om momsatsar bör äga rum snart, men det skulle vara förhastat av rådet att i förväg bedöma resultaten av de kommande diskussionerna.

*
* *

Fråga nr 17 från Bernd Posselt (H-0459/08)

Angående: Parlamentets huvudsäte i Strasbourg

I Amsterdamfördraget fastställdes det en gång för alla att Strasbourg är parlamentets enda säte och inte, som ofta hävdas, dess andra säte. Strasbourg är följaktligen Europaparlamentets hemvist och en symbol för en demokratisk, decentraliserad, medborgarnära, politisk och kulturell Europasyn som präglas av samförstånd mellan folken. Hur ser rådet på detta i fördraget fastlagda faktum, och vilka åtgärder planeras för att stärka Strasbourgs ställning organisatoriskt, politiskt och juridiskt? Delar rådet min uppfattning, att om det parlamentariska arbetet koncentreras till denna stad, t.ex. genom att sammanträdesveckor på fem dagar återinförs och genom att man drar ner på de dyra minisessionerna i Bryssel, så kan mycket pengar sparas samtidigt som effektiviteten och öppenheten kan förbättras?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

⁽⁶⁾ Se dokument 9317/1/07/ rev 1.

⁽⁷⁾ Se doc. 7171/08.

⁽⁸⁾ EGT C 218, 31.7.2000, s. 5.

⁽⁹⁾ Se dokument 14136/07 + COR 1.

I artikel 289 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och artikel 189 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen anges följande: "Säte för gemenskapens institutioner skall fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd". I enlighet med punkt a i den enda artikeln i det åttonde protokollet, om lokaliseringen av institutionernas säten, som utgör bilaga till fördraget om Europeiska unionen och till fördragen om upprättandet av de Europeiska gemenskaperna gäller följande: "Europaparlamentet skall ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena, inklusive budgetsammanträdet, skall hållas. Extra plenarsammanträden skall hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott skall sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess enheter skall vara kvar i Luxemburg."

Det är inte rådets uppgift att uttrycka en synpunkt på de andra institutionernas interna organisation.

*
* *

Fråga nr 18 från Wolfgang Bulfon (H-0461/08)

Angående: Utökning av solidaritetsfondens tillämpningsområde

Rådet uppmanades 2006 av kommissionen att se över förordning (EG) nr. 2012/2002⁽¹⁰⁾ om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond. Sedan två år tillbaka diskuterar man nu intensivt i rådet, bland annat om fondens tillämpningsområde. I framtiden ska stöd kunna ges från solidaritetsfonden i samband med industriolyckor eller terrorattentat. Har rådet redan enats i denna fråga? Vilka ändringar av förordningen om solidaritetsfonden är att räkna med?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Revisionsrätten har upprättat en särskild rapport (nr 3/2008) om tillämpningen av Europeiska unionens solidaritetsfond.

I rapporten kom revisionsrätten bland annat fram till att:

förvaltningen från kommissionens sida hade visat sig vara effektiv,

det fanns inga fall där fonden uppvisade en bristande flexibilitet i behandlingen av ansökningar,

alla sökande som hade besvarat undersökningen var nöjda med fonden och att fonden alltså hade uppnått sitt grundläggande mål, vilket var att visa solidaritet med medlemsstater i katastrofsituationer.

Rådet avser att anta slutsatser om denna särskilda rapport, där det kommer att uppge att det inte anser det nödvändigt i detta skede att se över förordning (EG) nr 2012/2002.

*
* *

Fråga nr 19 från Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0462/08)

Angående: ICES' senaste rekommendation om Östersjötorsk

Av min sakkunnige har jag fått ta del av Internationella Havsforskningsrådets (ICES) senaste rekommendation om Östersjötorsk. Jämfört med sina tidigare rekommendationer tar ICES i detta dokument i princip ett annat grepp på problematiken med uppskattningen av bestånden i dessa vatten. För första gången erkänner ICES entydigt att den prognosmetod som använts och som tagits som grund för referenspunkterna, har byggt på diskutabla (oriktiga?) uppgifter. Enligt ICES' nya bedömning vore det möjligt att fiska avgjort mera torsk än man gjort under de senaste åren.

Hur ska man då tolka det som står i det senaste förslaget till rådets förordning, av den 2 april i år, [2008/0063(CNS)] om återhämtning av torskbeståndet, där det i skäl 6 på sida 9 står att det bör "antas

⁽¹⁰⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

bestämmelser som gör det möjligt att fastställa TAC på ett konsekvent sätt även vid brist på data”? Innebär detta kanske att fångstkvoten för torsk för polska fiskare i Östersjön ska sänkas ännu mer?

Jag sätter värde på att rådet tar som ledstjärna för sitt handlande den ädla principen om återhämtning av torskbeståndet till varje pris – men är mot bakgrund av vad ICES nyligen fastställt denna orättvisa begränsning som riktar sig mot de polska fiskarna verkligen motiverad?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet skulle vilja påpeka att det är upp till kommissionen att lägga fram ett förslag om möjligheterna för torskfiske i Östersjön under 2009, mot bakgrund av rekommendationerna från Internationella Havsforskningsrådet (ICES) och på grundval av de vetenskapliga yttranden som utfärdats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF). Rådet kommer sedan att undersöka detta förslag.

I skäl 6 i förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 423/2004⁽¹¹⁾ när det gäller återhämtning av torskbestånd i Kattegatt, Nordsjön, Skagerrak, östra delen av Engelska kanalen, väster om Skottland, Irländska sjön och Keltiska havet, anges att den totala tillåtna fångstmängden ska fastställas på ett konsekvent sätt även vid brist på data. Detta skäl har en koppling till artikel 60, där man fastställer det förfarande som ska följas för att fastställa totala tillåtna fångstmängder vid brist på data, och till artikel 7, som behandlar inrättandet av en utvärderingsklausul som möjliggör att ändringar görs utifrån ny information och vetenskapliga yttranden.

Rådet skulle också vilja påpeka att rådets förordning (EG) nr 1098/2007⁽¹²⁾ om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön inte innehåller några motsvarande artiklar.

Slutligen skulle rådet vilja påminna ledamoten om att det i sista hand är upp till EG-domstolen att tolka rättsakter.

*
* *

Fråga nr 20 från David Martin (H-0465/08)

Angående: Palestinsk samlingsregering

Förenta staternas före detta president Jimmy Carter kritiserade nyligen Mellanösternkvartettens fortsatta embargo mot Gaza. Anser rådet att ett fortsatt embargo kan bidra till att lösa Palestinas interna svårigheter på fredlig väg? Anser rådet att bildandet av en samlingsregering där Hamas ingår vore ett acceptabelt steg mot en lösning?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

EU har uttryckt allvarliga farhågor vid flera tillfällen när det gäller den fortsatta försämringen av den humanitära situationen i Gaza. Kvartetten, som sammanträdde på högsta nivå, uppmanade i sitt uttalande från den 2 maj och sedan i sitt uttalande från den 24 juni, till fortsatt katastrofbistånd och humanitärt bistånd och till att grundläggande tjänster bör kunna tillhandahållas i Gaza utan hinder. Kvartetten uppmanade också bestämt Israel, den palestinska myndigheten och Egypten att tillsammans utarbeta en ny strategi om Gaza som skulle åstadkomma säkerhet för alla boende i Gaza, sätta stopp för alla terrorhandlingar och möjliggöra en kontrollerad och ihållande öppning av gränsövergångarna till Gaza, av humanitära skäl och för handelsflöden. Den vapenvila som uppnåtts med Egyptens hjälp och som trädde i kraft den 19 juni är

(11) Rådets dokument nr 7676/08 PECHE 63.

(12) EUT L 248, 22.9.2007, s. 1.

ett positivt steg i denna riktning. EU:s ordförandeskap välkomnade denna vapenvila i sitt uttalande den 18 juni 2008. Det är viktigt att vapenvilan respekteras av alla parter.

När det gäller bildandet av en samlingsregering där Hamas ingår, som ett acceptabelt steg mot en lösning, så rådet i sina slutsatser av den 23 och 24 april 2007, att det var redo att samarbeta med en palestinsk regering vars politik och åtgärder speglade kvartettens principer. Under 2007 inledde EU ett samarbete med medlemmar av den nationella samlingsregeringen som hade accepterat dessa principer. EU har noterat det initiativ till försoning inom Palestina som inleddes förra månaden av president Mahmoud Abbas. Vi stöder alla steg som skulle kunna stärka den palestinske presidentens fredssträngningar. Målet är fortfarande skapandet av en självständig, demokratisk och fungerande palestinsk stat på Västbanken och i Gaza, som förenar alla palestinier, så att de kan leva sida vid sida i fred och säkerhet med Israel och dess grannländer.

*

* *

Fråga nr 21 från Sarah Ludford (H-0467/08)

Angående: Fingeravtryck på barn för att bekämpa sådan människohandel

Det hävdas att det är nödvändigt att ta fingeravtryck på barn från sex års ålder (eller lägre) eftersom detta skulle kunna bidra till kampen mot handel med barn. Samma argument används för att stödja förslaget att barn under 12 ska ha ett eget pass.

Det saknas dock objektiva uppgifter för att verifiera dessa påståenden. Känner rådet till några studier som bekräftar kopplingen mellan fingeravtryck vid låg ålder och en minskad risk för denna typ av människohandel?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet känner för närvarande inte till några undersökningar som bekräftar kopplingen mellan registrering av fingeravtryck vid låg ålder och en minskad risk för handel med barn.

*

* *

Fråga nr 22 från Johan Van Hecke (H-0469/08)

Angående: Multilaterala överläggningar om Afrika

Under sammanträdesperioden i Strasbourg i april antog Europaparlamentet ett betänkande där det förespråkas en dialog med Kina om Afrika. Europaparlamentet påtalar i betänkandet att Kina gör sig skyldigt till korruption och brott mot miljönormer. Därför uppmanar parlamentet EU att diskutera med Kina för att tillsammans med Afrika själva dra upp konturerna för en hållbar utveckling för denna världsdel. Förutom att Kinas närvaro i Afrika ökar visar också sådana länder som Indien och Brasilien intresse för Afrika. Brasilien är för närvarande i färd med att bygga ut sitt bistånd till det afrikanska jordbruket, varvid tyngdpunkten vilar vid biobränslen. Mot bakgrund av de stigande livsmedelspriserna ger dock odlingen av biobränslen i utvecklingsländerna upphov till ett flertal frågor.

Avser rådet vid det kommande toppmötet vidta åtgärder för att få i gång en sådan dialog? I vilken form kommer dialogen att utspela sig? Anser rådet att denna dialog bör inledas också med de andra nya aktörerna?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har noterat Europaparlamentets betänkande om Kinas politik och dess konsekvenser för Afrika. I betänkandet behandlas bland annat de utmaningar som EU kommer att behöva hantera som en aktör på den internationella arenan. Vid det senaste toppmötet, som hölls i juni, debatterades vissa av de frågor av globalt intresse som nämnts av ledamoten, och som nämns i ordförandeskapets slutsatser.

Under senare år har både EU och Kina sett över och stärkt sitt politiska, ekonomiska och utvecklingsmässiga partnerskap med Afrika. EU antog i linje med detta en gemensam strategi för EU och Afrika vid toppmötet i Lissabon 2007. Kina och Afrika undertecknade en gemensam förklaring vid Kinas och Afrikas samarbetsforum, i samband med ett toppmöte som hölls i Peking 2006.

Sedan 2005 har Afrika funnits med på dagordningen för de sammanträden som EU har hållit med Kina som en del av den bilaterala dialogen. Rådet har också, genom ett inledande officiellt möte med trojkan i Peking förra året, påbörjat en regelbunden dialog med kinesiska tjänstemän på toppnivå, som är helt inriktad på frågor av gemensamt intresse i Afrika.

I detta sammanhang har kommissionen ytterligare trappat upp sina aktiviteter och har uppgett att den kommer att anta ett meddelande om Kina och Afrika i oktober i år med sikte på ett eventuellt trepartssamarbete mellan Afrika, Kina och EU. Beroende på ytterligare samråd och en överenskommelse med Kina och Afrika, kommer det också att föreslås att ett samarbete inleds inom viktiga områden såsom hållbar utveckling av naturresurser, infrastruktur, fred och säkerhet. Kina har sagt att landet inte motsätter sig denna typ av trepartssamarbete, förutsatt att Afrika går med på detta.

När det gäller de andra nya aktörerna, såsom Brasilien och Indien, anser rådet att de stora globala problemen bara kan hanteras inom en multilateral ram som grundas på ett starkt FN. Vi behöver se till att de tredjeländer som är intresserade av Afrika även stöder principen om effektiv multilateralism, vilket är det bästa sättet att bevara fred och säkerhet på internationell nivå och möta utmaningarna. Denna princip skyddar samtidigt mot riskerna och drar nytta av möjligheterna i den värld av ömsesidigt beroende som vi har i dag. Vissa inledande steg har tagits mot Indien, där den allmänna utvecklingen av situationen i Afrika redan tillhör de viktiga områdena. Diskussioner är på gång med Brasilien i syfte att anta en handlingsplan, där ett kapitel skulle ägnas åt Afrika.

*
* *

Fråga nr 23 från Koenraad Dillen (H-0471/08)

Angående: Religionsfriheten i Algeriet

Den 3 juni 2008 dömdes i Algeriet fyra personer som gått över till kristendomen till villkorligt fängelse på grund av "olaga utövning av icke-islamisk religion". Straffet föränleddes närmare bestämt av att de inte utövat sin religion inom de ramar som föreskrivs i lagen av den 28 februari 2006. Där stadgas det framför allt att platsen för religionsutövning ska godkännas av ministern för religionsfrågor. De dömda hade inrättat en bönelokal i sin lägenhet (jfr tidningen *Le Figaro* av den 3 juni 2008, artikeln "Quatre chrétiens condamnés en Algérie" samt Ryma Achouras artikel "De la prison avec sursis pour des chrétiens d'Algérie" i tidningen *Libération* av den 4 juni 2008).

I artikel 2 i associeringsavtalet mellan å ena sidan Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater och å andra sidan Algeriet⁽¹³⁾ står det att respekten för de demokratiska principerna och grundläggande mänskliga rättigheterna ska utgöra en "väsentlig beståndsdel" av detta avtal.

Innebär det enligt rådets synsätt en kränkning av rätten till fri religionsutövning att dessa fyra som gått över till kristendomen brottsätalats och fällts inför domstol? Om inte: varför inte? Om så är fallet: vilka vidare åtgärder tänker rådet vidta med stöd av associeringsavtalet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

När det gäller religionsfrihet i Algeriet noterar rådet de beklagliga händelser som ledamoten nämnt, vilka tillhör en rad fall som nyligen har ägt rum.

Rådet har redan uttryckt sin oro vid det senaste mötet med associeringsrådet EU–Algeriet den 10 mars 2008, och rådet fortsätter att noga övervaka denna utveckling. Rådet anser att tillämpningen av de befintliga lagar som gäller all religionsutövning i Algeriet bör vara förenliga med de normer som Algeriet har gått med på

(13) 1 EUTL 265, 10.10.2005, s. 2.

enligt den internationella rätten, särskilt när det gäller bekämpningen av all diskriminering och främjandet av tolerans inom områdena kultur, religionsutövning, minoriteter och grundläggande rättigheter.

Rådet kommer att fortsätta att uppmana algeriska myndigheter att se till att så är fallet, särskilt i samband med den politiska dialogen för förs enligt associeringsavtalet.

*
* *

Fråga nr 24 från Dimitrios Papadimoulis (H-0472/08)

Angående: Förslaget om att registrera våldsamma lagöverträdare i Schengens informationssystem (SIS)

En medlemsstat har lagt fram ett förslag (arbetsdokument 8204/08) för arbetsgruppen för Schengens informationssystem (SIS-arbetsgruppen) om att i Schengens informationssystem (SIS) upprätta en lista med "våldsamma lagöverträdare" som deltar i internationella demonstrationer. Förslaget innehåller inte bara oklart utan strider dessutom mot gemenskapsrättens garantier för mänskliga rättigheter och de grundläggande friheterna.

Den nationella delegationen i fråga föreslår att man i SIS registrerar personer som mot bakgrund av vissa händelser antas komma att begå allvarliga brottsliga handlingar med bruk av våld eller hot om våld. Orsakerna till dessa antaganden tycks ha att göra med om personen misstänkts, anklagats eller dömts för en allvarlig kriminell handling.

Hur kommenterar rådet det förslag som nämns ovan? Avser det franska ordförandeskapet följa upp detta initiativ, som fått berättigad kritik från människorättsorganisationer och organisationer som försvarar de grundläggande friheterna?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

I sina slutsatser av den 13 juli 2001⁽¹⁴⁾, erkände rådet behovet av att använda alla rättsliga och tekniska möjligheter för att gradvis förbättra och främja snabba och mer strukturerade utbyten av data om våldsamma orosstiftare på grundval av nationella dokument. I sina slutsatser av den 5 och 6 juni 2003 om utvecklingen av SIS II⁽¹⁵⁾, noterade rådet att ett visst intresse fanns för förslaget om att inkludera våldsamma orosstiftare i SIS II, men att man i högre grad behövde undersöka förutsättningarna, nyttan och det praktiska genomförandet, och inbjöd de relevanta arbetsgrupperna att diskutera detta. I beslut 2007/533/RIF om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II)⁽¹⁶⁾ tog rådet inte upp detta förslag.

En diskussion pågår fortfarande i de relevanta arbetsgrupperna, särskilt i syfte att definiera begreppet "våldsam orosstiftare". I sina diskussioner tar rådet naturligtvis hänsyn till de garantier som ges till medborgarna genom gemenskapsrätten i fråga om mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

*
* *

Fråga nr 25 från Mogens Camre (H-0474/08)

Angående: Förteckningen över terrorister, PMOI

Storbritanniens högsta domstol (Court of Appeal) avisade den 7 maj 2008 ett överklagande från landets regering och beordrade inrikesministern att avföra den iranska motståndsrörelsen People's Mojahedin Organisation of Iran (PMOI) från sin förteckning över förbjudna organisationer.

⁽¹⁴⁾ Dokument 10916/01.

⁽¹⁵⁾ Dokument 9808/03.

⁽¹⁶⁾ EUT L 205, 7.8.2007, s. 63.

Ett beslut om att PMOI skulle uppföras på gemenskapens svarta lista ogiltigförklarades av förstainstansrätten i december 2006. EU tog emellertid med organisationen i sin nya uppdaterade förteckning i juni 2007 och förklarade att detta byggde på "beslut från behörig myndighet" inom EU – nämligen Storbritanniens inrikesminister. Nu har Storbritanniens inrikesministers beslut förklarats lagstridigt av landets högsta rättsinstans och det utslaget kan inte överklagas.

Tänker EU vid rådets kommande möten efterlysa aktning för rättsstaten och således stadfästa domstolsutslaget om att PMOI ska avföras från EU:s förteckning över terrororganisationer?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har noterat den dom som avkunnades den 7 maj av Storbritanniens högsta domstol i fallet med People's Mojahedin Organisation of Iran (PMOI).

Såsom anges i rådets arbetsmetoder för genomförande av den gemensamma ståndpunkten 2001/931/GUSP om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism, beaktas alla nya fakta som gäller tidigare förteckningar noga när man bedömer om skälen för dessa förteckningar fortfarande gäller.

I detta sammanhang överväger rådet nu innebörden och konsekvenserna av den dom som avkunnats i Storbritannien, i syfte att fatta ett beslut på EU-nivå så snart som möjligt.

När det gäller den dom från Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt från december 2006 som ledamoten hänvisar till, bör det observeras att den gäller själva förfarandet för antagande av beslutet att inkludera PMOI på förteckningen över personer och enheter som är inblandade i terrorhandlingar, snarare än dess innehåll. Till följd av förstainstansrättens dom genomförde rådet under de första sex månaderna 2007 en noggrann undersökning och konsoliderade sina förfaranden för att inkludera personer, grupper och enheter på nämnda förteckning och ta bort dem från denna enligt rådets förordning (EG) nr 2580/2001⁽¹⁷⁾. I samband med denna undersökning inrättades tydliga och öppna förfaranden. Särskilt anges nu skäl för varje person eller enhet som har blivit föremål för frysning av tillgångar.

De personer, grupper och enheter som tagits upp kan

- be rådet att ompröva sin förteckning, på grundval av stödjande bevisning,
- ifrågasätta den behöriga nationella myndighetens beslut, i enlighet med nationella förfaranden,
- om de är föremål för restriktiva åtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 2580/2001, ifrågasätta rådets beslut inför förstainstansrätten, i enlighet med de villkor som fastställts i artikel 230.4 and 230.5 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
- om de är föremål för restriktiva åtgärder enligt rådets förordning (EG) nr 2580/2001, be om att undantag ska tillämpas av humanitära skäl för att deras grundläggande behov ska tillgodoses.

*

* *

Fråga nr 26 från Jana Hybášková (H-0476/08)

Angående: TV-stationen al-Aqsas terroristsändningar via en europeisk satellitdistributör

Hamas, som i september 2003 betecknades som en terroristorganisation av EU, har startat en TV-station vid namn al-Aqsa, med Hizbollahs TV-station al-Manar som förebild. Som flera tidningar rapporterat använder al-Aqsas barnprogram Disney-liknande figurer som uppmuntrar barn att bli självmordsbombare.

Känner rådet till att den europeiska satellitdistributören Eutelsat sänder al-Aqsas sändningar via Atlantic Bird 4, som den hyr ut till den jordanska satellitdistributören Noorsat? Vilka åtgärder har rådet vidtagit för att hindra Eutelsat från att sända al-Aqsas tv-sändningar? Har rådet tagit upp frågan med Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) i Frankrike?

⁽¹⁷⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70-75.

Fråga nr 27 från Frédérique Ries (H-0484/08)**Angående: Europeisk satellitkapacitet för terroristmediet Al-Aqsa**

I s i t t s v a r p å f r å g a <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2008-1666&language=SV> påpekade kommissionen att den delar oron inför den hets som sänds under en av medlemsstaternas jurisdiktion. För att hetsa till våld och hat och berättiga terrorismen använder Hamas' TV-station Al-Aqsa den europeiska satellitkapaciteten hos det franska företaget Eutelsats Atlantic Bird 4 som Eutelsat hyr ut till det jordanska satellit-TV-företaget Noorsat. Liksom i programmen från Hezbollah's TV-station Al-Manar förekommer det i Al-Aqsas program att barn klär ut sig till självmordsbombare och framställs som hjältar. I ett avsnitt uppträder den populära kaninfiguren Assud till försvar för martyrdöd och självmordsbombningar och säger att detta är det idealiska målet för varje barn som ringer till programmet. I ett annat avsnitt säger seriefiguren att han kommer att "bita och äta upp" alla danskar, eftersom en dansk tidning offentliggjort politiska skämtteckningar som de inte tyckt om. Kaninen Assud tar emot ett telefonsamtal till programmet från en som säger att "vi kommer att lyckas döda och mörda" skämttecknaren, vilket Assud helhjärtat samtycker till.

Vad planerar rådet för åtgärder för att hindra Al-Aqsa att sända med europeisk satellitkapacitet? Mot bakgrund av likheterna mellan "Al-Manar" och den hets till våld och terrorism som sänds på "Al-Aqsa" innebär inte detta ett brott mot artikel 3b ("uppammar hat") i direktivet om audiovisuella tjänster utan gränser (direktiv 2007/65/EG⁽¹⁸⁾) i dess ändrade lydelse, såsom fallet var med Al-Manar?

Gemensamt svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Att sända tv-program som uppmuntrar till rasrelaterat eller religiöst hat är oförenligt med de värden som ligger till grund för våra demokratier och fullständigt oacceptabelt.

I artikel 2.4 and 2.6 i direktivet om audiovisuella medietjänster (direktiv 89/552/EEG, senast ändrat genom direktiv 2007/65/EG) uppges att tjänsteleverantörer som är etablerade i tredjeländer i vissa fall kan lyda under en medlemsstats jurisdiktion.

Medlemsstaterna, som direktivet i fråga vänder sig till, måste tillämpa det under kommissionens tillsyn. Enligt ovannämnda direktiv är det upp till de berörda nationella myndigheterna att noga överväga den fråga som tagits upp av ledamöterna.

Dessutom avvisar EU alla offentliga uppmaningar att begå terroristbrott. Detta visas i den ändring som nyligen gjordes i rådets rambeslut om bekämpande av terrorism (2002/475/RIF), vilket inkluderar tre nya lagöverträdelser: offentliga uppmaningar till terroristbrott, rekrytering för terroristsyften eller utbildning för terroristsyften. Det förmodas också att alla medlemsstater kommer att ratificera Europarådets konvention om förebyggande av terrorism (2006), enligt vilken det krävs av parterna att de straffbelägger offentliga uppmaningar till terroristbrott.

*
* *

Fråga nr 28 från Paulo Casaca (H-0478/08)**Angående: Europeiska medborgare dömda till döden av den iranska regimen**

Enligt det elektroniska nyhetsbrevet "Hands off Cain" nr 105 av den 4 juni kommer den iranska regimen att avrätta (eller har kanske redan gjort det) Foroud Fouladvand, europeisk medborgare med brittiskt pass, Alexander Valizadeh, europeisk medborgare med tyskt pass och Nazem Schmidtt, amerikansk medborgare.

Foroud Fouladvand är en akademiker som har studerat koranen och som offentligt har fördömt den iranska regimen och dess tyranni.

⁽¹⁸⁾ EUT L 332, 18.12.2007, s. 27.

Känner rådet till denna dom och planerade avrättning? Kan rådet förtydliga vilka åtgärder det har vidtagit för att skydda dessa europeiska medborgare?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet är medvetet om att dessa tre personer försvann i Yükseskova, ett distrikt i provinsen Hakkari i Turkiet, nära gränsen till Iran. I Teheran samlar EU-medlemsstaternas ambassader för närvarande ytterligare information och övervakar noga detta fall, men de är inte i någon position att kunna bekräfta att dessa personer har häktats av iranska myndigheter.

*
* *

Fråga nr 29 från Charles Tannock (H-0483/08)

Angående: EU:s reseförbud mot president Robert Mugabe

Rådet har infört ett förbud mot ett flertal tjänstemän och politiker från Zimbabwe att resa in i EU, bland dem också president Robert Mugabe. President Mugabe har dock tidigare kunnat sätta sig över förbudet genom att resa till Italien och utöva sin rätt att delta i FAO:s möten i Rom, med stöd av den överenskommelse som gäller mellan italienska staten och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) om organisationens högkvarter.

Allmänt taget: vad tänker rådet göra för att skärpa förbudet mot bakgrund av den senaste tidens händelser? Vad kan rådet göra just i fallet Mugabe och FAO för att uppmuntra Italiens regering att omförhandla avtalet med FAO, så att Italien oinskränkt kan genomföra EU:s reseförbud och frånta Mugabe möjligheten att utnyttja sig av detta kryphål? Vad tycker rådet att ett sådant förbud är värt och hur effektivt anser rådet det är, om det är så lätt att bryta mot det?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte övervägt frågan om att skärpa reseförbudet mot bakgrund av de senaste händelserna, men i ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 19–20 juni upprepade Europeiska rådet sin beredskap att vidta ytterligare åtgärder mot dem som är ansvariga för våldshandlingar.

Det är upp till varje medlemsstat att genomföra reseförbudet, i enlighet med dess nationella lagstiftning. Italien är inte det enda land som har slutit avtal om högkvarter, vilka vid flera tillfällen har gjort det möjligt för zimbabwiska ledare att resa in i olika EU-medlemsstater.

Sedan 2002 har rådet varje år förnyat det reseförbud som ålagts medlemmarna i Zimbabwes regering.

*
* *

Fråga nr 30 från Yiannakis Matsis (H-0486/08)

Angående: Åtgärder mot och med anledning av allt högre levnadskostnader

Att levnadskostnaderna galopperar i höjden (inflationen) och att oljepriset och spannmålspriserna samtidigt fortsätter att öka så rejält är mycket oroväckande. Oroväckande är också det faktum att vidtagandet av tillräckliga åtgärder till förmån för medborgarna i EU och medlemsstaternas ekonomier är så kraftlöst. Vilka är EU:s riktlinjer för att, tillsammans med medlemsstaterna, tackla de galopperande prisstegringarna avseende olja, spannmål och andra levnadskostnader? Existerar det någon planering av konkreta åtgärder, och om så är fallet – vilka är då dessa åtgärder och exakt vad omfattar de?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

De viktiga punkter som tagits upp i denna fråga har diskuterats inom rådet vid flera tillfällen, särskilt med utgångspunkt i kommissionens meddelanden "De stigande livsmedelspriserna"⁽¹⁹⁾ och "Åtgärder för att bemöta de stigande oljepriserna"⁽²⁰⁾.

Vid Europeiska rådets möte den 19–20 juni 2008 diskuterades detta ämne på grundval av en rapport från Ekofinrådet om "Den senaste tidens utveckling av livsmedelspriserna – drivkrafter och politiska åtgärder"⁽²¹⁾. Ordförandeskapets slutsatser fastställer därför en rad särskilda åtgärder som ska utföras, varav flertalet måste genomföras före december 2008.

I sina slutsatser noterar ordförandeskapet också de specifika åtgärder som redan har vidtagits av EU, särskilt inom jordbrukssektorn, för att mildra pressen på livsmedelspriserna genom att sälja interventionslager, minska exportbidragen, ta bort kravet på uttag för 2008, öka mjölkkvoterna och tillfälligt avskaffa importtullar för spannmål, och på så sätt förbättra tillgången och bidra till att stabilisera jordbruksmarknaderna. Dessutom har de upprepade reformerna av den gemensamma jordbrukspolitikens bidragit till att öka effektiviteten inom EU:s jordbrukssektor. Rådet kommer att undersöka andra åtgärder för att hantera dessa frågor i samband med hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitikens.

När det gäller de åtgärder som ska vidtas har Europeiska rådet betonat vikten av att garantera en hållbar biobränslepolitik, genom att man fastställer hållbarhetskriterier för produktionen av första generationens biobränslen och genom att man uppmuntrar utvecklingen av andra generationens biobränslen som framställs av biprodukter, samt behovet att utan dröjsmål bedöma eventuella effekter på jordbruksprodukter för livsmedelsändamål och att vid behov vidta åtgärder för att hantera eventuella problem.

Europeiska rådet har också klargjort sin beslutsamhet att fortsätta sträva efter ett omfattande, ambitiöst och välbalanserat slutförande av Doharundan och att avråda tredjeländer från att införa exportrestriktioner och exportförbud för livsmedel. EU kommer att ta upp frågan i WTO och i andra relevanta internationella forum.

Europeiska rådet har välkomnat kommissionens initiativ att undersöka frågan om begränsande regler inom dagligvaruhandeln och kommissionens avsikt att noga övervaka verksamheten på råvarurelaterade finansmarknader, inklusive spekulativ handel, och dess inverkan på prisrörelser samt eventuella politiska effekter. Europeiska rådet har uppmanat kommissionen att avlägga rapport om denna fråga före Europeiska rådets möte i december 2008 och att överväga att föreslå lämpliga politiska svar, inklusive åtgärder som syftar till att öka öppenheten på marknaden.

När det gäller olje- och gaspriser har ordförandeskapet uppmanats att i samarbete med kommissionen undersöka möjligheten av åtgärder för att jämna ut effekterna av plötsliga prisökningar på olja och gas samt effekterna av sådana åtgärder och rapportera före Europeiska rådets möte i oktober 2008. Europeiska rådet har också uppmanat medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska investeringsbanken att stödja åtgärder som syftar till att underlätta hushållens och industrins investeringar i energieffektivitet och användning av förnybara energikällor samt mer miljövänlig användning av fossila bränslen. Europeiska rådet har uppmanat medlemsstaterna och kommissionen att underlätta genomförandet av 2006 års handlingsplan för energieffektivitet och överväga en eventuell omprövning av denna.

I samma slutsatser uppmanades kommissionen att, förutom livsmedels- och oljepriser, övervaka utvecklingen på andra råvarurelaterade marknader, och uppmanade rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) att noga följa det arbete som utförs inom andra relevanta rådskonstellationer om frågor kopplade till livsmedels- och oljepriser och att rapportera till Europeiska rådet senast i oktober 2008.

*
* *

(19) Dokument 9923/08.

(20) Dokument 10824/08.

(21) Dokument 10326/08.

Fråga nr 31 från Helmuth Markov (H-0489/08)**Angående: Paramilitära styrkor stöder Colombias regering**

Högsta domstolen i Colombia har konstaterat att 64 parlamentsledamöter, som stöder president Uribes regering, har kopplingar till paramilitära grupper (dödsskvadroner). Presidenten har bett de parlamentsledamöter som stöder honom att hindra nationalkongressen från att anta en lag som skulle reformera kongressen i syfte att förhindra de politiska partierna från att ersätta de ledamöter som har koppling till paramilitära grupper med deras suppleanter. Den logiska slutsatsen är att denna regering förlitar sig på politiska förbindelser med paramilitära grupper och att omvalet av presidenten beror på dessa parlamentsledamöter.

Tänker rådet fortsätta att förhandla om ett associeringsavtal med en regering som får stöd av paramilitära grupper? Om det ingår en människorättsklausul i det nya avtalet, är det då rimligt att underteckna ett sådant avtal med en regering som kränker de mänskliga rättigheterna redan innan avtalet har undertecknats?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har noterat information som rapporterar om eventuella kopplingar mellan politiska personer och medlemmar av colombianska paramilitära grupper, och kommer att noga övervaka hur situationen utvecklas. Det associeringsavtalet som är under förhandling med Andinska gemenskapen kommer naturligtvis att inkludera standardklausulen om mänskliga rättigheter och demokratiska principer. I detta fall bör det påpekas att rådet i sina slutsatser om Colombia som antogs i slutet av 2007

uttrycker EU:s fulla solidaritet med det colombianska folket och EU:s fulla stöd för Colombias regering i dess strävan efter en förhandlingslösning på den interna väpnade konflikten. Rådet understryker också den vikt som EU fäster vid det pågående genomförandet av lagen för rättvisa och fred och den relaterade rättsliga ramen samt utvecklingen av processen för demobilisering, avvapning och återanpassning inom ramen för denna lag.

Rådet bekräftar EU:s och dess medlemsstaters beredskap att stödja Colombias regering, statliga institutioner, civilsamhälle och internationella organisationer i att ge stöd till verksamheter som främjar fred, sanning, rättvisa, återställande och försoning och i att ge stöd till verksamhet som främjar processen för demobilisering, avvapning och återanpassning.

Rådet välkomnar de steg som har tagits av Colombias regering och colombianska myndigheter för att genomföra lagen för rättvisa och fred på ett öppet och effektivt sätt, arbetet inom den nationella kommissionen för försoning och gottgörelse och den roll som konstitutionsdomstolen spelar. Det välkomnar också utnämningen av den höge kommissionären för social och ekonomisk integration av väpnade individer och grupper samt dennes arbete.

Samtidigt som rådet inser vad som har uppnåtts, noterar det också att genomförandet av lagen för rättvisa och fred är långtifrån slutfört. Rådet uppmanar Colombias regering att ge stöd och resurser till ett snabbt och effektivt genomförande av alla aspekter av lagen för rättvisa och fred – bland annat genom att tillhandahålla tillräckligt med personal till enheten för lagen för rättvisa och fred inom åklagarämbetet – på ett sätt som prioriterar offrens rätt till sanning, rättvisa och gottgörelse.

Rådet uppmuntrade också den colombianska regeringens avsikt att öka de väpnade styrkornas respekt för mänskliga rättigheter och välkomnar de framsteg som har gjorts i detta avseende. Emellertid noterade rådet med verklig oro det ihållande problemet med de brott mot de mänskliga rättigheterna som begåtts av vissa medlemmar av säkerhetsstyrkorna, inklusive avrättningar utan rättslig prövning.

Slutligen uppgav rådet att det var oroat över uppkomsten av nya paramilitära och andra väpnade kriminella grupper. Rådet noterar de insatser som myndigheterna redan har gjort för att bekämpa dessa grupper på frammarsch och uppmanar Colombias regering att öka sina pågående ansträngningar och trappa upp sina åtgärder för att bekämpa dessa grupper.

*

* *

Fråga nr 32 från Philip Claeys (H-0490/08)**Angående: Upphäva sanktioner mot Kuba**

Enligt vissa medierapporter överväger EU:s medlemsstater allvarligt att upphäva sanktionerna mot Kuba trots tungt vägande invändningar från bland annat Human Rights Watch och andra människorättsorganisationer.

Kan kubanerna oinskränkt återropa FN-konventionen för medborgerliga och politiska rättigheter och FN-konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter? Vilka betydande, påtagliga och bevisliga framsteg har enligt rådet gjorts i Kuba när det gäller yttrandefrihet, mötesfrihet, rörelsefrihet, pressfrihet och en strukturell reform av rättsapparaten sedan 2003 då sanktioner för första gången infördes?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Den 28 februari 2008 undertecknade Kuba den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter samt den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, vilket EU:s ordförandeskap välkomnade i sitt uttalande av den 4 mars 2008.

Till dess att dessa konventioner har ratificerats kan inte kubanska medborgare återropa deras bestämmelser. Emellertid påpekar rådet att Kuba genom att underteckna dessa konventioner redan har förklarat sin avsikt att respektera de civila och politiska rättigheter som upptagits i dessa konventioner, i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och i andra avtal om mänskliga rättigheter som Kuba har ratificerat.

I sina slutsatser av den 23 juni 2008 om Kuba, uppmanade rådet de kubanska myndigheterna att ratificera och genomföra dessa konventioner och uppmanade åter Kubas regering att uppfylla det åtagandet till mänskliga rättigheter som den har uppvisat genom undertecknandet av dessa två människorättskonventioner.

I samma slutsatser noterade rådet de förändringar som hittills genomförts av Kubas regering. Det uppgav att det stödde förändringar i liberal riktning i Kuba och uppmanade regeringen att genomföra dessa.

Rådet uppmanade Kubas regering att på ett konkret sätt förbättra situationen för de mänskliga rättigheterna, bland annat genom att ovillkorligen släppa alla politiska fångar, inklusive dem som häktades och dömdes 2003. Detta är fortfarande en viktig prioriterad fråga för EU. Rådet uppmanade också Kubas regering att underlätta internationella humanitära organisationers tillgång till kubanska fångelser.

Rådet angav att det fortfarande stod bakom den gemensamma ståndpunkten från 1996, som ännu var helt och hållet relevant, och upprepade sin beslutsamhet att föra en dialog med kubanska myndigheter samt med företrädare för civilsamhället och den demokratiska oppositionen, i enlighet med EU:s politik, för att främja respekten för de mänskliga rättigheterna och verkliga framsteg mot en pluralistisk demokrati. Rådet underströk att EU skulle fortsätta att praktiskt stödja alla samhällssektorer på vägen mot en fredlig förändring i Kuba. EU upprepade också sin uppmaning till Kubas regering att bevilja informations- och yttrandefrihet, inklusive tillgång till Internet, och uppmanade Kubas regering att samarbeta i denna fråga.

EU betonade åter de kubanska medborgarnas rätt att själva besluta om sin framtid och förklarade sig fortsatt villigt att bidra på ett positivt sett till den framtida utvecklingen inom alla Kubas samhällssektorer, bland annat genom instrumenten för utvecklingssamarbete.

Rådet tillade att EU var redo att återuppta en omfattande och öppen dialog med de kubanska myndigheterna om alla ämnen av ömsesidigt intresse. Sedan juni 2007 har preliminära diskussioner förts om möjligheten att inleda en sådan dialog på ministernivå mellan EU och Kuba på ett bilateralt sätt. Denna dialog bör innefatta hela spektrumet av potentiella samarbetsområden inklusive människorättsområdet samt de politiska, ekonomiska, vetenskapliga och kulturella områdena, och bör föras utifrån en ömsesidig, förbehållslös, icke-diskriminerande och resultatorienterad utgångspunkt. Inom ramen för denna dialog kommer EU att för Kubas regering förklara sin syn på demokrati, allmänna mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Rådet upprepade att dess politik för EU:s kontakter med den demokratiska oppositionen fortsatt gäller. Vid besök på hög nivå bör människorättsfrågor alltid behandlas. När det är lämpligt kommer möten med den demokratiska oppositionen att ingå i besöken på hög nivå.

Rådet gick därför med på att föra den ovannämnda breda politiska dialogen med Kubas regering. I detta sammanhang gick rådet med på ett upphävande av de redan tillfälligt upphävda åtgärderna från 2003 som ett sätt att underlätta den politiska dialogprocessen och möjliggöra ett fullständigt utnyttjande av instrumenten i den gemensamma ståndpunkten från 1996.

I samband med den årliga översynen av den gemensamma ståndpunkten kommer rådet i juni 2009 att genomföra en utvärdering av sina förbindelser med Kuba, inklusive effektiviteten i den politiska dialogprocessen. Efter detta datum kommer dialogen att fortsätta om rådet beslutar att den har varit effektiv, särskilt med beaktande av de delar som finns i punkt 2 i slutsatserna.

*
* *

Fråga nr 33 från Christopher Heaton-Harris (H-0493/08)

Angående: Idrott och Lissabonfördraget

Avser rådet att i någon form ändå genomföra den rättsliga behörighet på idrottsområdet som avses i artikel 149 i Lissabonfördraget, nu när fördraget inte längre kommer att kunna träda i kraft som planerat efter Irlands "nej" i folkomröstningen om Lissabonfördraget?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Enligt lag har unionen bara de befogenheter som den ges genom fördragen. Därför är det inte möjligt för rådet självt att ge unionen nya befogenheter.

När det gäller de rättsliga befogenheter inom idrottsområdet som behandlas i artikel 149 i Lissabonfördraget, bör det påpekas att Europeiska rådet den 19 och 20 juni noterade resultatet av folkomröstningen i Irland och enades om att mer tid behövdes för att analysera situationen. Det påminde också om att syftet med Lissabonfördraget är att hjälpa en utvidgad union att agera effektivare och mer demokratiskt och uppgav att parlamenten in 19 medlemsstater hade ratificerat fördraget och att ratifikationsprocessen fortsatte i de andra medlemsstaterna⁽²²⁾.

*
* *

Fråga nr 34 från Georgios Toussas (H-0500/08)

Angående: Diktaturregimens förföljelse av jurister i Pakistan

I november 2007 införde diktator Musharraf amerikanskstyrda militärregim i Pakistan en militärlag som ledde till godtyckliga gripanden och rent våld riktat mot det pakistanska folket. I måltavlan för diktaturregimen befann sig också landets domarkår som hade bjudit diktaturen motstånd, vilket resulterade i att tusentals jurister, av vilka 45 advokater och domare – bland dem även Högsta domstolens ordförande Iftikhar Chaudry – fängslades, avskedades från sina befattningar i domarkåren och utsattes för politisk förföljelse. De avskedade domarna hade även protesterat mot att deras landsmän kidnappas och hålls fängslade i olika tortyrläger av Guantanamo typ samt mot avyttringen av landets rikedomar. Men när fyra månader nu har gått sedan nederlaget för Musharraf och valet av ny regering så har de avskedade domarna ännu inte fått någon upprättelse och de amerikanska påtryckningarna på Pakistan om att landet måste förbli USA:s trogna allierade i hysterikampanjen "mot terrorismen" blir allt starkare.

Vilka åtgärder vidtar Europeiska unionens råd för att ge de avskedade domarna upprättelse och för att återupprätta det pakistanska folkets demokratiska rättigheter och friheter?

(22) Europeiska rådet noterade att Tjeckien inte kunde slutföra sin ratificering förrän konstitutionsdomstolen hade gett ett positivt besked om Lissabonfördragets förenlighet med Tjeckiens konstitution.

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

EU har ett fast åtagande till respekt för rättsväsendets oberoende ställning, som är en av demokratiens beståndsdelar, garanterar rättsstatsprincipen och skyddar den konstitutionella ordningen och individers friheter.

När det gäller Pakistan var EU djupt oroat vid avstängningen av Högsta domstolens ordförande och flera andra domare, ett beslut som hotade författningsenlighetens och rättsstatsprincipens grundläggande principer.

EU stöder i allmänhet människorättsförsvare, inklusive dem som kämpar för rättsväsendets oberoende ställning.

I allmänhet uppmanar EU den nya pakistanska regeringen att åta sig att respektera mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och att konsolidera det demokratiska systemet och återinföra rättsväsendets oberoende ställning. Dessa frågor är en väsentlig del av dialogen mellan EU och Pakistan.

EU har ett åtagande att hjälpa Pakistans befolkning att bygga ett välmående och stabilt samhälle, grundat på mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

*
* *

Fråga nr 35 från Konstantinos Droutsas (H-0502/08)**Angående: De israeliska myndigheternas skrämstaktik mot Muhammed Barake**

Den 20 maj 2008 blev Muhammed Barake, en av ledarna för Israels kommunistiska parti, ordförande för Hadash och även ordförande för dess ledamotsgrupp i det israeliska parlamentet, förhörd av den israeliska polisen, falskt anklagad för att ha angripit en polis under protesterna mot kriget i Libanon 2006. Muhammed Barake, som deltog i Europaparlamentets utfrågning den 13-14 maj 2008, är känd för sina ställningstaganden för fred och säkerhet i Mellanöstern.

Fördömer rådet de israeliska myndigheternas agerande i det här fallet, ett agerande som utgör ett direkt angrepp på Hadash och Israels kommunistiska partis politik för att finna en rättvis lösning på Palestinafrågan och för fredlig samlevnad mellan israeler och palestinier?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Israeliska domstolsförfaranden pågår och det är inte upp till rådet att ingripa i dessa förfaranden, som är en inre angelägenhet för staten Israel. Emellertid har rådet vid flera tillfällen yttrat sig till förmån för en rättvis, fullständig och hållbar lösning på konflikten mellan Israel och Palestina.

*
* *

Fråga nr 36 från Athanasios Pafilis (H-0509/08)**Angående: Nytt fall av antikommunism**

Litauens parlament antog tisdagen den 17:e juni ett nytt lagförslag som förbjuder användning av kommunist- och fascistiska symboler på offentliga platser.

Lagen är oacceptabel, den strider mot den historiska verkligheten och den är farlig. Den är bland annat en skyms mot minnet av de tusentals kommunister som betalade med sina liv när de slog ner fascismen.

Beslutet togs av de regerande politiska makthavarna i Litauen, ett land där kommunistpartiet är förbjudet. Överträdelse mot beslutet är straffbelagda – när Litauens president undertecknat den nya lagen kan den som offentligt använder symbolen med hackan och hammaren få böta mellan 150 och 300 euro.

Alla vet att många kommunistpartier och i synnerhet det grekiska kommunistpartiet använder hackaren och hammaren som sin symbol och sitt partiemblem vid val.

Vad anser rådet om denna oacceptabla och historiskt oriktiga åtgärd? Hur ser rådet på det faktum att kommunistpartiernas verksamhet kommer att hindras av denna lag vid valen till Europaparlamentet, till exempel det grekiska kommunistpartiets ansträngningar att få röster från grekiska medborgare som bor i Litauen?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte diskuterat denna fråga eftersom den inte faller inom dess behörighetsområde.

*
* *

Fråga nr 38 från Laima Liucija Andrikienė (H-0514/08)

Angående: EU:s förhandlingar med Ryssland om det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet

Moskva har ställt i utsikt att Irlands nej i folkomröstningen till Lissabonfördraget nyligen kan få konsekvenser för förhandlingarna om ett nytt strategiskt partnerskapsavtal mellan Europeiska unionen och Ryssland (www.euobserver.com). Hur ser det franska ordförandeskapet på att ratificeringsprocessen av Lissabonavtalet kan komma att påverka förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal med Ryssland? Är Ryssland redo att inleda förhandlingar om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal? Hur har Ryssland reagerat på EU:s förhandlingsmandat som omfattar långvariga och ännu olösta problem som tagits med i EU:s mandat på litauiskt initiativ?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Det finns ingen direkt koppling mellan Lissabonfördragets ratificeringsprocess och förhandlingarna om att sluta ett nytt avtal med Ryssland. Dessa förhandlingar kommer därför inte att påverkas av resultatet av Irlands folkomröstning och kan fortsätta som planerat. Ryssland och EU är faktiskt redo att inleda förhandlingar om ett nytt bilateralt avtal för att ersätta det nuvarande avtalet om partnerskap och samarbete. Dessa förhandlingar inleddes vid toppmötet mellan EU och Ryssland i Khanty-Mansiysk, där man antog ett gemensamt uttalande där följande anges:

”Vi kom överens om att syftet är att sluta ett strategiskt avtal som kommer att utgöra en bred ram för förbindelserna mellan EU och Ryssland för överskådlig framtid och bidra till att utveckla potentialen i vår förbindelse. Avtalet bör ge en starkt rättslig grund och rättsligt bindande åtaganden som omfattar alla de huvudsakliga områdena för förbindelsen, som inkluderats i EU:s och Rysslands fyra samarbetsområden och deras färdplaner som man enades om vid toppmötet i Moskva i maj 2005.

Det nya avtalet kommer att bygga på de internationella åtaganden som binder EU och Ryssland.”

Den första förhandlingsrundan ägde rum i Bryssel den 4 juli 2008 och ett avtal nåddes om hur man ska gå vidare med förhandlingsprocessen.

*
* *

Fråga nr 39 från Neena Gill (H-0517/08)

Angående: Den gemensamma jordbrukspolitiken och stigande matpriser

Den franska jordbruksministern Michel Barnier vill att EU utarbetar en plan för tryggad livsmedelsförsörjning och att EU:s jordbruksbudget inte ska skäras ned ytterligare. En sådan åtgärd kan emellertid motverka sitt eget syfte, leda till ökade matpriser i världen i en tid av kris och inte på något vis bidra till en långsiktigt sund jordbrukspolitik i EU. Hur anser rådet att den gemensamma jordbrukspolitiken påverkar matpriserna?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet är fullt medvetet om behovet att söka relevanta, effektiva svar på de stigande livsmedelspriserna.

Som ledamoten känner till, undersöktes frågan av Europeiska rådet den 19–20 juni⁽²³⁾, på grundval av rådets arbete och det meddelande som kommissionen lagt fram⁽²⁴⁾.

Den plötsliga prisökningen är ett komplicerat fenomen med många orsaker och konsekvenser.

De orsaker som nämns inkluderar särskilt klimatfrågan och de dåliga skördarna under den senaste tiden i vissa länder i världen, som i stor utsträckning beror på ogynnsamma klimatvillkor, ökningen i global efterfrågan på vissa livsmedel, särskilt från vissa tillväxtländer, utvecklingen av biobränslen på global nivå, effekterna av spekulation på finansmarknaderna i prisvolatilitet och prisökningar, och de ökade kostnaderna för livsmedelsproduktion och transporter på grund av ökade oljepriser.

Mot bakgrund av den komplexa situationen betonar Europeiska rådet vikten av tillräcklig kontroll från alla relevanta organs sida, och nämner en uppsättning möjliga alternativ. I detta sammanhang identifierar Europeiska rådet bland annat jordbruket som ett område som kan ge ett värdefullt bidrag och utgöra en faktor i de möjliga svaren på den aktuella krisen.

Europeiska rådet uppger i sina slutsatser att unionen redan har agerat för att mildra pressen på livsmedelspriserna genom försäljning av interventionslager, borttagande av kravet på uttag för 2008, ökning av mjölkkvoterna och tillfälligt avskaffande av importtullar för spannmål. På så sätt förbättrar man tillgången och bidrar till att stabilisera jordbruksmarknaderna.

Europeiska rådet uppger också att de upprepade reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken i huvudsak har stärkt dess marknadsorientering och förbättrat EU-jordbrukarnas förmåga att reagera på prisutvecklingar. Enligt Europeiska rådet är det därför viktigt att fortsätta förbättra denna inriktning, samtidigt som man säkrar rättvis konkurrens och främjar hållbart jordbruk inom EU och säkrar en tillräcklig livsmedelsförsörjning.

Inför framtiden påpekar Europeiska rådet att rådet i samband med hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att överväga ytterligare steg för att ta itu med dessa frågor.

Särskilda åtgärder för att stödja de fattigaste personerna, både i Europa och i världen, förbereds också inom kommissionens avdelningar, och rådet kommer att undersöka dessa när det är dags. Vi måste också upprätthålla våra ansträngningar för att ge högre prioritet till jordbrukssektorn i vår samarbetspolitik.

Slutligen bör prognoser om en ökad skörd under nästa jordbruksår bidra till att minska pressen på jordbrukspriserna.

*
* *

Fråga nr 40 från Ryszard Czarnecki (H-0519/08)

Angående: Kampen mot terrorism

EU är fast beslutet att bekämpa terrorism i alla dess former. Känner rådet till att framstående politiker i vissa länder i Europa deltar i möten som anordnas av ledare för den extremistiska Khalistanrörelsen och vars enda syfte är att samordna Indiens alla terrorist- och separatistgruppers verksamhet med målet att förstöra detta demokratiska, fria och sekulariserade lands sammanhållning och integritet?

(23) Dokument 11018/08, punkterna 25–40.

(24) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén:

De stigande livsmedelspriserna

– Riktlinjer för EU:s agerande (dokument 9923/08).

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Rådet har inte diskuterat frågan om europeiska politikernas närvaro vid möten som organiserats av extremistiska Khalistan-ledare.

I samband sin beslutsamma kamp mot terrorismen har EU upprättat en förteckning över personer och enheter som är inbegripna i terrorhandlingar. Förteckningen inkluderar Khalistan Zindabad Force, vars tillgångar därför har frysts inom hela unionen.

*
* *

Fråga nr 41 från Pedro Guerreiro (H-0521/08)**Angående: Rådets antagande av förslag till direktiv**

Rådet står inför beslut att anta dels ett förslag till direktiv "om gemensamma normer och förfaranden för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna" (vilket måste fattas enhälligt), dels ett förslag till ändring av direktivet "om arbetstidens förläggning i vissa avseenden" (vilket kräver en kvalificerad majoritet).

Hur kommer varje enskild medlemsstat att rösta (emot, för eller med nedlagd röst) i dessa två beslut?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

När det gäller direktivet om gemensamma standarder och förfaranden i medlemsstaterna för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, skulle rådet vilja påpeka att förslaget i fråga grundas på artikel 63.3 b i EG-fördraget. Följaktligen tillämpas medbeslutandeförfarandet och rådet kommer att besluta med kvalificerad majoritet.

Vid plenarsammanträdet den 18 juni 2008 antog parlamentet flera ändringsförslag till kommissionens förslag. Då dessa ändringsförslag motsvarar dem som ordföranden för Coreper hade angett för ordföranden för utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i en skrivelse den 4 juni 2008 som acceptabla för rådet, kan det konstateras att en överenskommelse har nåtts vid första behandlingen⁽²⁵⁾. En omröstning har alltså ännu inte ägt rum i rådet, utan snarare samtal under vilka en informell överenskommelse nåddes om innehållet i denna skrivelse.

För närvarande genomför experter från de båda institutionerna en rättslig och språklig översyn av den text som är resultatet av parlamentets omröstning. Därefter kommer Europaparlamentet och rådet, som beslutar med kvalificerad majoritet, att anta lagtexten.

När det gäller direktivet om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, nådde rådet den 9 juni 2008 en överenskommelse med kvalificerad majoritet om en övergripande kompromiss som föreslagits av ordförandeskapet med avseende på detta direktiv. Fyra delegationer (den grekiska, ungerska, maltesiska och spanska) kunde inte acceptera ordförandeskapets kompromissförslag, och tre andra delegationer (den belgiska, cypriotiska och portugisiska) avstod. Fem delegationer (den belgiska, cypriotiska, grekiska, ungerska och spanska) gjorde, för att förklara sin ståndpunkt, ett gemensamt uttalande som skulle införas i rådets protokoll⁽²⁶⁾. I detta uttalande underströk delegationerna också att de var villiga att på ett konstruktivt sätt utforska möjliga alternativ för att nå en övergripande kompromissöverenskommelse med ordförandeskapet, kommissionen och Europaparlamentet, i samband med det slutliga antagandet av förslaget till direktiv.

(25) Dokument 9829/08.

(26) Dokument 10583/08 ADD 1.

*
* *

Fråga nr 42 från Silvia-Adriana Țicău (H-0523/08)

Angående: Utbyggnad av de transeuropeiska transportnäten

Den expertgrupp som letts av Loyola de Palacio sammanställde 2005 en rapport om behovet av att bygga ut de transeuropeiska transportnäten för att se till att de europeiska transportnäten integreras med transportnäten i unionens grannländer. I början av 2008 offentliggjorde kommissionen även ett meddelande om detta ämne. Samtidigt analyserade unionen utvecklingen av de prioriterade projekten när det gäller de transeuropeiska transportnäten. EU tänker föreslå att man utökar listan med de trettio prioriterade projekt som godkändes 2004. En av de punkter som stod på dagordningen för de europeiska transportministrarnas informella möte den 6 maj 2008 i Ljubljana var att utöka de transeuropeiska transportnäten så att de tillgodoser de 27 medlemsstaternas behov i detta avseende.

Kan rådet ge information om läget i diskussionerna och om tidtabellen för utbyggnaden av de transeuropeiska transportnäten och specificera vilka EU-projekt på transportområdet (sjötransporter, transporter med höghastighetståg och godståg, flygtransporter och vägtransporter) som gör det möjligt för EU att nå Svarta havet?

Svar

(FR) Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller medlemsstaterna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i februari 2008 i Strasbourg.

Ledamoten är väl medveten om att rådet inte kan undersöka ändringar som ska göras i rättsliga instrument som är i kraft på grundval av ett förslag från kommissionen. Kommissionen har ännu inte lagt fram något förslag för att ändra Europaparlamentets och rådets beslut av den 19 april 2004 om gemenskapens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet, vilket innehåller en förteckning över 30 specifika projekt. Enligt kommissionen planeras för 2010 ett förslag om att revidera dessa riktlinjer och förteckningen över specifika projekt, i enlighet med artikel 19.3 i ovannämnda beslut.

Det bör noteras att det specifika projektet nr 7, vilket är pågående (motorväg Igoumenitsa/Patra-Athina-Sofia-Budapest, inklusive en sträckning mot Bucuresti and Constanța) och det specifika projektet nr 18 (den inre vattenvägen Rhen/Meuse-Main-Donau), av vilket en del motsvarar definitionen på alleuropeiska korridoren nr VII, bidrar till anslutningen till Svarta havet.

Rådet framhåller behovet av att ta hänsyn till de förändringar som har ägt rum inom EU sedan antagandet av riktlinjerna för det transeuropeiska transportnätverket (TEN-T) och att svara på behoven hos de växande handels- och transportflödena, såsom uppgetts i slutsatserna till utvidgningen av de viktiga transeuropeiska transportlinjerna till angränsande länder, som antogs vid mötet i rådet (transport, telekommunikation och energi) i juni 2007.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN

Fråga nr 49 från Jim Higgins (H-0450/08)

Angående: Kontraktsanställda inom undervisningsväsendet

Skulle kommissionen kunna ange om den upplever någon oro inför bruket att ta in kontraktsanställda inom primär- och sekundärundervisningen, utgående från avtal som löper en termin i sänder och sedan förnyas när nästa skolår börjar, bara för att på nytt löpa ut när sommarlovet kommer, så att anställda inom kategorierna kontors- och fastighetspersonal inte får samma rättigheter som de fast anställda, fastän de gör samma arbete och ofta arbetar ett flertal år med samma uppgifter?

Svar

(EN) De huvudsakliga målen med rådets direktiv 1999/70/EG⁽²⁷⁾ om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS⁽²⁸⁾, UNICE och CEEP är att förbättra kvaliteten på tidsbegränsat arbete genom att se till att principen om icke-diskriminering tillämpas och genom att inrätta en ram för att förhindra att man missbrukar upprepade tidsbegränsade anställningskontrakt eller anställningsförhållanden.

För att förhindra missbruk genom användning av upprepade tidsbegränsade kontrakt, föreskrivs i klausul 5 i ramavtalet en skyldighet för medlemsstaterna att införa en eller flera av följande åtgärder:

- a) Bestämmelser om objektiva grunder för förnyad visstidsanställning.
- b) Bestämmelser om en övre sammanlagd tidsgräns för flera på varandra följande visstidsanställningar.
- c) Bestämmelser om hur många gånger en visstidsanställning får förnyas.

Alla medlemsstater har infört en eller flera av dessa åtgärder. Resultatet är att tidsbegränsade kontrakt inte kan förnyas mer än ett visst antal gånger, eller efter en viss tidsperiod, eller om det saknas objektiva skäl för att göra detta. Konsekvenserna av denna införlivade lagstiftning bör vara att tidsbegränsade kontrakt inte kan förnyas eller förlängas obegränsat.

Med undantag för Spanien, där lagstiftningen ändrades för att religionslärare skulle omfattas av detta direktiv, är kommissionen inte medveten om systematisk användning av upprepade tidsbegränsade kontrakt för personal inom primär- och sekundärundervisningen.

Gemenskapsrätten är utformad för att förhindra missbruk av upprepade tidsbegränsade kontrakt. Ledamoten uppmanas att meddela kommissionen all relevant information om var och hur sådana rutiner förekommer. Utifrån denna information kommer kommissionen att besluta om vad som bör göras.

*
* *

Fråga nr 50 från Evangelia Tzampazi (H-0501/08)

Angående: Nytt förslag till ett europeiskt direktiv mot diskriminering

I EU finns det för närvarande en modern och ambitiös rättslig ram för bekämpning av diskriminering. Denna ram bör stärkas och kompletteras genom att ett nytt europeiskt direktiv antas, i vilket man bör fastställa att principen om likabehandling bör tillämpas inom andra områden än sysselsättningsområdet. Men tidigare försök har visat att införlivande i nationell lagstiftning av bestämmelserna i de två tidigare direktiven om bekämpning av diskriminering (2000/78/EG(1)⁽²⁹⁾ och 2000/43/EG(2)⁽³⁰⁾) inte går hand i hand med ett effektivt genomförande av likabehandling.

Vilka nya konkreta åtgärder föreslår kommissionen i det nya förslaget till ett direktiv mot diskriminering vad gäller förebyggande åtgärder mot diskriminering, trakasserier av enskilda, förbättring av verksamheten vid myndigheter som ansvarar för jämställdhet, stöd till offer för diskriminering och utökad rätt till rättslig prövning i fall av diskriminering för att lagstiftningen ska tillämpas effektivt?

Svar

(EN) Som en del av den förnyade sociala agendan⁽³¹⁾ antog kommissionen den 2 juli 2008 ett förslag⁽³²⁾ till direktiv som förbjuder diskriminering på grund av ålder, funktionshinder, sexuell läggning samt religion eller övertygelse även utanför arbetslivet. Den antog också meddelandet: "Ickediskriminering och lika möjligheter. Ett förnyat engagemang"⁽³³⁾, där den framställer sin allmänna politik inom detta område.

(27) EGT L 175, 10.7.1999.

(28) Europeiska fackföreningsunionen.

(29) EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

(30) EGT L 180, 19.7.2000, s. 22.

(31) KOM(2008)0412 slutlig.

(32) KOM(2008)0420 slutlig.

(33) COM(2008)0426 slutlig.

Förslaget till direktiv inkluderar bestämmelser mot trakasserier och viktimisering samt ett krav på att myndigheter som ansvarar för jämställdhet inrättas, särskilt för att stödja offren för diskriminering. Dessa bestämmelser är i huvudsak i linje med liknande bestämmelser i direktiv 2000/43/EG⁽³⁴⁾. Om de införlivas korrekt i nationell lagstiftning och genomförs, tror kommissionen att dessa bestämmelser skulle ge tillräckliga garantier för de offer för diskriminering som söker upprättelse.

*
* *

Fråga nr 51 från Konstantinos Droutsas (H-0503/08)

Angående: Levnadsomkostnader och arbetslöshet drabbar de grekiska arbetstagarna svårt

Uppgifter från grekiska statistikbyrån visar att under det första kvartalet 2008 steg den registrerade arbetslösheten till 8,3 procent. De som har drabbats värst är de som just kommit in på arbetsmarknaden (33,4 procent), ungdomar (17,3 procent) och unga kvinnor (22,2 procent). Tvåhundra tusen (46,7 procent) av de arbetslösa är långtidsarbetslösa och dessa erhåller endast under tolv månader den löjligt låga arbetslöshetsersättningen på 404 euro.

Vilka åtgärder avser kommissionen att vidta för att ta hänsyn till de förslag som lagts fram av fackföreningsrörelsen vid ett tillfälle då arbetarklassen drabbas svårt av okontrollerade levnadsomkostnader, låga löner och arbetslöshetsersättningar på fattigdomsnivå? I dessa förslag vill fackföreningsrörelsen införa ett effektivt skydd för arbetslösa i EU:s medlemsländer, en arbetslöshetsersättning motsvarande 80 procent av grundlönen och rätten till socialförsäkring under hela den tid arbetslösheten varar fram tills arbetstagarna har hittat en fast fulltidsanställning.

Svar

(EN) Kommissionen är medveten om de utmaningar som medlemsstaterna står inför i samband med stigande priser och arbetslöshet.

Såsom bekräftades vid Europeiska rådets möte i mars 2008, är grunden för EU:s ekonomi fortsatt sund. De offentliga underskotten har mer än halverats sedan 2005 och den offentliga skulden har även minskat till något under 60 procent. Den ekonomiska tillväxten uppgick till 2,9 procent under 2007, men kommer troligtvis att bli lägre under 2008. 6,5 miljoner arbetstillfällen har skapats under de senaste två åren. Trots att cykliska faktorer har spelat en roll har denna utveckling pådrivits av de strukturella reformer som genomförts under de senaste åren inom ramen för Lissabonstrategin samt av de fördelaktiga effekterna av euron och den inre marknaden. Som en konsekvens minskar andelen arbetslösa och långtidsarbetslösa medan sysselsättningen för kvinnor och äldre arbetstagare går framåt.

Inte desto mindre krävs det fortfarande ytterligare insatser för att främja arbetsmarknader som är öppna för alla. Integrationen av personer i arbetsmarknadens utkant (lågkvalificerade, funktionshindrade, invandrare och missgynnade ungdomar) behöver trappas upp för att möta de sysselsättningsmål som fastställts för 2010 och främja den sociala dimensionen i den förnyade tillväxt- och sysselsättningsstrategin.

Integrationen av utsatta grupper är en av prioriteringarna i den öppna samordningsmetoden för socialt skydd och social integration. Genom denna process samordnar och uppmuntrar EU medlemsstaternas åtgärder för att bekämpa fattigdom och social utestängning och för att reformera sina socialförsäkringssystem på grundval av utbyten av bästa praxis och ömsesidigt lärande. För att främja integrationen av de minst gynnade främjar kommissionen en ny strategi för "aktiv integration" som kombinerar tillhandahållandet av en tillräcklig grad av inkomststöd, starkare kopplingar till arbetsmarknaden och bättre tillgång till tjänster. När det gäller effekterna av stigande livsmedelspriser och oljepriset i synnerhet, hänvisas ledamoten till kommissionens senaste meddelanden om dessa frågor, inklusive meddelandet om "De stigande livsmedelspriserna – Riktlinjer för EU:s agerande"⁽³⁵⁾.

EU:s program för livsmedelsdistribution för de mest utsatta personerna i gemenskapen⁽³⁶⁾, inom vilket livsmedelsstöd har gjorts tillgängligt för de mest utsatta under över 20 år, ses nu över med ett antal potentiella

⁽³⁴⁾ EGT L 180, 19.7.2000.

⁽³⁵⁾ KOM(2008)0321 slutlig av den 20 maj 2008.

⁽³⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1234/2007.

förändringar. Programmet syftar till att komplettera medlemsstaternas initiativ och budgeten har ökat från under 100 miljoner euro 1987 till över 305 miljoner euro för 2008.

*
* *

Fråga nr 52 från Georgios Toussas (H-0506/08)

Angående: Hindrad facklig verksamhet vid industriparken Schistou Attikis

Arbetsgivarna vid industriparken Schistou Attikis (BIPAS) i Grekland har gått till angrepp mot arbetstagarnas rättigheter och fackliga friheter. På kvällen den 11 juni avlägsnade arbetsgivarna provokativt den container där de fem fackföreningar som företräder arbetstagarna vid BIPAS tillfälligt hade installerat sig. Det är uppenbart att arbetsgivarnas agerande syftar till att skapa ett arbetsghetto där man slipper följa kollektiva arbetsavtal och bestämmelser om arbetstagarnas hälsa och säkerhet. Reaktionen lät inte vänta på sig, tusentals arbetstagare protesterade och krävde att deras fackföreningar ges rätt att installera sig vid BIPAS.

Fördömer kommissionen arbetsgivarnas agerande som är ett direkt hån mot fri facklig verksamhet och ohindrade fackliga uttryck?

Svar

(EN) Kommissionen vill påpeka att föreningsfrihet bör ses som en grundläggande rättighet. Därmed ska denna respekteras i alla situationer som faller inom ramen för gemenskapsrättens tillämpning.

I målet Bosman angav EG-domstolen att "föreningsfrihet, som garanteras genom artikel 11 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, hör till de grundläggande friheter som [...] skyddas i gemenskapens rättsordning".

Enligt artikel 12 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna har vidare alla rätt till föreningsfrihet, särskilt när det gäller fackföreningsfrågor. Gemenskapens stadga om arbetstagarnas grundläggande sociala rättigheter innehåller en liknande bestämmelse (avsnitt 13)⁽³⁷⁾.

Emellertid finns det ingen EG-lagstiftning som uttryckligen fastställer föreningsrätten. Enligt artikel 137.5 i EG-fördraget gäller rätten att vidta åtgärder inom det socialpolitiska området inte föreningsrätten.

Kommissionen vill betona att EG-fördraget inte ger kommissionen befogenhet att vidta åtgärder mot privata företag som kan ha kränkt rätten till föreningsfrihet. I sådana fall är det upp till de nationella myndigheterna, och särskilt domstolarna, att se till att rättigheterna respekteras inom deras territorium på grundval av alla relevanta fakta i det särskilda fallet och enligt nationell rätt, gemenskapsrätt och internationell rätt.

*
* *

Fråga nr 53, från Justas Vincas Paleckis (H-0512/08)

Angående: Fri rörlighet för arbetskraft

Första dagen av sitt ordförandeskap avskaffade Frankrike begränsningarna mot fri rörlighet för arbetskraft från de nya medlemsstaterna (utom Rumänien och Bulgarien), vilket är tidigare än beräknat.

Medborgare från de östeuropeiska medlemsstaterna fick 2006 rätt till anställning i Frankrike, även om denna rätt var begränsad till vissa yrkesgrupper, så att bara 40 procent av den franska arbetsmarknaden var tillgänglig för medborgare från öststaterna. Frankrike har nu beslutat att ta bort alla hinder för den fria rörligheten för arbetstagare, till och med innan övergångsperioden löper ut 2009. Farhågorna att en gradvis öppning av arbetsmarknaden skulle leda till en masstillströmning av arbetstagare från Östeuropa har visat sig ogrundade och symbolen för dessa farhågor, "den polske rörmokaren", har inte förstört den franska arbetsmarknaden.

Det råder dock fortfarande restriktioner för arbetstagare från de östeuropeiska medlemsstaterna i Tyskland, Österrike, Danmark och Belgien.

⁽³⁷⁾ Dessa två stadgor är för närvarande inte juridiskt bindande.

Vilken inverkan tror kommissionen att Frankrikes exempel, som en av EU:s största medlemsstater, kommer att ha i länderna där restriktionerna fortfarande gäller? Hur kommer den franska ekonomin att påverkas av att hinder för den fria rörligheten för arbetskraften tas bort?

Svar

(EN) Övergångsbestämmelserna i 2003 års anslutningsfördrag som tillät medlemsstater att begränsa tillgången till sina arbetsmarknader är indelade i tre skilda faser. Den nuvarande (andra) fasen kommer att upphöra den 30 april 2009. De medlemsstater som fortfarande begränsar tillgången till sina arbetsmarknader för arbetstagare från åtta av de tio medlemsstater som anslöt sig den 1 maj 2004 kan under denna fas var och en besluta om de ska begränsa tillgången fram till slutet av fasen eller upphäva begränsningarna tidigare.

I princip bör alla begränsningar upphöra den 30 april 2009. Endast medlemsstater som upplever en allvarlig störning av sina arbetsmarknader, eller en risk för detta, kan fortsätta att begränsa tillgången till sina arbetsmarknader under en maximal ytterligare period på två år, förutsatt att kommissionen meddelas senast den 30 april 2009.

Frankrikes beslut att öppna sin arbetsmarknad kommer troligen att ha en positiv inverkan på Frankrikes ekonomi eftersom franska företag kommer att få tillgång till ett större utbud av arbetstagare, vilket kommer att göra det lättare för dem att tillsätta vakanser som inte kan tillsättas med lokala arbetstagare. Erfarenheten i alla medlemsstater som har öppnat sina arbetsmarknader tidigare än vad som krävdes anger att arbetskraftsinvandring från de "nya" medlemsstaterna har minskat flaskhalsarna på arbetsmarknaden och bidragit till ekonomisk tillväxt, utan någon betydande negativ effekt på arbetslösheten eller de lokala arbetstagarnas löner.

*
* *

Fråga nr 54 från Athanasios Pafilis (H-0513/08)

Angående: Nytt fall av brutal misshandel av arbetstagare som är invandrare

Företagens allmänna politik gentemot invandrare och deras "asyl" föder barbariska situationer som riktas mot arbetstagarna. Ett karaktäristiskt exempel är klädesfabriken "Lady Fashion" där arbetsgivarsidan med terror och omaskerat våld bemöter arbetstagare som protesterar mot oacceptabla arbetsförhållanden. Samtidigt försöker man på alla sätt hindra facket från att blanda sig i. Flera arbetstagare har mottagit stryk med rör och träpåkar av arbetsgivarens bulvaner, av den anledningen att de inte kommit till arbete på söndagen. När arbetstagarna protesterade mot den misshandel som ägt rum förklarade företaget att de alla får sparken. Ett liknande våldsfall har även ägt rum förut, då en invandrad arbetare bad om att få ut sin lön.

Fördömer kommissionen de här handlingarna och fördömer den också det faktum att det är vanligt att man hindrar fackföreningar från att agera, eftersom den politik man för är riktad mot arbetstagarna?

Svar

(EN) Kommissionen anser att utnyttjande av arbetstagare och kränkningar av deras grundläggande mänskliga rättigheter inte kan accepteras. Alla personer, oavsett nationalitet, har rätt att få sin värdighet och integritet respekterad, både fysiskt och mentalt. Dessa rättigheter är inskrivna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna som högtidligen tillkännagavs i Nice 2000. Enligt direktiv 89/391/EEG⁽³⁸⁾, har arbetsgivaren dessutom en allmän skyldighet att garantera arbetstagarnas säkerhet och hälsa i alla arbetsrelaterade aspekter.

När det gäller invandrare som olagligt vistas i EU antog kommissionen ett förslag till direktiv i maj 2007 där det föreskrivs sanktioner mot dem som anställer tredjelandsmedborgare som olagligen vistas i EU⁽³⁹⁾. Enligt förslaget skulle arbetsgivare riskera påföljder, inklusive böter och ersättning för obetalda löner. Dessutom skulle arbetsgivare riskera straffrättsliga påföljder i de mest allvarliga fallen, till exempel där särskilt exploaterande arbetsvillkor förekommer. Medlemsstaterna skulle vara skyldiga att inrätta effektiva besvärsmekanismer genom vilka berörda tredjelandsmedborgare skulle kunna inge klagomål direkt eller genom särskilda tredje parter, såsom fackföreningar eller andra föreningar.

⁽³⁸⁾ Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, EGT L 183, 29.6.1989.

⁽³⁹⁾ KOM(2007)0249 slutlig.

När det specifikt gäller ledamotens fråga om åtgärder från arbetsgivares sida för att hindra fackföreningars verksamhet, vill kommissionen påpeka att denna föreningsfrihet bör ses som en allmän princip inom gemenskapsrätten. Därför ska denna respekteras i alla situationer som faller inom ramen för gemenskapsrättens tillämpning.

I målet Bosman angav EG-domstolen att "föreningsfrihet, som garanteras genom artikel 11 i Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och som följer av medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner, hör till de grundläggande friheter som [...] skyddas i gemenskapens rättsordning". Enligt artikel 12 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna har alla rätt till föreningsfrihet, särskilt när det gäller fackföreningsfrågor. Gemenskapens stadga om arbetstagarnas grundläggande sociala rättigheter innehåller en liknande bestämmelse (avsnitt 13)⁽⁴⁰⁾.

Enligt artikel 137.5 i EG-fördraget gäller rätten att vidta åtgärder inom det socialpolitiska området inte föreningsrätten. Dessutom vill kommissionen betona att EG-fördraget inte ger kommissionen befogenhet att vidta åtgärder mot privata företag som kan ha kränkt rätten till föreningsfrihet. I sådana fall är det upp till nationella myndigheter, och särskilt domstolarna, att se till att rättigheterna respekteras inom deras territorium på grundval av alla relevanta fakta i det särskilda fallet och enligt relevant nationell rätt, gemenskapsrätt och internationell rätt.

*
* *

Fråga nr 58 från Christopher Heaton-Harris (H-0494/08)

Angående: Industri och näringsliv i Europeiska unionen

Tror kommissionen att industri och näringsliv i Europeiska unionen kommer att bli starkare eller svagare nu när Lissabonfördraget inte kan genomföras? Hur tror kommissionen att industri och näringsliv kommer att påverkas av att Lissabonfördraget inte träder ikraft på grund av att det inte ratificeras i samtliga 27 medlemsstater?

Svar

(EN) Kommissionens ordförande betonade i sitt anförande inför parlamentet den 18 juni 2008 att Lissabonfördraget fortfarande är mycket viktigt för att bidra till att svara på de utmaningar som EU står inför i dag, såsom att skapa en mer demokratisk union, öka parlamentets befogenheter, erkänna de nationella parlamentens roll, förbättra unionens förmåga att agera inom områden såsom invandring, energi, klimatförändringar och inre säkerhet samt öka dess sammanhållning och effektivitet på den globala arenan.

När det gäller industripolitiken, ges redan genom artikel 157 i det nuvarande fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen en tydlig befogenhet att föra en industripolitik på gemenskapsnivå. Denna politik syftar till att ge rätt ramvillkor för industrins konkurrenskraft och innovation med beaktande av att de flesta företag är små och medelstora företag. Den inkluderar övergripande och sektorsvisa initiativ för att stödja företag i hanteringen av globaliseringens utmaningar, snabba tekniska förändringar, och anpassningen till klimatförändringar så att de ökar sin konkurrenskraft och så att man främjar tillväxt, innovation och skapande av arbetstillfällen.

I Lissabonfördraget behandlas följande ändringar i den nya artikel 173: "Kommissionen får ta lämpliga initiativ för att främja en sådan samordning, särskilt initiativ med syftet att fastställa riktlinjer och indikatorer, organisera utbyte av bästa praxis och utforma de delar som behövs för periodisk övervakning och utvärdering. Europaparlamentet ska informeras fullt ut." Fördraget skulle göra kommissionens industripolitiska roll mer uttalad, särskilt i samordningen mellan dess egna och medlemsstaternas insatser. Det skulle också stärka parlamentets roll i uppnåendet av målen i fördraget.

Lissabonfördraget skulle dock inte leda till någon grundläggande nyorientering av EU:s aktuella industripolitik. Förändringarna i och med Lissabonfördraget inom det industripolitiska området är inte outhärliga för att låta kommissionen fortlöpa föra denna moderna industripolitik.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ Dessa två stadgor är för närvarande inte juridiskt bindande.

Fråga nr 61 från Manuel Medina Ortega (H-0441/08)**Angående: Livsmedelskris och den gemensamma jordbrukspolitiken**

Mot bakgrund av de frågor som togs upp vid FAO:s internationella livsmedelskonferens som nyligen avslutades i Rom, vilka åtgärder avser kommissionen att föreslå för att anpassa den gemensamma jordbrukspolitiken till resultaten av denna konferens?

Fråga nr 63 från Mairead McGuinness (H-0452/08)**Angående: EU:s verksamhet mot bakgrund av farhågorna för den globala livsmedelstryggheten**

I kommissionens meddelande (KOM(2008)0321) "De stigande livsmedelspriserna – Riktlinjer för EU:s agerande" skisserades det upp en rad ingrepp för att åtgärda krisen och minska de värre återverkningarna av den, framför allt i utvecklingsländerna, där det förekommit livsmedelskravaller och ökande hunger och undernäring. I meddelandet togs endast sparsam notis om EU:s gemensamma jordbrukspolitik, genom att det påpekades några smärre ändringar som företagits mot bakgrund av de ökande farhågorna för livsmedelsproduktionen. Kan kommissionen klart säga ifrån att EU måste ha kvar och bygga ut sin livsmedelsproduktion, mot bakgrund av farhågorna för den globala livsmedelstryggheten och dessutom i stora drag ange sin syn på det komplicerade samspelet mellan åtgärder för att bromsa klimatförändringen, livsmedelsproduktionen i relation till den minskade användningen av insatsvaror i jordbruket samt behovet av att låta tyngdpunkten vila vid en hållbar livsmedelsproduktion?

Fråga nr 64 från Gay Mitchell (H-0454/08)**Angående: Livsmedelskrisen och oavvänt jordbruksstöd**

Livsmedelskrisen, i kombination med de ständigt stigande oljepriserna, hotar att omintetgöra den utveckling som gjorts under de senaste femton år. Livsmedelskrisen i världen kräver ett starkt EU-ledarskap. Jag undrar därför hur det är med kommissionärens planer att ge oavvänt jordbruksstöd till jordbrukare i utvecklingsländer för att hjälpa dem att klara av de stigande priserna och ge det ekonomiska stöd som behövs för utveckling inom jordbruket?

Fråga nr 68 från Alyn Smith (H-0475/08)**Angående: Den globala livsmedelskrisen**

Tar EU den annalkande livsmedelskrisen i världen på allvar? Borde EU i så fall inte göra mycket mer för att utnyttja potentialen i dess egna jordbrukare och producenter?

Kommissionen verkar fortfarande vara ovillig till att uppmana EU:s jordbrukare och producenter att ta fullt ansvar för att säkra världens livsmedelsproduktion. Det är uppenbart att livsmedelsproduktionen i världen måste öka och detta inbegriper EU.

Allvarligt menade investeringar i forskning och utveckling, tillsammans med en verklig insats för att bekämpa den byråkrati som hämmar oss, skulle kunna göra en enorm skillnad.

Hur planerar kommissionen att ta sig an denna utmaning och utveckla en produktiv och konkurrenskraftig livsmedelskedja i EU som främjar den globala livsmedelsförsörjningen och EU:s konsumenter?

Gemensamt svar

(EN) Kommissionens första allmänna kommentar svarar delvis på alla fyra frågorna i samband med kopplingen till hälsokontrollen. Detta förslag inkluderar politiska förändringar som svarar på oron om livsmedelsproduktion och den växande efterfrågan på livsmedel. Det föreslås att kravet på uttag ska avskaffas och att systemet med mjölkkvoter ska fasas ut. Dessa åtgärder går utöver sättandet av kravet på uttag till noll och den ökning av mjölkkvoterna som gjorts tidigare under 2008, vilket redan har haft en inverkan på detta års produktion. Denna inverkan på produktionen utgör ytterligare ett viktigt svar på frågan om en tryggad livsmedelsförsörjning över tid. Därför är den gemensamma jordbrukspolitiken även i framtiden en del av lösningen för att mildra den globala pressen på livsmedelspriserna.

Manuel Medina Ortega frågade om uppföljningen till FAO:s⁽⁴¹⁾ konferens om tryggad livsmedelsförsörjning den 3–5 juni i Rom. Kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling deltog i

(41) FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation

denna konferens och kommissionen har redan svarat på förklaringen, som uppmanar till brådskanie och samordnat agerande för att bekämpa de negativa effekterna av snabbt stigande priser för världens mest utsatta länder och befolkningar. Kommissionen verkar också aktivt för ett snabbt och framgångsrikt slutförande av utvecklingsagendan från Doha. Kommissionens åtagande är att nå en lösning som kommer att leda till en förbättring av livsmedelssituationen i utvecklingsländer. Dessutom förbereder kommissionen ett förslag om en ny fond som ska stödja jordbruket i utvecklingsländer, och denna fråga togs också upp av kommissionsledamoten med ansvar för utveckling och humanitärt bistånd. EU kommer att stödja en kraftig ökning av utbudet av jordbruksprodukter i utvecklingsländerna, särskilt genom tillhandahållande av nödvändig finansiering för jordbruksinsatser och bistånd. Kommissionen avser att lägga fram ett konkret förslag senare under juli 2008. Detta omfattande paket svarar också på de frågor som framställts av Alyn Smith.

Mairead McGuinness frågar om kommissionens bedömning av klimatförändringarna och deras koppling till hållbar livsmedelsproduktion. Kommissionen anser att klimatförändringarnas effekter på EU:s jordbruksproduktion skiljer sig kraftigt mellan regioner och sektorer, och därför finns det inte någon enhetlig lösning för att hantera alla problem som unionen står inför. Som kommissionsledamoten med ansvar för jordbruk och landsbygdsutveckling sa i sitt svar på föregående fråga, har kommissionen föreslagit att man i hälsokontrollen behandlar de ökade farhågor som gäller klimatförändringar och hållbar livsmedelsproduktion genom åtgärder inom den andra pelaren.

*
* *

Fråga nr 66 från Bernd Posselt (H-0460/08)

Angående: Karlsbader Oblaten

Den i hela världen berömda specialiteten "Karlsbader Oblaten" tillverkades i århundraden av sudetyska konditorer i den böhmiska kurortstriangeln Karlsbad-Marienbad-Franzensbad, och under 1800-och 1900-talet även i andra delar av Europa och världen. Företaget Wetzel i Dillingen an der Donau i Bayern har idag en högkvalitativ tillverkning av dessa bakverk. Företagets ägare, Marlene Wetzel-Hackspacher byggde upp produktionen på nytt på denna ort sedan hon fördrivits från sin hemort i Böhmen efter andra världskriget. Kan kommissionen garantera att familjen Wetzel-Hackspacher får fortsätta att tillverka och sälja denna specialitet under namnet "Karlsbader Oblaten"? Hur förhåller det sig med de tjeckiska försöken att sätta stopp för denna tradition som är väl värd att bevara?

Svar

(EN) Kommissionen bekräftar att kommissionen har mottagit invändningar mot förslaget att registrera "Karlovarské oplatky" som en skyddad geografisk beteckning och att ett samråd för närvarande äger rum mellan berörda parter. Medan denna process pågår kan inte kommissionen ingripa, och det skulle vara fel av den att i detta fall kommentera förtjänsterna hos den ena eller den andra sidans argument.

Kommissionen vill dock påpeka att, om namnet "Karlovarské oplatky" skulle registreras, så skulle användningen av detta namn skyddas mot bland annat, "varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när det skyddade namnet har översatts". I händelse av en tvist och förutsatt att namnet "Karlovarské oplatky" skulle vara registrerat, vilket ännu inte har beslutats, skulle det vara upp till de nationella domstolarna, och om nödvändigt i sista hand EG-domstolen, att avgöra huruvida den användning av "Karlsbader Oblaten" som ledamoten hänvisat till faller inom ramen för denna eller någon annan bestämmelse i förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽⁴²⁾.

*
* *

Fråga nr 67 från David Martin (H-0466/08)

Angående: WTO:s utvecklingsrunda från Doha - reviderad jordbrukstext

Nu när den reviderade jordbrukstexten släppts och huvuddelen av medlemsstaterna uttryckt sitt stöd för denna, kan kommissionen säga om det kommit några positiva signaler från andra viktiga WTO-parter i

⁽⁴²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12.

jordbruksförhandlingarna? Tror kommissionen att förutsättningar nu finns för att rundan ska kunna slutföras framgångsrikt före utgången av detta år?

Svar

(EN) Det nuvarande förslaget till text om jordbruk ses allmänt bland Världshandelsorganisationens (WTO) medlemmar som en godtagbar grund för ytterligare förhandlingar. Men vissa frågor väntar fortfarande på en lösning. Kommissionen samarbetar därför med andra WTO-medlemmar i Genève för att ordföranden för kommittén för jordbruksförhandlingar ska kunna slutföra en text som skulle kunna utgöra en lämplig grund för förhandlingar på ministernivå.

I frågan om huruvida förutsättningarna nu finns för ett framgångsrikt slutförande av rundan före utgången av 2008, anser kommissionen att det mycket väl går att föreställa sig att en sådan överenskommelse kan nås, och den gör sitt bästa för att uppnå detta mål på grundval av rådets fullmakt. Men först krävs en hel del mycket hårt arbete.

WTO:s generaldirektör Pascal Lamy har nu tydliggjort att han avser att sammankalla ett ministermöte för att komma överens om villkoren omkring den 21 juli 2008. Om rundan slutförs före utgången av 2008 kommer i stor utsträckning att bero på resultatet av detta ministermöte, och på villigheten hos alla medlemmar att fortsätta förhandlingarna efter mötet.

I alla händelser måste varje slutlig överenskommelse vara omfattande och täcka in frågor som är av tydligt intresse för EU. Särskilt måste det ambitiösa resultat som övervägs för jordbruket helt återspeglas i de andra förhandlingsområdena, inklusive NAMA⁽⁴³⁾, tjänster och regler, samt geografiska beteckningar.

*
* *

Fråga nr 69 från Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0510/08)

Angående: Harmonisering av de direkt utbetalade beloppen per hektar i de gamla respektive nya medlemsstaterna

I sitt skriftliga svar av den 17 juni 2008 (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0387&language=SV>) på min fråga om införandet av modulering i de nya medlemsstaterna, anger kommissionen att de direkta utbetalningarna i de gamla och nya medlemsstaterna kommer att vara lika stora 2012 (efter införandet av moduleringen) och uppgå till 87 procent av de totala utbetalningarna.

Tyvärr kommer beloppen per hektar användbar jordbruksmark inte att vara identiska, medan produktionskostnaderna i de nya och gamla medlemsstaterna kommer att vara ungefär lika stora 2012.

Hur länge kommer det enligt kommissionen att dröja innan stödbeloppen per hektar i de gamla respektive nya medlemsstaterna har harmoniserats?

Svar

(EN) Det frikopplade stödet grundas på historiska eller regionala produktionsreferenser för EU-15 och den mest tillförlitliga information som vid den tidpunkten fanns för EU, vilket avtalats i anslutningsfördraget. Därför skiljer sig nivån på direktstöden inte bara mellan gamla och nya medlemsstater, utan mellan alla medlemsstater samt regioner och enskilda jordbrukare (beroende på vilken modell för direktstöd som valts).

Konsekvensbedömningen inom hälsokontrollen har visat att en tillämpning av samma schablonbelopp för alla länder inom EU-27 inte skulle förbättra den generella "ojämna" fördelningen av utbetalningar bland jordbruksföretag, utan leda till enorma omfördelningar i budgeten mellan medlemsstaterna. Det skulle också snedvrída inkomstförhållanden mellan jordbrukssektorn och andra sektorer inom ekonomin, eftersom jordbruksinkomsterna inom EU-12 redan har ökat kraftigt sedan EU-anslutningen.

Men förslaget om hälsokontrollen underlättar en övergång i riktning mot schablonbelopp inom en och samma medlemsstat, eftersom medlemsstaterna kan rikta den omfördelning av stödet som detta skulle medföra enligt mer objektiva kriterier. Emellertid kan alla större omfördelningar av medel mellan

⁽⁴³⁾ Marknadstillträdet för icke-jordbruksprodukter.

medlemsstaterna bara övervägas i samband med budgetöversynen och den sammanlagda nivån för tilldelning av medel, inte bara den som gäller direktstöd.

*
* *

Fråga nr 70 från Silvia-Adriana Țicău (H-0524/08)

Angående: Bevattningssystem i EU

Klimatförändringarnas följder kan redan märkas i alla EU:s länder. Under de kommande åren måste EU effektivt kunna bekämpa orsakerna till klimatförändringarna och anpassa sig efter de nya klimatförhållandena. Framför allt kommer EU:s södra och östra medlemsstater att även i framtiden drabbas av torka, intensiva värmeböljor och ökenspridning i jordbruksregionerna. Klimatförändringarna kommer också att ha följder för livsmedelsgrödorna. Dessutom visar en forskningsrapport att vatten, särskilt drickbart vatten, kommer att bli en bristvara under kommande år.

Vilka åtgärder planerar kommissionen att vidta för att skapa ett effektivt bevattningssystem som gör det möjligt för medlemsstaterna att ha ett effektivt jordbruk som inte bara tillgodoser den egna befolkningens livsmedelsbehov utan även exporterar jordbruksprodukter till tredjeländer? Vilka gemenskapsmedel finns det för dessa åtgärder? Vilken politik kommer unionen i framtiden att bedriva när det gäller bevattning av jordbruksmark?

Svar

(EN) Genom den gemensamma jordbrukspolitiken ges redan finansiellt stöd för att uppmuntra förändrade jordbruksmetoder. Det gäller till exempel ersättande av gamla bevattningssystem med nya som kräver mindre vattenmängder samt att man låter åkerjord övergå till gräsmarker, minskar vattenförbrukningen för befintliga grödor och skapar dammar med mera. Detta stöd ges särskilt genom miljöåtgärder för jordbruket och stöd till investeringar.

Dessutom har kommissionen nyligen lagt fram förslag om att se över 2003 års reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, de så kallade hälsokontrollförslagen. Vissa föreslagna åtgärder skulle bidra till att minska problemen med vattenmängden. Genom den föreslagna nya standarden för goda jordbruks- och miljövillkor kommer det att krävas att man respekterar tillståndsförfaranden för användning av vatten i bevattningssyfte. Förslaget om att öka den obligatoriska moduleringen till 13 procent senast 2013 skulle ge ny finansiering för att stärka deras program för landsbygdsutveckling, bland annat för att förbättra vattenförvaltningen. Dessutom uppmärksammar kommissionen ledamoten på att kommissionen i fråga om torka antog ett meddelande om "problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen" i juli 2007, där man belyser de viktigaste politiska ställningstagandena för framtida åtgärder. I meddelandet framhåller man också den viktiga potentialen till vattenbesparingar som finns inom EU och behovet av att uttömma denna potential innan man överväger någon ytterligare lösning för vattentillgången. Detta gäller för jordbruksverksamheten och särskilt för bevattning, där bättre bevattningsteknik och bevattningsrutiner samt förbättrade bevattningsnätverk kan leda till att betydande mängder vatten sparas. Kommissionen avser att anta en uppföljningsrapport till meddelandet före utgången av 2008.

*
* *

Fråga nr 71 från Marian Harkin (H-0429/08)

Angående: Europeiska året för volontärarbete

Varje år deltar mer än 100 miljoner EU-medborgare i volontärarbete, vilket i sin tur främjar solidaritet över generationsgränserna, interkulturell dialog och social sammanhållning. Dessa aspekter ingår alla i de värden och mål som fastställs i EU:s olika fördrag. Håller kommissionen med om att ett europeiskt år för volontärarbete 2011 skulle vara ett utmärkt sätt för kommissionen att ge riktat stöd till alla volontärarbetare i hela EU?

Svar

(EN) Kommissionen är fullt medveten om vikten av volontärarbete i EU och dess viktiga bidrag till bland annat social sammanhållning, aktivt europeiskt medborgarskap, solidaritet mellan generationer och interkulturell dialog.

Kommissionen har noga följt arbetet i parlamentet, Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén inom området volontärarbete under de senaste månaderna.

Särskilt det betänkande om det bidrag som volontärarbete ger för ekonomisk och social sammanhållning som lades fram av ledamoten är ett viktigt steg för att stödja volontärarbetet inom EU och innehåller mycket goda råd. Volontärarbetets betydelse för främjande av socialt deltagande genom informellt och icke-formellt lärande såsom detta belysts i betänkandet är en synpunkt som helt delas av kommissionen.

Kommissionen kommer att inleda en undersökning om volontärarbete inom EU som belyser läget, de kritiska frågorna och utmaningarna för EU inom detta område, för att hjälpa politiska beslutsfattare att bestämma hur man bäst ska gå vidare och vilken omfattning eventuella framtida initiativ på EU-nivå bör ha.

På grundval av resultaten från ovannämnda undersökning kommer kommissionen att undersöka vilka initiativ som skulle vara bäst att genomföra inom området volontärarbete och återspeglas i ett kommande europeiskt år för volontärarbete.

*
* *

Fråga nr 72 från Avril Doyle (H-0446/08)

Angående: Energiintensiva branscher påverkas av koldioxidläckage inom EU:s system för handel med utsläppsrätter

Den 23 januari 2008 lade kommissionen fram ett långtgående förslagspaket, som ska infria Europeiska unionens ambitiösa utfästelser om att bekämpa klimatförändringen och främja förnybar energi fram till 2020 och längre fram. I brännpunkten för denna strategi står en förstärkning och utbyggnad av EU:s system för handel med utsläppsrätter, som är EU:s viktigaste redskap för en kostnadseffektiv utsläppsminskning.

Om det fanns ett internationellt avtal, oavsett av vilket slag, då kunde risken för koldioxid mycket väl lämnas därhän. Men än så länge har vi inte något sådant avtal.

Vi måste veta mera för att kunna avgöra vilka energiintensiva branscher som skulle påverkas av koldioxidläckage. För detta ändamål håller GD Företag på med att sammanställa resultaten av ett frågeformulär som sändes ut till de olika sektorerna, också inom EU:s system för handel med utsläppsrätter.

Kunde kommissionsledamoten, mot bakgrund av den utbredda oro som råder i denna fråga, vänligen kommentera vilka framsteg som gjorts till dags dato och ange vilka preliminära resultat han eventuellt kunde dela med oss?

När kan Europaparlamentet se fram emot en ingående rapport om vad kommissionen kommit fram till?

Svar

(EN) Kommissionens främsta prioritering är att uppnå ett ambitiöst och omfattande internationellt klimatavtal för perioden efter 2012 när de nuvarande åtagandena från Kyoto upphör. I avsaknad av ett internationellt avtal riskerar vissa energiintensiva industrier att flytta produktionen utanför Europa, vilket skulle leda till en ökning av de globala utsläppen (koldioxidläckage).

Kommissionen är för närvarande inte i någon position att identifiera exakt vilka sektorer och/eller undersektorer som löper risk för koldioxidläckage. Denna uppgift bör utföras på grundval av alla objektiva och relevanta kriterier, särskilt de berörda sektorernas förmåga att föra vidare kostnadsökningar som uppkommer genom de nya reglerna inom systemet för utsläppshandel utan att man tappar viktiga marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför gemenskapen, samt dessa sektors förmåga att minska utsläppen ytterligare och även den klimatförändringspolitik som genomförs i de länder där konkurrenser är verksamma.

Kommissionen undersöker därför denna fråga och föreslår att man senast i juni 2010 avgör vilka sektorer och undersektorer som löper en betydande risk för koldioxidläckage.

Kommissionen kommer att utvärdera situationen för dessa energiintensiva industrier utifrån resultatet av det internationella klimatavtalet eller eventuella sektorsavtal som kan ha slutits. Grundat på denna bedömning kommer kommissionen att skicka en rapport till parlamentet och rådet senast i juni 2011 och vid behov föreslå eventuella ytterligare åtgärder. Sådana åtgärder skulle kunna innefatta en justering av gratisrätterna eller inlemmandet av importörer i systemet för utsläppshandel, eller en kombination av dessa.

Kommissionen har redan börjat arbeta särskilt med frågan om koldioxidläckage. Med utgångspunkt i ett frågeformulär som skickades ut till europeiska industriorganisationer har kommissionen mottagit data som nu undergår en detaljerad analys och för vilka en analytisk ram för närvarande utvecklas.

Målet med kommissionens arbete inom detta område är att bedöma risken för koldioxidläckage, med beaktande av de kriterier som inkluderas i kommissionens förslag om ändring av direktivet om ett system för handel med utsläppsrätter. Kommissionen kommer att fortsätta, såsom man redan gjorde vid ett möte den 11 april 2008, informera intressenterna om resultatet av detta arbete när relevanta resultat finns tillgängliga. Ett sådant möte har preliminärt planerats i slutet av september 2008.

Kommissionen kommer också att hålla parlamentet och rådet informerade om framsteg som gjorts och resultatet av detta arbete, i syfte att nå en överenskommelse om klimat- och energipaketet senast i slutet av 2008.

I detta skede avser kommissionen dock inte att lämna någon officiell rapport om preliminära resultat av det pågående arbetet.

*
* *

Fråga nr 73 från Manolis Mavrommatis (H-0464/08)

Angående: Euronews framgång i kommissionens anbudsprocedure för en internationell kanal på arabiska

Enligt en intervju i en spansk tidning med Philippe Cayla, chef och ledande rådgivare för Euronews, ska Euronews i juni 2007 ha vunnit ett anbudsprocedure anordnat av kommissionen om att dra igång en internationell tv-kanal på arabiska. Kanalen ska sända nyheter 24 timmar i dygnet, 7 dagar i veckan. Kan kommissionen upplysa mig om vilka kriterier som låg bakom valet? Har kommissionen planer på att finansiera flera nyhetskanaler på andra europeiska språk i framtiden? Vilka argument kommer då att ligga till grund för de språk som blir aktuella?

Svar

(EN) I enlighet med budgetförordningen har reglerna för anbudsgivning (inklusive kriterier för uteslutande, urval och tilldelning) för inrättandet av den arabiska versionen av en internationell tv-nyhetskanal offentliggjorts i EUT⁽⁴⁴⁾, liksom även resultaten av förfarandet⁽⁴⁵⁾.

Det finns för närvarande inga planer på att inrätta tv-nyhetskanaler på något annat europeiskt språk.

*
* *

Fråga nr 74 från Sarah Ludford (H-0468/08)

Angående: Brittiska civila partnerskap om inte erkänns i Frankrike och vice versa

Enligt uppgifter från medborgare erkänns inte brittiska civila partnerskap av franska myndigheter som likvärdiga med äktenskap, och inte ens som likvärdiga med det franska registrerade partnerskapet PACS. Par som registrerats som civila partner i Storbritannien kan inte flytta till Frankrike och ingå pacs eftersom de behöver intyget "certificat de coutume" som säger att de inte redan är gifta eller ingått någon form av registrerat partnerskap i Storbritannien. Om en av partnerna avlider kommer de franska myndigheterna beskatta den överlevande partnern med 60 procent och han eller hon kommer inte ha några rättigheter enligt fransk lag. Om en fransk medborgare önskar ingå pacs med en brittisk medborgare vid den franska ambassaden i London, krävs inte något "certificat de coutume" även om de skulle ha ingått ett civilt partnerskap med varandra i Storbritannien. I artikel 25 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Frankrike och Förenade kungariket sägs att franska och brittiska medborgare inte ska behandlas annorlunda i skattehänseende om de befinner sig i samma situation.

Anser inte kommissionen att en sådan situation utgör ett hinder mot fri rörlighet för medborgare och deras familjer och att dessa olika krav avseende "certificat de coutume" och beskattningsregler utgör diskriminering

(44) EUT S 134-163977, den 14 juli 2007.

(45) EUT

på grund av sexuell läggning? Vad kommer kommissionen att göra för att rätta till denna situation? Kommer kommissionen att uppmana medlemsstater att säkerställa ömsesidigt erkännande av sådana partnerskap i syfte att säkerställa fri rörlighet för EU:s medborgare?

Svar

(EN) Ledamoten uppmärksammar kommissionen på svårigheterna med icke-erkännande från franska myndigheters sida av det brittiska registrerade partnerskapet, som motsvarighet till äktenskap, eller till PACS⁽⁴⁶⁾.

Ömsesidigt erkännande inom det familjerättsliga området är verkligen en prioriterad fråga för kommissionen. För närvarande utgör rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar⁽⁴⁷⁾ (den nya Bryssel II-förordningen) det huvudsakliga rättsliga instrumentet för hantering av ömsesidigt erkännande inom det familjerättsliga området. Denna förordning möjliggör ömsesidigt erkännande av vissa domar som gäller äktenskapsskillnad, hemskillnad eller upplösning av äktenskap.

Emellertid finns det ingen befintlig gemenskapslagstiftning som gäller erkännandet av äktenskap eller registrerat partnerskap mellan personer av samma kön inom hela EU. Följaktligen har kommissionen ingen behörighet att undersöka om det förekommer diskriminering mellan gifta par och par som ingått registrerat partnerskap.

Skillnader som noterats i vissa medlemsstater, som har att göra med det sätt på vilket de hanterar registrerade partnerskap som ingåtts i andra medlemsstater, och deras skatteeffekter, beror på en brist på enhetliga regler för erkännande av äktenskap och registrerat partnerskap inom EU.

Europeiska gemenskapen har ingen befogenhet att anta lagstiftning i frågor som gäller civilstånd, vilka har en direkt inverkan på EU-medborgarnas vardagsliv. Så länge som inga ytterligare befogenheter tilldelas gemenskapen, har kommissionen ingen rättslig grund för att agera inom detta område.

Emellertid har en jämförande undersökning av folkbokföringshandlingar inletts av kommissionen för att svara på behovet av ömsesidigt erkännande av dessa handlingar, vilket har föranletts av medborgarnas ökade rörlighet inom EU. Detta område regleras för närvarande av nationell lagstiftning och internationella konventioner. Målet med denna jämförande undersökning är att tillhandahålla en översyn av nationella lagar och rutiner inom detta område, att identifiera de praktiska problem som medborgarna möter och ange möjliga lösningar på dessa problem. Denna omfattande undersökning förväntas vara slutförd under 2008. Den kommer att ge kommissionen en bra grund för att bedöma olika åtgärder som skulle kunna vidtas på EU-nivå för att förbättra det ömsesidiga erkännandet av folkbokföringshandlingar. Målet är att rätta till det faktum att bristen på ömsesidigt erkännande leder till negativa personliga och ekonomiska konsekvenser för de berörda medborgarna.

*
* *

Fråga nr 75 från Dimitrios Papadimoulis (H-0473/08)

Angående: Företagsinterna transaktioner - skattemyndigheternas rättigheter

I de grekiska konsumenternas ögon har den inre marknaden inte lyckats med att helt harmonisera priserna, särskilt inte priserna på basprodukter. Sedan många år är konsumentprisindexet inte bara det högsta i EU-15, utan även klart högre än genomsnittet i EU. Det grekiska konsumentskyddsverket gjorde nyligen en undersökning av priserna på 86 allmänna basvaror på samma stormarknadskedja i Berlin och Thessaloniki. Undersökningen visade att priset för produkterna tillsammans på stormarknaden i Thessaloniki var 32,57 procent dyrare och att många produkter var dubbelt så dyra.

Vilka möjligheter har den grekiska regeringen att få ner priserna till EU-nivå när man inom ett och samma företag gör transaktioner som leder till en okontrollerad prissättning? Hur kan regeringen sätta stopp för att en sådan prissättning inom företaget? Kan de nationella skattemyndigheterna anse att företag lämnar falska

⁽⁴⁶⁾ Pacte Civil de Solidarité.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 338, 23.12.2003.

uppgifter om a) de utför företagsinterna transaktioner och b) de importerar basvaror och om prissättningen inte klart motsvarar priserna i andra medlemsstater?

Svar

(EN) Det främsta målet för EG:s konkurrenspolitik är att få marknaderna att fungera bättre till förmån för EU:s konsumenter. Kommissionen har ett nära samarbete med alla medlemsstaters nationella konkurrensmyndigheter när det gäller tillämpningen av EG:s konkurrensregler (inom ramen för rådets förordning 1/2003), för att säkra att marknaderna fungerar till konsumenternas fördel. Undersökningar inleds när de påstådda konkurrensbegränsande metoderna stärks av rättsliga och ekonomiska bevis.

Det måste dock noteras att prisskillnader mellan olika medlemsstater inte nödvändigtvis är kopplade till en bristande tillämpning av konkurrensreglerna. Faktiskt kan ett antal nyckelfaktorer ha en avsevärd inverkan på prisbildningen. De noterade prisskillnaderna kan bero på en kombination av faktorer på utbudssidan på EU-nivå och världsnivå (strukturell utveckling, klimatvillkor etc.) och pådrivande faktorer på efterfrågesidan (ökad global efterfrågan på varor, förändrade matvanor, tillväxt av nya marknader etc.) eller på strukturen hos medlemsstaternas detaljhandels- och distributionssektorer och hur dessa fungerar. Dessa faktorer inkluderar till exempel konsumenternas preferenser på de relevanta marknaderna, möjligheterna att handla med vissa varor/tjänster samt kostnadsfaktorer (kostnad för infrastruktur, mänskliga resurser etc.).

Nationella konkurrensmyndigheter har goda förutsättningar att hantera frågor som särskilt gäller hur detaljhandelssektorn och/eller livsmedelskedjan fungerar inom deras territorium. Särskilt kan effekten av stigande konsumentpriser mildras genom att man inom alla medlemsstaters detaljhandelssektorer säkrar en tillräcklig grad av konkurrens, samt genom att man minskar omotiverad reglering som kan begränsa konkurrensen och därigenom drabba konsumenterna.

EG:s konkurrensregler förbjuder avtal mellan konkurrerande företag i syfte att begränsa eller undanröja konkurrensen dem emellan, genom att fastställa priser, begränsa utbudet, dela marknaderna, tilldela kunder eller områden, använda sig av underhandsavtal eller en kombination av dessa särskilda typer av konkurrens. I den utsträckning som metoder som används inom företag tenderar att snedvrída konkurrensen (och särskilt priserna inom detaljhandeln) förbjuder konkurrensreglerna konkurrenshämmande affärsmetoder, som ett dominerande företag kan använda för att upprätthålla eller stärka sin ställning på marknaden. I detta sammanhang har bruket att ta ut ett pris som är för högt i förhållande till produkternas ekonomiska värde (överdriven/utnyttjande prissättning) fastställts som en form av missbruk av ställning.

Kommissionen fortsätter att övervaka utvecklingen av de relativa prisnivåerna. Konsumentprisernas nivå och prisskillnaden mellan medlemsstaterna kontrolleras också i den årliga resultatavlan för konsumentmarknaderna. Den första upplagan av resultatavlan offentliggjordes i början av 2008 och processen kommer att upprepas varje år. Vissa prisskillnader, särskilt när det gäller varor och tjänster utanför den konkurrensutsatta handeln, kan bero på inkomstskillnader mellan medlemsstaterna. Inte desto mindre kan speciellt stora skillnader mellan medlemsstaterna också betyda att det finns behov av ytterligare granskning.

Vid kommissionens översyn av den inre marknaden har man identifierat detaljhandeln som en av de sektorer som berättigar grundlig marknadsövervakning på grund av dess nyckelroll för konsument- och leverantörsmarknaden och dess aktuella grad av fragmentering. En uppföljningsrapport kommer att utarbetas för 2009 för att analysera de möjliga orsakerna till bristande tjänster för privatpersoner och mindre företag sett utifrån både konsumenters och leverantörers perspektiv.

Kommissionen antog ett meddelande om "De stigande livsmedelspriserna – Riktlinjer för EU:s agerande" den 20 maj 2008⁽⁴⁸⁾. I detta meddelande föreslås flera initiativ för att mildra effekterna av de stigande livsmedelspriserna i EU, nämligen att övervaka prisutvecklingen, justera den gemensamma jordbrukspolitik, agera till förmån för de minst gynnade personerna och undersöka hur livsmedelskedjan fungerar. Kommissionen kommer att tillsätta en arbetsgrupp som ska undersöka livsmedelskedjan, inklusive koncentration och marknadssegmentering inom EU:s sektorer för livsmedelshandel och livsmedelsdistribution.

*
* *

(48) http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/20080521_document_en.pdf

Fråga nr 76 från Jana Hybášková (H-0477/08)**Angående: TV-stationen al-Aqsas terrorist-sändningar via en europeisk satellitdistributör**

Hamas, som i september 2003 betecknades som en terroristorganisation av EU, har startat en TV-station vid namn al-Aqsa, med Hizbollahs TV-station al-Manar som förebild. Som flera tidningar rapporterat använder al-Aqsas barnprogram Disney-liknande figurer som uppmanar barn att bli självmordsbombare.

Känner kommissionen till att den europeiska satellitdistributören Eutelsat sänder al-Aqsas sändningar via Atlantic Bird 4, som den hyr ut till den jordanska satellitdistributören Noorsat? Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att hindra Eutelsat från att sända al-Aqsas tv-sändningar? Har kommissionen tagit upp frågan med Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) i Frankrike?

Fråga nr 77 från Frédérique Ries (H-0485/08)**Angående: Europeisk satellitkapacitet för terroristmediet Al-Aqsa**

I s i t t s v a r p å f r å g a <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2008-1666&language=SV> påpekade kommissionen att den delar oron inför den hets som sänds under en av medlemsstaternas jurisdiktion. För att hetsa till våld och hat och berättiga terrorismen använder Hamas' TV-station Al-Aqsa den europeiska satellitkapaciteten hos det franska företaget Eutelsats Atlantic Bird 4 som Eutelsat hyr ut till det jordanska satellit-TV-företaget Noorsat. Liksom i programmen från Hezbollahs TV-station Al-Manar förekommer det i Al-Aqsas program att barn klär ut sig till självmordsbombare och framställs som hjältar. I ett avsnitt uppträder den populära kaninfiguren Assud till försvar för martyrdöd och självmordsbombningar och säger att detta är det idealiska målet för varje barn som ringer till programmet. I ett annat avsnitt säger seriefiguren att han kommer att "bita och äta upp" alla danskar, eftersom en dansk tidning offentliggjort politiska skämtteckningar som de inte tyckt om. Kaninen Assud tar emot ett telefonsamtal till programmet från en som säger att "vi kommer att lyckas döda och mörda" skämttecknaren, vilket Assud helhjärtat samtycker till.

Vad planerar kommissionen för åtgärder för att hindra Al-Aqsa att sända med europeisk satellitkapacitet? Mot bakgrund av likheterna mellan "Al-Manar" och den hets till våld och terrorism som sänds på "Al-Aqsa" innebär inte detta ett brott mot artikel 3b ("uppmanar hat") i direktivet om audiovisuella tjänster utan gränser (direktiv 2007/65/EG⁽⁴⁹⁾) i dess ändrade lydelse, såsom fallet var med Al-Manar?

Gemensamt svar

(EN) Kommissionen delar ledamotens oro när det gäller program som uppmanar till hat och som faller under en av medlemsstaternas jurisdiktion. Kommissionen samarbetar aktivt med medlemsstaterna, och främjar samarbetet dem emellan, för att säkra en fullständig tillämpning av gemenskapsrätten inom detta särskilt känsliga område.

Genom artikel 22 a i direktiv 89/552/EEG förbjuds sändningar som uppmanar till hat på grundval av ras, kön, religion eller nationalitet. Det bör också beaktas att rätten till yttrandefrihet är en hörnsten i demokratiska och pluralistiska samhällen.

Kommissionen är medveten om att Al-Aqsa TV sänds via Atlantic Bird 4 som tillhör den Frankrikebaserade satellitdistributören Eutelsat. Emellertid har kommissionen hittills inte mottagit något formellt klagomål när det gäller de program som sänds av Al-Aqsa TV.

Där ett sändningsföretag utanför EU faller inom en medlemsstats jurisdiktion på grund av de kriterier som fastställts genom direktivet är det i första hand en uppgift för de nationella myndigheterna i fråga att se till att sändningar från detta sändningsföretag följer direktivets regler, och särskilt förbudet mot att uppmanar till hat grundat på ras, kön, religion eller nationalitet. Därför åligger det i första hand det franska tillsynsorganet, Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), att övervaka om de program som sänds av Al-Aqsa TV uppmanar till hat och att vidta lämpliga åtgärder. I motsats till fallet med tv-kanalen Al Manar finns det enligt CSA inte tillräckliga bevis för att berättiga ett totalt förbud för kanalen Al-Aqsa. Hittills har kommissionen inget skäl att ifrågasätta den bedömning som gjorts av CSA.

⁽⁴⁹⁾ EUT L 332, 18.12.2007, s. 27.

Särskilt mot bakgrund av de effekter som bedömningen från tillsynsmyndigheten i en medlemsstat kan ha på andra medlemsstater, har kommissionen vidtagit steg för att säkra ett produktivt och effektivt samarbete mellan medlemsstaternas tillsynsmyndigheter och tillhandahåller ett forum för informationsutbyte mellan tillsynsorgan. Kommissionen hänvisar särskilt till mötet i mars 2005 där kommissionsledamoten med ansvar för informationssamhälle och medier var ordförande, i samband med den franska tillsynsmyndighetens förbud mot Al Manars sändningar.

Kommissionen kommer att ta upp frågan om Al-Aqsa TV i samband med nästa möte med nationella tillsynsmyndigheter före sommaruppehållet 2008 och kommer därefter att informera ledamoten om resultatet av detta möte.

*
* *

Fråga nr 78 från Nickolay Mladenov (H-0480/08)

Angående: Resultatet av sammanträdet i underutskottet EU-Egypten om "politiska frågor: mänskliga rättigheter och demokrati" den 2 och 3 juni i fråga om Al-Manar

Handlingsplanen mellan EU och Egypten innefattar en skyldighet för Egypten att samarbeta för att bekämpa alla former av diskriminering, intolerans, rasism och främlingsfientlighet och framför allt uttalanden som innebär hets eller förtal utgående från religion, övertygelse, ras eller ursprung. Egyptens statsägda satellit Nilesat fortsätter att till Europa sända Hezbollahs satellitkanal Al-Manar och tillåter på det sättet att budskap om hat och terrorism kommer ut till Europa. Kommissionen framhöll i sitt svar på fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0246&language=SV>⁽⁵⁰⁾ att underutskottet för "politiska frågor: mänskliga rättigheter och demokrati" är rätta stället att ta upp frågor som har att göra med kampen mot rasism och främlingsfientlighet. Underutskottet sammanträdde i Bryssel den 2 och 3 juni.

Kan kommissionen berätta om, och i så fall hur då, frågan om Al-Manar tagits upp och vilka åtgärder man kommit överens om med Egypten beträffande Al-Manar och Egyptens åtagande att, enligt handlingsplanen mellan EU och Egypten, bekämpa diskriminering, intolerans, rasism och främlingsfientlighet?

Fråga nr 79 från Rumiana Jeleva (H-0491/08)

Angående: Resultatet av sammanträdet i underutskottet EU-Egypten om "politiska frågor: mänskliga rättigheter och demokrati" den 2 och 3 juni i fråga om Al-Manar

Handlingsplanen mellan EU och Egypten innefattar en skyldighet för Egypten att samarbeta för att bekämpa alla former av diskriminering, intolerans, rasism och främlingsfientlighet och framför allt uttalanden som innebär hets eller förtal utgående från religion, övertygelse, ras eller ursprung. Egyptens statsägda satellit Nilesat fortsätter att till Europa sända Hezbollahs satellitkanal Al-Manar och tillåter på det sättet att budskap om hat och terrorism kommer ut till Europa. Kommissionen framhöll i sitt svar på fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0246&language=SV>⁽⁵¹⁾ att underutskottet för "politiska frågor: mänskliga rättigheter och demokrati" är rätta stället att ta upp frågor som har att göra med kampen mot rasism och främlingsfientlighet. Underutskottet sammanträdde i Bryssel den 2 och 3 juni.

Kan kommissionen berätta om, och i så fall hur då, frågan om Al-Manar tagits upp och vilka åtgärder man kommit överens om med Egypten beträffande Al-Manar och Egyptens åtagande att, enligt handlingsplanen mellan EU och Egypten, bekämpa diskriminering, intolerans, rasism och främlingsfientlighet?

Gemensamt svar

(EN) Sammankallandet av det första underutskottet i politiska frågor någonsin var ett stort steg mot att fördjupa de politiska förbindelserna med Egypten och mot att bygga förtroende för den politiska dialogprocess genom vilken kommissionen också kommer att ta upp frågor av gemensamt intresse på ett konstruktivt sätt grundat på ömsesidig tillit och respekt.

⁽⁵⁰⁾ Skriftligt svar av den 22.4.2008.

⁽⁵¹⁾ Skriftligt svar av den 22.4.2008.

Kommissionen delar ledamotens farhågor om att det material som sänds av nämnda tv-station skulle kunna uppmuntra hat. Underutskottet om politiska frågor med Egypten är en mycket lämplig mekanism för att ta upp frågor som gäller kampen mot rasism, främlingsfientlighet och intolerans. Detta inkluderar strävan i den gemensamma handlingsplanen för EU och Egypten att stärka mediernas roll i kampen mot främlingsfientlighet och diskriminering på grundval av religiös tro eller kultur och att uppmuntra medierna att ta sitt ansvar i detta hänseende.

Emellertid, mot bakgrund av de många övriga brådskande frågorna om politik och mänskliga rättigheter som behövde behandlas, samt EU:s överenskomna prioriteringar för denna dialog, beslutades det tillsammans med medlemsstaterna att frågan om uppmuntran till hat via medierna inte skulle diskuteras i detta första möte i underutskottet.

Kommissionen fortsätter naturligtvis att noga följa denna fråga och kan ta upp den vid ett annat tillfälle inom ramen för EU:s regelbundna politiska dialog med Egypten.

*
* *

Fråga nr 80 från Costas Botopoulos (H-0481/08)

Angående: Besök i Grekland av en Eurostat-delegation

I första veckan i juni kontaktade Pasocs ekonomiska talesman, Louka Katseli, Eurostats generaldirektör och bad att det skulle organiseras ett möte i Grekland mellan den besökande Eurostat-delegationen och företrädare för det huvudsakliga oppositionspartiet för att informera dessa om Eurostats bedömning av den ekonomiska situationen i Grekland. Eurostat-delegationen avböjde förslaget om detta möte med skälet att besöket uteslutande var av teknisk art och att sådana kontakter enbart skulle äga rum med företrädare för regeringen.

Stöder kommissionen Eurostats vägran att anordna ett möte med företrädare för det huvudsakliga oppositionspartiet?

Är de angivna skälen grundade på kommissionens särskilda regler och praxis?

Anser kommissionen att man genom att tillämpa denna praxis aktivt främjar målet om insyn och lika tillgång till information för alla politiska partier och därmed alla EU-medborgare?

Svar

(EN) Kommissionen (Eurostat) genomför regelbundet dialogbesök och metodiska besök i medlemsstater för att med relevanta myndigheter i medlemsstaten diskutera viktiga frågor som gäller kvaliteten på statistiken över rapporterade underskott och skulder. Dessa besök äger rum i samband med genomförandet av rådets förordning 3605/93, senast ändrad genom rådet förordning 2103/2005. En rapport om dessa diskussioner görs tillgänglig på Eurostats webbplats i sinom tid, i enlighet med ovannämnda rådsförordning.

När det gäller det besök i Grekland som planerats för 2008, kan kommissionen (Eurostat) bekräfta att den kontaktades den 3 juni 2008 av en företrädare för Panhelleniska socialistiska rörelsen (PASOK) med en begäran om att detta politiska parti skulle delta i mötena med de grekiska myndigheterna under dialogbesöket.

De relevanta avdelningarna inom kommissionen (Eurostat) informerade denne företrädare att sammansättningen av den medlemsstatsdelegation som medverkar vid denna form av möten beslutas av den relevanta medlemsstatens myndigheter.

I detta sammanhang bekräftar kommissionen (Eurostat) att den helt följer principerna om öppenhet och lika tillgång till information för alla EU-medborgare, i enlighet med befintliga regler för dessa frågor. Kommissionen (Eurostat) kan garantera att alla inblandade parter ges möjlighet att höras på tillbörligt sätt.

*
* *

Fråga nr 81 från Bogusław Sonik (H-0482/08)

Angående: Hälsobestämmelser för animaliska biprodukter

Vem har enligt gemenskapslagstiftningen ansvaret inom ett av EU:s medlemsländer (Polen) för att farligt kategori 1-material, till exempel kött- och benmjöl (såsom animalisk biprodukt härrörande från användningen av kadaver av tamdjur och vilda djur), avskiljs och för att förbränningsanläggningarna fungerar i enlighet

med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002⁽⁵²⁾ av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel och med Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG⁽⁵³⁾ av den 4 december 2000 om förbränning av avfall? Kan kommissionen tala om vad som exakt avses med begreppet "behörig myndighet" som använts i rättsakterna?

Hur anser kommissionen att förbränningsanläggningarna för kött- och benmjöl (avfall av typ kategori 1-material) i Polen fungerat under perioden 2005–2007 och hur ser situationen på detta område ut i dag?

Svar

(EN) Genom förordning (EG) nr 1774/2002⁽⁵⁴⁾ fastställs en omfattande ram för insamling och bortskaffande av animaliska biprodukter som inte är avsedda för mänsklig konsumtion. Enligt förordningen får bortskaffandet av animaliska biprodukter av kategori 1 äga rum vid en godkänd förbränningsanläggning som drivs i enlighet med direktivet om avfallsförbränning.

Varje medlemsstat måste ha inrättat ett system för bortskaffande som har kapacitet att hantera den mängd av animaliska biprodukter som uppkommer inom dess territorium.

Operatörer av förbränningsanläggningar måste respektera gällande rättsliga krav, och de är föremål för officiella kontroller från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

I förordningen om animaliska biprodukter definieras som behörig myndighet den centrala myndighet i en medlemsstat eller annan myndighet till vilken behörigheten att säkra förordningens efterlevnad har delegerats.

I direktivet om avfallsförbränning definieras inte den behöriga myndigheten men några av dess uppgifter beskrivs. I direktivet krävs att behöriga myndigheter bedömer ansökningarna om tillstånd för att driva avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar. De behöriga myndigheterna är ansvariga för att bevilja tillstånd inklusive åtgärder för att säkra att direktivets krav uppfylls och att regelbundet ompröva och vid behov uppdatera tillståndsvillkor. Behöriga myndigheter ska också vidta åtgärder för att säkra efterlevnaden om anläggningen inte följer tillståndsvillkoren, särskilt i fråga om de gränser för utsläpp som fastställs i direktivet.

Det är alltså upp till medlemsstaterna att fastställa vilka myndigheter som är ansvariga för ett korrekt genomförande av gemenskapsrätten på deras territorium.

Sedan 2005 har kommissionens veterinärbesiktningsenhet genomfört två besök i Polen för att utvärdera de åtgärder som vidtagits av polska myndigheter för korrekt genomdrivande av reglerna om animaliska biprodukter. Vid deras andra besök i april 2007 bedömde man att åtgärderna för korrekt bortskaffande av animaliska biprodukter av kategori 1 på det hela taget var tillfredsställande.

*

* *

Fråga nr 82 från Yiannakis Matsis (H-0487/08)

Angående: Åtgärder mot och med anledning av allt högre levnadskostnader

Att levnadskostnaderna galopperar i höjden (inflationen) och att oljepriset och spannmålspriserna samtidigt fortsätter att öka så rejält är mycket oroväckande. Oroväckande är också det faktum att vidtagandet av tillräckliga åtgärder till förmån för medborgarna i EU och medlemsstaternas ekonomier är så kraftlöst. Vilka är EU:s riktlinjer för att, tillsammans med medlemsstaterna, tackla de galopperande prisstegringarna avseende olja, spannmål och andra levnadskostnader? Existerar det någon planering av konkreta åtgärder, och om så är fallet – vilka är då dessa åtgärder och exakt vad omfattar de?

⁽⁵²⁾ EGT L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽⁵³⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁵⁴⁾ EGT L 273, 10.10.2002.

Fråga nr 83 från Laima Liucija Andrikiene (H-0515/08)**Angående: EU:s strategi inför de nya utmaningarna med stigande bränsle- och livsmedelspriser**

EU och resten av världen befinner sig i en allvarlig livsmedels- och bränslekris. Har kommissionen någon strategi för hanteringen av de nya utmaningarna med stigande bränsle- och livsmedelspriser i EU och resten av världen? Hur påverkar denna utveckling genomförandet av Lissabonstrategin i EU?

Gemensamt svar

(EN) Kommissionens svar på stigande livsmedelspriser och oljepriser har framställts i två meddelanden under den senaste tiden, vilka var vägledande för diskussionerna med medlemsstaterna vid ett möte i Europeiska rådet den 19–20 juni 2008. Kommissionen skulle vilja framhålla Europeiska rådets stöd för kommissionens strategi.

De stigande oljepriserna är i stor utsträckning en följd av omfattande strukturella förändringar i den globala ekonomin. Vi rör oss bort från en period med billig och lättillgänglig olja. Denna trend är oundviklig och gäller allmänt och globalt. Detta kräver en klar distinktion mellan kortsiktiga åtgärder för att mildra problemen för utsatta samhällssektorer, och åtgärder på längre sikt för att beledsaga och främja övergången till en kolsnål ekonomi.

Regeringar i konsumentländerna, och i tilltagande grad i producentländerna, har föga möjlighet att påverka priserna på de globala oljemarknaderna på kort sikt. Politiska påtryckningar från medborgare och företag inriktas därför på stöd för att utsatta grupper ska ha råd med energi under en tid med stigande priser. En balans krävs för att se till att målinriktat, tidsbegränsat stöd till de utsatta inte sänder ut en signal till leverantörer att skattebetalarna är beredda att absorbera prisökningar, i stället för att dessa förs vidare till konsumenterna. Det är lika viktigt att se till att det incitament som ges genom det höga priset att spara och förändra vår energiförbrukning når alla användare, samtidigt som kompletterande politiska åtgärder bör fokusera på förbättringar inom energibesparingar och energieffektivitet. Därför är det nödvändigt att undvika skatteåtgärder eller andra offentliga ingrepp som skulle kunna ha snedvridande effekter. Dessa hindrar de ekonomiska aktörerna att göra de nödvändiga justeringarna.

Det är också viktigt att förbättra samarbetet mellan oljeproducerande och oljekonsumerande länder för att förtydliga hur marknaden fungerar och undvika framtida prisvolatilitet. Exemplet med det toppmöte som nyligen hölls i Jeddah bör följas upp. Samtidigt kommer våra pågående dialoger med viktiga leverantörer såsom Ryssland, Norge och OPEC⁽⁵⁵⁾ att stärkas. Ökad öppenhet när det gäller oljelager skulle också kunna hjälpa. I detta avseende kommer kommissionen att fortsätta undersöka möjligheten att garantera offentlig tillgång till information om kommersiella lager och kommer att lägga fram ett förslag om översyn av befintlig gemenskapslagstiftning om nödlager senast i slutet av året.

Liksom Europeiska rådet bekräftade, är det passande svaret på höga oljepriser en strukturell förskjutning i EU:s energisystem mot rena energiformer och en mer effektiv energianvändning. Kommissionens förslag av den 23 januari 2008 om klimat- och energipaketet behandlar en förskjutning mot en kolsnål ekonomi. Detta kommer att minska EU:s energiimport och göra EU mindre sårbart för marknadsfluktuationer. Mot bakgrund av det stigande energipriset är fördelarna med klimat- och energipaketet tydligare än någonsin och dess antagande är därför en prioritering för kommissionen som bör delas av parlamentet och av medlemsstaterna.

EU bör ta utmaningen med energieffektivitet mer på allvar om vi vill uppnå målet att spara 20 procent av energikonsumtionen senast 2020. Kommissionen kommer att fortsätta verka för fullt genomförande av den befintliga handlingsplanen för energieffektivitet i medlemsstaterna. Senare under 2008 kommer kommissionen att lägga fram ett förslag om omarbetningen av direktivet om byggnaders energiprestanda.

När det gäller livsmedelspriserna har EU redan agerat. EU upphävde tillfälligt skyldigheten att sätta av 10 procent av den odlingsbara marken för 2008 års skörd, ökade mjölkkvoterna med 2 procent och upphävde tillfälligt importtullarna för de flesta sädesslag. Den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken gör det möjligt för våra jordbrukare att mer och mer basera sina produktionsbeslut på marknadens signaler snarare än på var de får högst stödbelopp. Detta beror på att stöden i allt högre grad är frikopplade från produktionen. Genom hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken kommer man att i ännu högre utsträckning ta bort begränsningarna för jordbrukare så att de kan reagera flexibelt på en växande efterfrågan. Man kommer

(55) Organisation of the Petroleum Exporting Countries

att permanent ta bort arealuttagen, ytterligare minska rollen för marknadsingripande, och gradvis fasa ut mjölkkvoterna fram till 2015. De flesta kvarvarande produktionskopplade stöden kommer att frikopplas från produktionen, så att jordbrukare i stor utsträckning är fria att producera vad marknaden efterfrågar.

Tre specifika åtgärder bör särskilt nämnas. För det första kommer kommissionen snart att lägga fram ett förslag om en förordning för att inrätta ett snabbinsatsinstrument mot livsmedelspriskrisen i utvecklingsländer. Kommissionen planerar ett tidsbegränsat instrument som skulle vara nära relaterat till jordbruksproduktionen i de hårdast drabbade länderna. Detta kommer att utnyttja oanvända resurser i jordbruksbudgeten för att stimulera inhemskt odlad produktion i utvecklingsländerna. För det andra, för att behandla problemen hos de mest utsatta personerna inom EU, kommer kommissionen att föreslå en förordning för översyn av programmet för livsmedelsbistånd i syfte att öka den tillgängliga finansieringen. Målet är att öka stödet, att se till att det riktar sig mot de mest behövande, och att se till att den rätta kombinationen av varor täcks in. För det tredje kommer kommissionen att göra en undersökning av livsmedelskedjan, övervaka prisutvecklingen och ytterligare analysera den råvarurelaterade utvecklingen på finansmarknaderna.

När det gäller genomförandet av Lissabonstrategin vill kommissionen påminna om att den i sin senaste rapport om strategin noterade den roll som spelas av förnybar energi, kolsnåla och resurseffektiva produkter, tjänster och teknik. De ökade oljepriserna visar att det ligger i EU:s ekonomiska intresse att genomföra förskjutningen mot en kolsnål ekonomi.

*
* *

Fråga nr 84 från Jens Holm (H-0488/08)

Angående: Utövande av den politiska oppositionen i Colombia

Söndagen den 31 maj angrep president Uribe senator Alexander López i mycket hårda ordalag och kallade honom och andra politiker som är verksamma inom den sociala rörelsen för "politiker som har ruinerat Emcali och som har utfört terroristhandlingar i Cali med stöd av ELN och FARC" och "politiker som hetsar till klasshat".

Samtidigt är den allmänne åklagaren, som tidigare var biträdande minister i president Uribes regering, i färd med att lämna in en stämningsansökan mot flera parlamentsledamöter, senatorer och kända motståndare mot Colombias regering, vilka enligt uppgifter som hittats i gerillachefen Raúl Reyes dator ska ha samröre med FARC. Enligt uppgifter från Interpol manipulerade Colombias underrättelsetjänst denna dator mellan den 1-3 mars 2008.

Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit för att garantera att man i Colombia fortfarande kan utöva en viss politisk opposition och åtnjuta en viss yttrandefrihet? Vilka åtgärder har kommissionen vidtagit sedan offentliggörandet av ordförandelandet Sloveniens förklaring om Colombia, i vilken man hänvisar till mord på människorättsaktivister, däribland personer som deltar i program som finansieras av EU?

Svar

(EN) Kommissionen följer noga situationen i Colombia och delar ledamotens oro över den politiska polariseringen i landet och dess återverkningar för hur landets demokratiska system fungerar.

Colombias demokrati är en av de äldsta och bäst förankrade i Latinamerika. Trots president Uribes mycket höga popularitetssiffror och hans parlamentariska majoritet, har den politiska oppositionen, som särskilt företräds av det liberala partiet och "Polo Democrático Alternativo", en stark representation i den colombianska kongressen, och styr ett antal län och kommuner, bland annat staden Bogotá. Oppositionens röster är också starka i medierna, där de företräds av inflytelserika tidskrifter såsom "El Nuevo Siglo" and "Semana".

Kommissionen anser att kopplingarna mellan politiker och tjänstemän och Colombias väpnade grupper direkt drabbar landets demokrati. Det är därför väsentligt att sådana kopplingar, vare sig med tidigare paramilitära styrkor, för vilket över 60 parlamentsledamöter redan har åtalats, eller med gerillagrupper, utreds grundligt och leder till lämpliga påföljder. Detta är en uppgift som bör utföras av Colombias rättsliga myndigheter, som agerar utifrån sitt konstitutionellt garanterade oberoende och i fullständig opartiskhet och neutralitet.

Samtidigt som åsiktsfriheten garanteras av Colombias konstitution begränsas dess praktiska tillämpning av hoten och attackerna mot journalister och människorättsaktivister. Trots regeringens ansträngningar och följande förbättringar, förblir Colombia ett av de farligaste länderna i världen för dessa grupper. Det har

förekommit en ny våg av hot och angrepp sedan början av 2008, vilket är mycket bekymmersamt, inte minst eftersom det bland annat har påverkat ett antal personer med nära koppling till EU:s samarbetsprogram i Colombia, särskilt de EG-finansierade "fredslaboratorierna" som är verksamma i Magdalena Medio och i andra regioner.

Kommissionen har regelbundet uttryckt sin oro i förhållande till Colombias regering. Hoten och attackerna mot människorättsaktivister har varit föremål för en åtgärd nyligen från EU-trojkans ambassadörer i Bogotá, och behandlades i den förklaring från EU:s ordförandeskap som ledamoten hänvisar till, som utfärdades den 19 maj 2008. De togs också upp av kommissionens generaldirektör för yttre förbindelser när han besökte Colombia i mitten av maj 2008.

Efter förklaringen har EU:s beskickningschefer i Bogotá genomfört ett besök till Magdalena Medio, under vilket de mötte människorättsaktivister, lokala ledare och företrädare för civilsamhället och uttryckte EU:s stöd för det arbete som utförs av personerna och organisationerna i fråga samt EU:s solidaritet inför de hot som de har mottagit. Liknande möten har också ägt rum i Bogotá.

För att bidra till att skydda personer som arbetar på gräsrotsnivå har kommissionens delegation i Bogotá organiserat ett möte med företrädare för EG-finansierade projekt och EG:s regionala säkerhetsansvarige, där rekommendationer framfördes i samband med projektarbetares säkerhet. Fredslaboratoriet i Magdalena Medio har också vidtagit några förebyggande åtgärder, inklusive ett tillfälligt avlägsnande av projektledare och experter från södra Bolívar-regionen.

Kommissionen kommer att fortsätta stödja människorättsförsvarare genom sina samarbetsprogram. Kommissionen stöder bland annat journalism på regional nivå genom sina fredslaboratorier. På nationell nivå medfinansierar den ett symboliskt alternativt tv-program (Contravía, som leds av den kände journalisten Hollman Morris, som nyligen har utsatts för dödshot). EG stöder också rättsväsendets arbete, genom några storskaliga verksamheter som syftar till att stärka riksåklagarämbetets och högsta domstolens kapacitet, med målsättningen att stödja dem i hanteringen av de mål som gäller offer för Colombias inre konflikt.

*
* *

Fråga nr 85 från Dimitar Stoyanov (H-0492/08)

Angående: Politiska påtryckningar på Bulgariens rättsväsende i samband med rådets beslut 2007/848

Den 28 december 2006 beslutade Bulgariens ministerråd att avsluta anbudsförfarandet för kartläggningen av naturresurserna vid Svarta havets kontinentalsockel. Anledningen till detta är att kandidaten Melrose Resources SARL, Luxemburg, överträtt bestämmelserna. Ett år tidigare, den 6 december 2007, hade rådet antagit beslut 2007/848 och gav då företaget Melrose Resources i uppdrag att genomföra kartläggningen. Beslutet innebar en överträdelse av det officiella förfarandet, vilket, liksom ministerrådets inkonsekventa agerande, ger anledning att misstänka korruption bland de ledande beslutsfattarna. Denna misstanke förstärks av Bulgariens högsta förvaltningsdomstols och åklagarmyndighetens agerande. Högsta förvaltningsdomstolen vägrar att ta fram bevis mot ministerrådet. Den verkliga orsaken till detta är politiska påtryckningar. Trots att åklagarmyndigheten hade lagt fram uppgifter som tydde på en straffbar handling, lade den ned domstolsförfarandet utan förundersökning.

Vilka åtgärder kommer kommissionen att vidta för att genomföra en brådskande undersökning i samband med detta skandalösa fall av godtycklighet i förvaltningen och en domstolsinstans som vägrar att fylla sin funktion?

Svar

(EN) På grundval av ledamotens fråga förefaller det som om kontraktet i fråga gäller utforskande av naturresurser. Enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster, omfattar detta direktiv kontrakt för verksamhet som gäller utnyttjandet av ett geografiskt område "för att undersöka förekomsten av eller utvinna olja, gas, kol eller andra fasta bränslen".

Utifrån ledamotens fråga verkar det dock som om tilldelningsförfarandet i fråga redan pågick 2006, dvs. före Bulgariens anslutning till EU. Mot bakgrund av den information som tillhandahållits upphävdes förfarandet endast tillfälligt i december 2006 och det finns inget som antyder att förfarandet officiellt slutfördes eller upphörde. Kontraktet tilldelades senare, den 6 december 2007. Eftersom förfarandet redan var pågående före Bulgariens anslutning till EU gäller EG-direktivet om offentlig upphandling inte för detta.

*
* *

Fråga nr 86 från Struan Stevenson (H-0495/08)**Angående: Luftfartssäkerhet och flygplatser i tredjeland**

De transitpassagerare på flygplatser inom EU/EES som är på väg hem från ett tredjeland riskerar fortfarande att de drycker som de handlat tullfritt beslagtas.

I juli 2007 antogs förordning (EG) nr 915/⁽⁵⁶⁾ för att sätta stopp för detta fiasko. Ett stort antal länder utanför EU ansökte enligt denna förordning om en bedömning av säkerhetsstandarderna vid deras flygplatser och om ett godkännande av den behöriga myndigheten inom EU i de fall säkerheten uppfyllde erforderade krav.

Varför har bara ett land godkänts ett år efter att förordningen antogs? Avser kommissionen att vidta någon åtgärd för att underlätta ett snabbt godkännande av fler länder?

Fråga nr 88 från James Nicholson (H-0497/08)**Angående: Skattefria inköp**

Den fortsatta konfiskeringen av skattefria inköp från flygresenärer som transiterar genom flygplatser inom EU/EES på väg hem från ett tredjeland åsamkar den skattefria försäljningen och leverantörer av skattefria produkter stor skada. Flygresenärer vill inte köpa skattefria produkter i rädsla för att dessa ska konfiskeras.

Införandet av förordning (EG) nr 915/⁽⁵⁷⁾ i juli 2007 skulle lösa detta problem. Många tredjeländer har med hänvisning till denna förordning begärt att flygresenärer ska kunna inhandla skattefria varor i deras butiker för skattefri försäljning utan att behöva vara rädda för konfiskering.

Flygplatssäkerheten i många av de tredjeländer som lämnat en begäran är minst lika sträng, och i vissa fall strängare, än vid flygplatser inom EU. Hur kommer det sig då att bara ett enda land fått sin begäran godkänd under det senaste året?

Gemensamt svar

(EN) Såsom förklarades i svaret till parlamentsfrågan H-0022/08 från Jim Nicholson⁽⁵⁸⁾ utvecklade kommissionen, genom kommissionens förordning (EG) nr 915/2007⁽⁵⁹⁾, ett sätt att uppnå likvärdighet för säkerhetsåtgärder för vätskor, aerosoler och geler som sålts på tredjeländers flygplatser, vilket skulle möjliggöra undantag från konfiskering vid säkerhetskontrollerna i gemenskapens flytplatser.

Sedan ikraftträdandet av förordning nr 915/2007 har ett antal tredjeländer uttryckt ett intresse av att få ett undantag från gemenskapens allmänna regler om vätskor, aerosoler och geler.

Hittills har ett sådant undantag endast beviljats för Singapore. Kommissionen delar ledamotens besvikelse över att fler flygplatser i tredjeländer inte har beviljats undantag. Emellertid har det hittills varit omöjligt för kommissionen att bevilja några fler undantag för flygplatser i andra tredjeländer, eftersom ingen ännu har tillhandahållit all den information som krävs för att uppfylla verifikationsprocessen.

Hur fort processen med att konstatera likvärdighet för säkerheten vid tredjeländers flygplatser går avgörs i stor utsträckning av tredjelandet självt. För att likvärdighet ska konstateras måste de uppvisa att deras säkerhetsstandarder är likvärdiga, vilket inkluderar en analys av den nationella lagstiftningen och annan relevant information. Dessutom ska de tillämpa de rekommenderade riktlinjerna för säkerhetskontroller från Internationella civila luftfartsorganisationen för kontroll av vätskor, geler och aerosoler och använda garantiförseglade påsar för vätskor som säljs på flygplatserna. Efter analysen av informationen kan kommissionen komplettera denna med hjälp av en inspektion.

⁽⁵⁶⁾ EUT L 200, 1.8.2007, s. 3.

⁽⁵⁷⁾ EUT L 200, 1.8.2007, s.3.

⁽⁵⁸⁾ Skriftligt svar av den 19 februari 2008.

⁽⁵⁹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 915/2007 av den 31 July 2007 om ändring av förordning (EG) nr 622/2003 om åtgärder för att genomföra gemensamma grundläggande standarder avseende luftfartsskydd (Text av betydelse för EES), EUT L 200, 1.8.2007.

Medan många tredjeländer har uttryckt ett intresse för att få sina flygplatser tillagda på förteckningen över untantagna flygplatser är det få som har tillhandahållit denna information för att styrka sitt ärende. I vissa fall har man tyvärr inte infört garantiförseglade påsar i flygplatsbutikerna.

För att påskynda det hela har kommissionen klargjort för berörda tredjeländer att det är av högsta vikt att de tillhandahåller den nödvändiga informationen och/eller garantier för säkerhetsstrukturen vid deras flygplatser, och att dessa faktorer annars har en negativ effekt på hur snabbt behandlingen går.

*
* *

Fråga nr 87 från Frieda Brepoels (H-0496/08)

Angående: Uppvärdering av förbindelserna mellan EU och Israel

Associeringsrådet beslutade den 16 juni 2008 att uppvärdera förbindelserna mellan EU och Israel med målen att åstadkomma en förstärkt politisk dialog, mer ekonomiskt samarbete, en betydelsefull integrering i gemenskapens inre marknad och ett samarbete på området för rättsliga och inrikes frågor. Kommissionsledamot Ferrero-Waldner medgav i pressen att texten medvetet hållits vag. En delegation från Europaparlamentet, som i början av juni besökte området, var enhälligt av den åsikten att man på grund av den ihållande konflikten i nuläget inte kan genomföra någon uppvärdering. Gazaremsan är fortfarande ett utomhusfängelse. Israel fortsätter med att bygga ut bosättningar. Byggandet av muren fortskrider. Europaparlamentets talman skrev den 29 maj 2008 till kommissionsledamoten och bad om information till och samråd med parlamentet om eventuella EU-förslag i associeringsrådet. Hittills har ingenting sådant skett.

Anser kommissionen att parlamentet inte bör rådfrågas på förhand? Om svaret är ja, varför inte? När kommer detta att ske? Varför hölls texten avsiktligt vag? Vad står det exakt i texten, och vilka mål har EU med denna uppvärdering? På vilka områden och i vilken utsträckning ska förbindelserna med Israel uppvärderas? När kommer denna nya överenskommelse att träda i kraft? Anser kommissionen inte att EU på detta sätt gör sig av med ett viktigt påtryckningsmedel för att påverka fredsförhandlingarna? Varför har man inte på minsta vis skapat en länk till den pågående fredsprocessen?

Svar

(EN) Låt kommissionen börja med att beskriva vad som beslutades den 16 juni 2008 vid associeringsrådets möte: Ett partnerland, och ett av de mest avancerade partnerländerna i vårt grannskap, har sökt ett närmare samarbete med EU.

I sitt meddelande om den europeiska grannskapspolitiken till parlamentet och rådet i april 2008 förklarade kommissionen sin ståndpunkt när det gäller utvecklingen av mer intensiva och produktiva förbindelser med våra partner inom grannskapspolitiken, på grundval av principen om differentiering, och nämnde Israel som ett av föregångsländerna inom den europeiska grannskapspolitiken. All ytterligare utveckling i de bilaterala förbindelserna med Israel kommer att ske inom ramen för denna europeiska grannskapspolitik.

Ministrarna uppgav i sitt uttalande av den 16 juni 2008 – vilket är ett offentligt dokument – att utvecklingen av förbindelserna med Israel ska ses i samband med fredsprocessen i Mellanöstern.

Associeringsrådet med Israel såg den 16 juni 2008 inledningen på en process. Denna process leder inte till någon ny form av associering utan kommer att grundas på vårt befintliga Europa–Medelhavsavtal om upprättande av en associering med Israel.

EU och Israel har identifierat områden av ömsesidigt intresse för ett fördjupat samarbete, vilka finns upptagna i EU:s uttalande. Diskussioner om dessa kommer att äga rum under de kommande månaderna. Förhandlingarna har ännu inte inletts. Kommissionen är beredd att hålla parlamentet informerat om eventuella framsteg som görs inom de områden som faller inom vår behörighet.

*
* *

Fråga nr 89 från Ryszard Czarnecki (H-0499/08)**Angående: Extremistiska Khalistani-gruppers manipulering**

Europaparlamentet och Europeiska unionens medlemsstater har alltid talat för mänskliga rättigheter och demokrati. Har Europeiska kommissionen varnat medlemsstaterna för att låta sig manipuleras av extremistiska Khalistani-grupper, som är kända för att tidigare ha gripit till våld för att uppnå sina mål under en täckmantel av mänskliga rättigheter och självbestämmanderätt?

Fråga nr 90 från Leopold Józef Rutowicz (H-0520/08)**Angående: Extremisters verksamhet i Europa**

Är kommissionen medveten om att extremister i Europa försöker att återuppliva Khalistan-rörelsen för att uppnå ett självständigt hemland för sikher och dela upp Indien med våldsamma medel? Om ja, vilka åtgärder har kommissionen vidtagit eller avser kommissionen att vidta för att få Europeiska unionens medlemsstater att förhindra sådana verksamheter?

Gemensamt svar

(EN) Frågan om terrorism i samband med Khalistan-rörelsen, som eftersträvar en självständig sikhisk nation (Khalistan), behöver först ses i det bredare perspektivet av Punjabs politiska historia under senare år. Den indiska delstaten Punjab, som under 15 år drabbades av våld på grund av sikhiska separatister under 1980-talet, återgick till normala förhållanden efter att rörelsen framgångsrikt kunde hanteras i mitten av 1990-talet. Efter åratal av direktstyre från New Dehli återupptogs den demokratiska processen framgångsrikt med en demokratiskt vald regering 1997. Det senaste delstatsvalet 2007 ledde till att partiet Akali Dal (som uteslutande företräder sikhernas intressen) åter blev det styrande partiet.

Det har förekommit olika pressrapporter som anger att ett kvarvarande nätverk av terrorism fortsätter att existera, särskilt utanför Indien, vilket delvis kan förklara att sikhiska militanta personer lyckades utlösa en bomb i en biograf i Ludhiana (sju döda, inklusive ett 10-årigt barn, och 40 skadade) den 14 oktober 2007. Kommissionens analys är dock att den ideologi som var drivkraft för ett och ett halvt årtionde av terrorism i Punjab har avvisats av befolkningen.

Som svar på ledamotens fråga, tror kommissionen att det bästa sättet att varna medlemsstaterna för risken av att utnyttjas av extremistiska Khalistan-grupper är att uppmana dem att noga följa EU:s och Indiens gemensamma ansträngningar i kampen mot terrorismen och att stödja möten mellan EU:s arbetsgrupp mot terrorism och indiska experter samt indiska förfrågningar om att öka samarbetet med Europol.

*
* *

Fråga nr 91 från Wiesław Stefan Kuc (H-0504/08)**Angående: Återvinning av tillverkningsavfall**

Under de senaste åren har ett ökande antal statligt ägda industrianläggningar kommit i privat ägo, särskilt i de nya medlemsstaterna. Tyvärr har ingen ägnat någon tanke åt vad som ska ske med det tillverkningsavfall som har lämnats kvar. Avfallet utgör ett allvarligt hot mot miljön och folkhälsan. I de flesta fall har de nya ägarna, sedan de köpt anläggningen, inte tillräckligt med pengar för att återvinna (destruera) det kvarlämnade avfallet, och det finns inga statliga medel tillgängliga för detta syfte. Eftersom det saknas nationell lagstiftning om avfall och de kostnader som är förknippade med destruktion av avfallet är så stora, så sitter ägarna helt enkelt med armarna i kors. Om detta får fortgå kan det om några år vara alltför besvärligt att få läget under kontroll.

Avser kommissionen att vidta några åtgärder i denna fråga?

Svar

(EN) Hanteringen av avfall, inklusive tillverkningsavfall, måste följa bestämmelserna i den relevanta gemenskapslagstiftningen, särskilt direktiv 2006/12/EG om avfall⁽⁶⁰⁾. Enligt detta direktiv ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att avfallet återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att processer eller metoder används som kan skada miljön. Särskilt måste avfallsåtervinning och

⁽⁶⁰⁾ EUT L 114, 27.4.2006.

bortskaffande av avfall utföras utan risk för vatten, luft, jord eller växter och djur, utan att medföra olägenheter genom buller eller lukt, och utan att negativt påverka landskapet och områden av särskilt intresse. I detta direktiv specificeras att kostnaden för bortskaffande av avfall i enlighet med principen "förorenaren betalar" ska belasta a) den innehavare som låter en insamlare eller ett företag för bortskaffande av avfall hantera avfallet, och/eller b) de tidigare innehavarna eller producenten av den produkt från vilken avfallet härrör.

Visst tillverkningsavfall kan vara riskfyllt. Farligt avfall utgör en större risk för miljön och människors hälsa än icke-farligt avfall och kräver därför ett hårdare kontrollsystem. I detta fall skulle bestämmelserna i direktiv 91/689/EG om farligt avfall⁽⁶¹⁾ gälla, inklusive ytterligare skyldigheter till registerhållning, tillsyn och kontroller från "vaggan till graven", från avfallsproducenten till dess att bortskaffandet eller återvinningen slutligen sker.

Medlemsstaterna bör se till att alla krav i ovannämnda lagstiftning införlivas i nationell lagstiftning och följs. Kommissionen övervakar regelbundet medlemsstaternas införlivande av gemenskapens avfallslagstiftning. I den händelse att införlivande i nationell lagstiftning inte sker, om införlivandet inte är korrekt, eller den relevanta gemenskapslagstiftningen inte följs, vidtar kommissionen rättsliga åtgärder mot medlemsstaten i fråga.

När det gäller kostnaderna för att genomföra gemenskapens avfallslagstiftning, bör dessa beslutas från fall till fall av de behöriga nationella myndigheterna. Medlemsstaterna kan bidra ekonomiskt till återvinning eller bortskaffande av industriavfall, särskilt där det inte längre är möjligt att identifiera den aktuella eller tidigare innehavaren eller producenten av avfallet. I detta syfte kan medlemsstaterna använda sig av egna resurser eller gemenskapsfinansiering enligt gällande rutiner.

Gemenskapsfinansiering av miljöprioriteringar planeras inom ramen för det viktiga operativa programmet för infrastruktur och miljö inom sammanhållningspolitiken 2007–2013 samt 16 regionala operativa program i Polen. Till exempel kommer omkring 8,8 miljarder euro (omkring 13,5 procent av den totala finansieringen för programperioden 2007–2013) att finnas tillgängligt för miljön och riskförebyggande projekt i Polen, av vilket 1,3 miljarder euro tilldelas avfallssektorn (2 procent av all finansiering) under kategorin "Förvaltning av hushållsavfall och industriavfall". Varje ny medlemsstat kommer att ha sina egna anslag. Trots dessa resurser kommer det fortfarande att finnas ett betydande ekonomiskt glapp för genomförandet av den EU-lagstiftning, inklusive direktiv om avfall, för vilken övergångsperioder fastställts i anslutningsfördraget.

När det gäller avfallshantering kommer stöd från det operativa programmet för infrastruktur och miljö att ges till initiativ som förebygger eller begränsar produktionen av kommunalt avfall och inför återvinningsteknik för att neutralisera kommunalt avfall, initiativ som undanröjer risker med bortskaffandet av avfall, i enlighet med nationella och regionala planer för avfallshantering, samt initiativ inom området återställande av postindustriell och postmilitär mark. När det gäller återställande av mark, finns stöd tillgängligt för projekt för stora områden i icke-urbaniserade områden, men bara när den aktuella markägaren inte bär ansvaret för förekomsten av föroreningar eller försämringen av miljön.

Inom detta operativa program kommer stora företag samt små och medelstora företag också att ha rätt till stöd för att rätta sig efter miljökraven. Stödet kommer bland annat att syfta till att minska mängden producerat avfall förutom kommunalt avfall och öka graden av avfallsåtervinning, samt öka återvinningen av produktionsavfall och farligt avfall.

Finansieringen av det operativa programmet för infrastruktur och miljö kommer att ges genom regionala operativa program som kan stödja projekt för avfallshantering, förutsatt att de är inkluderade i de regionala avfallshanteringsplanerna. Regionala operativa program kommer också att medfinansiera stödet till små och medelstora företag inom avfallshanteringsområdet. Till exempel kan de stödja system för miljöförvaltning, rationalisering av resurser och avfallshantering, hantering av industriavfall och farligt avfall samt genomförande av den bästa tillgängliga tekniken.

*

* *

⁽⁶¹⁾ EGT L 377, 31.12.1991.

Fråga nr 92 från Karin Riis-Jørgensen (H-0505/08)**Angående: Försäljning av hamnområde i Ålborgs hamn**

År 2006 sålde det kommunägda aktiebolaget Aalborg Havn hamnområdet Østre Havn till det privatägda företaget A. Enggaard. Området på 75 000 kvadratmeter såldes för 44 miljoner danska kronor vilket enligt experter är långt under marknadsvärdet. Ingen upphandling föregick försäljningen och en sakkunnig och opartisk värdering av försäljningspriset har inte inhämtats.

Anser kommissionen att denna överlåtelse strider mot EU:s riktlinjer för konkurrens? Kan den betraktas som en form av olagligt statligt stöd? Har kommissionen för avsikt att agera i denna sak?

Svar

(EN) Genom meddelandet om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader⁽⁶²⁾, har kommissionen inrättat allmänna riktlinjer för medlemsstaterna, i syfte att tydliggöra den allmänna princip som gäller problemet med statligt stöd genom offentliga myndigheters försäljning av mark och byggnader. När en offentlig myndighet inte avser att använda ett ovillkorligt anbudsförfarande för försäljningen, bör man enligt detta meddelande före försäljningsförhandlingarna låta en eller flera oberoende värderingsmän utföra en oberoende utvärdering, för att fastställa marknadsvärdet utifrån allmänt godtagna marknadsindikatorer och värderingsnormer. Det marknadspris som på detta sätt fastställts är det minsta inköpspris som kan sättas utan att statligt stöd beviljas.

Det fall som beskrivs av ledamoten är inte känt för kommissionen. Om kommissionen får mer detaljerad information om det påstådda statliga stödet i samband med försäljningen av en del av Ålborgs hamn, skulle den eventuellt kunna göra en mer specifik bedömning och om det krävs vidta åtgärder i denna fråga. För att underlätta klagomål som gäller statligt stöd och ge vägledning för potentiella klagomål, finns en blankett för klagomål tillgänglig på webbplatsen för generaldirektoratet för konkurrens.

*
* *

Fråga nr 93 från Frank Vanhecke (H-0507/08)**Angående: Återtagandeavtal mellan Grekland och Turkiet**

Enligt den grekiske utrikesministern, Prokopis Pavlopoulos, uppfyller Turkiet inte på något sätt de återtaganden som landet gjort enligt återtagandeavtalet med Grekland. Tvärtom främjar landet genom sin politik en massiv ökning av den illegala invandringen till Grekland. De senaste förhandlingarna om ett återtagandeavtal mellan EG och Turkiet torde ligga så långt tillbaka i tiden som december 2006. Enligt uppgift gjordes inga större framsteg i förhandlingarna.

Hur ser kommissionen på genomförandet av återtagandeavtalet mellan Grekland och Turkiet och uttalandena av den grekiske utrikesministern? Hur förklarar kommissionen det faktum att det fortfarande inte har ingåtts något återtagandeavtal mellan EG och Turkiet? Vad är det som hindrar ett sådant avtal? Hur påverkas förhandlingarna av Turkiets vägran att ingå ett återtagandeavtal med EG och/eller följa återtagandeavtalet med Grekland?

Svar

(EN) Frågor som gäller bilaterala återtagandeavtal mellan medlemsstater och tredjeländer faller inom de berörda ländernas ansvarsområde. Emellertid, i de regelbundna underutskottsmöten med Turkiet med DG JLS⁽⁶³⁾ kommer kommissionen alltid att insistera på behovet av att man sluter återtagandeavtal med grannländer och korrekt genomför befintliga återtagandeavtal.

I fråga om återtagandeförhandlingarna mellan EG och Turkiet, ägde den senaste formella förhandlingsrundan rum i december 2006. Kontakter mellan kommissionen och turkiska myndigheter har tagits sedan dess men har hittills inte lett till ytterligare framsteg. Undertecknandet av ett återtagandeavtal med Turkiet förblir en prioriterad fråga för EU och därför överväger EU nu olika sätt att få igång processen.

(62) EGT C 209, 10.7.97.

(63) Justice, Liberté, Sécurité.

*
* *

Fråga nr 94 från Ivo Belet (H-0508/08)

Angående: Energisparlampor - europeiska tillverkare

Kommissionen funderar på ett förslag med syftet att fasa ut användningen och tillverkningen av traditionella glödlampor till förmån för miljöanpassade energisparlampor.

När kommer kommissionen att lägga fram detta förslag?

Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att stödja europeiska tillverkare att få en effektiv övergång till energisparlampornas miljöanpassade teknik?

Vilka följder kommer denna åtgärd i sin mest ambitiösa form att få för sysselsättningen i Europa, och vilka stödjande åtgärder planeras i detta sammanhang?

I samband med tidpunkten för utfasningen av användningen av glödlampor: När planerar kommissionen en översyn av ekodesigndirektivet (generellt men också specifikt för lampor) och en översyn av direktiv 98/11/EG⁽⁶⁴⁾ vad gäller energimärkning av lampor för hushållsbruk?

Svar

(EN) Kommissionen arbetar för närvarande med en möjlig genomförandeåtgärd enligt ramdirektivet om Ekodesign⁽⁶⁵⁾ för allmän belysningsutrustning. Det huvudsakliga syftet är att fastställa minimikrav för energieffektivitet som lampor för allmän belysning (inklusive glödlampor) skulle behöva uppfylla för att få släppas ut på EU:s marknad. Förslaget är ett resultat av en förberedande teknisk-ekonomisk-miljömässig undersökning som rekommenderade potentiella möjligheter till förbättrad miljöprestanda för allmänna belysningsprodukter, med hänsyn till lampornas livscykel. För närvarande genomförs en konsekvensbedömning som bör bidra till att utvärdera de olika politiska alternativens miljömässiga, sociala och ekonomiska inverkan.

Alla tillgängliga bevis anger att effektivitetskrav bör fastställas på nivåer som i praktiken skulle leda till en utfasning av traditionella glödlampor för allmän belysning. I konsekvensbedömningen undersöks bland annat vilken tidsplanering som är lämplig för kravens ikraftträdande och effekterna av åtgärden för den europeiska belysningsindustrin och sysselsättningen. Syftet är att bevara den europeiska belysningsindustrins konkurrenskraft samtidigt som man tar hänsyn till behovet av snabba åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna.

Det preliminära datumet för antagande av en genomförandeåtgärd om allmän belysning från kommissionens sida är våren 2009, efter parlamentets granskning. Inget konkret slutligt beslut har ännu fattats.

Kommissionen ska uppdatera direktivet om energimärkning av lampor för hushållsbruk⁽⁶⁶⁾ under 2010 i samband med fastställandet av effektivitetskraven. Direktivet om ekodesign behöver inte revideras för att en genomförandeåtgärd i fråga om belysning ska kunna antas.

*
* *

Fråga nr 95 från Anne E. Jensen (H-0518/08)

Angående: Kommissionens hantering av digitala färdskrivare

Införandet av digitala färdskrivare har visat sig vålla problem i praktiken. I enlighet med Europeiska ombudsmannens avgörande av den 26 maj 2008 i klagomål 284/2006/PB kan frågor ställas till kommissionen om dess hantering i egenskap av administratör.

⁽⁶⁴⁾ 1 EGT L 71, 10.3.1998, s. 1.

⁽⁶⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter, EUT L 191, 22.7.2005.

⁽⁶⁶⁾ Kommissionens direktiv 98/11/EG av den 27 januari 1998 om genomförande av rådets direktiv 92/75/EEG vad gäller energimärkning av lampor för hushållsbruk, EGT L 71, 10.3.1998.

Vad kommer kommissionen att göra för att se till att ett liknande förlopp som det som omtalas i klagomålet inte upprepar sig i framtiden?

I k o m m i s s i o n e n s s v a r p å f r å g a <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=P-2008-1488&language=SV> konstaterar kommissionen att de tekniska föreskrifterna för digitala färdskrivare inte längre är tidsenliga och att kommissionen därför har för avsikt att anpassa dem till teknikens utveckling.

I vilket skede av denna nyvärdering befinner man sig i dag och hur ser tidsplanen ut?

Svar

(EN) Kommissionen har noterat Europeiska ombudsmannens beslut som gäller klagomål 284/2006/PB, om genomförandet av gemenskapsrätten om införande av en digital färdskrivare i kommersiella fordon. Kommissionen har också noterat de skäl som har lagts fram för att stödja detta beslut.

Kommissionen påminner dock om att denna speciella situation krävde en omedelbar åtgärd för att förebygga risken för större förseningar i genomförandet av den digitala färdskrivaren, som skulle ha kunnat leda till negativa konsekvenser för hur gemenskapens vägtransportmarknad fungerar.

Kommissionen anser att denna typ av situation kan förhindras genom lämpliga rättsliga bestämmelser för att senarelägga ikraftträdandet av komplexa tekniska åtgärder som beror både på industrin och på effektiv samordning på EU-nivå.

Såsom framställts i svaret till ledamotens prioriterade fråga P-1488/08, planerar kommissionen att anpassa de tekniska specifikationerna för färdskrivaren till tekniska framsteg under 2009 och har beställt en undersökning i syfte att definiera sådana uppdaterade specifikationer. Samråd med intressenter, inklusive godstransportindustrin, tillverkare av färdskrivare och sammanslutningar av verkställande organ pågår nu inom ramen för detta projekt. Med utgångspunkt i resultaten av dessa samråd och ytterligare utveckling, särskilt i samband med handlingsplanen för intelligenta transportsystem, kan kommissionen på längre sikt överväga att lämna ett förslag till parlamentet och rådet om att i ett senare skede omarbета förordning 3821/85.

*
* *

Fråga nr 96 från Pedro Guerreiro (H-0522/08)

Angående: Den förvärrade sociala och ekonomiska krisen inom fiskerieringen till följd av de ökande bränslepriserna (bensin och dieselolja)

Fiskerieringen står inför en förvärrad social och ekonomisk kris till följd av de ökande bränslepriserna (bensin och dieselolja). Genom proteståtgärder som nyligen genomförts i olika medlemsstater, bland dem Portugal, ställer fiskerieringen krav på att verkkningsfulla stödåtgärder omgående vidtas.

Hur långt har man kommit i arbetet med vart och ett av de förslag som aviserades den 17 juni, inte minst mot bakgrund av slutsatserna från det sammanträde som rådet (jordbruk och fiske) höll den 23–24 juni 2008?

Svar

(EN) Kommissionen är nöjd över att kunna informera ledamoten om att den antog ett lagstiftningspaket den 8 juli 2008, i linje med de förslag som presenterades den 17 juni 2008. Detta paket har redan överlämnats till parlamentet för att inhämta dess åsikt. Det har också skickats till ministerrådet i syfte att kunna antas den 15 juli 2008.

*
* *